

CCNA 2013

ویرایش 93/05/11

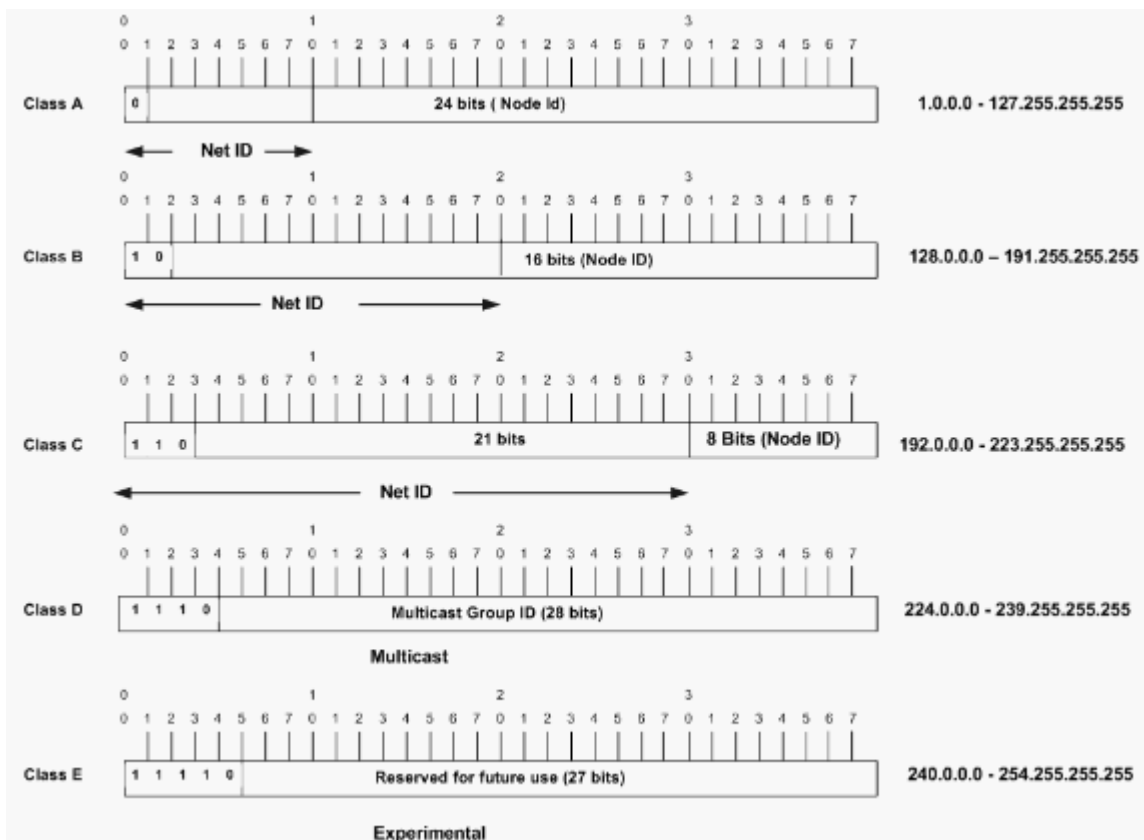
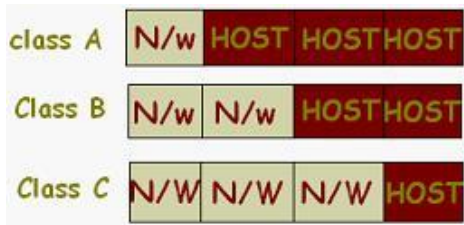
5	IP Address V4 کلاس های استاندارد
12	پروتکل CDP (Cisco Discovery Protocol)
15	انواع پسوندد در روتر
18	راه اندازي مكانيزم Telnet :
20	راه اندازي مكانيزم SSH :
22	راه اندازي سرويس DHCP
24	مفاهيم سويچ Switch
	مفاهيم VLAN
26	
28	ساخت Vlan
29	اتصال سويچ به كامپيوتر
31	اتصال سويچ ها با يكدیگر
32	سناريو: سويچ و VLAN
35	پروتکل VTP :
36	سناريو VTP
39	اتصال دو Vlan غير هم نام به يكدیگر
44	Port Security
47	دسترسى به سويچ از راه دور
49	پروتکل Spanning Tree
53	مباني مسير يابي
	انواع مسير يابي
56	
56	1- مسير يابي دستي Static
58	سناريو: Routing را بصورت Static
64	2- مسيريابي اتوماتيك Dynamic
65	1-2 RIP
66	سناريو Dynamic Routing with RIP
68	2-2 OSPF

68	انواع روتر
70	 سناریو: Dynamic Routing with OSPF
74	 Load Balancing with OSPF
75	:OSPF Authentication
76	 EIGRP .3-2
77	سناریو: Dynamic Routing with EIGRP
81	 : Interface Loopback
82	:EIGRP Load Balancing
83	:EIGRP Authentication
83	 Redistribution
85	 جلسه 16: سناریو (IP-DHCP-RIP-EIGRP-OSPF-Redistribution)
92	 : Access Control List
92	 انواع Access List : (ACL)
93	 نکات مهم پیاده سازی ACL:
96	 اکسس لیست بر اساس شماره:
96	:Standard ACL -1
99	 دسترسی به روتر از راه طریق Telnet و SSH
100	 Extended ACL -2
102	 جلسه 19- سناریو ACL
110	 (NAT) Network Access tTeransport
111	 : Static Nat -1
113	 Dynamic NAT -2
114	Overloading Port Address Translation -PAT -3
117	 Wide Area Network -WAN
118	تپولوژی پیاده سازی Frame Relay
124	 جلسه 21- سناریو NAT & PAT & Frame Relay
131	 پروتکل های WAN
132	 PPP and CHAP Configuration Example
	 خطایابی PPP
	132
133	 Virtual Private Network -VPN
135	 پیاده سازی IPSec:
138	 جلسه 23- سناریو VPN Site to Site
143	 سناریو جلسه 23 - PPP, Frame Relay, Redistribution, Pat, ACL, VPN
157	EtherChannel Technology

159	EtherChannel	سناریو: راه اندازی ساختار
161	VLAN-VTP	سناریو : سویچ لایه 3 -
180.....	Dynamic Rout.-Redi-ACL -PPP-Frame -DHCP -Subnetting	سناریو جلسه 27
197.....	V.Interface - SSH-Telnet-ACL	سناریو جلسه 29 و ...

کلاس های استاندارد IP Address V4

IP Address v4 در 5 کلاس A, B, C, D, E که هر یک از آنها شامل دو قسمت شناسه ارتباط NET ID و شناسه کاربر Host ID و یا Node ID میباشد. برای شناسائی آنها از جدول زیر استفاده مینمائیم:

Class	1 st Octet Decimal Range	1 st Octet High Order Bits	Network/Host ID (N=Network, H=Host)	Default Subnet Mask	Number of Networks	Hosts per Network (Usable Addresses)
A	1 – 126*	0	N.H.H.H	255.0.0.0	126 ($2^7 - 2$)	16,777,214 ($2^{24} - 2$)
B	128 – 191	10	N.N.H.H	255.255.0.0	16,382 ($2^{14} - 2$)	65,534 ($2^{16} - 2$)
C	192 – 223	110	N.N.N.H	255.255.255.0	2,097,150 ($2^{21} - 2$)	254 ($2^8 - 2$)
D	224 – 239	1110	Reserved for Multicasting			
E	240 – 254	1111	Experimental; used for research			

کلاسهای E جهت انجام کارهای آزمایشی و تحقیقاتی استفاده می شوند.

IP:192.168.20.10

Mask: 255.255.255.0

Network_ID: 192.168.20.0

First IP: Net ID + 1 = 192.168.20.1

Last IP: Broadcast -1 = 192.168.20.254

Broadcast: Next Network - 1 = 192.168.20.255

- تعداد IP هایی که در کلاس C می توانیم برای تجهیزات موجود در شبکه استفاده کنیم:

$$255.255.255.0 \Rightarrow 2^8 - 2 = \dots \dots \dots$$

تعداد دو IP را از آن کم می کنیم ، زیرا یکی از IP ها مخصوص شبکه است و دیگری مخصوص Broadcast می باشد و قابل استفاده برای تجهیزات موجود در شبکه نمی باشند. (نمی توان آنها را به تجهیزات شبکه اختصاص داد).

Mask های متغیر:

از یک Subnet، Subnet های جدید را استخراج می کنیم.

Net ID	+ Host ID
عدد 1 است و ثابت است.	متغیر است

می توانیم Host ID ها را تغییر دهیم و از بیهیهای آن استفاده کنیم و Subnet جدید ایجاد کنیم.

نوع دوم Mask های موجود در شبکه، Mask های متغیر می باشند که برای حل آنها از سوالات زیر استفاده می کنیم:

1- به ازای IP و Mask داده شده ، چه تعداد شبکه جدید قابل تعریف است:

$2^{\text{Subnet Bits}}$

Subnet Bits تعداد بیهیهای متغیر mask می باشد.

2- به ازای هر شبکه جدید چه تعداد Host وجود دارد؟

$2^{\text{Host Bits}} - 2$

3- Net ID شبکه های جدید چه می باشد؟

$256 - \text{Subnet Mask}$

4- آدرس Broadcast برای هر شبکه چیست؟

$\text{Next Subnet} - 1$

5- اولین IP مورد استفاده برای هر شبکه چه می باشد؟

$\text{Net ID} + 1$

6- آخرین IP مورد استفاده برای هر شبکه چیست؟

$\text{Broadcast} - 1$

- Example : IP:192.168.10.0 , Mask:255.255.255.192 .

S:

255.	255.	255.	192
			11000000

1. $2^2 = 4$ Subnets
2. $2^6 - 2 = 64 - 2 = 62$ يعني 4 شبکه داریم که در هر کدام 62 آی پی جاي مي گيرد.
3. $256 - 192 = 64$
4. .

	A	B	C	D	...
Net_ID	0	64	128	192	...
First	1	65	129	193	...
Last	62	126	190	254	...
Broadcast	63	127	191	255	...

- Example. IP:192.168.10.0, Mask: 255.255.255.224

S:

255.	255.	255.	224
			11100000

1. $2^3 = 8$ Subnets
2. $2^5 - 2 = 30$ Host
3. $256 - 224 = 32$
4. .

	A	B	C	D	E	F
Net_ID	32	64	96	128	160	192
First	33	65	97	129	161	193
Last	62	94	126	158	190	222
Broadcast	63	95	127	159	191	223

- Example. IP:192.168.10.0 , Mask: 255.255.255.240

S:

255.	255.	255.	240
			11110000

5. $2^4 = 16$ Subnets
6. $2^4 - 2 = 14$ Host
7. $256 - 240 = 16$
8. .

	A	B	C	D	E	F
Net_ID	16	32	48			
First	17	33				
Last	30	45				

Broadcast	31	47				
-----------	----	----	--	--	--	--

- Example. IP:192.168.10.0 , Mask: 255.255.255.252

S:

255.	255.	255.	252
			11111100

9. $2^6 = 64$ Subnets

10. $2^2 - 2 = 2$ Host

11. $256-252=4$

12. .

	A	B	C	D	E	F
Net_ID	4	8	12	16		
First	5	9	13			
Last	6	10	14			
Broadcast	7	11	15			

- Example : اگر يك IP بصورت 192.168.10.64 موجود باشد، Mask تعريف شده براي آن بصورت 255.255.255.192 است. آیا Mask داده شده با توجه به IP موجود صحيح است؟ و آیا IP:192.168.10.68 مي تواند Net_ID باشد؟
- آدرس Broadcast براي اين شبکه چیست؟
- رنج قابل استفاده براي کاربران شبکه چه مي باشد؟

255.	255.	255.	192	
			11000000	⇒ /26

1. $2^2 = 4$ Subnets

2. $2^6 - 2 = 62$ Host

3. $256-192=64$

4. .

	A	B	C	D	E	F
Net_ID	64	128	192			
First IP	65	129				
Last IP	126	190				
Broadcast	127	191				

192.168.10.64 غلط است. زیرا 192.168.10.64 به عنوان Net ID مي باشد و نمي تواند آدرس IP سيستمي در شبکه باشد.
IP:192.168.10.68 نمي تواند Net_ID باشد اما مي تواند IP يك سيستم باشد.

- Example . IP: 192.168.10.38 و Mask:255.255.255.24

S:

255.	255.	255.	192	
			11110000	⇒ /28

1. $2^4 = 16$
 2. $2^4 - 2 = 14$
 3. $256 - 240 = 16$
- تعداد شبکه هایی که می توانیم داشته باشیم.
تعداد تجهیزاتی می توانیم در هر شبکه داشته باشیم.
طول گامها

	1th Subnet	2th Subnet	3th Subnet	4th Subnet	...	16th ...Subnet
Net_ID:	0	16	32	48	...	...
First IP:	1	17	33		...	
Last IP:	14	30	46		...	
Broadcast	15	31	47	48-1=47	...	

- Example. IP: 192.168.10.13 و Mask: 255.255.255.252

حل:

1. $255 - 252 = 3 \Rightarrow 2^2 \Rightarrow 00 \Rightarrow \underline{11111111.11111111.11111111.11111100} \Rightarrow /30$
 2. $8 - 6 = 2$
 3. $2^6 = 64$
 4. $2^2 - 2 = 2$
 5. $256 - 252 = 4$
- تعداد شبکه هایی که می توانیم داشته باشیم.
تعداد تجهیزاتی می توانیم در هر شبکه داشته باشیم.
طول گامها

	1th S.	2th S.	3th S.	4th S.	16th S.
Net_ID:	0	4	8	12	...
First IP:			9		
Last IP:			10		
Broadcast			11		

- مثال: اگر یک Ip در کلاس C موجود باشد، از چه Mask ی استفاده کنیم تا به ازای هر شبکه تعداد 35، Host موجود باشد؟

32 <	35	< 64
2^5		2^6

Host < $2^n - 2$

تعداد هاست ها از راست به چپ 11111111.11111111.11111111.11000000 $35 < 2^6 - 2 \Rightarrow$ شمرده می شود.

به تعداد 6 بیت باید از سمت راست به چپ شمرده شود و جدا گردد. (صفر می گذاریم)

11111111.	11111111.	11111111.	11000000
255.	255.	255.	192

- Example. IP: 192.168.20.18, Mask: 255.255.255.224

S:

1. $255-224=31 \Rightarrow 2^5 \Rightarrow 00000 \Rightarrow \underline{11111111.11111111.11111111.11100000} \Rightarrow /27$
2. $2^3 = 8$
3. $2^5 - 2 = 30$
4. $256-224=32$

- Example. IP:172.16.0.0, Mask:255.255.192.0

S:

255.	255.	192.	0
		11000000	00000000

1. $2^2 = 4$
2. $2^{14} - 2 = 16,382$
3. $256-192=64.0$

Net_ID:	0.0	64.0	128.0	192.0	
Firs_IP:	0.1	64.1	128.1	...	
Last_IP:	63.254	127.254	192.254	...	
Broadcast:	63.255	127.255	191.255	...	

Net_ID:	64.0		128.0	192.0
Firs_IP:	64.1	2		...
Last_IP:	127.254			...
Broadcast:	127.255		128-1=127	...

2 $\Rightarrow$ صفرها تبدیل به یک می شوند.

Net_ID: 64.0 $\Rightarrow$ Broadcast: 127.255

غیر فعال کردن Lookup Mode در روتر:

Router(config)#no ip domain-lookup

Prefix Format	Decimal	Available Host Addresses
/8	255.0.0.0	16777214
/9	255.128.0.0	8388606
/10	255.192.0.0	4194302
/11	255.224.0.0	2097150
/12	255.240.0.0	1048574
/13	255.248.0.0	524286
/14	255.252.0.0	262142
/15	255.254.0.0	131070
/16	255.255.0.0	65534
/17	255.255.128.0	32766
/18	255.255.192.0	16382
/19	255.255.224.0	8190
/20	255.255.240.0	4094
/21	255.255.248.0	2046
/22	255.255.252.0	1022
/23	255.255.254.0	510
/24	255.255.255.0	254
/25	255.255.255.128	126
/26	255.255.255.192	62
/27	255.255.255.224	30
/28	255.255.255.240	14
/29	255.255.255.248	6
/30	255.255.255.252	2

	Net Mask	Net Mask	Wildcard
.10000000	/25	128	127
.11000000	/26	192	63
.11100000	/27	224	31
.11110000	/28	240	15
.11111000	/29	248	7
.11111100	/30	252	3
.11111110	/31	254	1

پروتکل CDP (Cisco Discovery Protocol)

CDP مخفف Cisco Discovery Protocol یک پروتکل شبکه لایه دو (Data Link) مخصوص سیسکو می باشد که این پروتکل جهت به اشتراک گذاری اطلاعات دستگاههای سیسکو (همانند نسخه سیستم عامل و IP آدرس) که بصورت مستقیم به یکدیگر متصل هستند توسط شرکت سیسکو توسعه یافته است. و این پروتکل در تجهیزات ساخته شده زیر توسط شرکت سیسکو اجرا می شود.

Router ها

Bridge ها

Access server ها

Switch ها

پیامهای CDP از طریق یک دستگاه سیسکو همسایه دریافت می شود و بصورت پیش فرض به هیچ دستگاه دیگری ارسال نمی شود. این به این معنی است که CDP فقط از دستگاههای سیسکو که به صورت مستقیم متصل می باشد عبور می کند. هر دستگاه سیسکو (که CDP را پشتیبانی می کند) اطلاعات دریافت شده از دستگاههای همسایه را در یک جدول ذخیره می کند که با ساتفاده از دستور `show cdp neighbors` می توانیم آنرا مشاهده کنیم.

دستگاههای سیسکو پیغامهای CDP را به آدرس مقصد مالتی کاست `01:00:0C:CC:CC:CC` ارسال می کنند. پیغامهای CDP در هر 60 ثانیه روی اینترفیسهایی که پروتکل دسترسی به زیر شبکه ها Subnetwork Access Protocol (SNAP) را پشتیبانی میکند ارسال میشود. پشتیبانی از Subnetwork Access Protocol (SNAP) در هر نوع رسانه لایه دو (data link layer) موجود نمی باشد. مدلهای رسانه ای که CDP را پشتیبانی میکنند عبارتند از:

Ethernet, Token Ring, FDDI, PPP, HDLC, ATM و Frame Relay

پیغام CDP شامل اطلاعات زیر می باشد:

- 1- نام دستگاه (که با دستور `hostname` تنظیم شده است)
- 2- نسخه نرم افزار IOS
- 3- امکانات سخت افزار (routing/switching)
- 4- پلت فرم سخت افزار
- 5- آدرس IP دستگاه
- 6- اینترفیس که پیام CDP را ایجاد کرده است

دستورات مهم CDP قابل استفاده در IOS
فعال یا غیر فعال کردن CDP در IOS سیسکو:

CDP به صورت پیش فرض در روترهای سیسکو فعال می باشد. اگر شما ترجیح می دهید که این قابلیت را غیر فعال کنید می توانید از دستور `no cdp run` برای غیر فعال کردن آن و مجدد برای فعال کردن CDP می بایستی از دستور `cdp run` در وضعیت `global configuration` استفاده نمایید.

- **RouterX# show cdp neighbors :**

برای دیدن خلاصه ای از دستگاههای سیسکو همسایه می توانیم در privilege mode از این دستور استفاده کنیم.

1	Router01# show cdp neighbors Capability Codes: R - Router, T - Trans Bridge, B - Source Route Bridge S - Switch, H - Host, I - IGMP, r - Repeater, P - Phone Device ID Local Intrfce Holdtme Capability Platform Port ID networkinpersian.com.router02 Ser 0/0 156 R C2600 Ser 0/0 networkinpersian.com.switch01 Fas 0/0 149 S 2950 Fas 0/1 networkinpersian.com.router01#
---	---

show cdp neighbors اطلاعات زیر را نمایش می دهد.
نوع دستگاه پیدا شده
نام دستگاه
local تعداد و نوع پورتها یا اینترفیس
برای پورت قابل معتبر است **CDP advertisement** تعداد ثانیه ای که
شماره محصول دستگاه
شناسه پورت

- **RouterX# show cdp neighbor detail:**

برای دیدن اطلاعات جزئی از دستگاههای سیسکو همسایه میتوانیم در privilege mode از این دستور استفاده کنیم.

1	Router# show cdp neighbor detail Device ID: networkinpersian.com.router02 Entry address(es): ...
---	--

- **RouterX#show cdp interface:**

برای دیدن تنظیمات CDP روی اینترفیس در privilege mode از این دستور استفاده کنیم.

Router# show cdp interface FastEthernet0/0 is up, line protocol is up ...
--

- **RouterX#show cdp:**

برای دیدن وضعیت CDP در دستگاه سیسکو شما در `privilege mode` می توانیم از این دستور استفاده کنیم.

1	Router# show cdp Global CDP information: Sending CDP packets every 60 seconds Sending a holdtime value of 180 seconds Sending CDPv2 advertisements is enabled
---	--

انواع پسورد در روتر

1- **Enable Password** : برای برقراری امنیت هنگام ورود به privileged mode استفاده می شود. هنگامی که در user mode فرمان enable را وارد می کنید و می خواهید وارد privileged mode شوید این password پرسیده می شود.

1 **پسورد مورد نظر Router (config) # enable password**

حال زمانی که می خواهیم وارد مد enable شویم از ما پسورد می خواهد:

```
Router>en
Password:
```

تذکر: این پسورد از امنیت بالایی برخوردار نیست چون در Show Run کاملاً نمایش داده می شود و برای بالا بردن امنیت پسورد مد Enable باید آنرا رمزنگاری کرد که از Secret Password باید استفاده شود.

2- **Secret Password** : همانند enable password می باشد. با این تفاوت با MD5 کد گذاری می شود

1 **پسورد مورد نظر Router (config) # enable secret**

توجه داشته باشید هنگامی که secret password را تنظیم می کنید، تا زمان فعال بودن secret password به صورت غیر فعال در می آید Enable password و می بایست هنگام ورود به Privileged Mode پسورد مربوط به Secret Password را وارد کنید.

3- **Telnet Password** : یکی از راههای دسترسی به روتر Virtual Terminal یا همان Telnet می باشد. بنابراین در صورتیکه به یک روتر Telnet می کنید، می بایست بعد از بررسی و صحت Authentication ارتباط برقرار شود.

- خط 1: برای تنظیم کردن telnet password وارد global mode شده و فرمان زیر را وارد می کنید:

به ازای هر ارتباط Telnet یک Session برقرار می شود بنابراین به اندازه تعداد Line هایی که IOS ساپورت می کند می توانید Telnet Session برقرار کنید.

- خط 3: برای دیدن تعداد Line هایی که IOS ساپورت می کند کافی است از Help کمک بگیرید.

- خط 7: فرمان بعدی login می باشد. در واقع با این فرمان می گویید که در صورت telnet شدن به این device ، پسورد پرسیده شود.

- خط 8: مرحله آخر تعریف پسورد می باشد:

پسورد مورد نظر Router (config-line) # password

توجه داشته باشید telnet password قبل از وارد شدن user به user mode پرسیده می شود.

- خط 9: به کمک فرمان **show session** می توان تمامی **session** های برقرار شده و مدت زمان **connect** بودن هر یک از آنها را مشاهده کرد.
- خط 11: و می توانید به کمک فرمان **disconnect** ، ارتباط **session** خاصی را با روتر قطع کرد. برای این منظور کافی است فرمان زیر را به صورت زیر وارد کنید.

1	Router (config) # line vty 0 4
2	
3	Router (config-line) # line vty 0 ?
4	<1-4> last line number
5	<cr>
6	
7	Router (config-line) # login
8	Router (config-line) # password <u>پسورد مورد نظر</u>
9	Router # show session
10	
11	Router # disconnect connection-number

4- **AUX Password**: همانطور که می دانید یکی دیگر از راههای برقراری ارتباط **remote** ، روش استفاده از پورت **AUX** می باشد. در این روش روتر را از طریق یک مودم به خط **dial-up** متصل شده است و دسترسی به صورت **remote** به آن امکان پذیر می باشد **AUX password** . پسوردی است که قبل از وارد شدن به **user mode** پرسیده می شود.

1	Router (config) # line aux 0
2	Router (config-line) # login
3	Router (config-line) # password <u>پسورد مورد نظر</u>

5- **Console password**: تنها راه ارتباط با روتر که بدون تنظیم می باشد استفاده از **console port** است. بنابراین بعد از انجام تنظیمات می توانید روتر را در یک جای ثابت قرار داده و از این به بعد آن را از طریق **telnet** یا **Browser** کردن تنظیم کنید.

اما توجه داشته باشید که نداشتن پسورد و محدودیت دسترسی افراد برای **admin** در دراز مدت می شود.

Console Password ، پسوردی است که قبل از وارد شدن به **User Mode** پرسیده می شود و به صورت زیر تنظیم می شود.

1	Router (config) # line console 0
2	
3	Router (config-line) # login

4	
5	Router (config-line) # password <u>پسورد مورد نظر</u>

تنظیمات اضافی پورت Console :

مدت زمان برقراری ارتباط console با روتر یا سوئیچ بدون قطع شدن این ارتباط به صورت پیش فرض ۱۰ دقیقه می باشد. به کمک دستور زیر می توانید مدت زمانی که این ارتباط برقرار می شود را به صورت نامحدود تعریف کنید. در واقع اگر packet ایی برای مدت زمان طولانی از این اینترفیس رد و بدل نشود این ارتباط قطع نخواهد شد.

1	Router (config) # line console 0
2	Router (config-line) # exec-timeout 0 0

حال اگر بخواهیم برای برقراری امنیت بیشتر، این زمان را کمتر کنیم تا زمانی که اگر شخص از پشت سیستم خود بلند شد و برای اینکه شخص دیگری از فرصت استفاده نکند و نتواند Config ها را دستکاری کند زمان را کم می کنیم که با این کار بطور خودکار در زمان تعیین شده روتر از مد Config خارج می گردد.

1	Router (config) # line console 0
2	Router (config-line) # exec-timeout <u>ثانیه</u> <u>دقیقه</u>

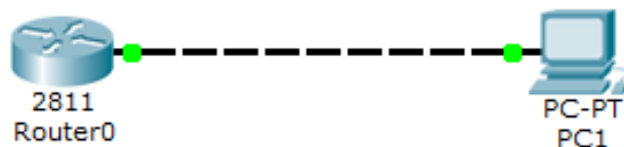
یکی دیگر از مشکلاتی که ممکن است با آن مواجه شوید، این است که شما فرمانی را در command prompt روتر یا سوئیچ وارد می کنید به طور مثال فرمان show run و منتظر نتیجه آن هستید در این لحظه پیام جدیدی مبنی بر اینکه یکی از اینترفیس ها up شده است ظاهر می شود. بنابراین نمی توانید تفاوت بین نتیجه فرمان خودتان و پیامی که ظاهر شده را متوجه شوید. به کمک فرمان زیر می توانید به روتر بگویید پیام جدید را تعد از خروجی فرمان شما نمایش دهد.

1	Router (config) # line console 0
2	Router (config-line) # logging synchronous

6- برای اینکه باقی پسوردهای موجود در سیستم را نیز رمز نگاری کنیم از کامند زیر استفاده می کنیم.

1	Router (config) #Service Password-encryption
---	--

راه اندازی مکانیزم Telnet:

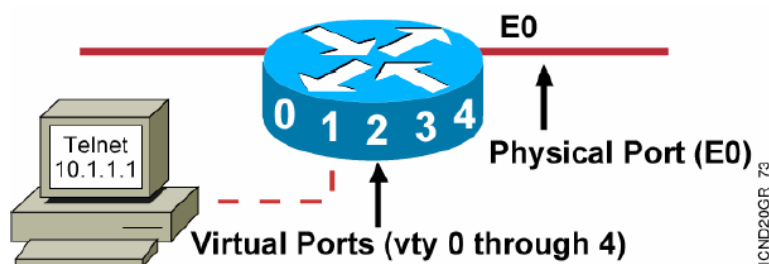
```

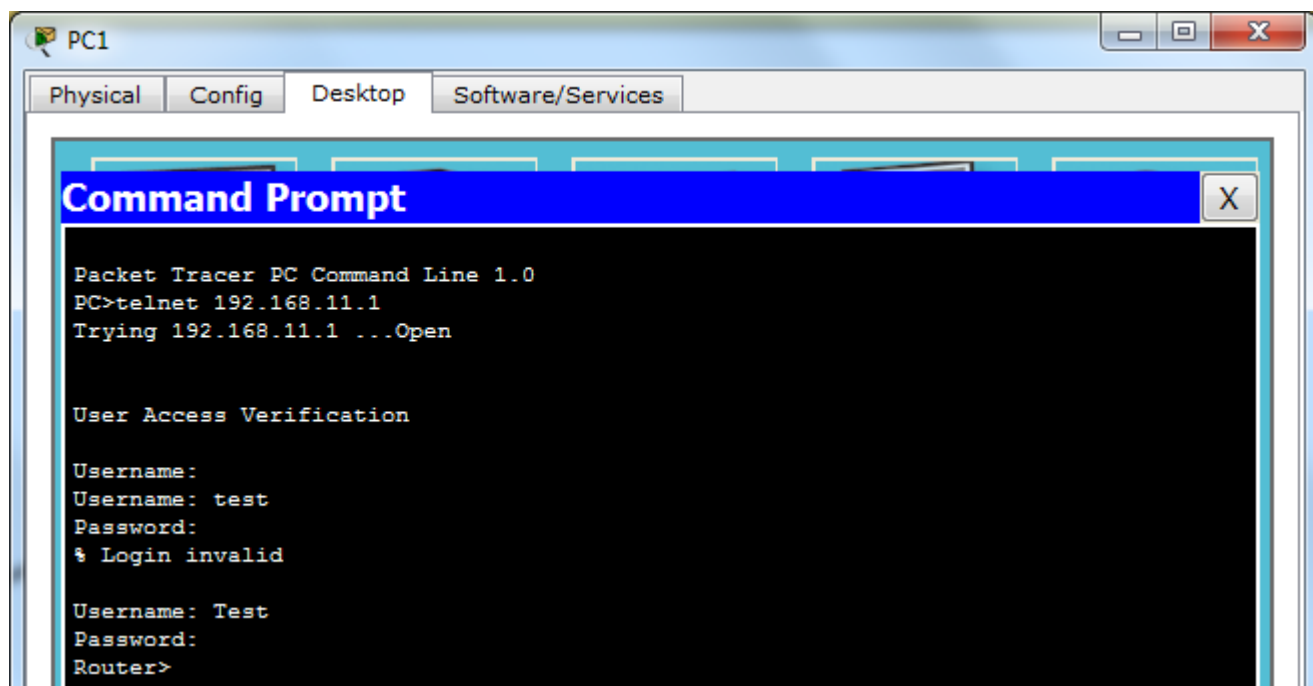
1 Router>en
2 Router#conf t
3
4 Router(config)#interface fastEthernet 0/1
5 Router(config-if)#ip address 192.168.11.1 255.255.255.0
6 Router(config-if)#no sh
7
8 Router(config)#username Test password 123
9 Router(config)#line vty 0 4
10 Router(config-line)#login local
11 Router(config-line)#transport input telnet

```

حال می خواهیم از کامپیوتر مورد نظر از طریق Telnet به روتری که در آن Telnet را فعال نمودیم، وصل شویم.

- صفحه Command prompt را باز می کنیم.
- IP روتر مورد نظر را به همراه کامند Telnet در خط فرمان می نویسی move of.
- باید توجه داشته باشیم که به حروف بزرگ و کوچک حساس می باشد. مثلاً در اینجا ما Username را با Test انتخاب نمودیم که حرف T آن بزرگ می باشد. و همانگونه که در شکل of زیر مشاهده می نمایید زمانیکه ما test را با حرف کوچک وارد نمودیم پیغام خطا صادر نمود. (Login Invalid).
- زمانیکه پسورد خواست باید همان پسورد 123 را که خط username Test password 123 نوشتیم را وارد کنیم.

راه اندازی مکانیزم SSH:

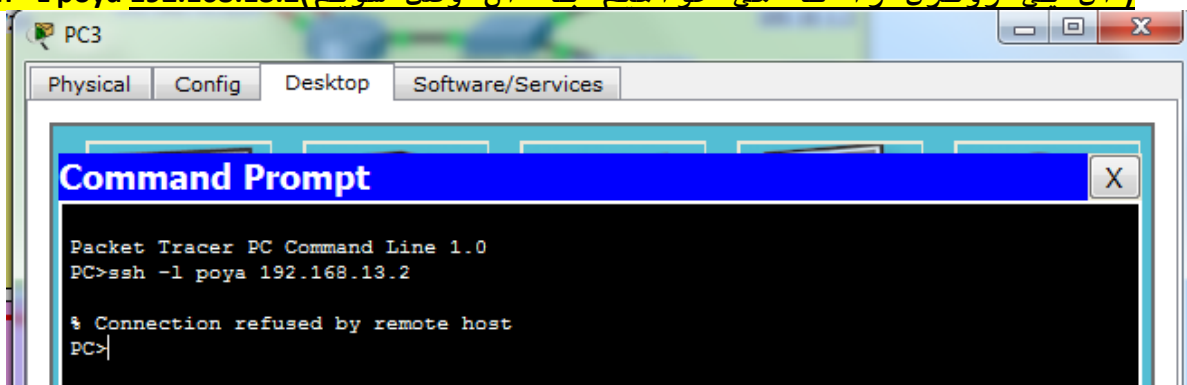
ابتدا SSH را روی روتر مورد نظر فعال می‌کنیم:

```
1 R3(config)# hostname TEST
2 TEST(config)# ip domain-name CISCO.com
3 TEST(config)# crypto key generate rsa
4 % You already have RSA keys defined named TEST.CISCO.com .
5 % Do you really want to replace them? [yes/no]:1024
6 TEST(config)# ip ssh version 2
7 TEST(config)# username poya password 123
8
9 TEST(config)# enable secret 12345
10 TEST(config-line)# line vty 0 4
11 TEST(config-line)# login local
12 TEST(config-line)# transport input ssh
```

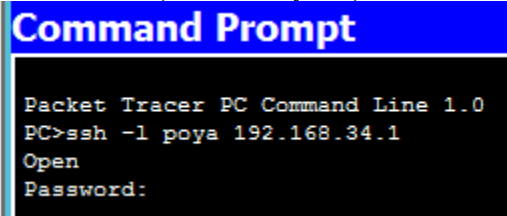
توضیح کد:

- خط 3: کلید امنیتی با الگوریتم رمز نگاری RSA
- خط 5: 1024 را وارد می‌کنیم برای اینکه طول کلید امنیتی بالا رود و رمز نگاری آن مشگلتر شود.
- خط 6: برای ساپورت طول کلید بزرگتر، باید وارد Ver2 شویم.
- خط 7: انتخاب نام برای SSH و پسورد.
- خط 9: انتخاب پسورد مناسب برای مد enable روتر
- خط 10 الی 12: تنظیمات مربوط به ssh (برای زمانیکه که کسی می‌خواهد از طریق ssh به روتر شماره 3 وصل شود و وارد مد enable شود)

(آی بی روتری را که می‌خواهیم به آن وصل شویم) PC>ssh -L poya 192.168.13.2

و اگر از سیستم‌های دیگر بخواهیم از طریق SSH متصل شویم می‌توانیم.

حال باید پسورد اول را وارد کنیم: 123

```
PC>ssh -l poya 192.168.34.1
Open
Password:

TEST>en
Password:
```

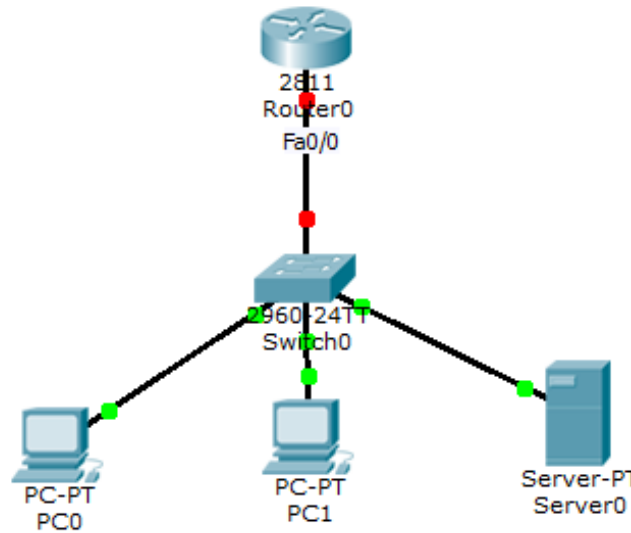
سپس پسورد enable را وارد می کنیم : 12345
و وارد مد enable روتر می شویم .

```
PC>ssh -l poya 192.168.34.1
Open
Password:

TEST>en
Password:
Password:
TEST#|
```

راه اندازی سرویس DHCP

اختصاص اتوماتیک IP به اجزای شبکه

1- برای شروع کار ابتدا به Interface FastEthernet 0/0 روتر IP اختصاص می دهیم.

1	Router(config)# interface fastEthernet 0/0
2	Router(config-if)# ip address 192.168.10.1 255.255.255.0
3	Router(config-if)# no sh

2- راه اندازی DHCP در روتر:

1	Router(config)# ip dhcp pool Test
2	Router(dhcp-config)# network 192.168.10.2 255.255.255.0
3	Router(dhcp-config)# default-router 192.168.10.1
4	Router(dhcp-config)# dns-server 192.168.10.2
5	
6	Router(config)# ip dhcp excluded-address 192.168.10.4 192.168.10.10

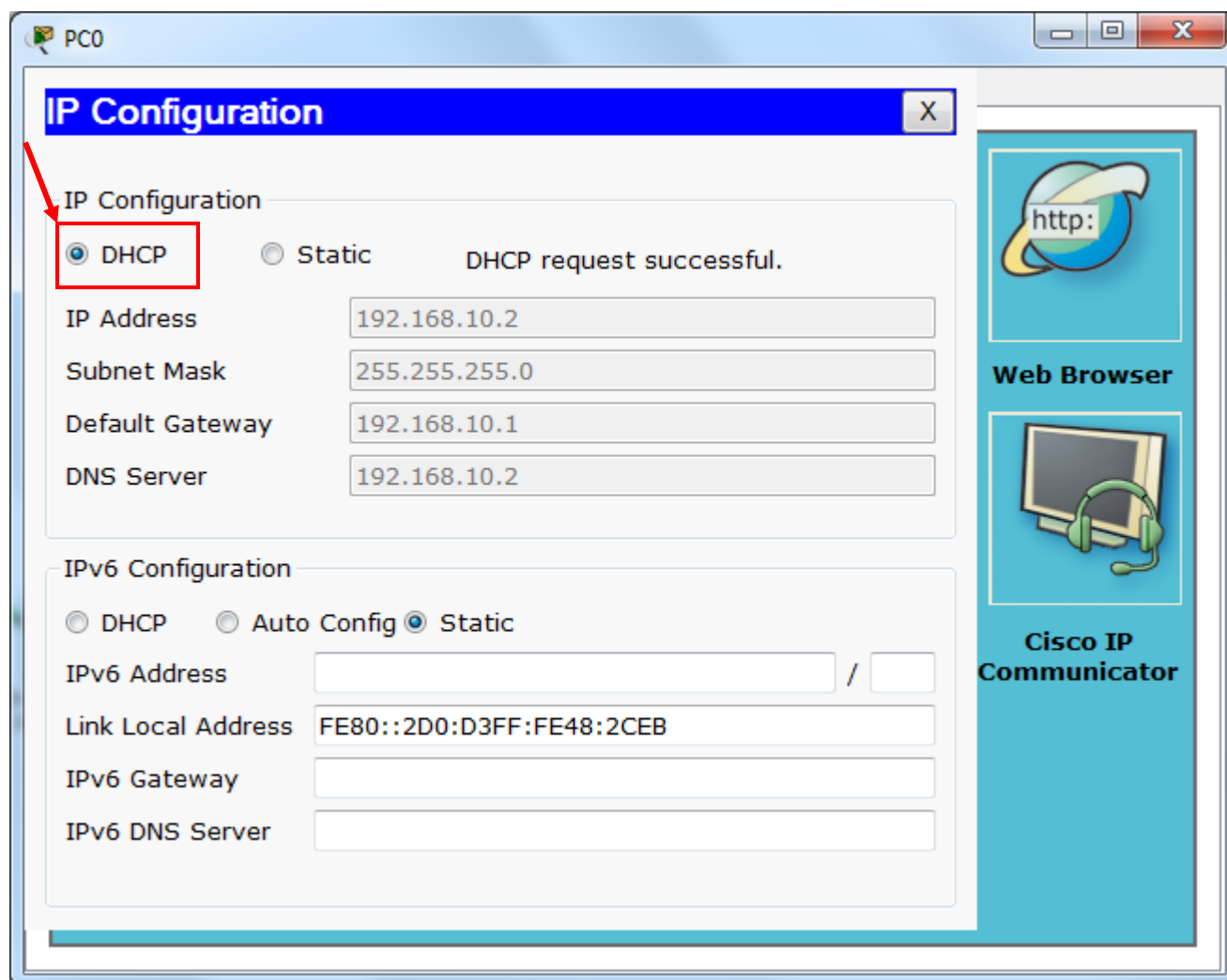
- خط 1: باید مخزنی را تعریف کنیم که کلاینتها بتوانند از آنجا IP دریافت کنند. (Pool دریاچه ای از IP هاست).

نام دلخواه Router(config)#ip dhcp pool

- خط 2: رنج IP ها را تعریف می کنیم.
- خط 3: تعریف Default Gateway در اینجا Interface FastEthernet 0/0 در نقش Gateway است. و IP ای که به آن اختصاص داده ایم را باید در این قسمت به عنوان Gateway تعریف نماییم.

- خط 4: تعریف Domain Name server (ضروری نیست).
- خط 6: در صورتی که بخواهیم یکسری از IP ها را از لیست خارج نماییم (مثلا بعضی از IP را به صورت دستی به سیستمها و اجزای شبکه اختصاص داده ایم) از این کامند استفاده می کنیم. و در اینجا رنج بین 4 الی 10 از طریق DHCP به کسی اختصاص داده نمی شود.

و در نهایت بر روی تنظیمات سیستمها و تجهیزات شبکه IP Configuration را بر روی DHCP قرار می دهیم تا از DHCP آبی دریافت کند.

مفاهیم سویچ Switch

Hub برای اتصال دستگاه‌های مختلف از قبیل رایانه ، روتر ، چاپگرهای تحت شبکه ، دوربین های مدار بسته و ... در شبکه های کابلی مورد استفاده قرار می گیرد.

در وجه ظاهری، switch همانند جعبه ایست متشکل از چندین درگاه اترنت که از این لحاظ شبیه Hub می باشد، با وجود آنکه هر دو این ها وظیفه برقراری ارتباط بین دستگاه های مختلف را بر عهده دارند ، تفاوت از آنجا آغاز می شود که Hub بسته های ارسالی از طرف یک دستگاه را به همه ی درگاه های خود ارسال می کند و کلیه دستگاه های دیگر علاوه بر دستگاه مقصد این بسته ها را دریافت می کنند در حالیکه در Switch ارتباطی مستقیم بین درگاه دستگاه مبدا با درگاه دستگاه مقصد برقرار شده و بسته ها مستقما فقط برای آن ارسال می شود.

این خصوصیت از آنجا می آید که Switch می تواند بسته ها را پردازش کند ، در Switch های معمولی که به switch layer2 معروفند این پردازش تا لایه دوم مدل OSI پیش می رود و نتیجه این پردازش جدولی است که در Switch با خواندن آدرس سخت افزاری (MAC) فرستنده بسته و ثبت درگاه ورودی تشکیل می شود.

Switch با رجوع به این جدول عملیات آدرس دهی بسته ها در لایه دوم را انجام میدهد ، بدین معنا که این جدول مشخص می کند بسته ورودی می بایست فقط برای کدام درگاه ارسال شود.

در شبکه های بزرگ Switch ها جدول های خود را به اشتراک می گذارند تا هر کدام بدانند چه دستگاهی به کدام Switch متصل است و با این کار ترافیک کمتری در شبکه ایجاد کنند.

Switch بطور معمول در لایه دوم مدل OSI کار می کند ولی Switch هایی با قابلیت کارکرد در لایه های مختلف حتی لایه هفتم هم وجود دارد. پرکاربردترین Switch در بین لایه های مختلف بجز لایه دوم می توان به Switch layer3 اشاره کرد که در بسیاری موارد جایگزین مناسبی برای روتر می باشند.

از Switch می توان در یک شبکه خانگی کوچک تا در شبکه های بزرگ با Backbone های چند گیگابایتی استفاده کرد.

برخی مزیت های و قابلیت های: Switch

- 3- Switch امکان برقراری ارتباط بین ده ها و گاه صدها دستگاه را به طور مستقیم و هوشمند به ما می دهد.
- 4- Switch امکان برقراری ارتباط با سرعت بسیار بالا را فراهم می کند.
- 5- Switch امکان نظارت و مدیریت بر عملکرد کاربران را فراهم می کند.
- 6- switch امکان کنترل پهنای باند مصرفی کاربران را فراهم می کند.
- 7- Switch امکان تفکیک شبکه به بخش های کوچکتر و مشخص کردن نحوه دسترسی افراد به قسمت های مختلف را فراهم می کند.

اگر بخواهیم انواع Switch layer2 را فقط نام ببریم از این قرارند :

- Store and forward
- Cut through
- Fragment free
- Adaptive switching

سوئیچ نوع دیگری از ابزارهایی است که برای اتصال چند شبکه محلی به یکدیگر مورد استفاده قرار می گیرد که باعث افزایش توان عملیاتی شبکه می شود. سوئیچ وسیله ای است که دارای درگاه های متعدد است که بسته ها را از یک درگاه می پذیرد، آدرس مقصد را بررسی می کند و سپس بسته ها را به درگاه مورد نظر " که متعلق به ایستگاه میزبان با همان آدرس مقصد می باشد" ارسال می کند. اغلب سوئیچ های شبکه محلی در لایه پیوند داده های مدل ۱ اس آی عمل می کند.

سوئیچ ها بر اساس کاربردها به متقارن "Symmetric" و نامتقارن "Asymmetric" تقسیم می شوند.

در نوع متقارن ، عمل سوئیچینگ بین سگمنت هایی که دارای پهنای باند یکسان هستند انجام می دهد یعنی 10 mbps به 10 mbps و... سوئیچ خواهد شد. اما در نوع نامتقارن این عملکرد بین سگمنت هایی با پهنای باند متفاوت انجام می شود.

◀ پورتهای سوئیچ دارای چهار وضعیت هستند:

- 1- Block : پیش فرض در این حالت قرار دارد.
- 2- Listen : شناسایی پورتهای ... تشکیل Mac Table.
- 3- Learn : یاد می گیرد
- 4- Send/Receive Forward

- در سوئیچ جدولی به نام Mac Table قرار دارد که آدرس IP ها به همراه Mac Address ها در آن نگهداری می شوند.
- مزیت وجود Mac Table : افزایش سرعت و ارتباطات و جلوگیری از Broadcast های اضافی است.
- Mac Table زمانی پر می شود که همه ی پورتهای آن مشغول باشند.
- ترتیب وضعیت پورتهای سوئیچ:

Block → Listen → Learn → Forward

- چگونه اطلاعاتی از Mac Table حذف می شود؟ در صورتیکه پورت به صورت فیزیکی خارج شود (قطع شود) یا پورتی را Shut Down کنیم (بصورت منطقی (Logical

- به طور کلی سوییچ ها در دو حالت Broadcast می کنند:

- زمانی که می خواهد اطلاعات از سیستمها یاد بگیرد.
- زمانی که سوییچ می خواهد اطلاعاتی را به یک Mac خاص ارسال کند و آدرس سیستم را نداشته باشد ← در سوییچ های دیگر Broadcast انجام می دهد تا سیستم مورد نظر خود را پیدا کند.

مفاهیم VLAN

VLAN چیست ؟

VLAN همانطور که از نام آن پیداست شبکه LAN مجازی است که Broadcast Domain اصلی سوئیچ را که بصورت یک VLAN وجود دارد (VLAN1) را به چندین Broadcast Domain دیگر می شکند. به دلیل اینکه سوئیچ ها قادر به برقراری ارتباط و Learn کردن از هم هستند لذا چندین پورت از سوئیچ دیگر می تواند عضو VLAN سوئیچ ما باشد بدون اینکه Broadcast را به سوئیچ ها یا VLAN های دیگر منتقل کند. معمولاً VLAN برای شبکه های بزرگ با ترافیک بالا کاربرد دارد. قبل از اینکه به نحوه تنظیم VLAN بپردازم نکاتی را که باید قبل از این تنظیمات بدانید در چند بیان می کنم.

VLAN- در واقع یک Broadcast Domain می باشد که توسط سوئیچ ایجاد می شود.

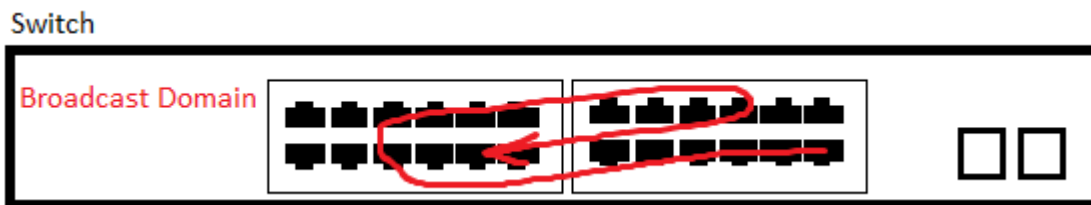
- برای تنظیم VLAN مدیر شبکه ابتدا باید VLAN را ایجاد کند و سپس پورت های سوئیچ را به آن مرتبط سازد.
- همه سوئیچ های سیستم دارای یک VLAN بصورت پیش فرض هستند.
- در هر VLAN پورتی به نام Trunk تعریف می شود که قادر است ترافیک ها VLAN را به خارج یا داخل هدایت کند. این پورت از پروتکل ISL یا 802.1q برای این کار استفاده می کند. با کلامی دیگر این پورت بین چندین VLAN مشترک است و ترافیک کلیه آن ها را به سوئیچ یا روتر انتقال می دهد.
- برای ارتباط چندین VLAN از سوئیچ لایه 3 یا روتر استفاده می شود.

مزایای VLAN:

1- Segmentation

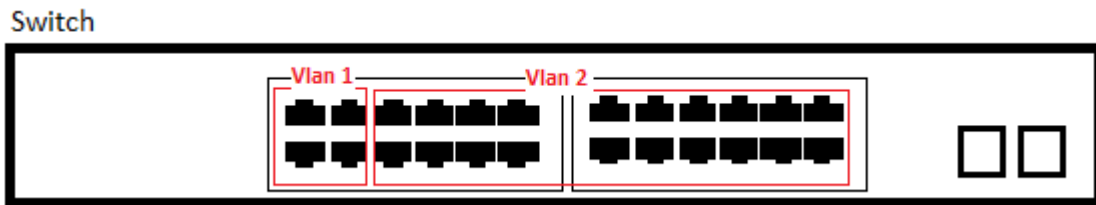
به ازای تمامی پورتهای یک Segment در لایه 2 وجود دارد و یک Broadcast Domain وجود دارد.

به ازای هر VLAN یک Broadcast Domain وجود دارد.

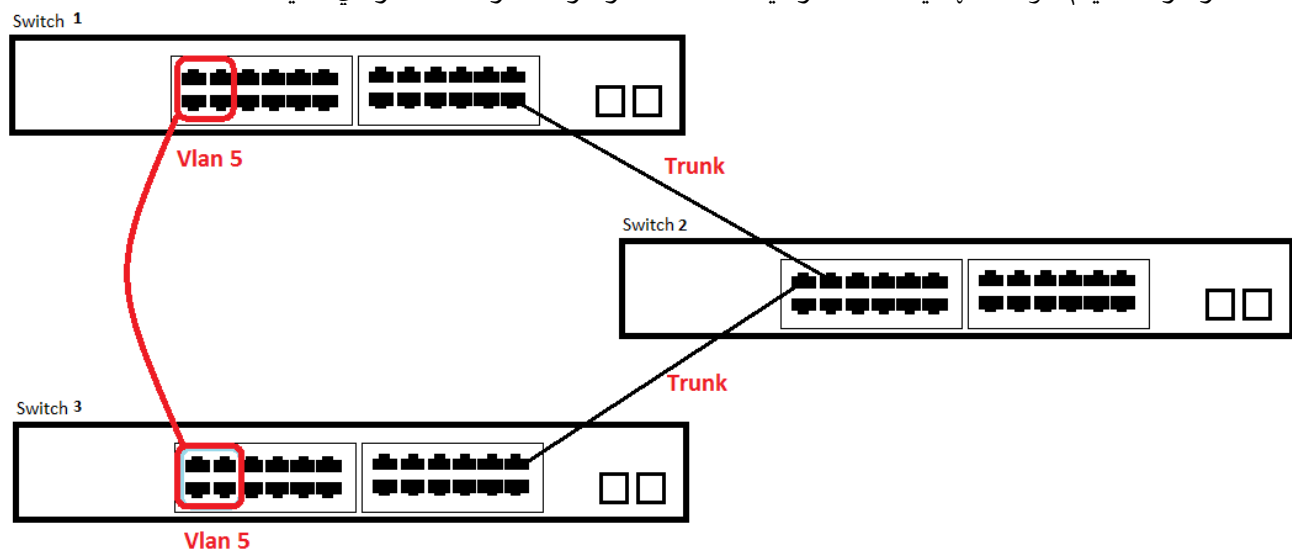
- به صورت پیش فرض به ازای تمامی پورتهای سوئیچ یک Vlan با شماره 1 وجود دارد.

- حال اگر بخواهیم مثلاً دو Segment مختلف ایجاد کنیم باید دو Vlan بسازیم. که Vlan آنها جدا می شود و در نتیجه Broadcast Domain آنها نیز از هم جدا می گردد.

-2 Flexibility :

- قابلیت انعطاف پذیری در شبکه بوجود می آید.
- مثلاً می خواهیم دو پورت از یک سویچ را به پورت سویچ دیگر در یک Vlan قرار دهیم و آنهاییکه در یک Vlan قرار دارند دارای یک Broadcast هستند.

-3 Security : ایجاد امنیت

- Mode های پورتهای سویچ : Switch Interface Mode
 - Access : در حالتی است که سویچ به PC متصل می گردد که در حالت پیش فرض در این حالت قرار دارد.
 - Trunk : حالتی است که switch به switch متصل شده است.

مدهای سویچ نیز شبیه روتر می باشد:

- 1 User exe mode
- 2 Privilege exe mode
- 3 Global Config mode

جهت مشاهده ی Vlan های موجود در سویچ از کامند زیر استفاده می کنیم:

1	Switch#show vlan brief
---	------------------------

VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/1, Fa0/2, Fa0/3, Fa0/4 Fa0/5, Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8 Fa0/9, Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12 Fa0/13, Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16 Fa0/17, Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20 Fa0/21, Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24 Gig1/1, Gig1/2
1002 fddi-default	active	
1003 token-ring-default	active	
1004 fddinet-default	active	
1005 trnet-default	active	
Switch#		

ساخت Vlan

1	Switch(config)#vlan 20
2	Switch(config-vlan)#name Test
3	
4	Switch(config-vlan)#vlan 30
5	Switch(config-vlan)#name CCNA
6	
7	Switch#show vlan b

Switch#show vlan b		
VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/1, Fa0/2, Fa0/3, Fa0/4 Fa0/5, Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8 Fa0/9, Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12 Fa0/13, Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16 Fa0/17, Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20 Fa0/21, Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24 Gig1/1, Gig1/2
20 Test	active	
30 CCNA	active	
1002 fddi-default	active	
1003 token-ring-default	active	
1004 fddinet-default	active	
1005 trnet-default	active	

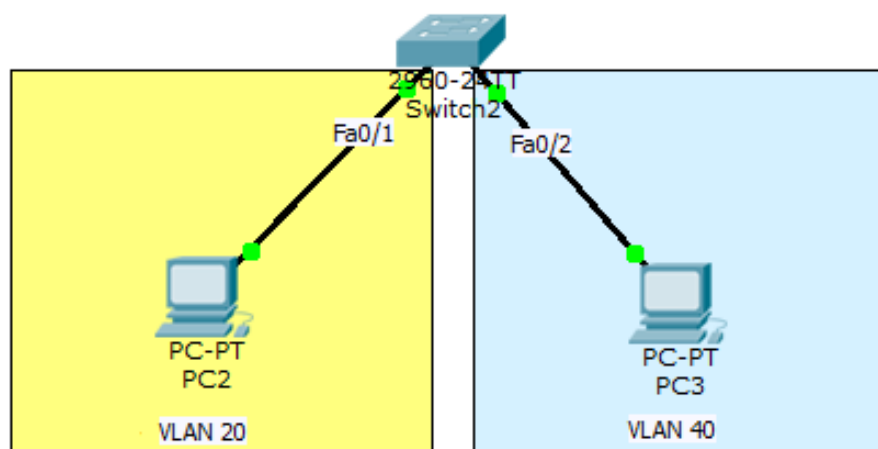
- خط 1: ساخت Vlan به شماره 20
- خط 2: اختصاص نام به Vlan شماره 20
- خط 4: ساخت Vlan با شماره 30
- خط 5: اختصاص نام به Vlan شماره 30

تذکر: قبل از اینکه پورتهای سوییچ را به Vlan خاصی اختصاص دهیم باید ابتدا Vlan را در سوییچ مورد نظر بسازیم (در غیر اینصورت با پیغام خطا مواجه می شویم ... Access VLAN does not exist. Creating vlan ...). سپس پورتها را در Vlan های ساخته شده قرار دهیم.

برای حذف Vlan:

اتصال سوییچ به کامپیوتر

مثال: سناریو ی زیر را اجرا کنید:

1- ابتدا باید VLAN ها را تعریف کنیم:

Switch(config)#vlan 20
Switch(config-vlan)#vlan 40

2- حال وضعیت پورتهای را تعریف می کنیم. چون پورتهای سوییچ به کامپیوتر وصل شده اند ← از نوع Access باید تعریف گردند.

1	Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2	Switch(config-if)#switchport mode access
3	Switch(config-if)#switchport access vlan 20
4	Switch(config-if)#do sh vl b

- خط 1: وارد Interface مربوطه می شویم.
- خط 2: مد پورت را مشخص می کنیم. در اینجا چون پورت سوییچ به کامپیوتر متصل شده است در نتیجه از نوع Access باید تعریف گردد.
- خط 3: حال باید Interface مورد نظر را در Vlan مربوطه (مطابق شکل) قرار دهیم.
- خط 4: خلاصه دستور : Show vlan brief می باشد.

```
Switch(config-if)#do sh vl b
```

VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/2, Fa0/3, Fa0/4, Fa0/5 Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8, Fa0/9 Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12, Fa0/13 Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16, Fa0/17 Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20, Fa0/21 Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24, Gig1/1 Gig1/2
20 VLAN0020	active	Fa0/1
40 VLAN0040	active	
1002 fddi-default	active	
1003 token-ring-default	active	
1004 fddinet-default	active	
1005 trnet-default	active	

همانگونه که در شکل می بینم Interface Fa 0/1 در Vlan 20 قرار گرفت.

برای Interface fa 0/2 نیز دقیقاً کارهای بالا را مطابق با سناریو انجام می دهیم.

- 1 Switch(config)#interface fa 0/2
- 2 Switch(config-if)#switchport mode access
- 3 Switch(config-if)#switchport access vlan 40
- 4 Switch(config-if)#do sh vl b

```
Switch(config-if)#do sh vl b
```

VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/3, Fa0/4, Fa0/5, Fa0/6 Fa0/7, Fa0/8, Fa0/9, Fa0/10 Fa0/11, Fa0/12, Fa0/13, Fa0/14 Fa0/15, Fa0/16, Fa0/17, Fa0/18 Fa0/19, Fa0/20, Fa0/21, Fa0/22 Fa0/23, Fa0/24, Gig1/1, Gig1/2
20 VLAN0020	active	Fa0/1
40 VLAN0040	active	Fa0/2
1002 fddi-default	active	

اتصال سویچ ها با یکدیگر

سویچ ها را باید با کابل Cross به یکدیگر متصل کنیم.
میخواهیم vlanning را بر روی بیشتر از یک سوئیچ داشته باشیم درنتیجه باید ارتباطات بین سوئیچ ها را Trunk تعریف کنیم.

```
1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport mode trunk
3
4 Switch#show interfaces trunk
```

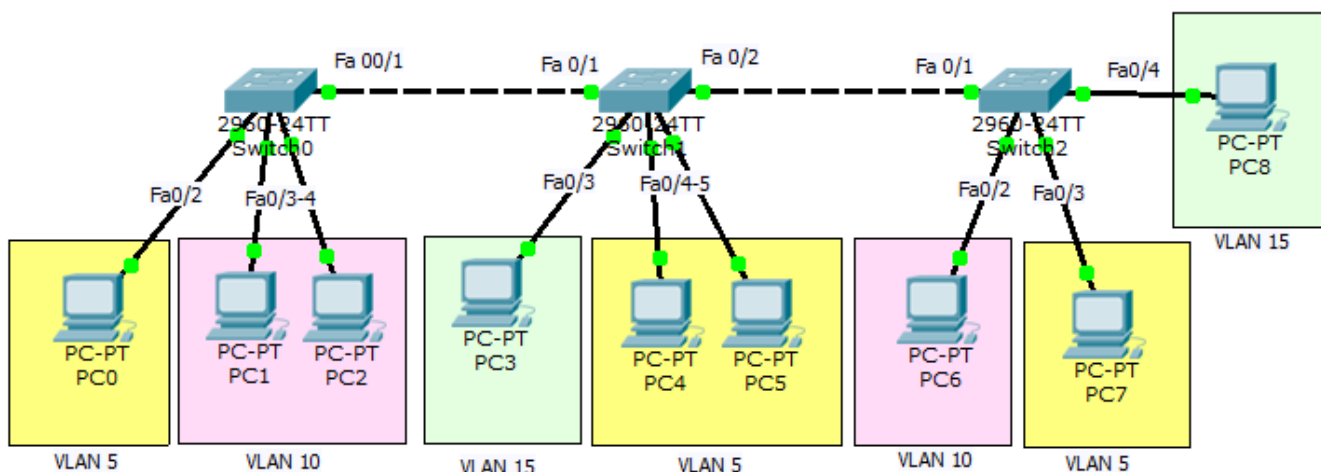


```
Switch#show interfaces trunk
```

Port	Mode	Encapsulation	Status	Native vlan
Fa0/1	on	802.1q	trunking	1

Port	Vlans allowed on trunk
Fa0/1	1-1005

سناریو: سویچ و VLAN:

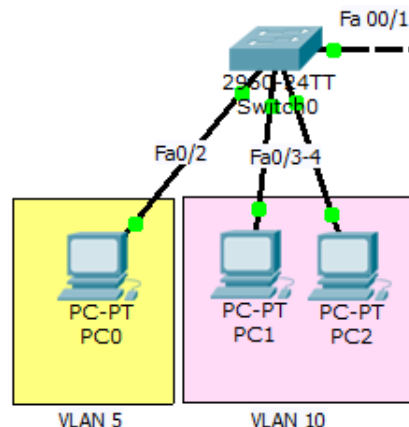
VLAN 5: 192.168.5.0/24
 VLAN 10: 192.168.10.0/24
 VLAN 15: 192.168.15.0/24

ترتیب اجرای سناریو:

- 1- ایجاد Vlan ها مطابق با سویچ های مورد نظر
- 2- اختصاص پورتهای Access به ازای کامپیوترهای و راه اندازی لینکهای ترانک
- 3- اختصاص IP به کامپیوترها و تست ارتباط مابین Vlan های هم نام

Sw0

```
1 Switch(config)#vlan 5
2 Switch(config-vlan)#vlan 10
3
4 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
5 Switch(config-if)#switchport mode trunk
6
7 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
8 Switch(config-if)#switchport mode access
9 Switch(config-if)#switchport access vlan 5
10
11 Switch(config)#interface range fastEthernet 0/3-4
12 Switch(config-if-range)#switchport mode access
13 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 10
```


Switch#show vlan b

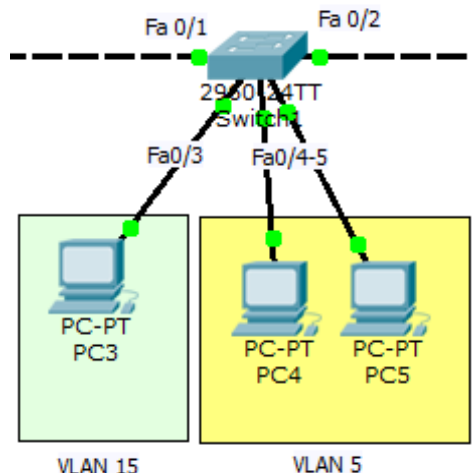
VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/5, Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8 Fa0/9, Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12 Fa0/13, Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16 Fa0/17, Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20 Fa0/21, Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24 Gig1/1, Gig1/2
5 VLAN0005	active	Fa0/2
10 VLAN0010	active	Fa0/3, Fa0/4
1002 fddi-default	active	

Sw1

```

1 Switch(config)#interface range fastEthernet 0/1-2
2 Switch(config-if-range)#switchport mode trunk
3
4 Switch(config)#interface fastEthernet 0/3
5 Switch(config-if)#switchport mode access
6 Switch(config-if)#switchport access vlan 15
7
8 Switch(config)#interface range fa 0/4-5
9 Switch(config-if-range)#switchport mode access
10 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 5

```



```
Switch#show vlan b
```

VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8, Fa0/9 Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12, Fa0/13 Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16, Fa0/17 Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20, Fa0/21 Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24, Gig1/1 Gig1/2
5 VLAN0005	active	Fa0/4, Fa0/5
15 VLAN0015	active	Fa0/3
1002 fddi-default	active	

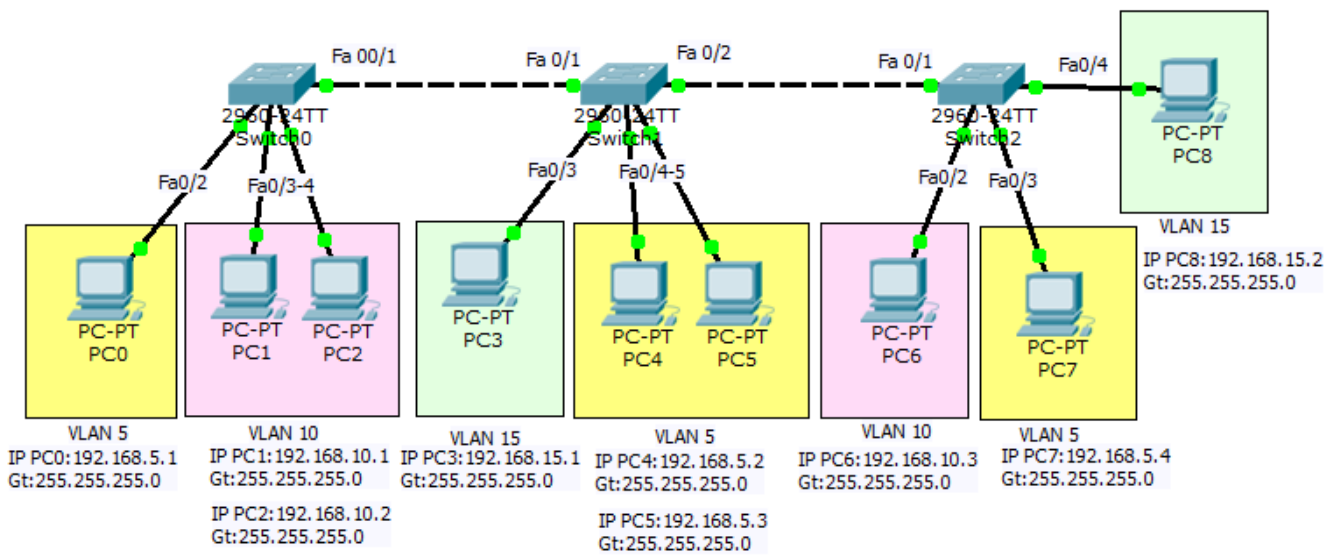
Sw2

```

1 Switch(config)#vlan 10
2 Switch(config-vlan)#vlan 5
3 Switch(config-vlan)#vlan 15
4
5 Switch(config)#interface fa 0/2
6 Switch(config-if)#switchport mode acc
7 Switch(config-if)#switchport access vlan 10
8
9 Switch(config-if)#int fa 0/3
10 Switch(config-if)#switchport mo acc
11 Switch(config-if)#switchport acc vlan 5
12
13 Switch(config-if)#int fa 0/4
14 Switch(config-if)#sw mo acc
15 Switch(config-if)#sw acc vlan 15

```

حال باید به کامپیوترها IP اختصاص دهیم:
تذکر: در IP دادن به کامپیوترها نیاز به تعریف Gateway نداریم چون همه Switch هستند.

پروتکل VTP

قرارداد VTP یا VLAN Trunking Protocol برای ساده کردن کار مدیریت VLAN ها توسط شرکت سیسکو ارائه شده است. با استفاده از VTP می توان اقدام به ایجاد و حذف اتوماتیک Vlan ها، بر روی سوئیچ های موجود در شبکه نمود، بدون آنکه عملیات ایجاد و یا حذف نمودن VLAN ها را بر روی تک تک سوئیچ ها انجام داد. این پروتکل برای زمانیکه تعداد سوئیچ های ما در شبکه افزایش یابد جهت مدیریت Vlan ها بسیار مفید می باشد.

سوئیچ ها به دو دسته تقسیم می گردند: Server و Client.

- در سوئیچ server: باید Vlan ها را تعریف کنیم.
- در سوئیچ Client: Vlan ها به طور اتومات افزوده می گردد. هر گونه تغییری در Vlan های موجود در سوئیچ سرور، در سوئیچ های کلاینت نیز اعمال می گردد.

به عنوان مثال فرض کنید که شما 5 سوئیچ در اختیار دارید و می خواهید روی همه ی آنها vlan 20 یکسان ایجاد نمایید. در این صورت بایستی یک به یک به سوئیچ ها متصل شده و vlan های مورد نظر خود را بر روی آنها ایجاد نمایید. اما هنگامی که شما از قرارداد VTP استفاده کرده و تنظیمات مورد نیاز را اعمال نمایید، هنگامی که بر روی یک سوئیچ VLAN ی را ایجاد نمایید، به صورت خودکار این VLAN بر روی تمامی سوئیچ های دیگر نیز ایجاد خواهد شد. لازم به ذکر است که این فرآیند در مورد حذف کردن vlan ها نیز صادق می باشد.

برای اجرای VTP روی سوئیچ ها ابتدا باید یک سوئیچ به عنوان سرور و مابقی سوئیچ ها به عنوان کلاینت انتخاب شوند. به شکل زیر نگاه کنید:

مدهای VTP:

- Server: پیش فرض تمامی سوئیچ ها است.
- Client
- Transparent

Switch(config)#vtp mode [client | server | transparent]

Switch(config)#vtp domain نام دامنه ی مورد نظر

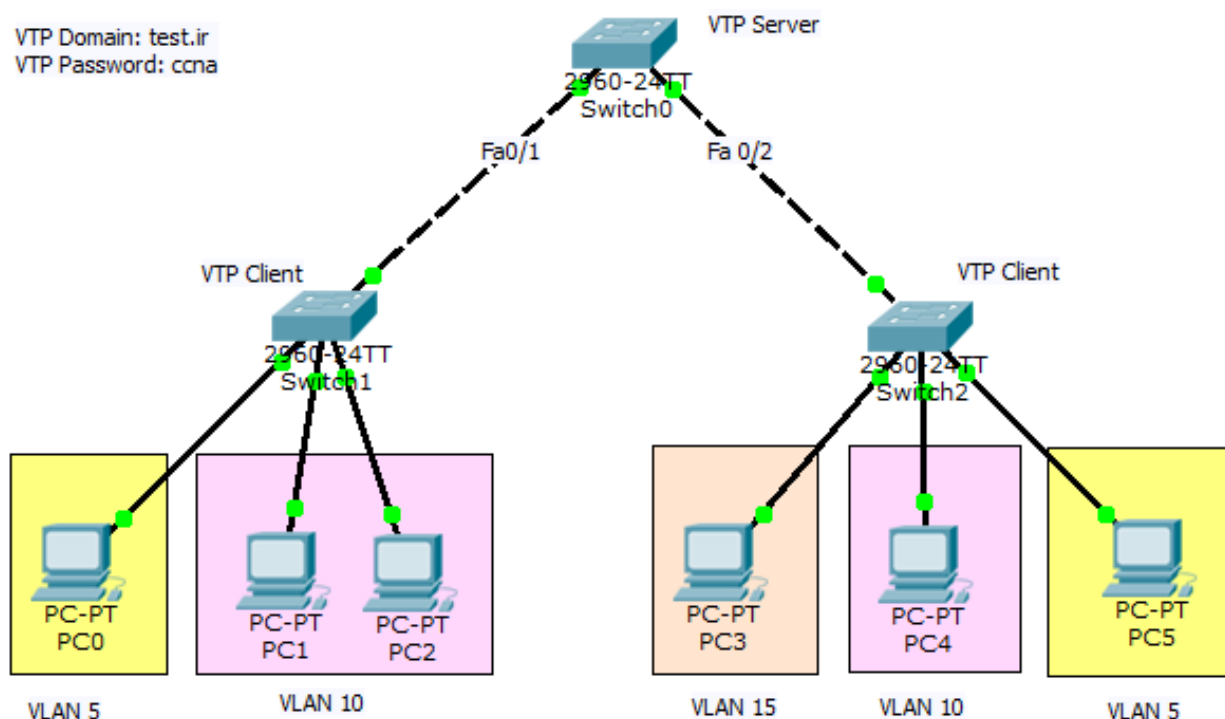
Switch(config)#vtp password پسورد مورد نظر

Switch# show vtp status

نمایش تغییرات

Switch# show interface trunk

اینترفیسهای از نوع ترانک را نمایش می دهد.

مراحل اجرای سناریو VTP:

1. اتصال سویچ ها به یکدیگر و تعریف لینکهای ترانک .
2. مشخص نمودن اطلاعات پروتکل VTP مطابق با شکل و ایجان Vlan ها در سویچ سرور
3. مشاهده ی Vlan ها در سویچ های کلاینت و اختصاص پورتهای آنها
4. اختصاص IP Add. مطابق با Vlan و تست ارتباط مابین Vlan های هم نام .

Sw0

```

1 Switch(config)#int range fastEthernet 0/1-2
2 Switch(config-if-range)#switchport mode trunk
3
4 Switch(config)#vtp mode server
5 Device mode already VTP SERVER.
6
7 Switch(config)#vtp domain test.ir
8 Changing VTP domain name from NULL to test.ir
9
10 Switch(config)#vtp password ccna
11 Setting device VLAN database password to ccna
12
13 Switch(config)#vlan 5
14 Switch(config)#vlan 10
    
```

15	Switch(config)#vlan 15
----	------------------------

- خط 1 تا 2: مد لینک بین سویچ ها را مشخص می کنیم که از نوع Trunk است.
 - خط 4: Switch 0 را از نوع Server انتخاب می کنیم.
 - خط 7: دامنه را تعریف می کنیم.
 - خط 10: پسورد دامنه را تعریف می کنیم.
 - خط 13 الی 15: Vlan ها را تعریف می کنیم.
- حال باید تنظیمات سویچ های کلاینت را انجام دهیم:

Sw1

1	Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2	Switch(config-if)#switchport mode <u>trunk</u>
3	
4	Switch(config)#vtp mode <u>client</u>
5	Setting device to VTP CLIENT mode.
6	
7	Switch(config)#vtp password <u>ccna</u>
8	Setting device VLAN database password to ccna

Sw2

1	Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2	Switch(config-if)#switchport mode <u>trunk</u>
3	
4	Switch(config)#vtp mode <u>client</u>
5	Setting device to VTP CLIENT mode.
6	
7	Switch(config)#vtp password <u>ccna</u>
8	Setting device VLAN database password to ccna

```
Switch#show vlan b
```

VLAN Name	Status	Ports
1 default	active	Fa0/2, Fa0/3, Fa0/4, Fa0/5 Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8, Fa0/9 Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12, Fa0/13 Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16, Fa0/17 Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20, Fa0/21 Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24, Gig1/1 Gig1/2
5 VLAN0005	active	
10 VLAN0010	active	
15 VLAN0015	active	

حال می بینیم که Vlan های تعریف شده در سرور به کلاینتها نیز منتقل شده است.

حال می توانیم به راحتی Interface های سویچهای کلاینت را در Vlan های مربوطه قرار دهیم.

Sw1

1	Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
2	Switch(config-if)#switchport mode access

```

3 Switch(config-if)#switchport access vlan 5
4
5 Switch(config-if)#int ra fa 0/3-4
6 Switch(config-if-range)#switchport mode access
7 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 10
8
9 Switch#show vlan brief

```

```

Switch#show vlan brief

```

VLAN	Name	Status	Ports
1	default	active	Fa0/5, Fa0/6, Fa0/7, Fa0/8 Fa0/9, Fa0/10, Fa0/11, Fa0/12 Fa0/13, Fa0/14, Fa0/15, Fa0/16 Fa0/17, Fa0/18, Fa0/19, Fa0/20 Fa0/21, Fa0/22, Fa0/23, Fa0/24 Gig1/1, Gig1/2
5	VLAN0005	active	Fa0/2
10	VLAN0010	active	Fa0/3, Fa0/4
15	VLAN0015	active	

و در سوییچهای دیگر نیز به همین صورت کانفیگ ها را انجام می دهیم.
کانفیگ کلی سوییچ 1:

Sw1

```

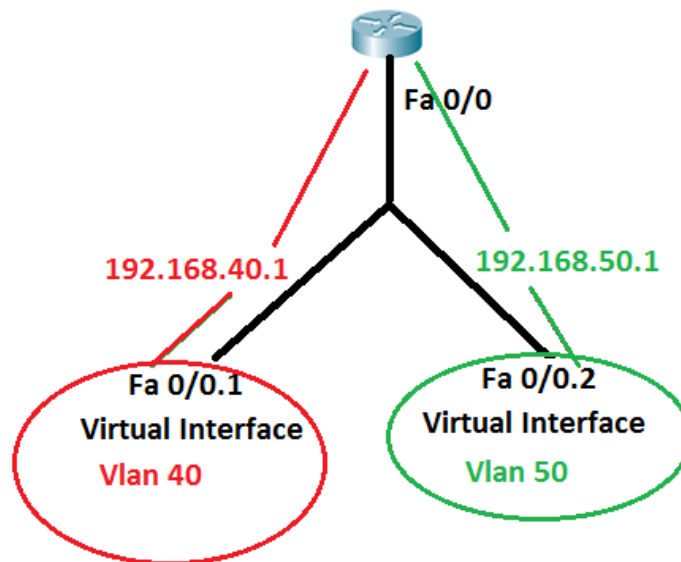
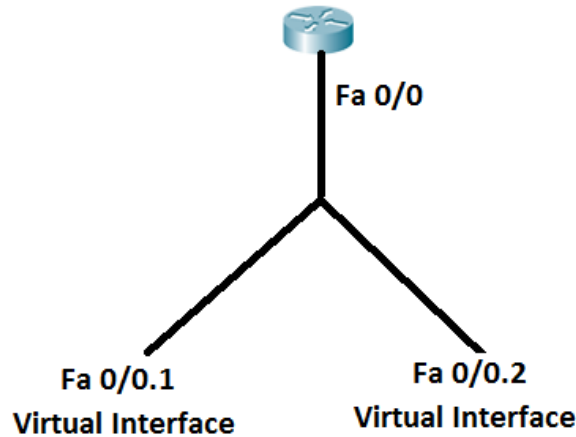
1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport mode trunk
3
4 Switch(config)#vtp mode client
5 Setting device to VTP CLIENT mode.
6
7 Switch(config)#vtp password ccna
8 Setting device VLAN database password to ccna
9
10 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
11 Switch(config-if)#switchport mode access
12 Switch(config-if)#switchport access vlan 5
13
14 Switch(config-if)#int ra fa 0/3-4
15 Switch(config-if-range)#switchport mode access
16 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 10
17
18 Switch#show vlan brief

```

اتصال دو Vlan غير هم نام به يکديگر

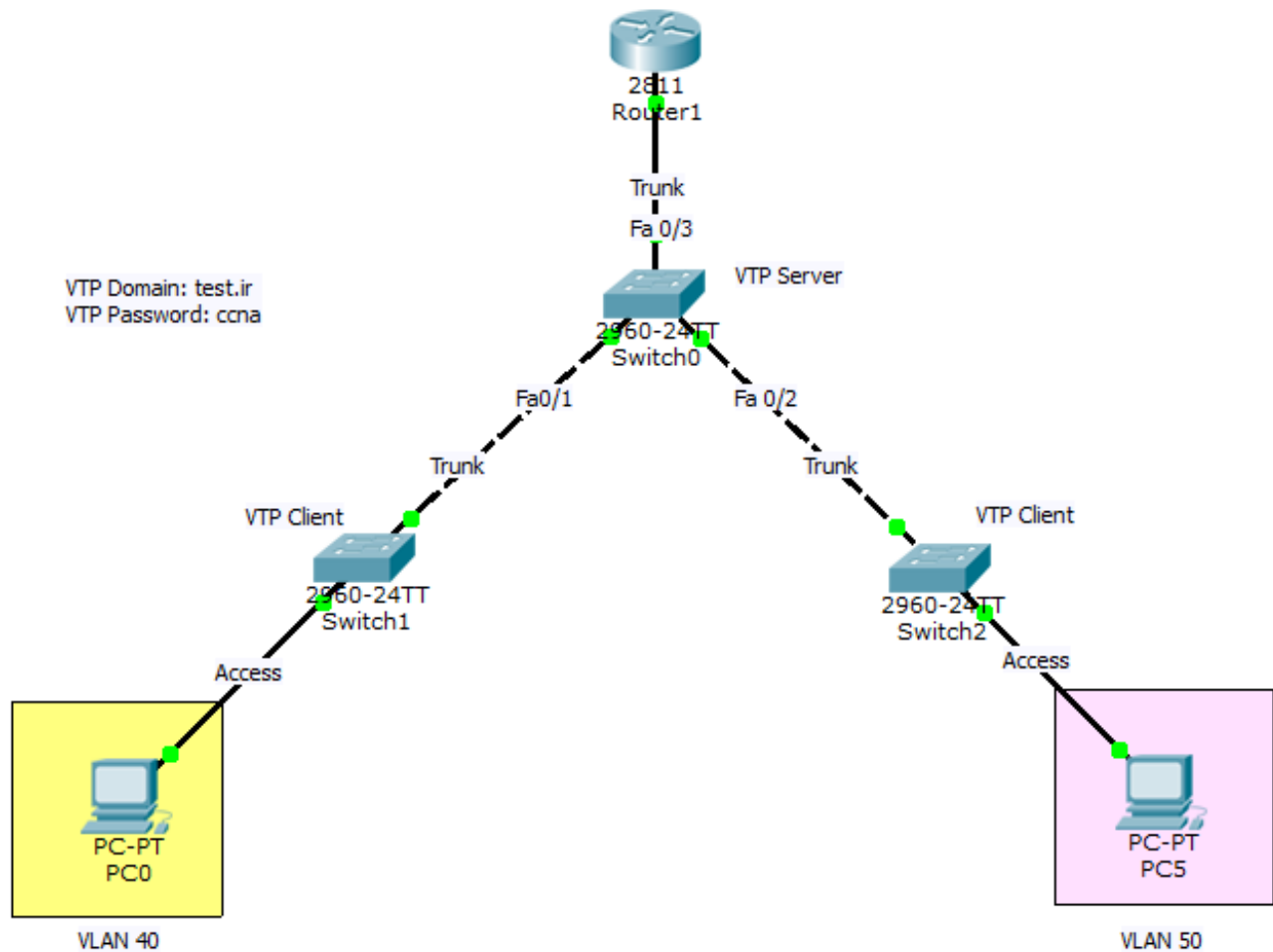
براي وارد شدن به Vlan هاي متفاوت و انجام مسير يابي:

- براي اتصال دو Vlan متفاوت، نياز به يك روتر داريم. روتر را بايد به سويچ سرور وصل كنيم.
- از تكنيك Sub interface استفاده مي كنيم. يك Interface حقيقي به دو Subinterface تقسيم مي شود. (مثل سه راهي)
- تذكر: در كامپيوترها Gateway ما، همان IP اي است كه به پورتهاي مجازي روتر اختصاص داده ايم.

Fa0/0 اينترفيس حقيقي است و Fa0/0.1 و Fa0/0.2 مجازي است كه رنج IP هايشان با هم متفاوت است.

سناریوی زیر را اجرا کنید. و کاری کنید که کامپیوترها همدیگر را پینگ کنند.

Sw0

```

1 Switch(config)#int range fastEthernet 0/1-2
2 Switch(config-if-range)#switchport mode trunk
3
4 Switch(config)#interface fastEthernet 0/3
5 Switch(config-if)#switchport mode trunk
6
7 Switch(config)#vtp mode server
8 Device mode already VTP SERVER.
9
10 Switch(config)#vtp domain test.ir
11 Changing VTP domain name from NULL to test.ir
12
13 Switch(config)#vtp password ccna
14 Setting device VLAN database password to ccna
15
16 Switch(config)#vlan 50
17 Switch(config)#vlan 40

```

- خط 1 و 2: مانند سناریوهای قبل پورتهای بین سویچ ها را از نوع ترانک تعریف می کنیم.
- خط 4 و 5: پورت بین سویچ و روتر را باید از نوع Trunk تعریف کنیم.
- باقی تعریف ها همانند سناریوی قبل.

Sw1:

```

1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport mode trunk
3
4 Switch(config)#vtp mode client
5 Setting device to VTP CLIENT mode.
6
7 Switch(config)#vtp password ccna
8 Setting device VLAN database password to ccna
9
10 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
11 Switch(config-if)#switchport mode access
12 Switch(config-if)#switchport access vlan 40
13
14 Switch#show vlan brief
15

```

Sw2:

```

1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport mode trunk
3
4 Switch(config)#vtp mode client
5 Setting device to VTP CLIENT mode.
6
7 Switch(config)#vtp password ccna
8 Setting device VLAN database password to ccna
9
10 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
11 Switch(config-if)#switchport mode access
12 Switch(config-if)#switchport access vlan 50
13
14 Switch#show vlan brief

```

Router

```

1 Router(config-if)#interface fastEthernet 0/0.1
2 Router(config-subif)#encapsulation dot1Q 40
3 Router(config-subif)#ip address 192.168.40.1 255.255.255.0
4
5 Router(config)#interface fastEthernet 0/0.2
6 Router(config-subif)#encapsulation dot1Q 50

```

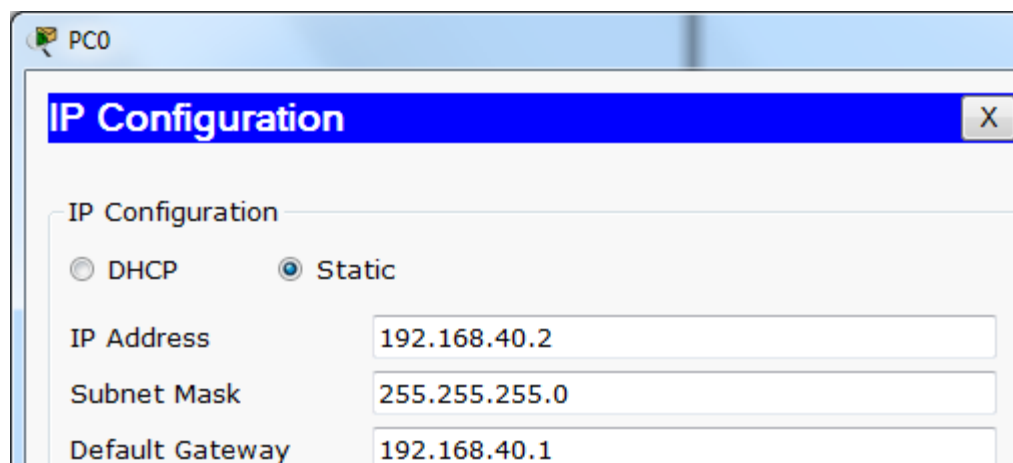
7	Router(config-subif)#ip address 192.168.50.1 255.255.255.0
8	
9	Router(config)#interface fastEthernet 0/0
10	Router(config-if)#no sh
11	
12	Router(config-if)#
13	%LINK-5-CHANGED: Interface FastEthernet0/0, changed state to up
14	
15	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet0/0, changed state to up
16	
17	%LINK-5-CHANGED: Interface FastEthernet0/0.1, changed state to up
18	
19	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet0/0.1, changed state to up
20	
21	%LINK-5-CHANGED: Interface FastEthernet0/0.2, changed state to up
22	
23	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet0/0.2, changed state to up

می خواهیم پورتهای مجازی را تعریف نماییم.

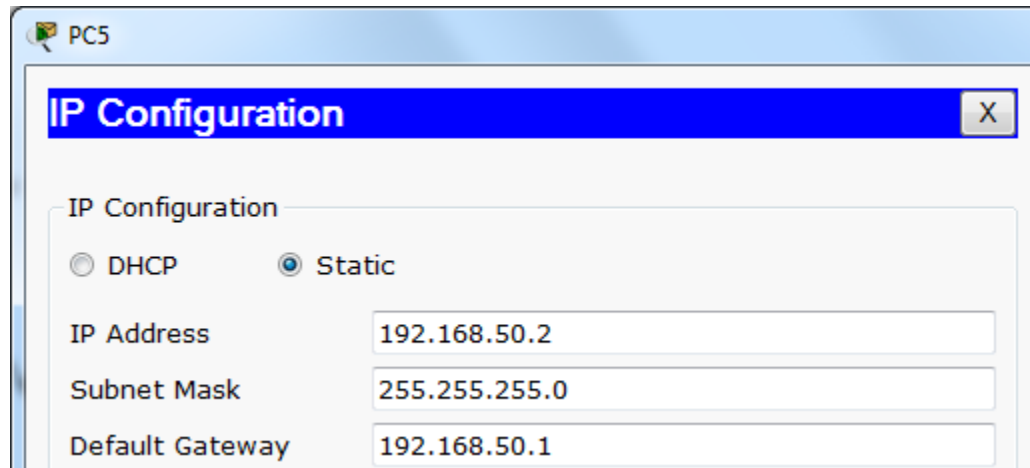
- خط 1 و 5: وارد پورتهای مجازی می شویم.
- خط 2 و 7: حتما در جلوی هر کدام باید شماره Vlan ی که پورت مجازی به آن اتصال دارد را بنویسیم. مثلا پورت مجازی Fa 0/0.1 در Vlan 40 قرار دارد.
- خط 3 و 8: IP هر رنج از Vlan ها را به پورتهای مجازی اختصاص می دهیم.
- خط 9: وارد پورت حقیقی روتر می شویم.
- خط 10: **No shutdown** می کنیم.

توجه: اگر پورت حقیقی را **Up** نکنیم، پورتهای مجازی **Up** نمی شوند. همانطوری که در خطوط 13 به بعد مشاهده می فرمایید، 3 پورت را **Up** می کند که شامل یک پورت حقیقی و دو پورت مجازی است. به کامپیوترها IP اختصاص می دهیم: تذکر: **Gateway** هر کدام از کامپیوترها، IP ای است که به پورتهای مجازی روتر اختصاص داده ایم.

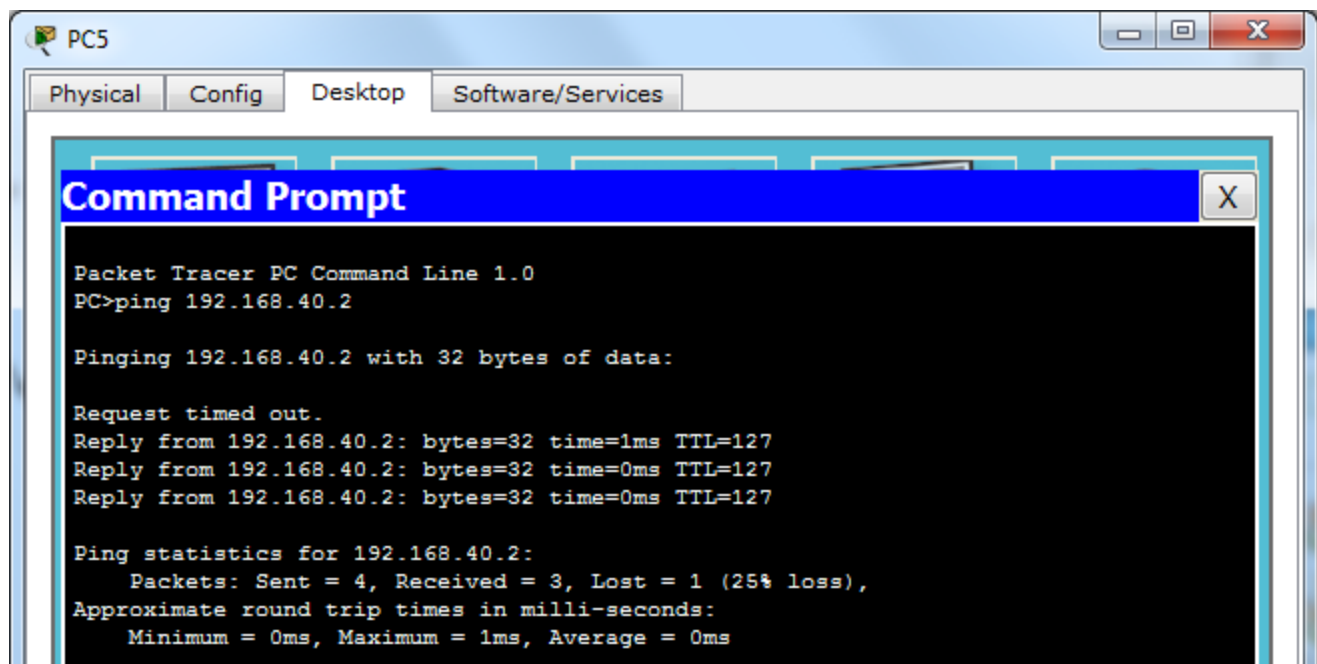
PC0:

PC1:

حال می توانیم کامپیوترهای موجود در دو Vlan مختلف را Ping کنیم:

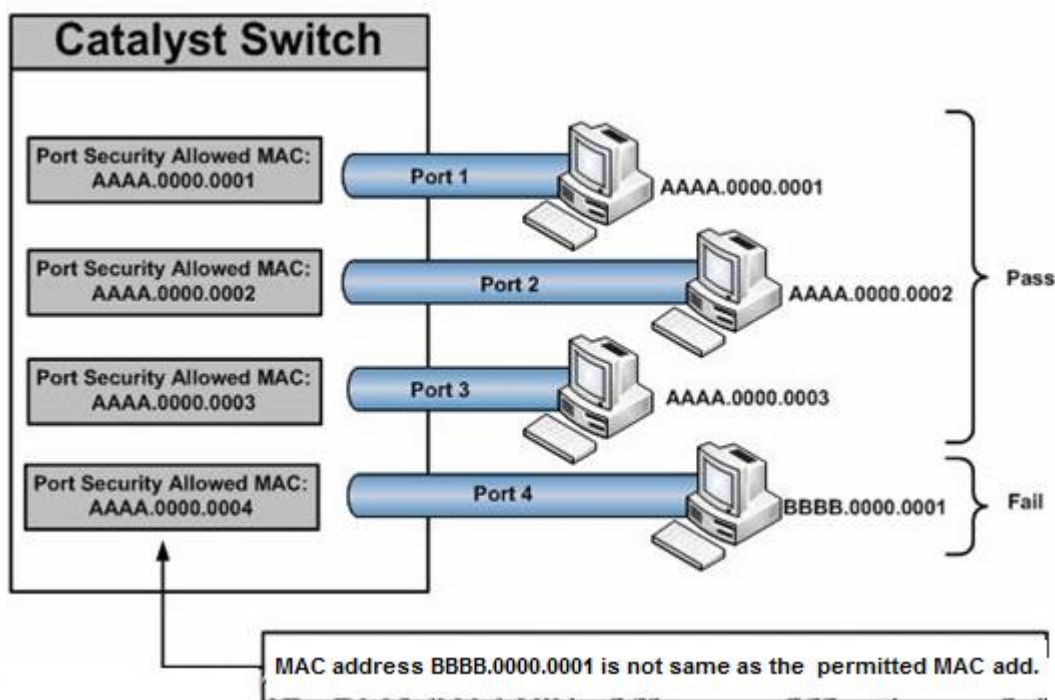
در این قسمت با مفهوم Port Security و اینکه چگونه از این قابلیت سویچ های سیسکو در جهت ایمن سازی سویچ ها و محدود سازی دسترسی به پورت های سویچ شبکه خود استفاده کنیم آشنا خواهیم شد.

یکی از مشکلاتی که مدیران شبکه بسیار با آن درگیر هستند این است که چگونه میتوانند دسترسی های غیر مجاز به شبکه را کنترل کنند ، در واقع مشکل اصلی اینجا است که نمیدانیم چگونه میتوان برای تجهیزات شبکه تعریف کرد که چه کسی بتواند به آنها متصل شود و چه کسی نتواند متصل شود . برای مثال شما نمیخواهید که هر کسی که وارد سازمان شما شد براحتی با استفاده از لپ تاپ خود و متصل کردن آن به یکی از پورت های سویچ شبکه به شبکه شما متصل شده و به منابع شبکه شما دسترسی پیدا کند . شاید با خود بگویید که تمامی پورت های شبکه ما که بر روی دیوار قرار گرفته اند و کامپیوتری به آنها متصل نیست بصورت فیزیکی به سویچ و شبکه متصل نیستند و دیگر جای نگرانی در این خصوص وجود ندارد ، اما اگر شخص کابل کامپیوتر فعالی که مشغول سرویس دهی در شبکه است را از جای خود در آورده و از آن برای اتصال به سویچ و شبکه استفاده کند چطور ؟ این کامپیوتر در ساده ترین حالت ممکن میتواند ویروس ها و کرم های خطرناکی را وارد شبکه ما کند.

شناخت مبانی Port Security

در ساده ترین حالت ممکن این قابلیت آدرس سخت افزاری کارت شبکه شما یا همان MAC شما را در حافظه ای مربوط به آن پورت ذخیره میکند و فقط به همین آدرس سخت افزاری اجازه ورود به پورت شبکه را میدهد . اگر آدرس سخت افزاری دیگری بخواهد از طریق همان پورت سویچ به شبکه متصل شود ، سویچ آن را بلوکه کرده و اجازه ورود به سیستم را به آن پورت نخواهد داد ، این میتواند غیرفعال کردن پورت سویچ نیز باشد . در شبکه هایی که سیستم های مانیتورینگ یا پایش شبکه راه اندازی شده اند با استفاده از پروتکل SNMP تنظیماتی انجام شده است که بلافاصله بعد از غیرفعال شدن پورت سویچ به سیستم مانیتورینگ اطلاع رسانی می شود و در لاگ این سیستم ثبت می شود .

همیشه انجام تنظیمات امنیتی بر روی شبکه نیاز به سبک سنگین کردن و بررسی درست پیامد های آن دارد . برخی اوقات پیاده سازی امنیت باعث پایین آمدن سهولت کاربری و سخت کردن فعالیت کاری میشود . وقتی شما از قابلیت Port Security استفاده میکنید ، در حقیقت اتصال هر دستگاهی به شبکه را محدود کرده اید و بر حسب آن امنیت خود و شبکه را بالا برده اید . اما همیشه حالت برعکسی هم وجود دارد ، در این حالت از Port Security فقط مدیر شبکه میتواند پورت غیرفعال شده را فعال یا به اصطلاح unlock کند ، و این خود باعث بوجود آمدن دردسرهای مدیریتی زیادی برای مدیر شبکه خواهد شد.


```

1 Switch)# config t
2 Switch(config)# int fa0/5
3 Switch(config-if)# switchport port-security [aging | mac-address | maximum | violation]
4
5 Switch(config-if)# switchport mode access
6 Switch(config-if)# switchport security
7 Switch(config-if)# switchport security maximum 1
8 Switch(config-if)# switchport security mac-address sticky
9 Switch(config-if)# switchport security violation [shutdown | restrict]
10
11 Switch(config-if)# switchport security interface FastEthernet 0/5

```

به ازای هر پورت می توان این دستورات را اجرا کرد.

- خط 5: پورتهای که می خواهیم در وضعیت Security قرار دهیم باید در مد access باشد.
- خط 6: حال باید Port Security را روی آن فعال کنیم.
- حال که فعال شد باید دو نوع کامند مجاز و غیر مجاز را تعریف می کنیم.
- خط 7: یعنی ماکزیمم فقط یک سیستم را بتوانیم وصل کنیم.
- خط 8: اولین سیستم، سیستمی باشد که اولین بار به آن وصل شده است. به جای Sticky می توانیم Mac Address سیستم مورد نظرمان را وارد کنیم که اگر سیستم دیگری به آن پورت وصل شد نتواند وارد شبکه شود.
- خط 9: در غیر اینصورت پورت را Shutdown / restrict کن. (در حالت Shutdown، پورت مسدود می شود و log را به Admin ارسال می نماید / در حالت Restrict پورت مسدود می شود و log آن به Admin ارسال نمی شود).

- خط 11: دستور Verify، اطلاعات پورت Fasethernet 0/5 را نمایش می دهد.

جهت پای کردن کلیه تنظیمات Port Security از کامند زیر استفاده می کنیم.

1	Switch#clear port-security all
2	Switch#reload

دسترسی به سویچ از راه دور

- Telnet
- SSH

Interface های مجازی در سویچ وجود دارد VLAN:

جهت اتصال از طریق Telnet و SSH ابتدا باید به سویچ IP اختصاص دهیم.

- در سویچها Interface مجازی با عنوان Vlan1 وجود دارد.

1	Switch#show ip interface b				
2	Interface	IP-Address	OK?	Method	Status Protocol
3					
4	FastEthernet0/1	unassigned	YES	manual	down down
...	...				
54	Vlan1	unassigned	YES	manual administratively	down down

- Vlan1 همان Interface مجازی است. زمانی قابل استفاده است که وجو داشته باشد. جهت اتصال از راه دور به این Interface، IP اختصاص می دهیم.

1	Switch(config)#interface vlan 1
2	Switch(config-if)#ip address 192.168.10.1 255.255.255.0
3	Switch(config-if)#no sh
4	
5	Switch(config-if)#
6	%LINK-5-CHANGED: Interface Vlan1, changed state to up
7	
8	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface Vlan1, changed state to up

- خط 1: وارد Interface مجازی می شویم.
- خط 2: به آن IP اختصاص می دهیم.
- خط 3: Up می کنیم.

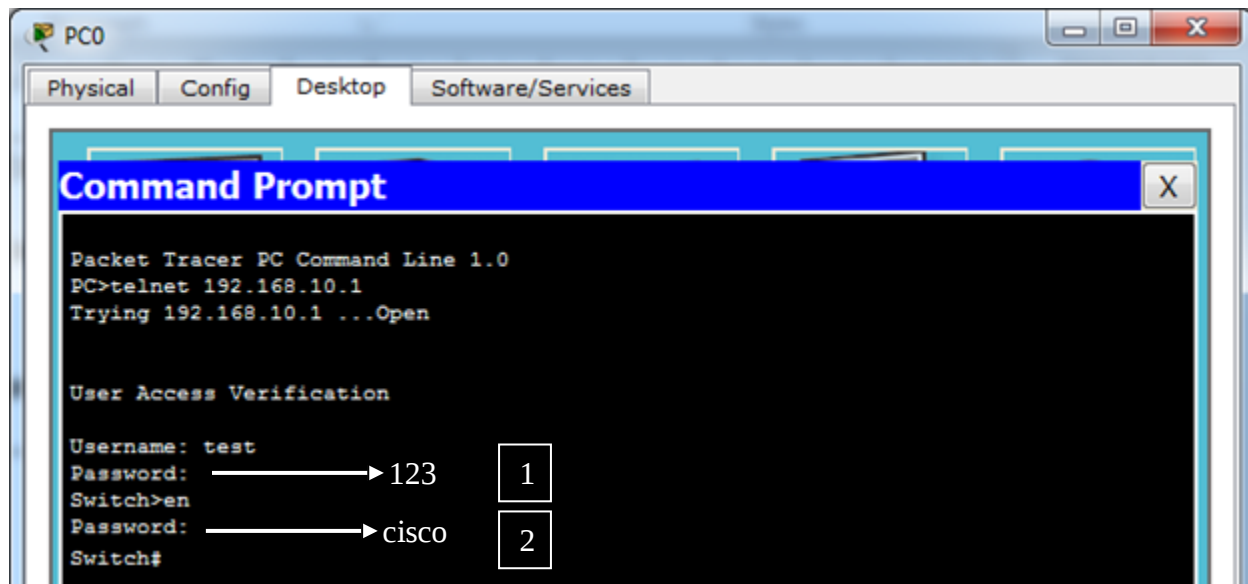
1	Switch#show ip interface b				
2	Interface	IP-Address	OK?	Method	Status Protocol
3					
4	FastEthernet0/1	unassigned	YES	manual	down down
...	...				
54	Vlan1	192.168.10.1	YES	manual	up up

حال Interface مورد نظر Up شده و سویچ مورد نظر قابل دسترسی از راه دور می باشد.

1	Switch(config)#username test password 123
2	Switch(config)#line vty 0 4
3	Switch(config-line)#transport input telnet

4	Switch(config-line)#exit
5	
6	Switch(config)#enable password <u>cisco</u>

- خط 1: تعریف Username و Password جهت اتصال به سویچ. (پسورد شماره 1 مطابق شکل زیر)
- خط 2:
- خط 3: نحوه ی اتصال
- خط 6: تعریف پسورد برای مد Enable سویچ. (پسورد شماره 2 مطابق شکل زیر)

پروتکل Spanning Tree

پروتکل STP یک پروتکل است که از بوجود آمدن Loop در سوئیچ جلوگیری می کند. منظور از Loop هم این است که یک بسته از نقطه وارد شبکه شود و در یک حلقه بیفتد و مدام بین سوئیچ های شبکه بچرخد. در این حالت بسته مورد نظر هرگز از بین نخواهد رفت. اگر تعداد این بسته ها زیاد شود مسلماً به زودی شبکه پر از این بسته های مزاحم خواهد شد و شبکه را مختل خواهد کرد. (ایجاد Loop سبب کندی و پایین آمدن کارایی شبکه می شود و شبکه را Down می کند.)

کار پروتکل STP در سوئیچ جلوگیری از بوجود آمدن لوپ در شبکه است. اگر لوپی بوجود نیاید هرگز مشکل فوق اتفاق نخواهد افتاد. چرا؟ چون بسته که از مبدا ارسال می شود به سمت مقصد حرکت کرده و به آن که میرسد یعنی اینکه بسته از بستر فیزیکی شبکه خارج می شود.

- پورتهای سوئیچ چهار مرحله را طی می کنند تا به حالت Fwd برسند: -
Block، Listen، Learn و Fwd.

- در دو حالت Sw در شبکه Broadcast انجام می دهد: 1- موقعی که روشن می شود. 2- زمانی که آدرس مقصد را نمی شناسد.

پروتکل STP همیشه به صورت پیش فرض بر روی همه سوئیچ ها فعال است و نیاز نیست ما آنرا فعال کنیم.

در این شکل PC1 می خواهد با PC2 ارتباط برقرار کند.

Mac را ارسال می کند.

یک پکت Broadcast می کند.

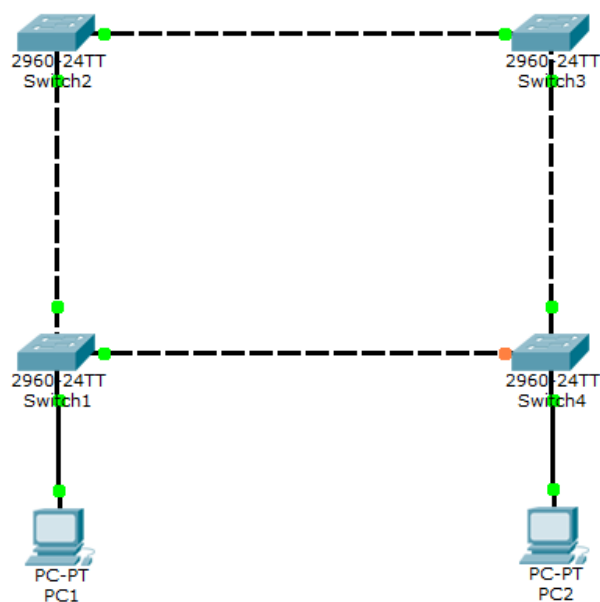
همانطور که در شکل می بینید دو مسیر

بین PC1 و PC2 وجود دارد.

- مستقیم از Sw1→Sw4

- از طریق Sw1→Sw2→Sw4

یکی از مسیرهای موجود برا جلوگیری از بوجود آمدن Loop باید بسته شود. (به این حالت حلقه بسته می گویند که حلقه بسته سبب بوجود آمدن Loop می شود.)

برای فراگیری روش کار این پروتکل، در بسیاری از مواقع می توانید با تنظیم و تغییر شبکه باعث عملکرد بهتر این پروتکل شوید.

برای ادامه بحث باید با برخی مفاهیم آشنا بشیم:

- Bridge Protocol Data Unit یا BPDU

سوئیچ های شبکه که بر روی آنها پروتکل STP اجرا شده برای اطلاع از احوال همدیگر از بسته های BPDU استفاده می کنند. دو نوع بسته BPDU تو پروتکل STP وجود دارد:

BPDU Configuration: سوئیچ ها از این بسته ها برای محاسباتشان استفاده می کنند.
TCN BPDU: وقتی تغییری بر روی سوئیچی در شبکه رخ دهد برای اعلام تغییرات این مدل بسته را به سوئیچ های دیگر ارسال می کند تا بروز تغییرات رو اعلام کند.

- **Root Bridge:** یکی از سوئیچ ها در شبکه به عنوان سوئیچ **Root Bridge** انتخاب می شود. این سوئیچ تعیین کننده مسیر انتقال بسته ها در شبکه است. مبنای انتخاب **Root Bridge** تو شبکه **Bridge ID** است. هر سوئیچ تو شبکه یک **Bridge ID** منحصر به فرد دارد. سوئیچی که **Bridge ID** آن از همه کمتر باشد به عنوان **Root Bridge** انتخاب خواهد شد

- **Bridge ID:** یک مقدار 8 بایتی است که از دو قسمت تشکیل شده :

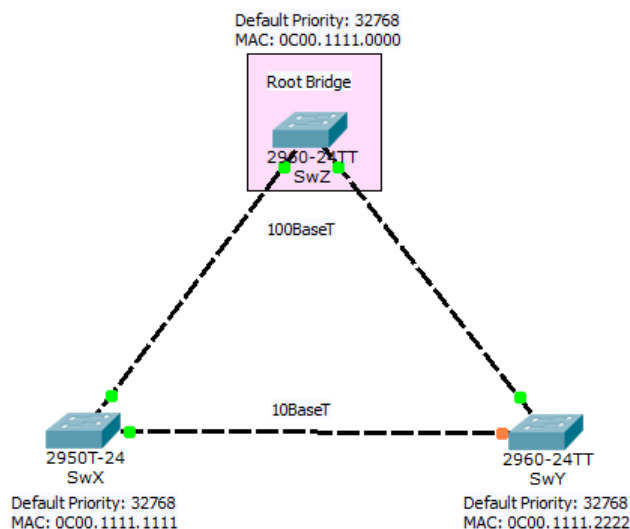
B.ID= Bridge Priority (2 byte) + Mac Add. (8 byte)

لحظه ای که سوئیچ ها به یکدیگر متصل می شوند، **B.ID** هایشان را با هم تبادل می کنند.

کامند مربوط به مشاهده ی Spanning Tree :

1	Switch# Show spanning tree
---	-----------------------------------

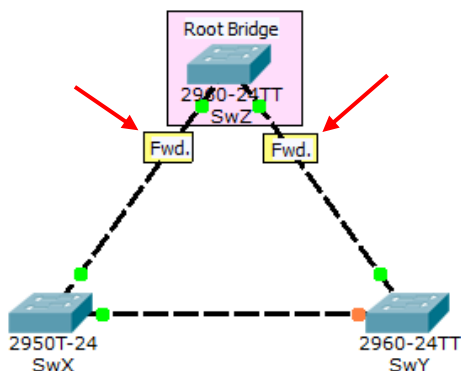
- **قانون اول:** Bridge Priority (اولویت Bridge) عددی بین 0 تا 65535 است. سوئیچی که Bridge Priority آن از سوئیچ های دیگر کمتر باشد به عنوان Root Bridge انتخاب خواهد شد. در صورتی که Bridge Priority همه سوئیچ ها یکسان باشد، از آدرس Mac سوئیچ ها به عنوان الگوی انتخاب استفاده می شود. در این حالت سوئیچی که آدرس Mac آن از سوئیچ های دیگر کمتر باشد به عنوان Root Bridge انتخاب خواهد شد.

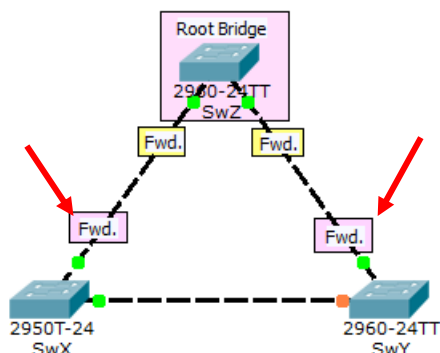
Root Bridge از همه کوچکتر است و به عنوان Root Bridge انتخاب می شود.

SwZ: $32768 + 0C00.1111.0000$
SwX: $32768 + 0C00.1111.1111$
SwY: $32768 + 0C00.1111.2222$

Root Bridge: باید با همه ی سیستمها در ارتباط باشد ← پورتهایش باید در وضعیت Fwd. باشند.

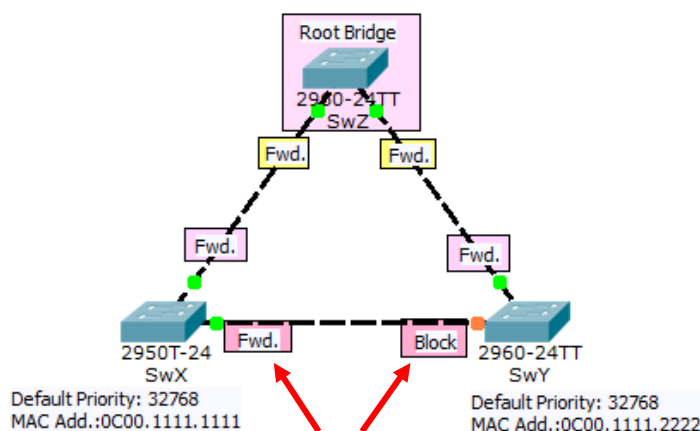

- قانون دوم: بین سویچ های باقی مانده، آنهاییکه بطور مستقیم به R.Bridge متصل هستند پورتهایشان باید در وضعیت Fwd باشد (چون R.Bridge باید با همه در ارتباط باشد).

- قانون سوم: بین سویچ های باقی مانده دوباره باید B.ID محاسبه شود. سویچی که از همه دارای B.ID کوچکتری است پورتش در حالت Fwd. قرار می گیرد. سویچی که از همه دارای B.ID بزرگتری است پورتش در حالت Block قرار می گیرد.

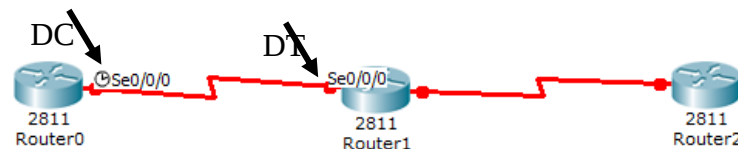
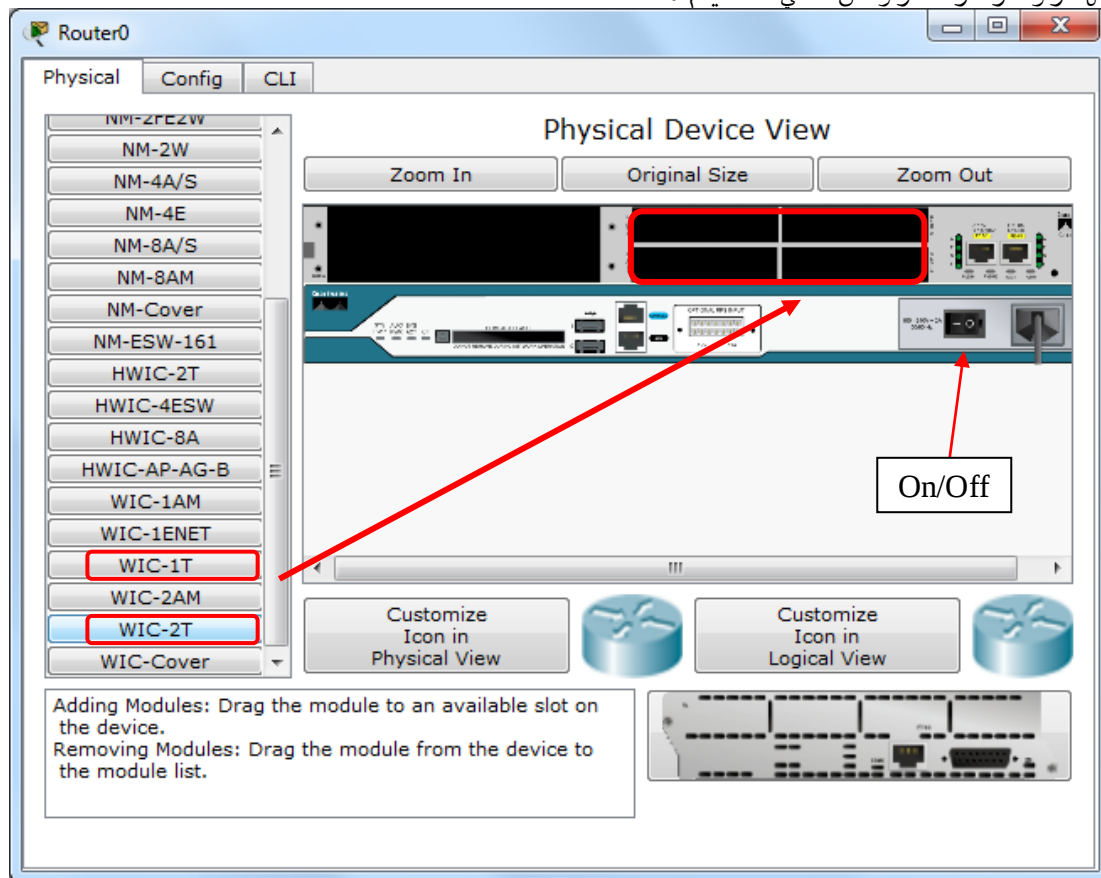
SwX: 32768 + 0C00.1111.1111 Fwd.
SwY: 32768 + 0C00.1111.2222 Block

- 1- پورتهای R.B ← Designated Port (پورتهای برگزیده) گویند.
- 2- آنهایی که از جهت فیزیکی به B.R نزدیکترند ← Root Port
- 3- B.Id مقایسه بین B.Id ها و کوچکتر از همه به عنوان Designated Port
- 4- B.Id مقایسه بین B.Id ها و بزرگتر از همه به عنوان Non Designated Port

مباني مسير يابي

- اتصال روتر به روتر از کابل Connection Type: Serial DCE
- جهت اتصال روتر به روتر بايد از ماژولهاي WIC-1T (يك پورت سريال در اختيار ما قرار مي دهد) يا WIC-2T (دو پورت سريال در اختيار ما قرار مي دهد) در Packet Tracer استفاده كنيم.
- روتر را خاموش مي كنيم.
- ماژول مورد نظر را در مكان مورد نظر روي روتر درگ & دراپ مي كنيم.
- سپس روتر را روشن مي كنيم.

سمتي كه علامت Clock دارد DCE است و بايد Clock Rate تعريف شود.

Router 0: (DCE)

```
1 Router(config)#interface serial 0/0/0
2 Router(config-if)#ip address 192.168.12.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#clock rate 64000
4 Router(config-if)#no sh
%LINK-5-CHANGED: Interface Serial0/0/0, changed state to down
```

تذکر: در این حالت در سمت اول چون هنوز ارتباط با طرق مقابل برقرار نیست (طرف مقابل Ip ندارد) اجازه نمی دهد لینک Up شود. با پیغام زیر مواجه می شویم.

%LINK-5-CHANGED: Interface Serial0/0/0, changed state to down

Router 1:

```

1  Link R1& R2 (Serial 0/0/0 - DTE)
2  Router(config)#interface serial 0/0/0
3  Router(config-if)#ip address 192.168.12.2 255.255.255.0
4  Router(config-if)#no sh
5  %LINK-5-CHANGED: Interface Serial0/0/0, changed state to up
6
7
8  Link R2& R3 (Serial 0/0/1 - DCE)
9  Router(config)#int se 0/0/1
10 Router(config-if)#ip address 192.168.23.1 255.255.255.0
11 Router(config-if)#clock rate 64000
12 Router(config-if)#no sh
13 %LINK-5-CHANGED: Interface Serial0/0/1, changed state to down

```

Router3:

```

1  Router>en
2  Router#conf t
3  Router(config)#interface se 0/0/0
4  Router(config-if)#ip add 192.168.23.2 255.255.255.0
5  Router(config-if)#no sh
6
7  Router(config-if)#
8  %LINK-5-CHANGED: Interface Serial0/0/0, changed state to up

```

حال می بینم که لینک بین دو روتر Up می شود. چون به هر دو سمت IP اختصاص داده شده است.

حال می خواهیم از Router1، Router3 را پنگ کنیم. در حالت معمولی نمی توانند همدیگر را پینگ کنند. اما در Router2 (که به هر دو روتر متصل شده است) می توانیم Router1 و Router3 را پینگ کنیم. در این حالت بحث روتینگ Routing پیش می آید.

روتر جهت اتصال شبکه ها به یکدیگر از جدول مسیر یابی (Routing Table) استفاده می کند.

مشاهده ی جدول مسیر یابی روتر:

Router 1:

```
Router#show ip route
Codes: C - connected, S - static, I - IGRP, R - RIP, M - mobile, B - BGP
       D - EIGRP, EX - EIGRP external, O - OSPF, IA - OSPF inter area
       N1 - OSPF NSSA external type 1, N2 - OSPF NSSA external type 2
       E1 - OSPF external type 1, E2 - OSPF external type 2, E - EGP
       i - IS-IS, L1 - IS-IS level-1, L2 - IS-IS level-2, ia - IS-IS inter area
       * - candidate default, U - per-user static route, o - ODR
       P - periodic downloaded static route

Gateway of last resort is not set

C    192.168.12.0/24 is directly connected, Serial0/0/0
Router#
```


Router 2:

```
Router#show ip route
Codes: C - connected, S - static, I - IGRP, R - RIP, M - mobile, B - BGP
       D - EIGRP, EX - EIGRP external, O - OSPF, IA - OSPF inter area
       N1 - OSPF NSSA external type 1, N2 - OSPF NSSA external type 2
       E1 - OSPF external type 1, E2 - OSPF external type 2, E - EGP
       i - IS-IS, L1 - IS-IS level-1, L2 - IS-IS level-2, ia - IS-IS inter area
       * - candidate default, U - per-user static route, o - ODR
       P - periodic downloaded static route

Gateway of last resort is not set

C    192.168.12.0/24 is directly connected, Serial0/0/0
C    192.168.23.0/24 is directly connected, Serial0/0/1
Router#
```


انواع مسیریابی

- Dynamic داینامیک
- Static دستی
- مسیریابی اتوماتیک:
- در روش Dynamic از Routing Protocol استفاده می شود.
- روی روترها اجرا می شود.
- شبکه ها یکدیگر را از هم می پرسند.

1- مسیریابی دستی Static

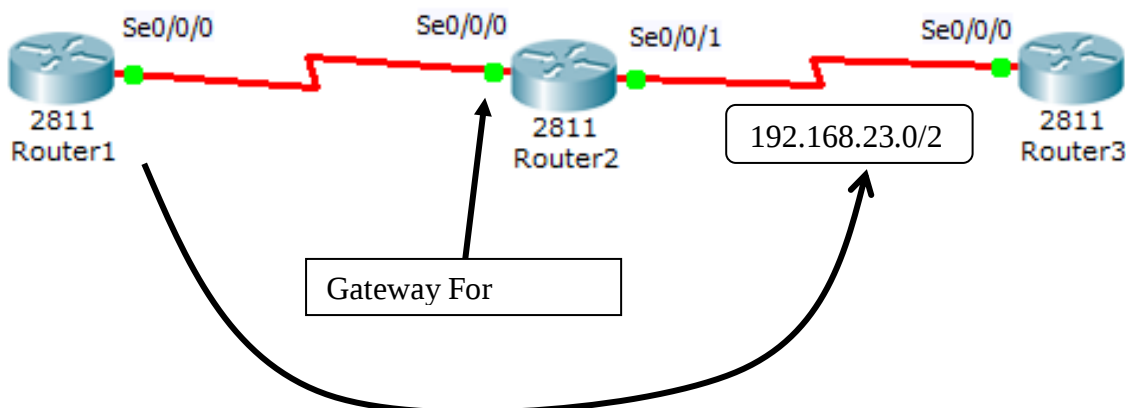
- از طریق Command باید شبکه ها معرفی شود.

Router(config)#ip route شبکه طرف مقابل Mask Gateway

در Router 1: می خواهیم شبکه 192.168.23.0 را معرفی کنیم.
اگر در این حالت Show Ip Route بگیریم مانند قبل فقط یک شبکه را می شناسد.

```
C 192.168.12.0/24 is directly connected, Serial0/0/0
Router#
```

برای این شبکه Gateway ما پورت Serial 0/0/0 Router2 می باشد.

- 1 Router(config)#ip route 192.168.23.0 255.255.255.0 192.168.12.2
- 2 Router#show ip route

```
Router#show ip route
Codes: C - connected, S - static, I - IGRP, R - RIP, M - mobile, B - BGP
       D - EIGRP, EX - EIGRP external, O - OSPF, IA - OSPF inter area
       N1 - OSPF NSSA external type 1, N2 - OSPF NSSA external type 2
       E1 - OSPF external type 1, E2 - OSPF external type 2, E - EGP
       i - IS-IS, L1 - IS-IS level-1, L2 - IS-IS level-2, ia - IS-IS inter area
       * - candidate default, U - per-user static route, o - ODR
       P - periodic downloaded static route

Gateway of last resort is not set

C 192.168.12.0/24 is directly connected, Serial0/0/0
S 192.168.23.0/24 [1/0] via 192.168.12.2
Router#
```

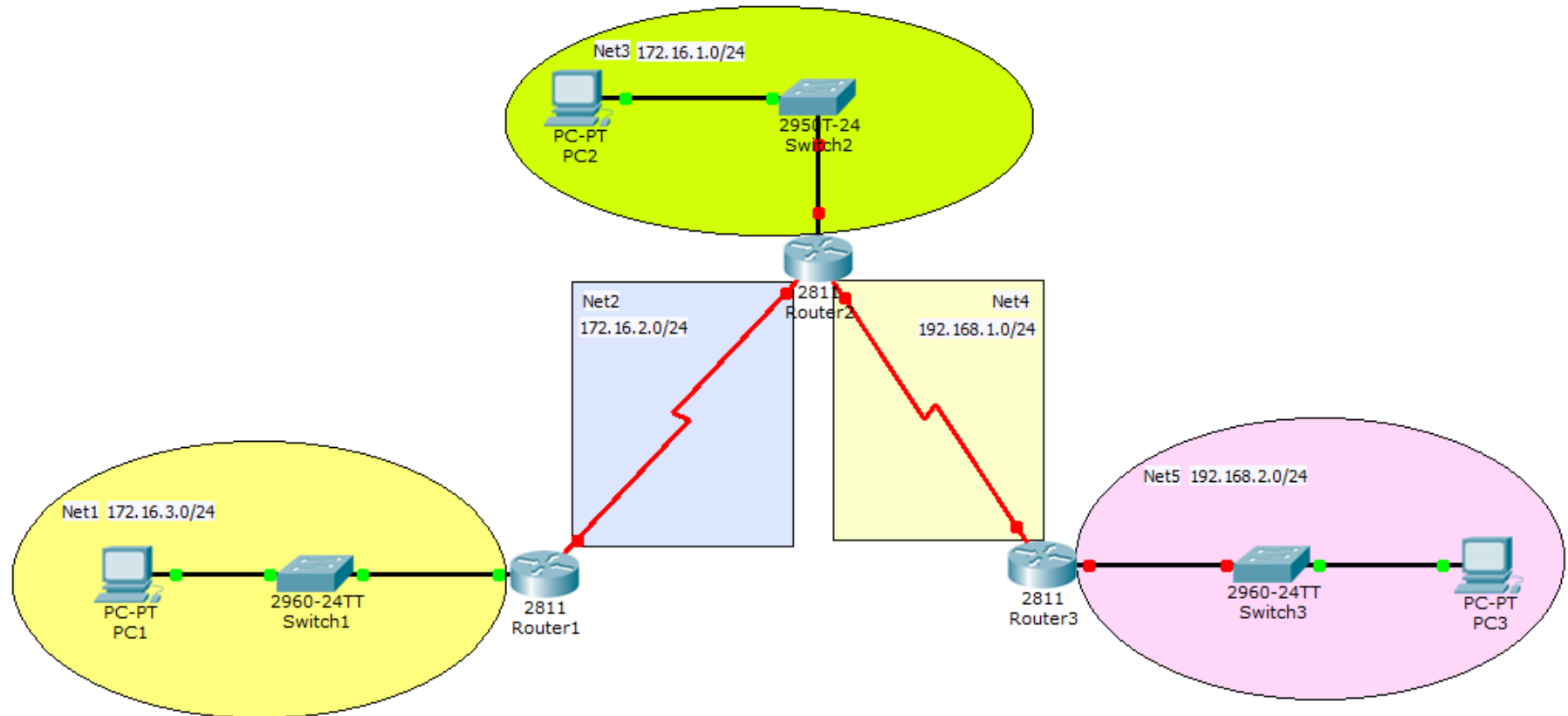
حال می بینم که شبکه طرف مقابل را نیز می شناسد و حرف S به معنای Static می باشد.
و این کار را نیز در مورد Router 3 تکرار می کنیم.

Router3:

1	Router(config)# ip route <u>192.168.12.0</u> <u>255.255.255.0</u> <u>192.168.23.1</u>
2	Router# show ip route

```
S    192.168.12.0/24 [1/0] via 192.168.23.1
C    192.168.23.0/24 is directly connected, Serial0/0/0
Router#
```

سناریو: Routing را بصورت Static

به طور كلي ما 5 شبکه داریم که به ترتيب شماره گذاري شده است.

Net1: 172.16.3.0/24

Net2:172.16.2.0/24

Net3:192.16.1.0/24

Net4:192.168.1.0/24

Net5:192.168.2.0/24

1- ابتدا به Interface ها IP اختصاص مي دهيم و سپس عمل Routing را انجام مي دهيم.

Router1:

```
1 Router(config)#interface fa0/0
2 Router(config-if)#ip address 172.16.3.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config-if)#int ser 0/0/0
6 Router(config-if)#ip address 172.16.2.2 255.255.255.0
7 Router(config-if)#no sh
```

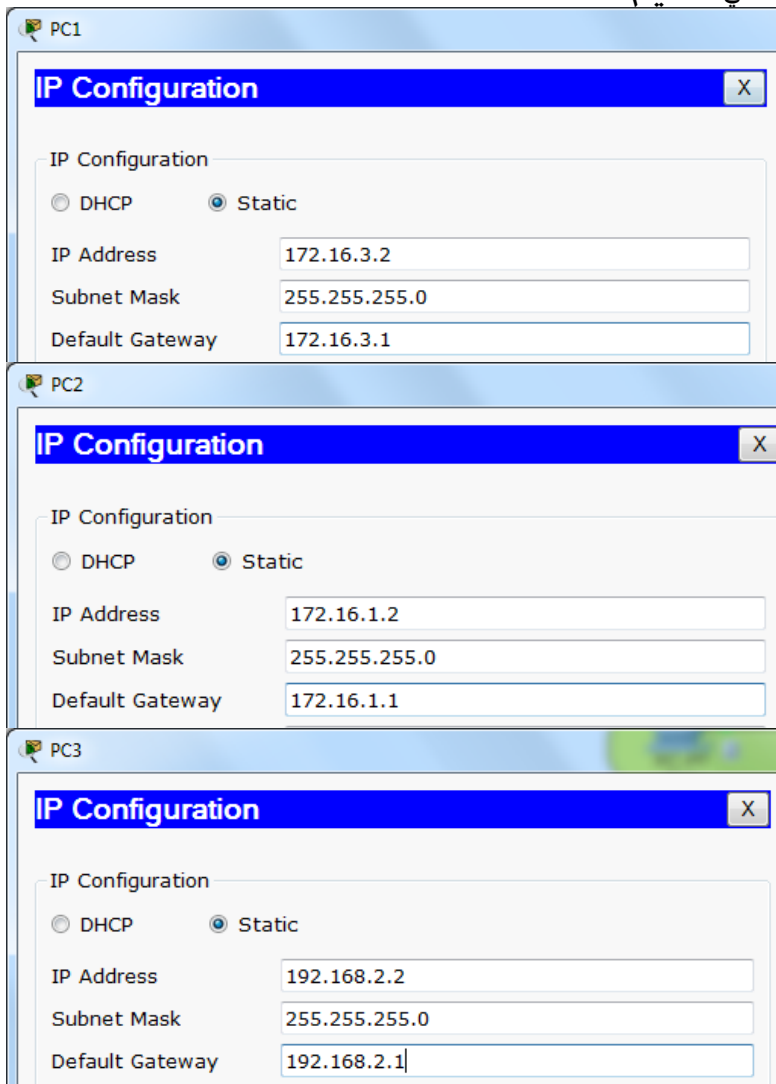
Router2:

```
1 Router(config)#interface serial 0/0/0
2 Router(config-if)#ip address 172.16.2.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#clock rate 64000
4 Router(config-if)#no sh
5
6 Router(config-if)#int ser 0/0/1
7 Router(config-if)#ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
8 Router(config-if)#clock rate 64000
9 Router(config-if)#no sh
10
11 Router(config-if)#int fa 0/0
12 Router(config-if)#ip add 172.16.1.1 255.255.255.0
13 Router(config-if)#no sh
```

Router3:

```
1 Router(config)#interface ser 0/0/0
2 Router(config-if)#ip add 192.168.1.2 255.255.255.0
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config-if)#int fa 0/0
6 Router(config-if)#ip add 192.168.2.1
7 Router(config-if)#no sh
```

2- به کامپیوترها نیز IP اختصاص می دهیم.

3- حال باید Routing را انجام دهیم.

Router 1: به دو شبکه (Net1 و Net2) به صورت مستقیم متصل می باشد. و سه شبکه دیگر (Net3, Net4, Net5) را باید به آن معرفی کنیم. برای همه ی این شبکه ها Gateway یکسان می باشد 172.16.2.1.

Router1:

```
1 Router(config)#ip route 172.16.1.0 255.255.255.0 172.16.2.1
2 Router(config)#ip route 192.168.1.0 255.255.255.0 172.16.2.1
3 Router(config)#ip route 192.168.2.0 255.255.255.0 172.16.2.1
```

Router 2: به سه شبکه (Net2 و Net3 و Net4) به صورت مستقیم متصل می باشد. و سه شبکه دیگر (Net1, Net5) را باید به آن معرفی کنیم. برای ارتباط با شبکه ی Net1، Gateway، 172.16.2.2 می باشد. برای ارتباط با شبکه ی Net5، Gateway، 192.168.1.2 می باشد.

Router2:

```
Router(config)#ip route 172.16.3.0 255.255.255.0 172.16.2.2
Router(config)#ip route 192.168.2.0 255.255.255.0 192.168.1.2
```

Router 3: به دو شبکه (Net4 و Net5) به صورت مستقیم متصل می باشد. و سه شبکه دیگر (Net1, Net2, Net3) را باید به آن معرفی کنیم. برای همه ی این شبکه ها Gateway یکسان می باشد 192.168.1.1.

Router3:

```
Router(config)#ip route 172.16.1.0 255.255.255.0 192.168.1.1
Router(config)#ip route 172.16.2.0 255.255.255.0 192.168.1.1
Router(config)#ip route 172.16.3.0 255.255.255.0 192.168.1.1
```

4- تست ارتباطات

Router1: Show IP Route

```
172.16.0.0/24 is subnetted, 3 subnets
S    172.16.1.0 [1/0] via 172.16.2.1
C    172.16.2.0 is directly connected, Serial0/0/0
C    172.16.3.0 is directly connected, FastEthernet0/0
S    192.168.1.0/24 [1/0] via 172.16.2.1
S    192.168.2.0/24 [1/0] via 172.16.2.1
Router#
```

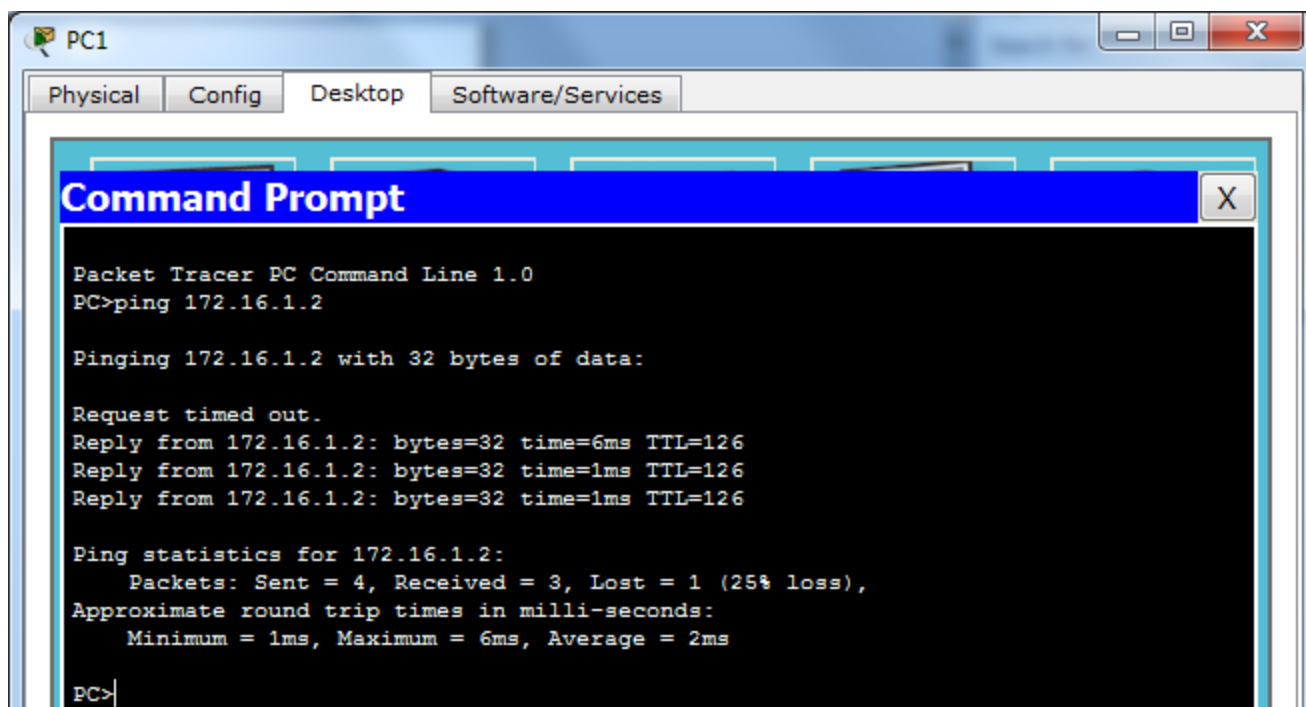
Router2: Show IP Route

```
172.16.0.0/24 is subnetted, 3 subnets
C    172.16.1.0 is directly connected, FastEthernet0/0
C    172.16.2.0 is directly connected, Serial0/0/0
S    172.16.3.0 [1/0] via 172.16.2.2
C    192.168.1.0/24 is directly connected, Serial0/0/1
S    192.168.2.0/24 [1/0] via 192.168.1.2
Router#
```

Router3: Show IP Route

```
172.16.0.0/24 is subnetted, 3 subnets
S    172.16.1.0 [1/0] via 192.168.1.1
S    172.16.2.0 [1/0] via 192.168.1.1
S    172.16.3.0 [1/0] via 192.168.1.1
C    192.168.1.0/24 is directly connected, Serial0/0/0
C    192.168.2.0/24 is directly connected, FastEthernet0/0
Router#
```

و یا اینکه می توانیم کامپیوترهای هر مجموعه را Ping کنیم:
از کامپیوتر PC1 موجود در شبکه Net1، کامپیوتر PC2 موجود در شبکه Net3 را Ping می کنیم. همانگونه که مشاهده می فرمایید کامپیوترها همدیگر را می بینند.

جمع بندي : Config هاي انجام شده در روترها .

Router1:

```
1 Router(config)#interface fa0/0
2 Router(config-if)#ip address 172.16.3.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config-if)#int ser 0/0/0
6 Router(config-if)#ip address 172.16.2.2 255.255.255.0
7 Router(config-if)#no sh
8
9 Router(config)#ip route 172.16.1.0 255.255.255.0 172.16.2.1
10 Router(config)#ip route 192.168.1.0 255.255.255.0 172.16.2.1
11 Router(config)#ip route 192.168.2.0 255.255.255.0 172.16.2.1
12
13 Router#Show IP Route
```

Router2:

```
1 Router(config)#interface serial 0/0/0
2 Router(config-if)#ip address 172.16.2.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#clock rate 64000
4 Router(config-if)#no sh
5
6 Router(config-if)#int ser 0/0/1
7 Router(config-if)#ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
8 Router(config-if)#clock rate 64000
9 Router(config-if)#no sh
10
```

11	Router(config-if)#int fa 0/0
12	Router(config-if)#ip add 172.16.1.1 255.255.255.0
13	Router(config-if)#no sh
14	
15	Router(config)# ip route <u>172.16.3.0 255.255.255.0 172.16.2.2</u>
16	Router(config)# ip route <u>192.168.2.0 255.255.255.0 192.168.1.2</u>
17	
18	Router# Show IP Route

Router3:

1	Router(config)#interface ser 0/0/0
2	Router(config-if)#ip add 192.168.1.2 255.255.255.0
3	Router(config-if)#no sh
4	
5	outer(config-if)#int fa 0/0
6	Router(config-if)#ip add 192.168.2.1
7	Router(config-if)#no sh
8	
9	Router(config)# ip route <u>172.16.1.0 255.255.255.0 192.168.1.1</u>
10	Router(config)# ip route <u>172.16.2.0 255.255.255.0 192.168.1.1</u>
11	Router(config)# ip route <u>172.16.3.0 255.255.255.0 192.168.1.1</u>
12	
13	Router# Show IP Route

2- مسیریابی اتوماتیک Dynamic

پروتکل‌های مسیریابی اتوماتیک شامل:

RIP

EIGRP

OSPF

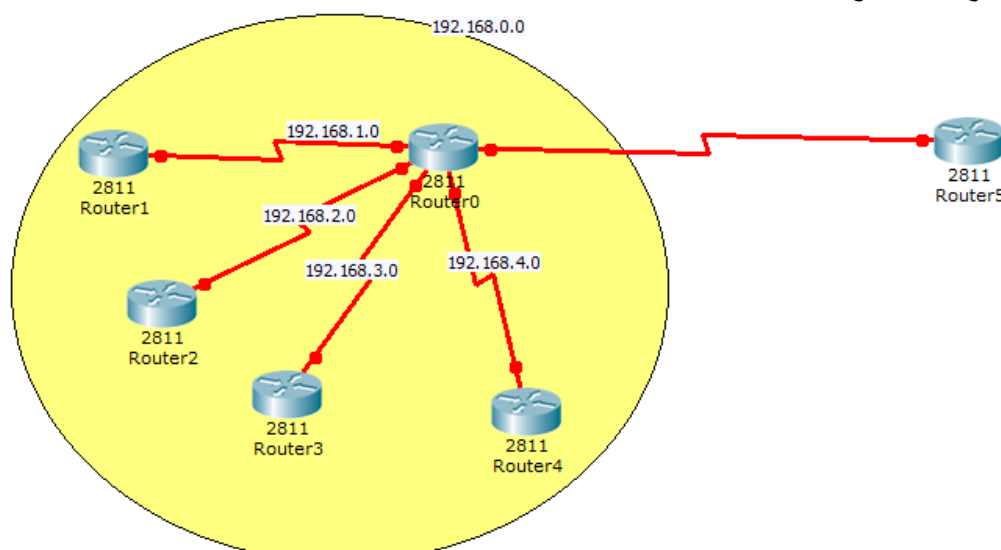
Summary به معنای خلاصه سازی شبکه ها که دو نوع استاتیک (Static) و اتوماتیک (Automatic) می باشد. که در پروتکل‌های مسیریابی Rip و EIGRP وجود دارد.

زمانیکه چند IP داریم ← به یک IP واحد تبدیل می کنیم. **Supernetting** کمتر می شود. (شبکه ها را خلاصه می کنیم).

مزیت Summary:

- کمتر حرف می زنند و در نتیجه ترافیک شبکه کمتر می شود.
 - حجم کمتری دیتا در لینک قرار می گیرد.
 - حجم جدول مسیریابی کم می شود.
- (همانگونه که می بینید 1, 2 Routing Table از لحاظ اندازه بسیار متفاوتند.)

$\left. \begin{matrix} IP1 \\ IP2 \rightarrow IP \\ IP3 \end{matrix} \right\}$ تبدیل به یک آی پی می شوند.

Routing Table 1
192.168.1.0
.....
192.168.2.0
.....
192.168.3.0

Routing Table 2
192.168.0.0
.....

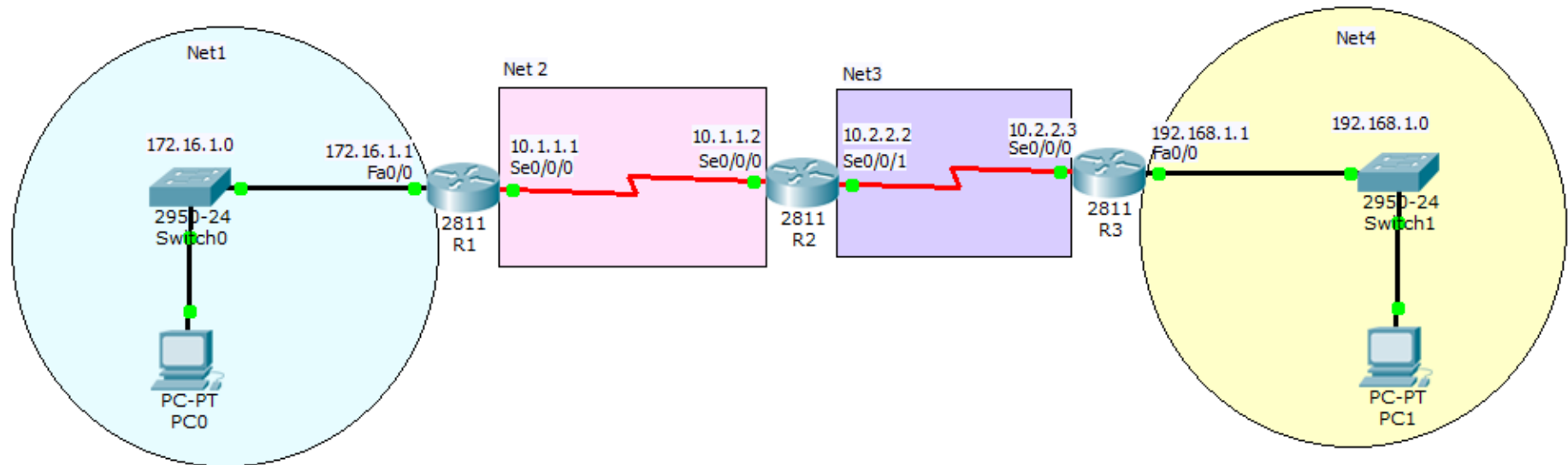
1	Router(config)# router rip
2	Router(config-router)# version 2
3	Router(config-router)# no auto-summary
4	Router(config-router)# network

- خط 1: فعال کردن پروتکل مسير يابي
- خط 2: پيش فرض Ver2 فعال مي باشد.
- خط 3: شبکه ها را به صورت اتوماتيك خلاصه نکن.
- خط 4: معرفي شبکه هايي که به روتر متصل مي باشند.

دستورات Verify:

1	Router# show ip protocols
2	Router# show ip route
3	Router# debug ip rip
4	Router# undebg all

- خط 1: از طريق اين دستور از Enable بودن پروتکل مطمئن مي شويم.
- خط 2: مشاهده ي جدول مسيريابي
- خط 3: جهت عيب يابي اطلاعات تبادل شده مابين روترها استفاده مي شود. زماني که کار مي رود که چند شبکه را به هم وصل کرده ایم و ممکن است اشتباه پيش بيايد و بخواهيم چک کنيم که آیا ارتباط درست برقرار شده است يا خير. در اينحالت Log هارا نمايش مي دهد.
- خط 4: جهت غيرفعال کردن debug.

ابتدا به Interface ها IP اختصاص می دهیم . سپس

Router1:

1	Router(config)# router rip
2	Router(config-router)# version 2
3	Router(config-router)# network 172.16.0.0
4	Router(config-router)# network 10.0.0.0

Router2:

4	Router(config)# router rip
2	Router(config-router)# version 2
3	Router(config-router)# network 10.0.0.0

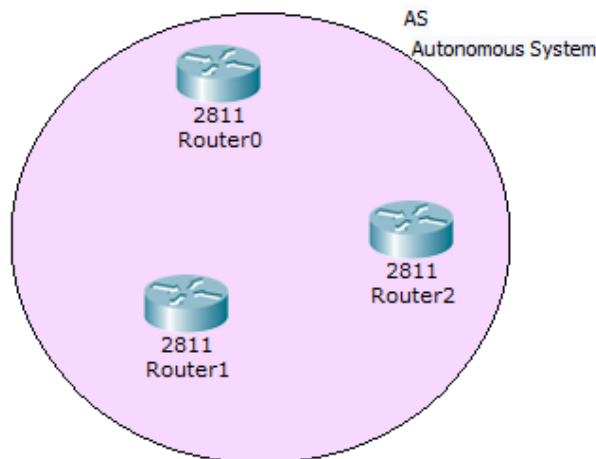
Router3:

1	Router(config)# router rip
2	Router(config-router)# version 2
3	Router(config-router)# network 192.168.1.0
4	Router(config-router)# network 10.0.0.0

از مفهوم COST استفاده می کند.

$$Cost = \frac{10^8}{R.Bw}$$

- از الگوریتم درختی برای مسیریابی استفاده می کند.
- ساختار درختی را در یک D.B (Data Base) قرار می دهند و بهترین مسیر را از D.B استخراج می کنند.
- روترها در OSPF به دو دسته تقسیم می شوند: **Single Area** و **Multi Area**
- روترهایی که در یک Area قرار دارند، پکتهایی که به یکدیگر می فرستند LSA Packet نام دارند.
- ساختار فیزیکی اتصال روترها درختی است.
- بطور کلی روترهایی که در یک Area قرار می گیرند 3 نقش اصلی دارند.
- 1- **DR : Designated Router** روتری است که اگر تغییری برای یکی از روترها اتفاق بیافتد، آن تغییرات را به بقیه ی روترها می رساند (کنترل و مدیریت محدوده ی داخلی Area)
- 2- **DBR : Backup DR** پشتیبان DR است به محض خارج شدن DR از شبکه وظیفه ی DR را ادامه می دهد (پشتیبانی را انجام می دهد.)
- 3- **DROTNER** : روترهای معمولی هستند. که به صورت پیش فرض روترها در این گروه هستند.

- 2- اگر پیاده سازی Area تکی باشد ← شماره ی Area می تواند عدد دلخواه باشد.
- 3- اگر Multi Area داشته باشیم ← شماره هر چیز دلخواهی نمی تواند باشد.

در حالت Multi Area :

- 1- ساختار درختی است
- 2- روترها در اینجا جایگاه خاصی دارند.
 - a. بعضی ها بالا
 - b. بعضی ها بین Area ها
 - c. بعضی ها در قسمت پایین.

انواع روتر

- 1- **Backbone Router : Area** هایی هستند که در Area ی Backbone با تمام Interface ها یش قرار گرفتند. مثل روتر A و B.

ویژگی: همیشه باید دارای شماره ی صفر باشند.

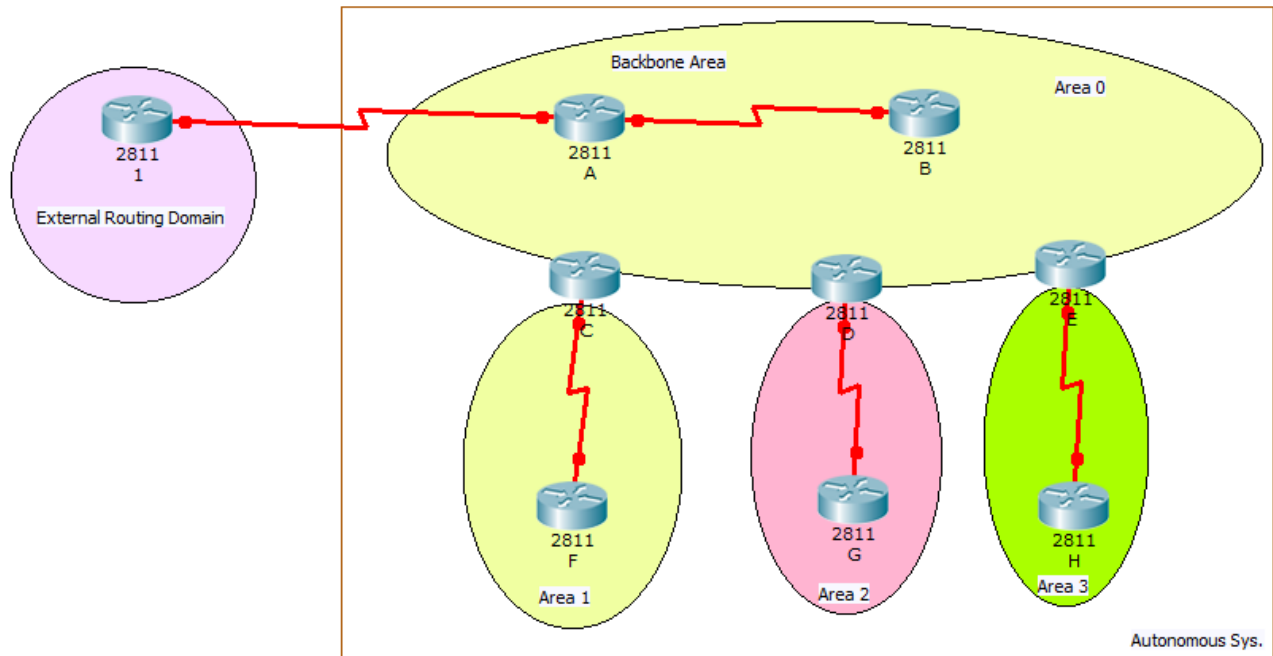
به دلیل وجود ساختار درختی Area های غیر از صفر باید به Area های صفر متصل باشند ← حتما یک Backbone Area داریم.

-2 **Internal Router**: روترهایی که با تمامی Interface هایشان در Area های غیر صفر قرار گرفته اند. یعنی باقی روترها در Area های 1 و 2 و 3 مثل روتر H,G,F.

-3 **ABR**: Area Border Router - روترهایی که در مرز Area ها قرار گرفتند. مثل روترهای E,D,C.

وظیفه ی اتصال Area های مختلف نسبت به هم را بر عهده دارند.

-4 **ASBR**: Autonomous System - مجموعه همه ی Area ها با هم می شوند. **A.S**

- **Router-ID**: مشخصه ای Unique است که از آن طریق به راحتی می توان روترها را شناسایی کرد.
- **Process-ID**: مشخصه ای است که توسط آن یک پروسس مستقل برای پروتکل OSPF تعریف می شود. عددی دلخواه است که توسط خودمان تعیین می شود.
- **Wildcard**: مربوط به بحث IP-Address هاست. اگر Mask متغیر باشد از 255 کم می کنیم و Wildcard بدست می آید.

Net ID: 192.168.18.0

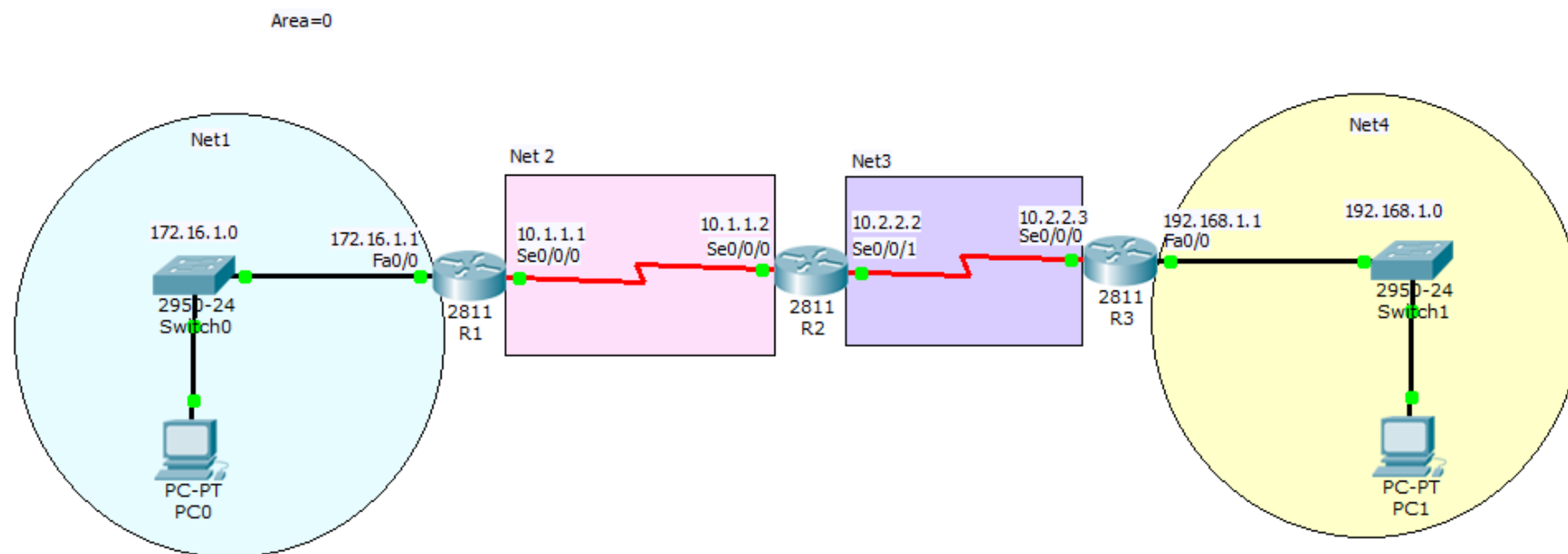
Mask: 255.255.255.0

Wildcard: 0.0.0.255

Wide Card=255.255.255.255- Net.Mask = 255.255.255.255 – 255.255.255.0 = 0.0.0.255

- **Area-ID**: شماره ی Area است که در سناریو گفته می شود. (دلخواه نیست).

سناریو : Dynamic Routing with OSPF

Router1:

1	Router(config)# router ospf 100
2	Router(config-router)# network 10.1.1.1 0.0.0.0 area 0
3	Router(config-router)# network 172.16.1.1 0.0.0.0 area 0

- خط 1:

Router ospf ID(شماره ی دلخواه)

- این خط اجباری نیست.

Router(config-router)#**router-id 1.1.1.1(شماره دلخواه اما یونیک)**

- خط 3:

Router(config-router)#**network 10.1.1.0 0.0.0.255 area 0**

یا

Router(config-router)#**network 10.1.1.2 0.0.0.0 area 0**

- خط 3: در این قسمت هم می توان IP Interface هایی که به روتر متصل شده اند را نوشت به همراه Wildcard که در این صورت باید Wildcard: 0.0.0.0 نوشت.

- و یا اینکه Net ID را بنویسیم که در این صورت باید Wildcard:0.0.0.255 را بنویسیم.

Router 2:

1	Router(config)# router ospf 100
2	Router(config-router)# network 10.1.1.2 0.0.0.0 area 0
3	Router(config-router)# network 10.2.2.2 0.0.0.0 area 0

Router3:

1	Router(config)# router ospf 100
2	Router(config-router)# network 10.2.2.3 0.0.0.0 area 0
3	Router(config-router)# network 192.168.1.1 0.0.0.0 area 0

```

1 Router#show ip protocols
2 Router#show ip route
3 Router#show ip ospf
4 Router#show ip ospf neighbor
5 Router#debug ip ospf events
6 Router#undebug all

```

- خط 2: دیدن جدول مسیریابی مروتراهی مربوط؟؟
- خط 3: با این دستور می توان Process ID و Router ID و تعداد دفعاتی که الگوریتم SPF مورد محاسبه قرار گرفته است قابل مشاهده است.
- خط 4: روترهای مجاور که شامل پروتکل مسیریابی OSPF هستند قابل شناسایی می باشند.
- خط 5: دستور عیب یابی.
- خط 6: غیرفعال کردن عیب یابی.

1: Router#show ip protocols

```

Router#show ip protocols

Routing Protocol is "ospf 100"
  Outgoing update filter list for all interfaces is not set
  Incoming update filter list for all interfaces is not set
  Router ID 172.16.1.1
  Number of areas in this router is 1. 1 normal 0 stub 0 nssa
  Maximum path: 4
  Routing for Networks:
    10.1.1.1 0.0.0.0 area 0
    172.16.1.1 0.0.0.0 area 0
  Routing Information Sources:
    Gateway         Distance      Last Update
    10.2.2.2         110          00:13:36
    172.16.1.1       110          00:16:20
    192.168.1.1      110          00:13:13
  Distance: (default is 110)

```

2: Router#show ip route

```

Router#show ip route
Codes: C - connected, S - static, I - IGRP, R - RIP, M - mobile, B - BGP
       D - EIGRP, EX - EIGRP external, O - OSPF, IA - OSPF inter area
       N1 - OSPF NSSA external type 1, N2 - OSPF NSSA external type 2
       E1 - OSPF external type 1, E2 - OSPF external type 2, E - EGP
       i - IS-IS, L1 - IS-IS level-1, L2 - IS-IS level-2, ia - IS-IS inter area
       * - candidate default, U - per-user static route, o - ODR
       P - periodic downloaded static route

Gateway of last resort is not set

  10.0.0.0/24 is subnetted, 2 subnets
C      10.1.1.0 is directly connected, Serial0/0/0
O      10.2.2.0 [110/128] via 10.1.1.2, 00:41:50, Serial0/0/0
  172.16.0.0/24 is subnetted, 1 subnets
C      172.16.1.0 is directly connected, FastEthernet0/0
O      192.168.1.0/24 [110/129] via 10.1.1.2, 00:38:57, Serial0/0/0

```

3: Router#show ip ospf

```
Router#show ip ospf
Routing Process "ospf 100" with ID 172.16.1.1
Supports only single TOS(TOS0) routes
Supports opaque LSA
SPF schedule delay 5 secs, Hold time between two SPFs 10 secs
Minimum LSA interval 5 secs. Minimum LSA arrival 1 secs
Number of external LSA 0. Checksum Sum 0x000000
Number of opaque AS LSA 0. Checksum Sum 0x000000
```

4: Router#show ip ospf neighbor

```
Router#show ip ospf neighbor

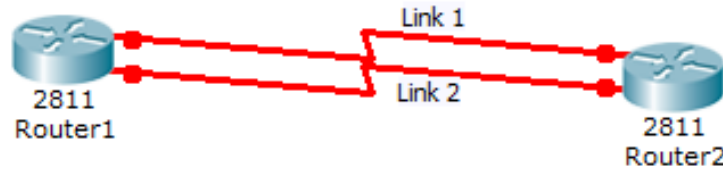
Neighbor ID      Pri   State           Dead Time   Address        Interface
10.2.2.2          0    FULL/ -         00:00:34    10.1.1.2       Serial0/0/0
Router#
```

5: Router#debug ip ospf events

```
Router#debug ip ospf events
OSPF events debugging is on
Router#
01:05:27: OSPF: Rcv hello from 10.2.2.2 area 0 from Serial0/0/0 10.1.1.2
01:05:27: OSPF: End of hello processing
```

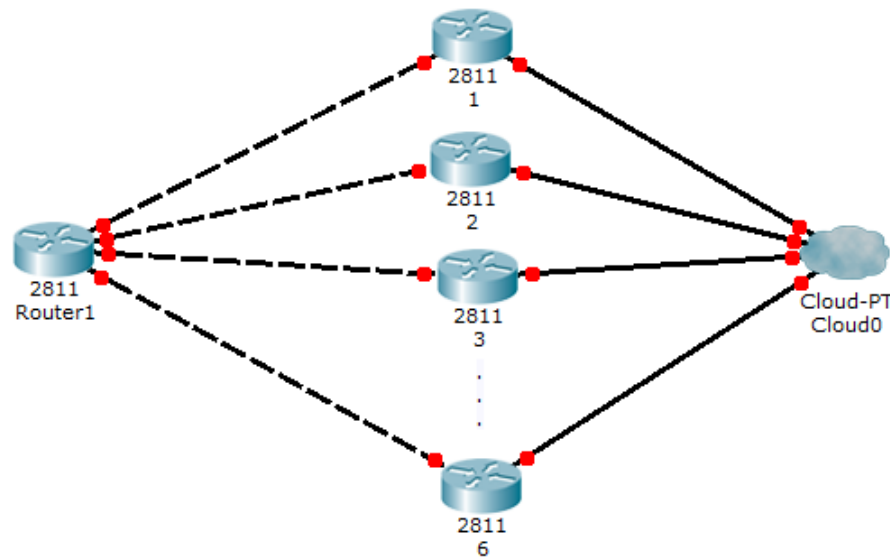
Load Balancing with OSPF

باید از لینکهایی که از جهت ارزش، یکسان باشند استفاده کنیم.

1	Router(config-router)#maximum-paths <value>
2	Router(config-if)#ip ospf cost <value>

یک روتر به 6 روتر در مقابل متصل شده است. می خواهیم بار را بین این این 6 لینک تقسیم کنیم.

1	Router(config)#interface range fastEthernet 0/1-6
2	Router(config-if)#ip ospf cost <u>5</u>
3	Router(config)#router ospf <u>100</u>
4	Router(config-router)#maximum -paths <u>6</u>

- خط 2: عدد 5 به این معناست که ارزش همه ی لینکها 5 می باشد.
- خود روتر به صورت خودکار از 4 لینک استفاده می کند.
- خط 4: خود روتر به صورت خودکار از 4 تا لینک استفاده می کند در حالیکه می خواهیم از همه ی 6 لینک استفاده کنیم.

: OSPF Authentication

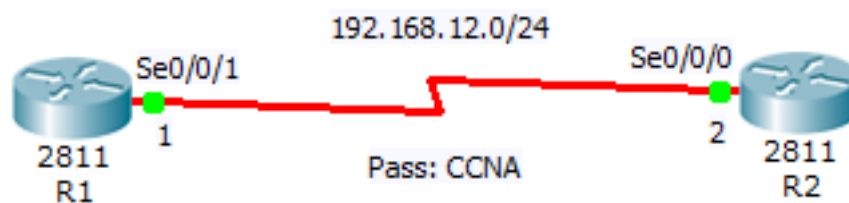
پیاده سازی مکانیزم احراز هویت مابین روترهاییکه حامل پروتکل OSPF هستند.

- روتری که از بیرون نتواند بیاید و داخل Area ای که OSPF در آن Run شده خودش به شبکه متصل کن.

- **Plane Test(Simple)**: بدین معناست که در مورد یک رمز شفاف صحبت شود ← امنیت آن پایین است و دیگر کاربرد ندارد. رمزها به راحتی برای یکدیگر بصورت واضح ارسال می شوند.
- **MD5 : Message Digest**، این پروتکل برای رمز نمودن اطلاعات می باشد.

1	R1(Config)# interface Serial0/0/0
2	R1(Config-if)# ip ospf authentication-key <u>بیسورد مورد نظر</u>
3	R1(Config-if)# ip ospf authentication [message-digest Null]
4	R1(config-router)# area area-id authentication [message-digest]

- خط 1: وارد Interface ای می شویم که قرار است بین دو روتر مکانیزم احراز هویت راه اندازی نماییم.
 - خط 2: در این خط رمز تعریف می کنیم که باید بین دو روتر مشترک باشد.
 - خط 4: Autentication به ازای کل Area است در Multi Area استفاده می شود.
- مثال:

1	R1(Config)# interface Serial0/0/1
2	R1(Config-if)# clock rate 64000
3	R1(Config-if)# ip address 192.168.12.1 255.255.255.0
4	
5	R1(Config-if)# ip ospf authentication message-digest
6	R1(Config-if)# ip ospf authentication-key CCNA

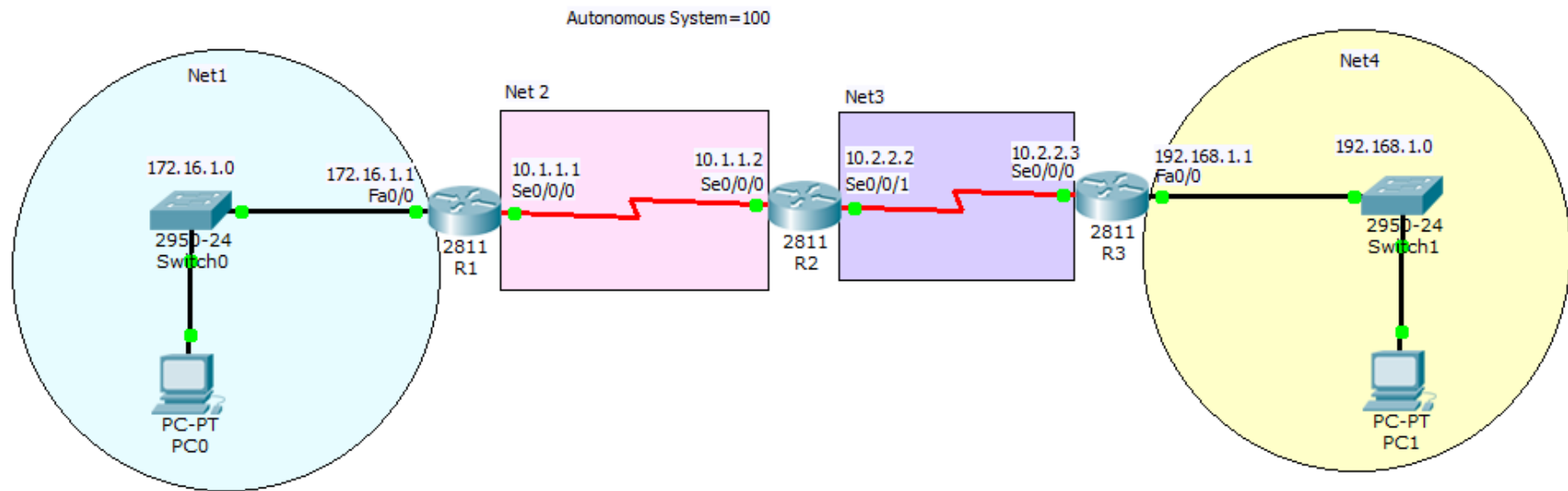
1	R1(Config)# interface Serial0/0/0
2	R1(Config-if)# ip address 192.168.12.2 255.255.255.0
3	
4	R1(Config-if)# ip ospf authentication message-digest
5	R1(Config-if)# ip ospf authentication-key CCNA

- مهمترین مشخصه اش، پروتکل اختصاصی شرکت سیسکو است و اگر تجهیزات سیسکو باشد، بهترین عملکرد را دارد.
- VertyFast و Hybrid است.
- پیدایش آن IGRP است که بهبود یافته است. Enhanced IGRP
- Classless است.
- Update :
- **Full** : اگر تغییری هم نیافته کل جدول مسیر یابی را برای اطرافیان ارسال می کند ← پهنای باند شبکه را اشغال می کند. (در Rip بدین صورت می باشد)
- **Incremental** : ارسال گزارش تغییرات در زمانی اتفاق می افتد که واقعا تغییری بوجود بیاید و فقط تغییرات را ارسال می کند ← پهنای باند کمی را اشغال می کند. (در OSPF بدین صورت می باشد)
- **Load Balancing** : ساختار Load به ازای مسیرهای با ارزش گذاری یکسان و غیریکسان قابل اجراست. مسیرهای غیر یکسان فقط توسط EIGRP ساورت می شوند.
- استفاده از Multicast و Uni به جای Broadcast ←
- VLSM را ساپورت می کند.
- Summarization نیز انجام می دهد.
- جداول مسیریابی در پروتکل های شبکه ساختارهای امروزی:
 - Neighbor
 - Topology : شامل همه ی Net هاست
 - Routing ..
 - ...
- اصطلاح Successor : بهترین مسیر، را از بین مسیرهای موجود است.
- Backup : Feasible Successor برای Successor است.

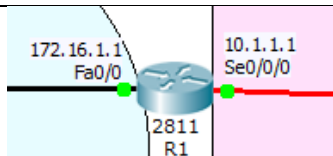
پیاده سازی EIGRP :

1	Router(config)# router eigrp A.S(Autonomous-system)
2	Router(config-router)# network <u>net-number/interface-ip wildcard</u> –Mask

سناریو : Dynamic Routing with EIGRP

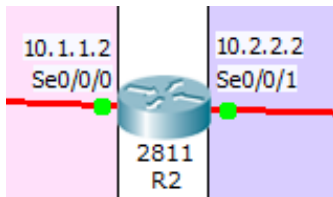

Router 1:

1	Router(config)# router eigrp 100	
2	Router(config-router)# network 172.16.1.1	
3	Router(config-router)# network 10.1.1.1	

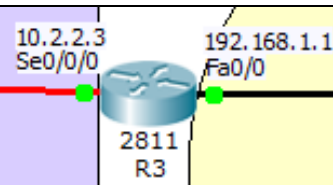
- خط 1: در جلوي EIGRP شماره ي A.S را مي نويسيم .
- خط 2 و 3: IP ، Interface هايي كه مستقيما به روتر متصل شده اند را مي نويسيم .

Router 2:

1	Router(config)# router eigrp 100	
2	Router(config-router)# network 10.1.1.2	
3	Router(config-router)#	
4	%DUAL-5-NBRCHANGE: IP-EIGRP 100: Neighbor	
5	10.1.1.1 (Serial0/0/0) is up: new adjacency	
6		
7	Router(config-router)# network 10.2.2.2	

- خط 4: در صورتي كه پروتكل مسير يابي در دو سر لينك برقرار شود. اين پيغام را مي بينيم .

Router 3:

1	Router(config)# router eigrp 100	
2	Router(config-router)# network 10.2.2.3	
3	Router(config-router)# network 192.168.1.1	

- 1 Router#show ip route eigrp
- 2 Router#show ip protocols
- 3 Router#show ip eigrp interfaces
- 4 Router#show ip eigrp neighbors
- 5 Router#show ip eigrp topology
- 6 Router#show ip eigrp traffic
- 7 Router#debug ip eigrp
- 8 Router(config)#interface loopback 1
- 9 Router(config-if)#ip address

1: Router#show ip route eigrp

```
Router#show ip route eigrp
 10.0.0.0/8 is variably subnetted, 3 subnets, 2 masks
D    10.0.0.0/8 is a summary, 00:18:51, Null0
D    10.2.2.0/24 [90/2681856] via 10.1.1.2, 00:15:55, Serial0/0/0
 172.16.0.0/16 is variably subnetted, 2 subnets, 2 masks
D    172.16.0.0/16 is a summary, 00:18:51, Null0
D   192.168.1.0/24 [90/2684416] via 10.1.1.2, 00:04:03, Serial0/0/0
Router#
```

2: Router#show ip protocols

```
Router#show ip protocols

Routing Protocol is "eigrp 100 "
  Outgoing update filter list for all interfaces is not set
  Incoming update filter list for all interfaces is not set
  Default networks flagged in outgoing updates
  Default networks accepted from incoming updates
  EIGRP metric weight K1=1, K2=0, K3=1, K4=0, K5=0
  EIGRP maximum hopcount 100
  EIGRP maximum metric variance 1
  Redistributing: eigrp 100
    Automatic network summarization is in effect
  Automatic address summarization:
    10.0.0.0/8 for FastEthernet0/0
      Summarizing with metric 2169856
    172.16.0.0/16 for Serial0/0/0
      Summarizing with metric 28160
  Maximum path: 4
  Routing for Networks:
    172.16.0.0
    10.0.0.0
  Routing Information Sources:
    Gateway         Distance      Last Update
    10.1.1.2         90           1372838
  Distance: internal 90 external 170

Router#
```

3: Router#show ip eigrp interfaces

```
Router#show ip eigrp interfaces
IP-EIGRP interfaces for process 100

Interface        Peers    Xmit Queue   Mean    Pacing Time   Multicast    Pending
                  Un/Reliable  SRTT      Un/Reliable   Flow Timer   Routes
Fa0/0             0         0/0         1236      0/10          0            0
Se0/0/0           1         0/0         1236      0/10          0            0
Router#
```

4: Router#show ip eigrp neighbors

```
Router#show ip eigrp neighbors
IP-EIGRP neighbors for process 100
H   Address          Interface      Hold Uptime    SRTT    RTO    Q    Seq
   (sec)              (ms)          (sec)         (ms)    Cnt    Num
0   10.1.1.2          Se0/0/0        13   00:20:08    40      1000    0     5
Router#
```

5: Router#show ip eigrp topology

```
Router#show ip eigrp topology
IP-EIGRP Topology Table for AS 100

Codes: P - Passive, A - Active, U - Update, Q - Query, R - Reply,
       r - Reply status

P 172.16.1.0/24, 1 successors, FD is 28160
   via Connected, FastEthernet0/0
P 10.1.1.0/24, 1 successors, FD is 2169856
   via Connected, Serial0/0/0
P 10.0.0.0/8, 1 successors, FD is 2169856
   via Summary (2169856/0), Null0
P 172.16.0.0/16, 1 successors, FD is 28160
   via Summary (28160/0), Null0
```

6: Router#show ip eigrp traffic

```
Router#show ip eigrp traffic
IP-EIGRP Traffic Statistics for process 100
  Hellos sent/received: 831/374
  Updates sent/received: 4/3
  Queries sent/received: 0/0
  Replies sent/received: 0/0
  Acks sent/received: 3/4
  Input queue high water mark 1, 0 drops
  SIA-Queries sent/received: 0/0
  SIA-Replies sent/received: 0/0
Router#
```

: Interface Loopback

بصورت مجازي هستند و به تعداد نامحدود قابل تعريف است و همواره Up مي باشند. مي توانيم به آنها Ip اختصاص دهيم.

1	Router(config)# interface loopback 1
2	Router(config-if)# ip address IP Mask

- خط 1: Interface Loopback شماره ي 1 را انتخاب کرده ایم.
- خط 2: به آن IP اختصاص مي دهيم.

انواع پکت ها :

- 1- Hello Packet / Dead time :** يك بازه ي زماني 30 ثانيه اي است كه روتر اطلاعات را هر 30 ثانيه ارسال مي كند يكي از پكت هاي ارسال شده توسط روتر، پكت Hello packet است و روتر انتظار دارد كه روتر مجاور به اين Hello Packet پاسخ دهد اگر بعد از 4 بار ارسال، روترهاي مجاور پاسخ ندهند، روتر اصلي (كه پكت را ارسال کرده) روتر مقابل را از جدول مسيريابي خودش حذف مي كند.
- 2- Update Packet :** پكت هايي كه در جهت Update كردن شبكه است.
- 3- Query :** ارسال درخواست براي دريافت يك گزارش يا اطلاعات خاص.
- 4- Reply :** جواب پكت Query است.
- 5- Ack :** همان Delivery است. به لينك TCP/IP عمل مي كند.

EIGRP Load Balancing

- به دو دسته:

1- مسيرهاي با متریک يکسان (ارزشگذاري يکسان): تا چهار مسير را مي تواند بصورت اتوماتیک Load Balance کند. و خودمان مي توانيم تا 16 مسير را Load Balance کنيم. از طريق دستور Maximum-Paths مي توانيم مقدار مورد نظرمان را وارد کنيم.

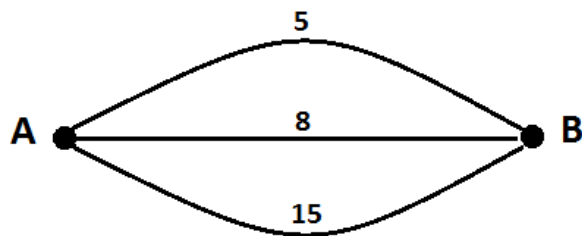
Router# maximum-paths 16

2- مسيرهاي با متریک غيريکسان (ارزشگذاري غيريکسان):

فقط پروتکل EIGRP به آن پرداخته مي شود و Command آن فقط در اين پروتکل وجود دارد.

مثلا: اگر بيش از يك مسير وجود داشته باشد، اعداد متریک 5 و 8 و 15 وجود داشته باشد، به صورت پيش فرض بهترين مسير براي رسيدن از A به B، مسير با متریک کوچکتر است يعني 5.

در صورتيکه ترافیک زياد شود تنها مسير 5 از عهده ي عبور اطلاعات بر نمي آيد ← بايد با انجام محاسبات از مسيرهاي ديگر نيز استفاده شود.

Multipier ← از نسبت بزرگترين متریک / کوچکترين متریک بدست مي آيد.

$$Multiplier = \frac{\text{بزرگترين متریک}}{\text{کوچکترين متریک}}$$

: EIGRP Authentication

دو Step اصلي وجود دارد و لزوماً از MD5 استفاده مي کند. (حتماً رمزنگاري مي کند)

1- تعريف كردن پسورد با Key Chain

يك دسته كليدي است كه يك كليد Select مي شود به آن كليد يك پسورد اختصاص مي دهيم.

1	Router(Config)#key chain <u>name-of-chain</u>
2	Router(Config-keyChain)#key <u>key-ID</u>
3	Router(Config-keyChain-key)#key-string <u>text</u>
4	Router(Config-keyChain-key)#accept-lifetime <u>start-time{infinet end-time duration-second}</u>
5	Router(Config-keyChain-key)#send-lifetime <u>start-time{infinet end-time duration-second}</u>

- خط 4: يعني بازه زماني كه در آن كليد از روتر مجاور دريافت شود. (اين خط الزامي نيست)

- خط 5: بازه زماني است كه در آن كليد براي روتر مجاور ارسال مي شود. (اين خط الزامي نيست)

○ **Infinet** ← زمان نامعلوم است

○ **End-time** ← راس ساعتی كه تمام مي شود.

○ **Duration** ← بازه ي زماني تعريف مي شود.

2- مكانيزم ارسال كليد:

استفاده از كليدهاي دريافت شده براي ارسال در شبكه.

1	Router(Config-if)#ip authentication mode eigrp <u>autonomous-system</u> md5
2	Router(Config-if)# ip authentication key chain eigrp <u>autonomous-system name-of-chain</u>

Keychain test

Ley-id 1

Ley-string 123

Accept-lifetime 04:00:00 Jan 12006 infinites

جهت پياده سازي EIGRP Authentication بايد از نرم افزار Gns3.net استفاده شود.

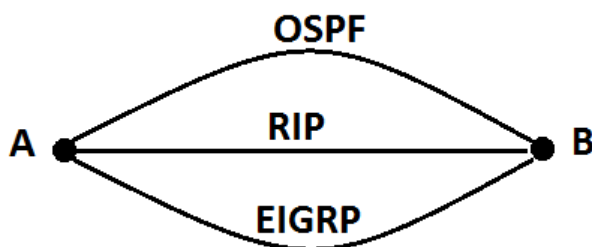
Redistribution

اگر از نقطه A به B از چند مسير با پروتكلهاي مختلف قابل دسترس بود از طريق اين جدول مسيري انتخاب مي شود كه كمتر باشد.

Rip 120

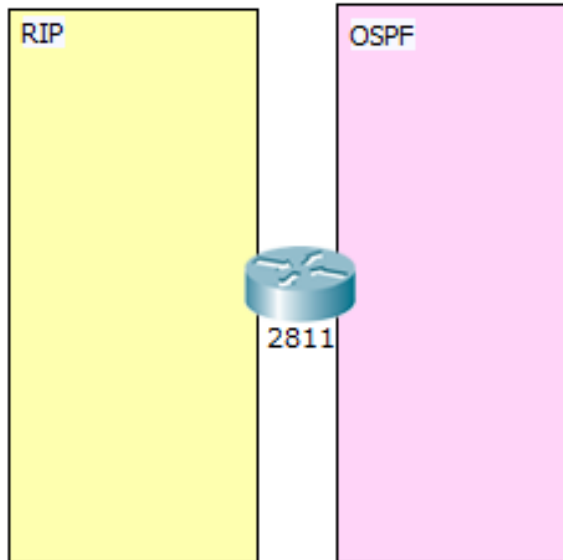
OSPF 110

EIGRP 90

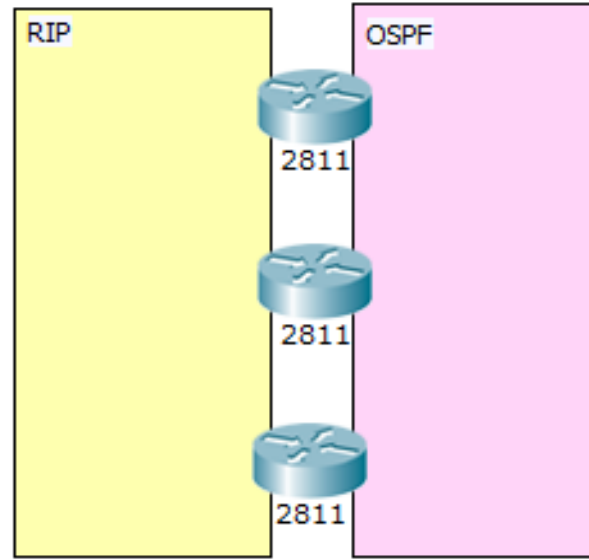

هر چقدر عدد كوچكتر باشد ↓،
اولويت بيشتر است ↑.

One-Point Redistribution

Multi-Point Redistribution

1- Rip

1	Router(Config-router)# redistribiution Protocol [process-id] [Metric metric-value]
---	---

1	Router(Config-router)# redistribiution Protocol [process-id] [Metric metric-value] [subnets]
---	---

• Example

1	Router(config)# router rip
2	Router(config-router)# redistribute ospf 1 metric 3

2- OSPF

1	Router(Config-router)# redistribiution Protocol [process-id] [Metric metric-value] [subnets]
---	---

• Example

1	Router(config)# router ospf 1
2	Router(config-router)# redistribute eigrp 100 subnets metric 10

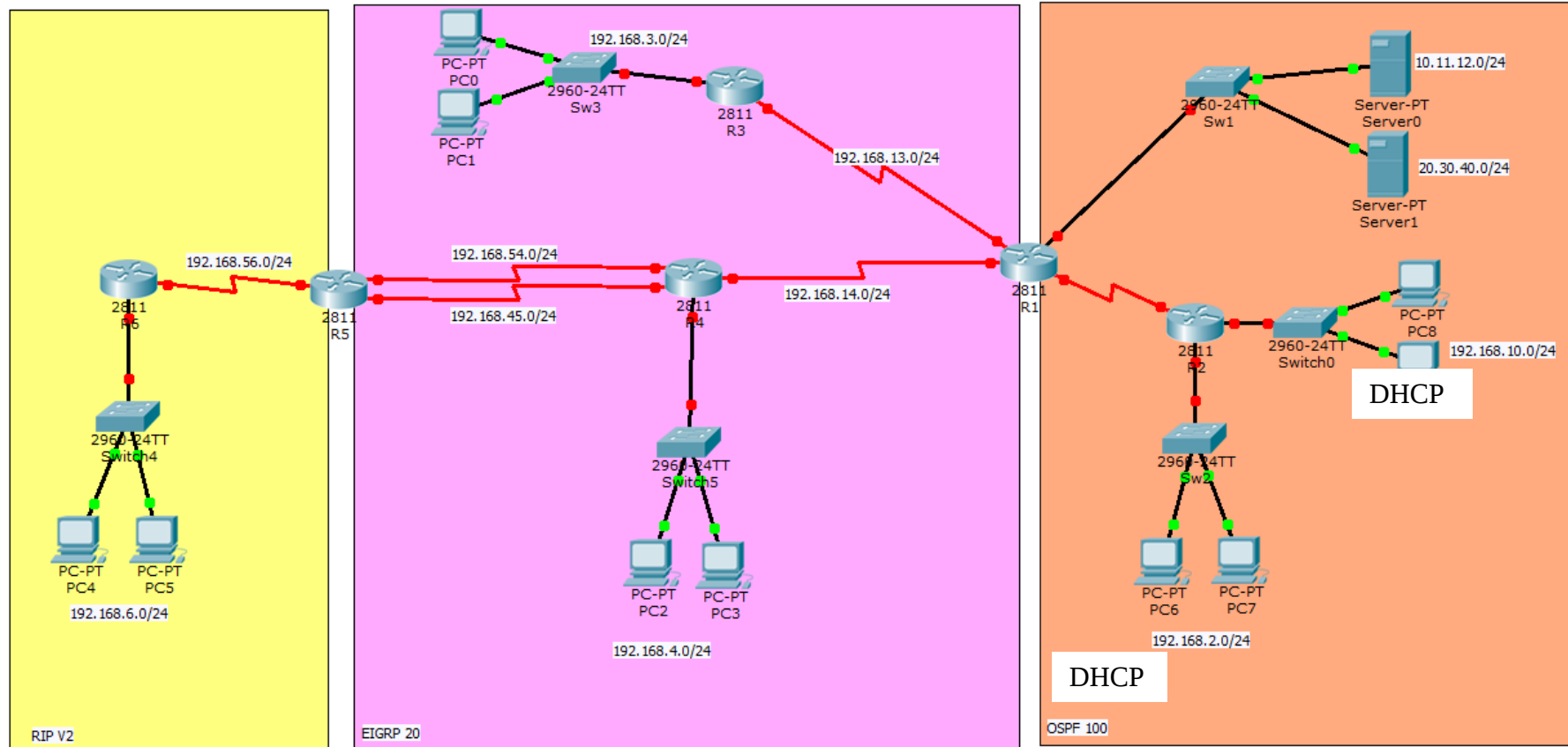
3- EIGRP

1	Router(Config-router)# redistribiution Protocol [process-id] [Metric metric-value]
---	---

• Example

1	Router(config)# router eigrp 100
2	Router(config-router)# redistribute ospf 1 metric 10000 100 255 1 1500

جلسه 16: سناریو (IP-DHCP-RIP-EIGRP-OSPF-Redistribution)

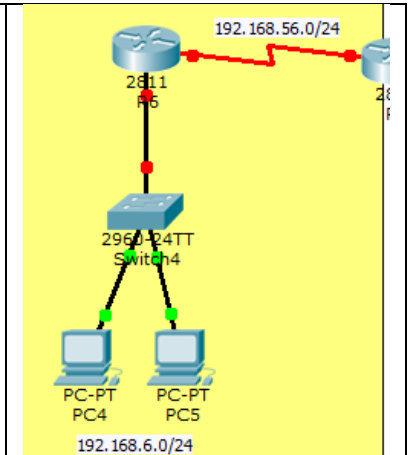
1- اختصاص IP به Interface هاي روترها

R6

```

1 Router>en
2 Router#conf t
3 Router(config)#interface fastEthernet 0/0
4 Router(config-if)#ip address 192.168.6.1 255.255.255.0
5 Router(config-if)#no sh
6
7 Router(config)#interface serial 0/0/0
8 Router(config-if)#ip address 192.168.56.2 255.255.255.0
9 Router(config-if)#no sh
10

```

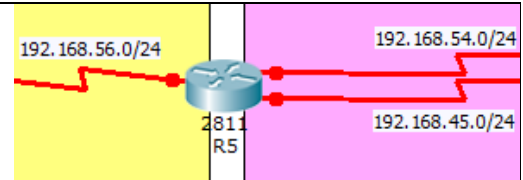

R5

```

1 Router(config)#interface serial 0/2/0
2 Router(config-if)#ip address 192.168.56.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#clock rate 64000
4 Router(config-if)#no sh
5
6 Router(config)#interface serial 0/0/0
7 Router(config-if)#ip address 192.168.54.1 255.255.255.0
8 Router(config-if)#clock rate 64000
9 Router(config-if)#no sh
10
11 Router(config)#interface serial 0/0/1
12 Router(config-if)#ip address 192.168.45.1 255.255.255.0
13 Router(config-if)#clock rate 64000
14 Router(config-if)#no sh

```

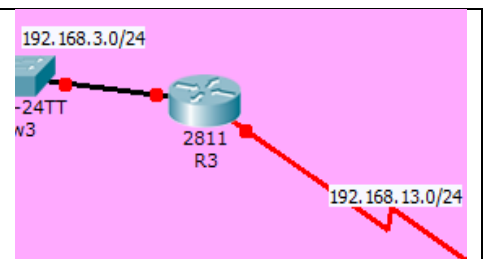

R3

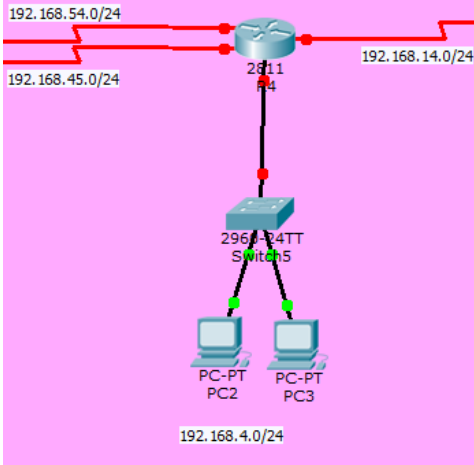
```

1 Router(config)#interface fastEthernet 0/0
2 Router(config-if)#ip address 192.168.3.1 255.255.255.0
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config)#interface serial 0/0/0
6 Router(config-if)#ip address 192.168.13.1 255.255.255.0
7 Router(config-if)#clock rate 64000
8 Router(config-if)#no sh

```


R4

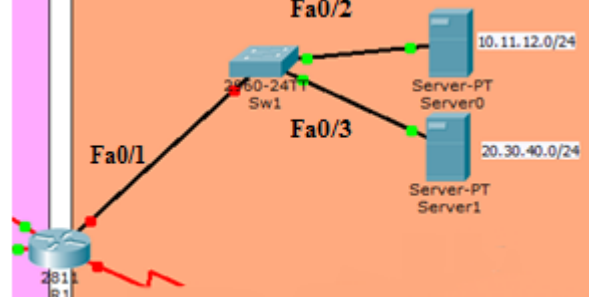
1	Router(config)# interface serial 0/0/0	
2	Router(config-if)# ip address 192.168.54.2 255.255.255.0	
3	Router(config-if)# no sh	
4		
5	Router(config)# interface serial 0/0/1	
6	Router(config-if)# ip address 192.168.45.2 255.255.255.0	
7	Router(config-if)# no sh	
8		
9	Router(config)# interface serial 0/2/0	
10	Router(config-if)# ip address 192.168.14.1 255.255.255.0	
11	Router(config-if)# clock rate 64000	
12	Router(config-if)# no sh	
13		
14	Router(config)# interface fastEthernet 0/0	
15	Router(config-if)# ip address 192.168.4.1 255.255.255.0	
16	Router(config-if)# no sh	

R1:

1	Router(config)# interface ser	
2	Router(config)# interface serial 0/0/0	
3	Router(config-if)# ip address 192.168.14.2 255.255.255.0	
4	Router(config-if)# no sh	
5		
6	Router(config)# interface serial 0/2/0	
7	Router(config-if)# ip address 192.168.13.2 255.255.255.0	
8	Router(config-if)# no sh	
9		
10	Router(config)# interface serial 0/0/1	
11	Router(config-if)# ip address 192.168.12.1 255.255.255.0	
12	Router(config-if)# clock rate 64000	
13	Router(config-if)# no sh	

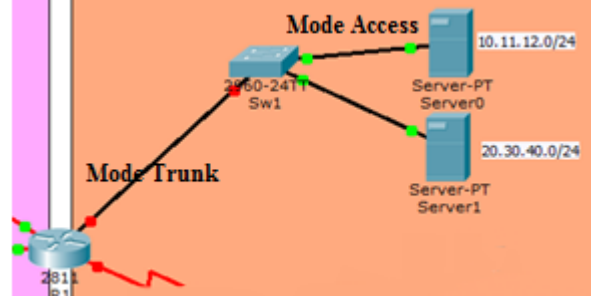
2- حال براي ادامه ي کار و تعريف دو رنج IP مختلف روي سويچ بايد روي سويچ دو Vlan بسازيم:

Sw1

1	Switch> en	
2	Switch# conf t	
3	Switch(config)# vlan 10	
4	Switch(config-vlan)# vlan 20	
5		
6	Switch(config)# interface fastEthernet 0/2	
7	Switch(config-if)# switchport mode access	
8	Switch(config-if)# switchport access vlan 10	

- خط 3 و 4: تعريف Vlan
- خط 6: قرار دادن interface fastEthernet 0/2 در VLAN10

Sw1

1	Switch(config)# interface fastEthernet 0/3	
2	Switch(config-if)# switchport mode access	
3	Switch(config-if)# switchport access vlan 20	
4		
5	Switch(config)# interface fastEthernet 0/1	
6	Switch(config-if)# switchport mode trunk	

- خط 1-3: قرار دادن interface fastEthernet 0/3 در VLAN20
- خط 5-6: حال باید در سوییچ، پورتی که به روتر متصل شده است را Trunk تعریف کنیم:
- سپس باید به پورتهای مورد نظر IP اختصاص دهیم:

R1:

1	Router(config)# interface fastEthernet 0/0.1
2	Router(config-subif)# encapsulation dot1Q 10
3	Router(config-subif)# ip address 10.11.12.1 255.255.255.0
4	
5	Router(config)# interface fastEthernet 0/0.2
6	Router(config-subif)# encapsulation dot1Q 20
7	Router(config-subif)# ip address 20.30.40.1 255.255.255.0
8	Router(config-subif)# no sh
9	
10	Router(config)# interface fastEthernet 0/0
11	Router(config-if)# no sh
12	Router(config-if)#
13	%LINK-5-CHANGED: Interface FastEthernet0/0, changed state to up
14	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet0/0, changed state to up
15	%LINK-5-CHANGED: Interface FastEthernet0/0.1, changed state to up
16	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet0/0.1, changed state to up
17	%LINK-5-CHANGED: Interface FastEthernet0/0.2, changed state to up
18	%LINEPROTO-5-UPDOWN: Line protocol on Interface FastEthernet0/0.2, changed state to up

- خط 1-3: اختصاص IP به پورت مجازی که به سرور اولی متصل شده است.
- خط 5-8: اختصاص IP به پورت مجازی که به سرور دوم متصل شده است.
- خط 10: توجه: برای فعال کردن پورت حتما باید کامند no sh را بر روی پورت اصلی بزنیم.

R2

1	Router(config)# interface serial 0/0/0	
2	Router(config-if)# ip address 192.168.12.2 255.255.255.0	
3	Router(config-if)# no sh	
4		
5	Router(config-if)# inter fa0/1	
6	Router(config-if)# ip address 192.168.10.1 255.255.255.0	
7	Router(config-if)# no sh	
8		
9	Router(config)#ip dhcp pool test	
10	Router(dhcp-config)#network 192.168.2.2 255.255.255.0	
11	Router(dhcp-config)#default-router 192.168.2.1	
12		
13	Router(config)# interface fastEthernet 0/1	
14	Router(config-if)# ip address 192.168.10.1 255.255.255.0	
15	Router(config-if)# no sh	
16		
17	Router(config)#ip dhcp pool test2	
18	Router(dhcp-config)#network 192.168.10.2 255.255.255.0	
19	Router(dhcp-config)#default-router 192.168.10.1	
20		

- خط 9: راه اندازی DHCP 1.
- راه اندازی DHCP 2

3- راه اندازی پروتکل های مسیر یابی بر روی روترها**R6:**

1	Router(config)# router rip
2	Router(config-router)# version 2
3	Router(config-router)# network 192.168.6.0
4	Router(config-router)# network 192.168.56.0

روتر R5 یک پورت آن در بخش پروتکل RIP قرار دارد و دو پورت دیگر آن در پروتکل EIGRP که باید به صورت زیر تعریف شود:

R5:

1	Router(config)# router rip	
2	Router(config-router)# version 2	
3	Router(config-router)# network 192.168.56.0	
4		
5	Router(config)# router eigrp 20	
6	Router(config-router)# network 192.168.54.0	
7	Router(config-router)# network 192.168.45.0	

- خط 1 و 2 و 3: یک Interface روتر R5 داخل Rip است.
- خط 5 و 6 و 7: دو Interface دیگر آن در EIGRP است.

R4:

1	Router(config)# router eigrp 20
2	Router(config-router)# network 192.168.54.0

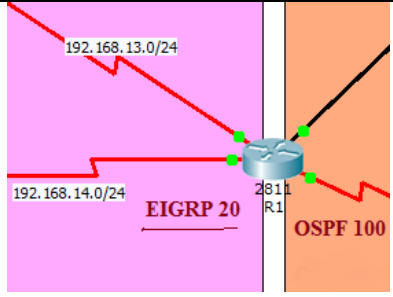
3	Router(config-router)# network 192.168.45.0
4	Router(config-router)# network 192.168.4.0
5	Router(config-router)# network 192.168.14.0

R3

1	Router(config)# router eigrp 20
2	Router(config-router)# network 192.168.13.0
3	Router(config-router)# network 192.168.3.0

روتر 1 نیز مانند روتر 5، در مرز دو پروتکل مسیریابی قرار دارد که بصورت زیر کانفیگ می گردد:

R3:

1	Router(config)# router eigrp 20	
2	Router(config-router)# network 192.168.13.0	
3	Router(config-router)# network 192.168.14.0	
4		
5	Router(config)# router ospf 1	
6	Router(config-router)# network 192.168.12.1 0.0.0.0 area 100	
7	Router(config-router)# network 10.11.12.0 0.0.0.255 area 100	
8	Router(config-router)# network 20.30.40.0 0.0.0.255 area 100	

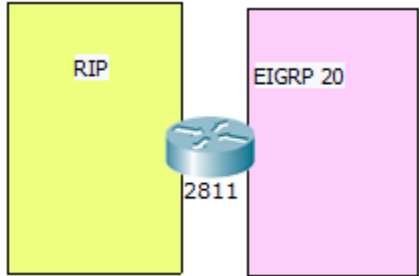
R2:

1	Router(config)# router ospf 1
2	Router(config-router)# network 192.168.12.2 0.0.0.0 area 100
3	Router(config-router)# network 192.168.2.1 0.0.0.0 area 100
4	Router(config-router)# network 192.168.10.1 0.0.0.0 area 100

Config -4 روترهای مرزی که بین دو پروتکل مسیر یابی مختلف قرار دارند: Redistribution

حالت اول: Redistribution روتر بین پروتکل های مسیر یابی RIP و EIGRP:

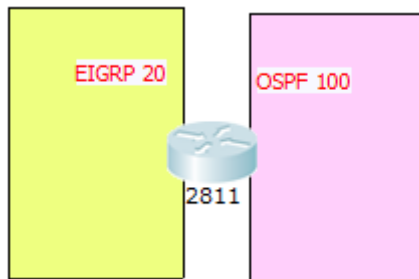
R5:

1	Router(config)# router rip	
2	Router(config-router)# redistribute eigrp 20 metric 1	
3		
4	Router(config)# router eigrp 20	
5	Router(config-router)# redistribute rip metric 1 1 1 1 1	

- خط 1 و 2: راه اندازی پروتکل های redistribute داخل پروتکل RIP
- خط 4 و 5: راه اندازی پروتکل های redistribute داخل پروتکل EIGRP

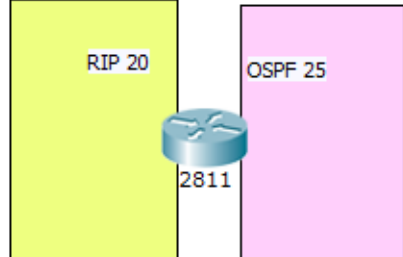
حالت دوم: Redistribution روتر بین پروتکل های مسیر یابی OSPF و EIGRP

R1:

1	Router(config)# router eigrp 20	
2	Router(config-router)# redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1 1	
3		
4	Router(config)# router ospf 1	
5	Router(config-router)# redistribute eigrp 20 metric 1 subnets	

- خط 1 و 2: راه اندازی پروتکل redistribute داخل پروتکل EIGRP.
- خط 4 و 5: راه اندازی پروتکل redistribute داخل پروتکل OSPF.

حالت سوم: Redistribution روتر بین پروتکل های مسیر یابی OSPF و RIP:

1	Router(config)# router rip	
2	Router(config-router)# redistribute ospf 1 metric 1	
3		
4	Router(config)# router ospf 1	
5	Router(config-router)# redistribute rip metric 1 subnets	

: Access Control List

- 1- Classification: طبقه بندی ترافیک های مختلف شبکه است.
 - 2- Filtering: بعد از اینکه یک ترافیک شناخته می شود از این پس می توان فیلتر را پیاده سازی کرد (چه فیلتر خوب چه فیلتر بد) با کنترل سطح دسترسی سروکار داریم.
- یک سری ترافیک Select می کنیم بر حسب نیاز فیلتر می کنیم.

انواع Access List : (ACL)

1- استاندارد Standard ACL

فیلترینگ را به ازای سورس شبکه انجام می دهند. از همان منبع ترافیک را فیلتر می کند. با گسترش شبکه دیگر این راه سخت بوده و در این صورت بتوان بر اساس مبدا (Source) و هم مقصد (Destination) فیلتر کرد.

2- Extended ACL

فیلتر بر مبنای منفی و مقصد را گویند. Source و Destination.

طریقه ی نگارش ACL:

1- شماره ی ACL (ACL Number)

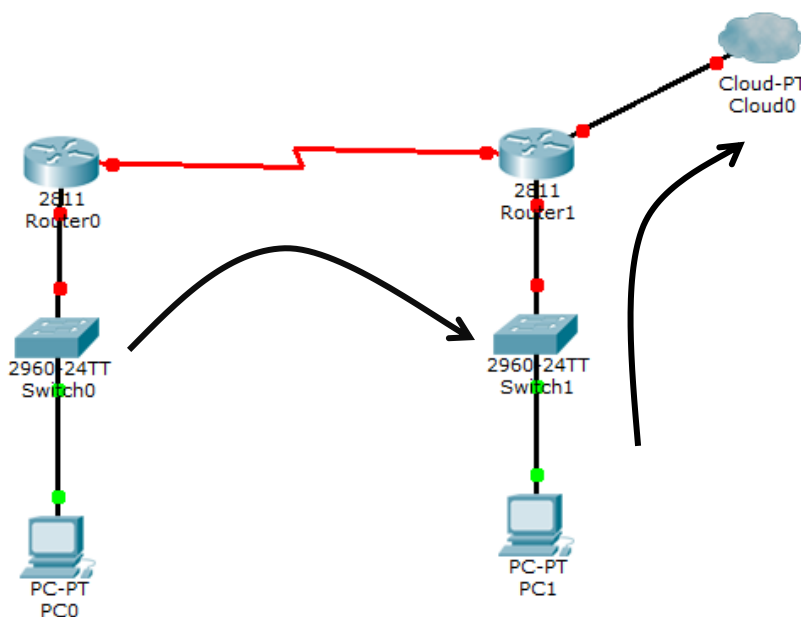
ACL Number:
$$\left\{ \begin{array}{l} 1 - 99 \\ 1300 - 1999 \\ 100 - 199 \\ 200 - 2699 \end{array} \right.$$

ACL Name: نام مورد نظر

2- اسم ACL (ACL Name)

نکات مهم پیاده سازی ACL:

1- به ازای هر Interface هر پروتکل و هر جهت ارتباطی در شبکه فقط یک ACL قابلیت پیاده سازی دارد.

- a. PC0 به PC1 دسترسی نداشته باشد.
 b. PC1 به اینترنت دسترسی نداشته باشد.
 منظور از جهت ← Source به Destination است.
 چون مبدا به مقصد این دو تفاوت دارند، باید دو ACL بنویسیم.

	Source		Destination
1.	PC0	→	PC1
2.	PC1	→	Internet

2- در نوشتن ACL ها اولویت بندی حایز اهمیت می باشد، بدین جهت ACL هائیکه در ابتدا نوشته شوند، در ابتدا نیز اجرا می گردد.

ACL 20

اگر چند خط دستور باشد ← ابتدا خط های اول را اجرا می کند.
 اولویت خط 1 بالاتر از خطوط پایینتر است.

3- مکانیزم عملکرد ACL ها بصورت Implicit Deny All می باشد. بدین جهت دسترسی های مورد نیاز باید در قالب Permit در ابتدا معرفی شود.

که دو حالت - Permit
 دارد: - Deny

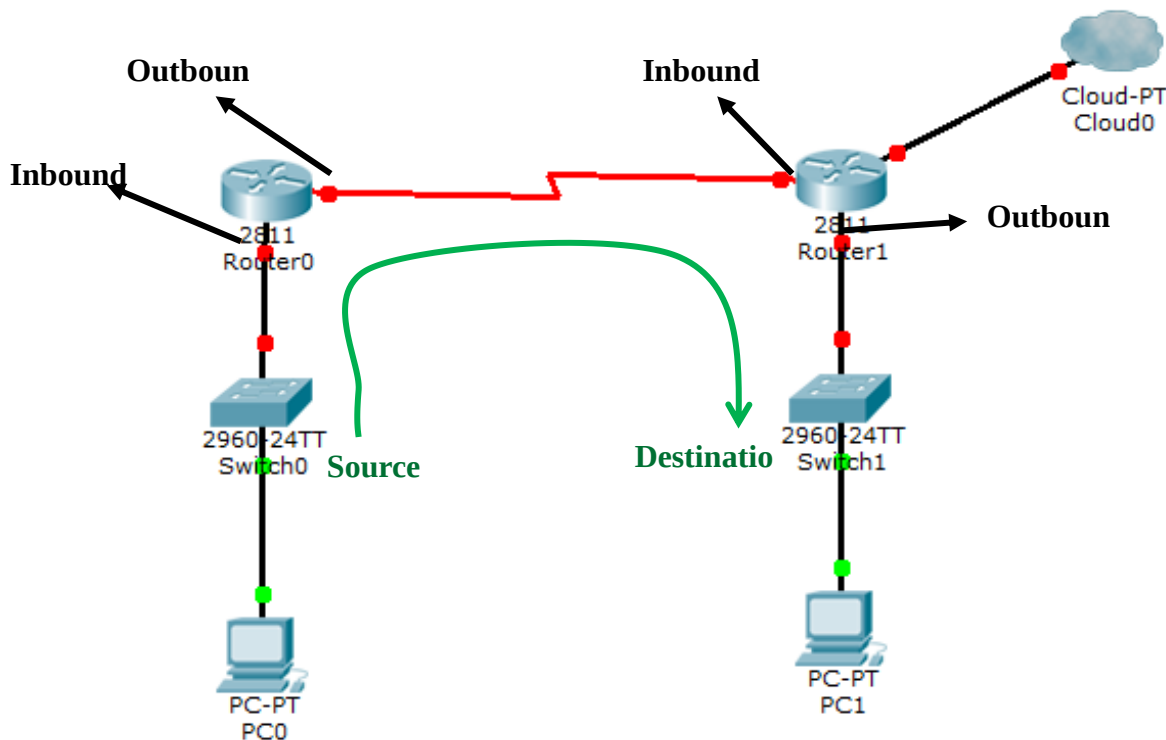
- مبنا را بر اساس deny قرار می دهیم.

ACL 20

- Permit
- Permt
- Deny all

- سپس آنهاییکه می خواهیم باز باشد را، باز می کنیم. (هر چیزی که نیاز داریم را باز می کنیم).

4- نوشتن ACL ها در مد Config انجام شده، اما اعمال آنها به Interface های روتر در حالت Inbound و یا Outbound قابل اجراست.

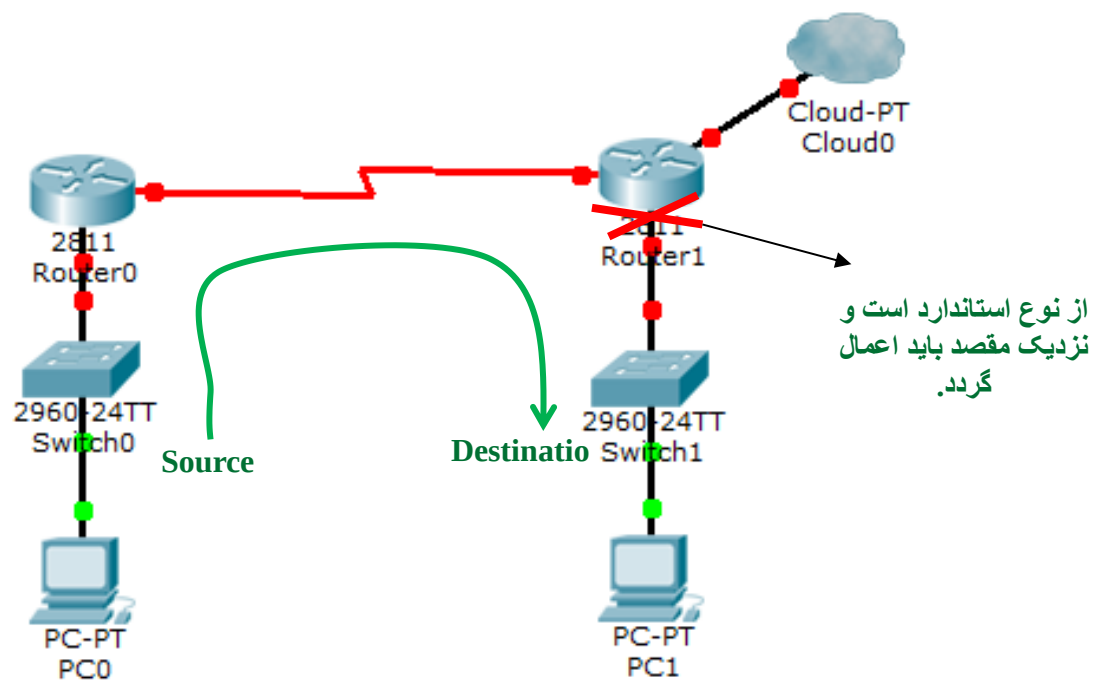

از مبدا به مقصد حرکت می کنیم و هر Interface که در جهت حرکت ما به روتر وارد شود Inbound است و هر کدام که از روتر خارج گردد Outbound می شود.

5- برای اعمال ACL ها در صورتیکه از نوع Extended باشند، آنها را نزدیک به مبدا و در صورتیکه از نوع Standard باشند نزدیک به مقصد اعمال می کنیم.

- اگر Standard باشد ← نزدیک به مقصد چون مبدا را نمی توانیم تعیین کنیم.
- اگر Extended باشد ← نزدیک مبدا باید تعریف شود.

چون در استاندارد می دانیم که پکت نباید به کجا برسد ← نزدیک مقصد فیلتر می شود از آن مبدایی که آمد نباید به مقصد برسد. زمانی که چیزی از مبدا مورد نظر ما رسید نباید رد شود.

اکسس لیست بر اساس شماره :

1- Standard ACL :

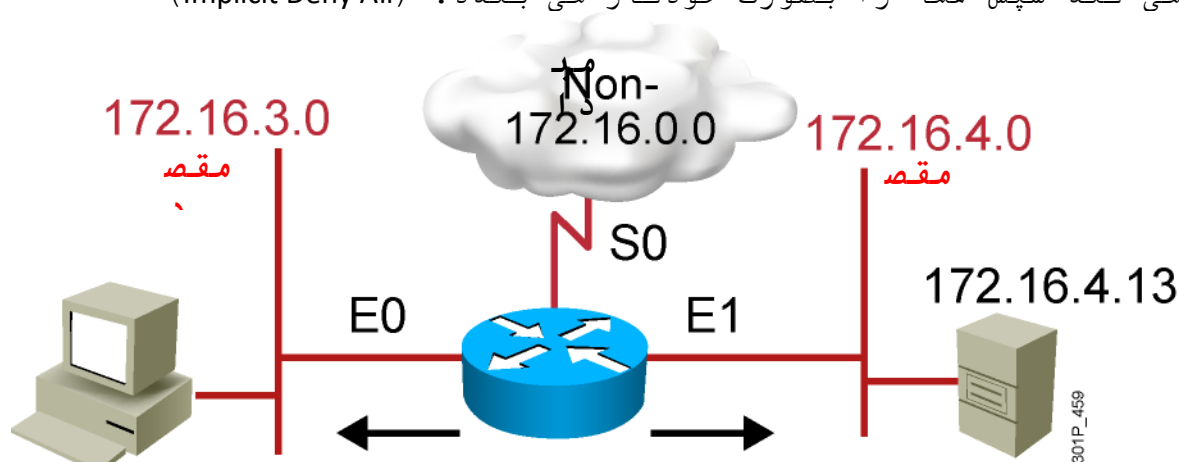
تعریف ACL هائیکه با شماره نوشته می شوند:

1	RouterX(config)# access-list <u>access-list-number</u> {permit deny remark} source [mask]
2	RouterX(config-if)# ip access-group <u>access-list-number</u> {in out}

منظور از In همان Inbound و Out همان Outbound می باشد.

مثال: در مثال زیر، امکان دسترسی کاربران از رنج IP:172.16.0.0 نسبت به شبکه مقدور گردیده است.

- اولویت بندی: کسانی که IP: 172.16.0.0 دارند ← Permit (با Wildcard کار می کند)
- بر اساس منطق Firewall ← چیزی برای کسی دیده نشود. ابتدا Permit را اجرا می کند سپس همه را بصورت خودکار می بندد. (Implicit Deny All)

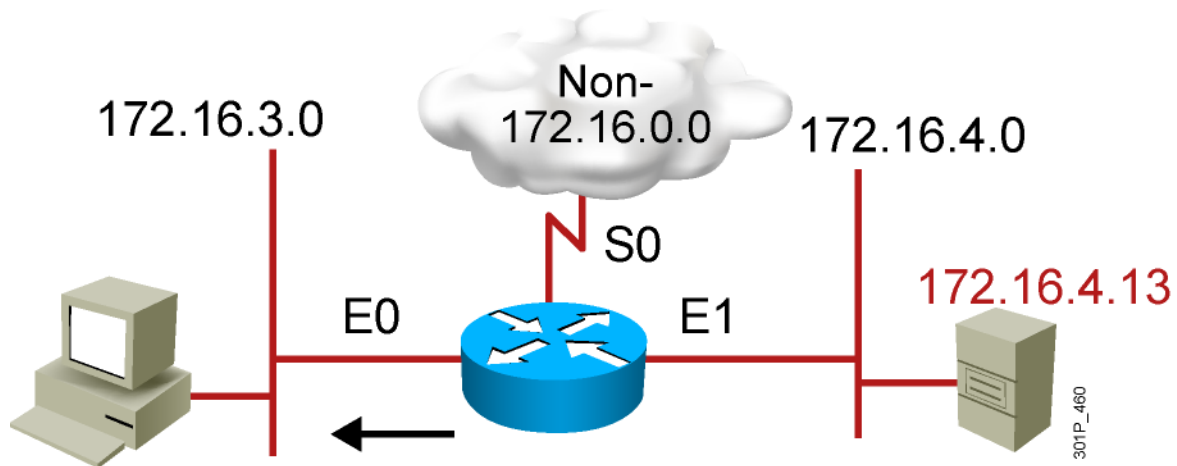

جهت حرکت از سمت ابر (172.16.0.0) به سمت شبکه های 172.16.4.0 و 172.16.3.0 می باشد.

1	RouterX(config)# access-list <u>1</u> permit <u>172.16.0.0</u> <u>0.0.255.255</u>
2	(implicit deny all - not visible in the list)
3	(access-list 1 deny 0.0.0.0 255.255.255.255)
4	
5	RouterX(config)# interface ethernet 0
6	RouterX(config-if)# ip access-group 1 out
7	
8	RouterX(config)# interface ethernet 1
	RouterX(config-if)# ip access-group 1 out

خط 2 و 3 نوشته نمی شود اما به صورت خودکار اجرا می شود. یعنی زمانی که ما به 172.16.0.0 دسترسی دادیم به صورت خودکار این دسترسی برای بقیه بسته می شود و به غیر از 172.16.0.0 به بقیه اجازه ی عبور نمی دهد. (Deny All)

مثال 2: کاربران شبکه 172.16.3.0 به سرور 172.16.4.13 دسترسی نداشته باشند.

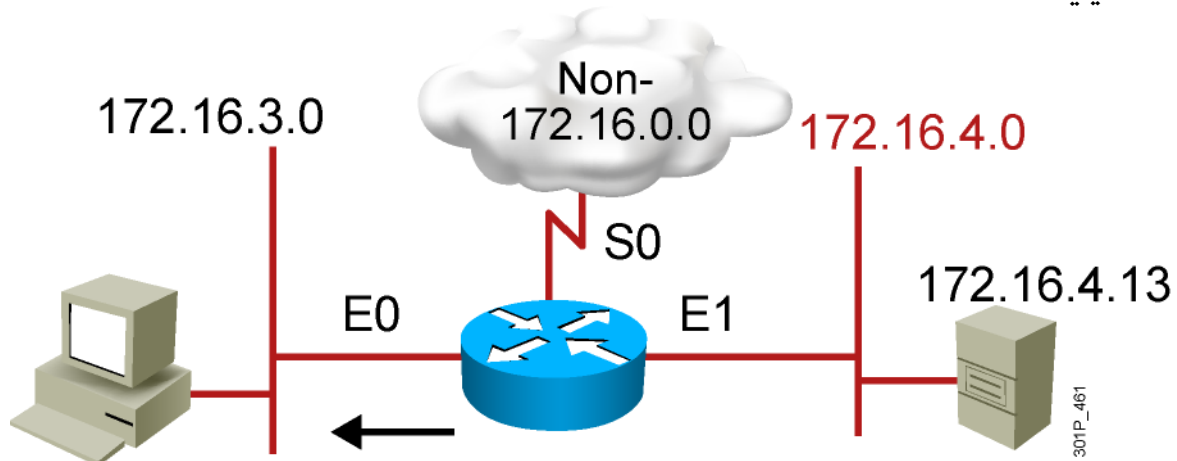
```

1 RouterX(config)# access-list 1 deny 172.16.4.13 0.0.0.0
2 RouterX(config)# access-list 1 permit 0.0.0.0 255.255.255.255
3 (implicit deny all)
4 (access-list 1 deny 0.0.0.0 255.255.255.255)
5
6 RouterX(config)# interface ethernet 0
7 RouterX(config-if)# ip access-group 1 out

```

- خط 1: ابتدا دسترسی را می بندیم.
- خط 2: سپس دسترسی را برای بقیه باز می کنیم.

مثال 3: در مثال زیر دسترسی کاربران شبکه 172.16.3.0 به سرور با رنج 172.16.4.0 مسدود نمایید.


```

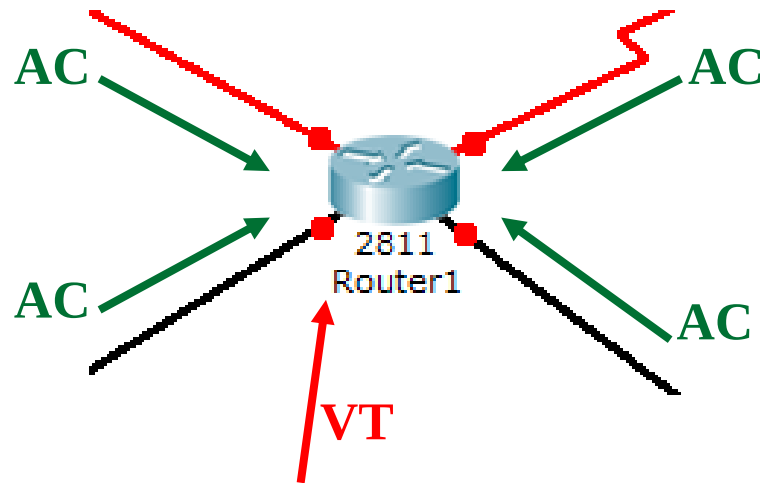
1 RouterX(config)# access-list 1 deny 172.16.4.0 0.0.0.255
2 RouterX(config)# access-list 1 permit any
3 (implicit deny all)
4 (access-list 1 deny 0.0.0.0 255.255.255.255)
5
6 RouterX(config)# interface ethernet 0
7 RouterX(config-if)# ip access-group 1 out

```

دسترسی به روتر از راه طریق SSH و Telnet

همان طور که در قبل گفته شده دسترسی به روتر از راه دور به دو صورت Telnet و SSH امکانپذیر می باشد.

برای اینکه نوشتن ACL را برای کسانی که از راه دور و از طریق هر کدام از Interface های روتر وصل می شوند (باید برای هر جهت یک ACL) تعریف کنیم. ← ACL را باید برای لاین Vty تعریف کنیم.

1	RouterX(config-line)# access-class <u>access-list-number</u> {in out}
---	---

• Example:

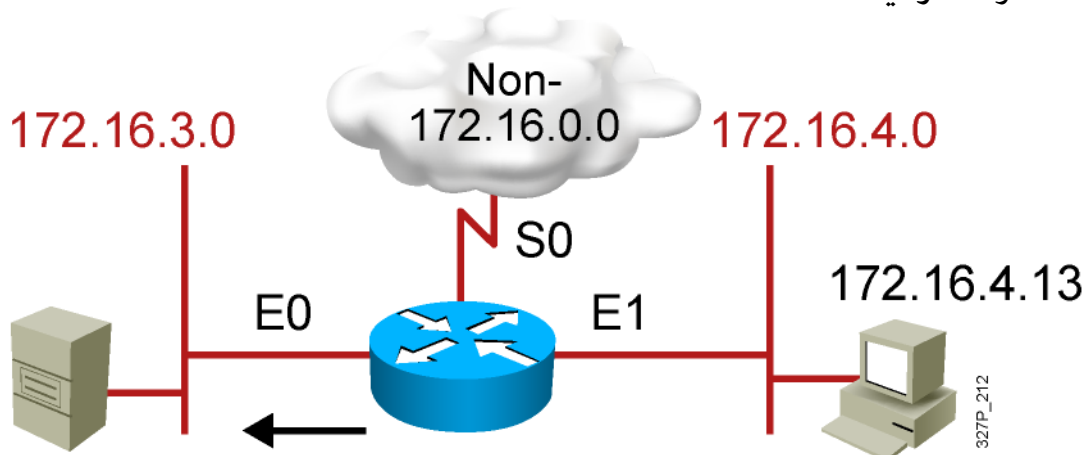
1	access-list 12 permit 192.168.1.0 0.0.0.255
2	(implicit deny any)
3	!
4	line vty 0 4
5	access-class 12 in

```

1 RouterX(config)# access-list access-list-number {permit | deny}
2 protocol source source-wildcard [operator port]
3 destination destination-wildcard [operator port]
4 [established] [log]
5
6 RouterX(config-if)# ip access-group access-list-number {in | out}

```

مثال: در مثال زیر دسترسی کاربران شبکه 172.16.4.0 به سرور FTP در رنج 172.16.3.0 مسدود گردیده است.


```

1 RouterX(config)# access-list 101 deny tcp 172.16.4.0 0.0.0.255 172.16.3.0 0.0.0.255 eq 21
2 RouterX(config)# access-list 101 deny tcp 172.16.4.0 0.0.0.255 172.16.3.0 0.0.0.255 eq 20
3 RouterX(config)# access-list 101 permit ip any any
4 (implicit deny all)
5 (access-list 101 deny ip 0.0.0.0 255.255.255.255 0.0.0.0 255.255.255.255)
6
7 RouterX(config)# interface ethernet 0
8 RouterX(config-if)# ip access-group 101 out

```

- خط 1 و 2: دسترسی کاربران با IP:172.16.4.0 (مبدأ) ← به سرور FTP با آدرس IP:172.16.3.0 از طریق Interface E0 مسدود شود.
- سپس دسترسی را برای بقیه باز می کند.

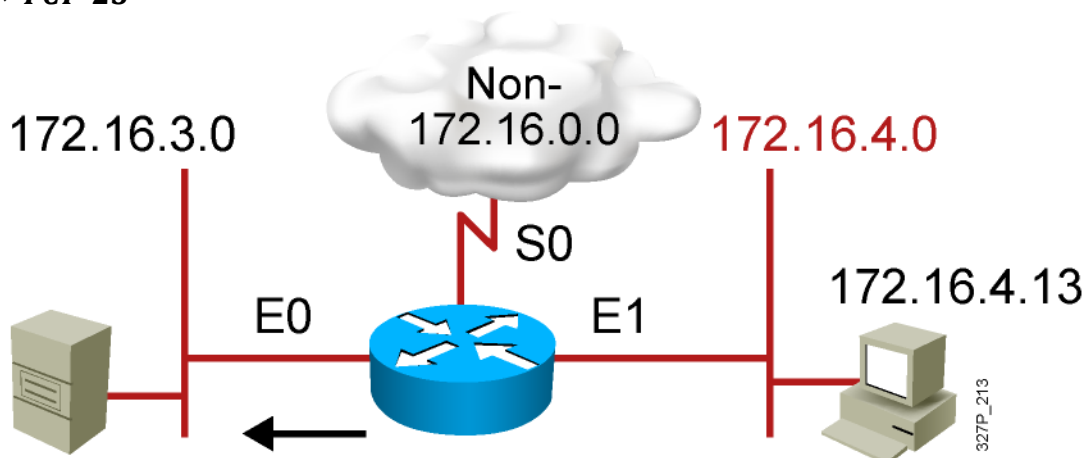
Ports:

Web → **TCP 80**
DNS → **TCP 53**
SmtP → **TCP 25** ارسال میل
Pops → **TCP 110** دریافت میل

Telnet → **TCP 23**
SSH → **TCP 22**
FTP → {**TCP 20**
 TCP 21

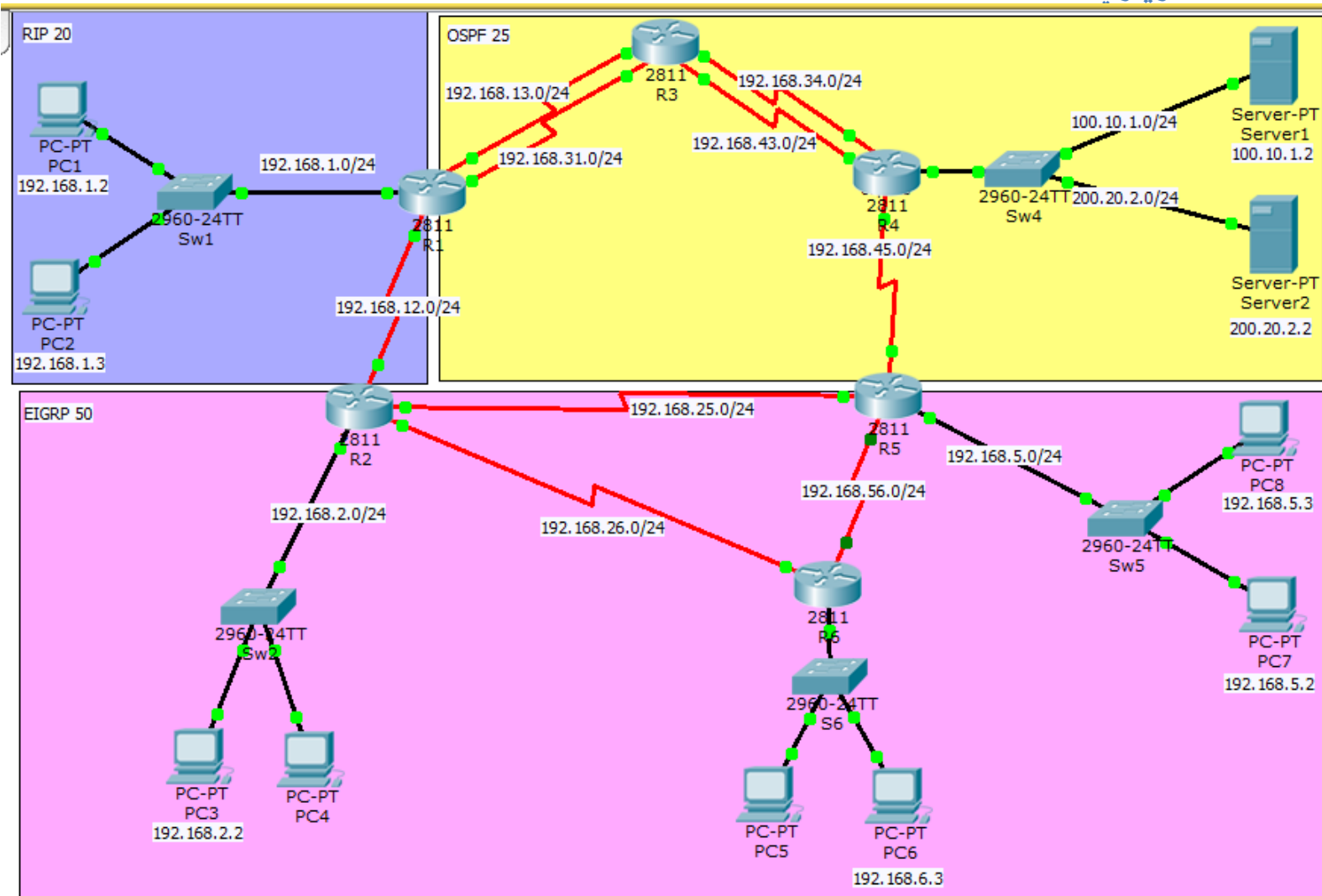
مثال 2: در مثال زیر، دسترسی کاربران شبکه به سرور از طریق Telnet مسدود گردیده است.

Telnet → **TCP 23**


```
1 RouterX(config)# access-list 101 deny tcp 172.16.4.0 0.0.0.255 any eq 23
2 RouterX(config)# access-list 101 permit ip any any
3 (implicit deny all)
4
5 RouterX(config)# interface ethernet 0
6 RouterX(config-if)# ip access-group 101 out
```

- خط 2: به غیر از 172.16.4.0 باقی دسترسی ها به بقیه ی شبکه باز باشد.
- خط 5: فقط روی سرور Telnet نکند.

پاسخ سوال 1: دسترسی PC1 نسبت به سرور 1 فقط از طریق وب و نسبت به سرور 2 فقط از طریق پروتکل ICMP مقدور باشد.

- بخش اول: پروتکلها را، فقط از طریق ACL Extended می توان نوشت $\Leftarrow$ ACL را باید در روتر Source (روتر R1) بنویسیم.
دسترسی PC1 نسبت به سرور 1 فقط از طریق وب (tcp و پورت 80)

Source	نحوه ي ارتباط	Destination
PC1→	Web Browser	→ Server 1
192.168.1.2	80	100.10.1.2

- خط 1: ابتدا فقط دسترسی را برای مبدأ: PC1 (با IP:192.168.1.2) به مقصد: Server1 (با IP:100.10.1.2) از طریق TCP، باز می کنیم، که پورت آن 80 (WWW) است:

- خط 2: سپس بقیه ی دسترسی های PC1 به Server1 را می بندیم.
- بخش دوم :** دسترسی PC1 نسبت به سرور 2 فقط از طریق پروتکل ICMP (Command Prompt) مقدور باشد. (فقط بتواند Ping کند و از طریق مثلا Web browser نتواند باز کند)

Source	نحوه ي ارتباط	Destination
PC1→	Command Prompt	→ Server 2
192.168.1.2	Permit ICMP	200.20.2.3

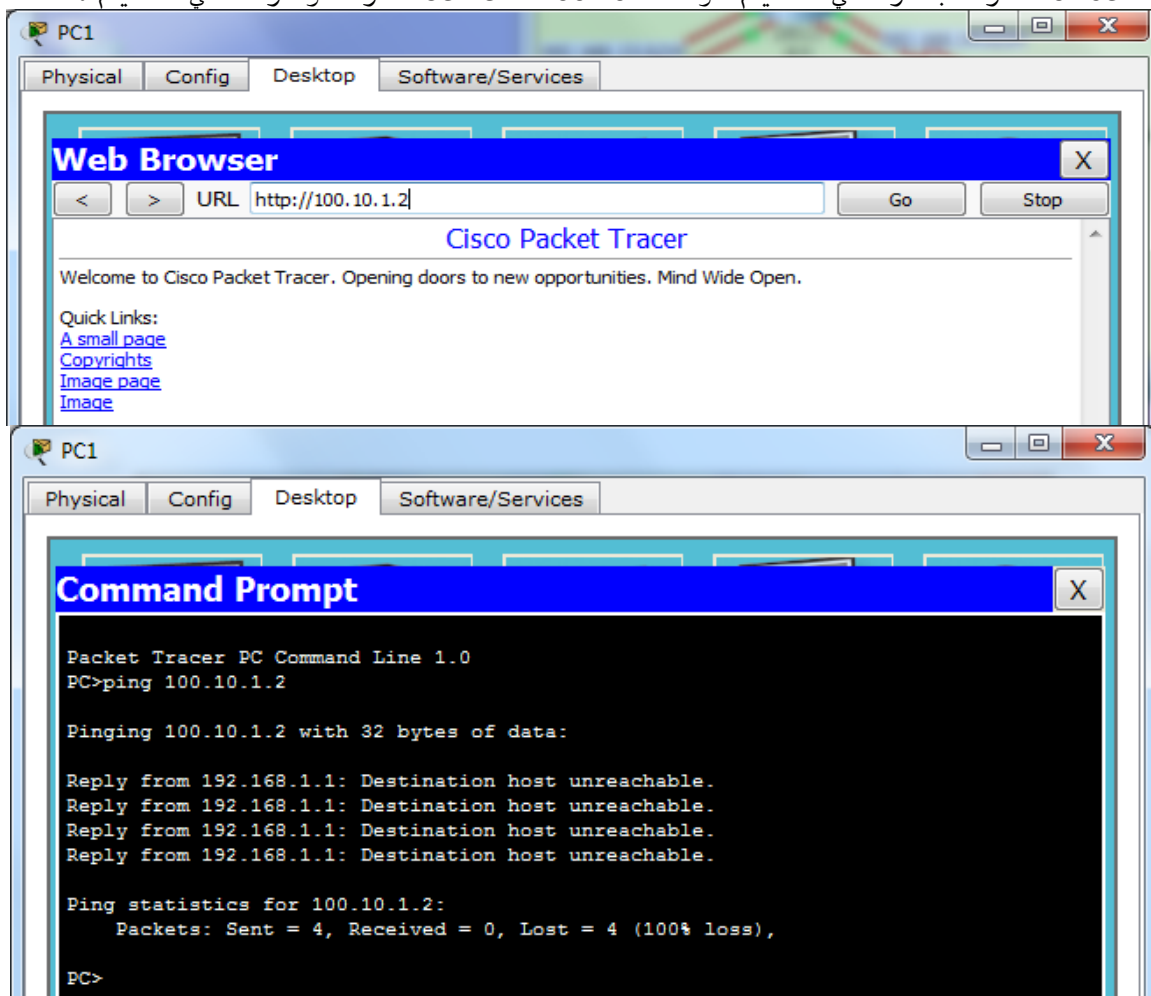
- خط 4: ابتدا دسترسی ICMP، را برای مبدأ: PC1 (با IP:192.168.1.2)، به مقصد: Server2 (با IP:200.20.2.2) باز می کنیم:
- خط 5: سپس بقیه ی دسترسی های PC1 به Server2 را می بندیم.
- خط 7: حال دسترسی ها را برای بقیه باز می کنیم.
- خط 9: سپس این ACL را در جهت جریان (یعنی از سمت مبدأ PC1 که از طریق interface fastEthernet 0/0 روتر R1، به سمت مقصد می رود) اعمال می کنیم.
- خط 10: برای اعمال ACL نوشته شده باید آنرا به Inbound، interface fastEthernet 0/0 روتر R1 اعمال کنیم.

• کد نوشته شده در روتر R1:

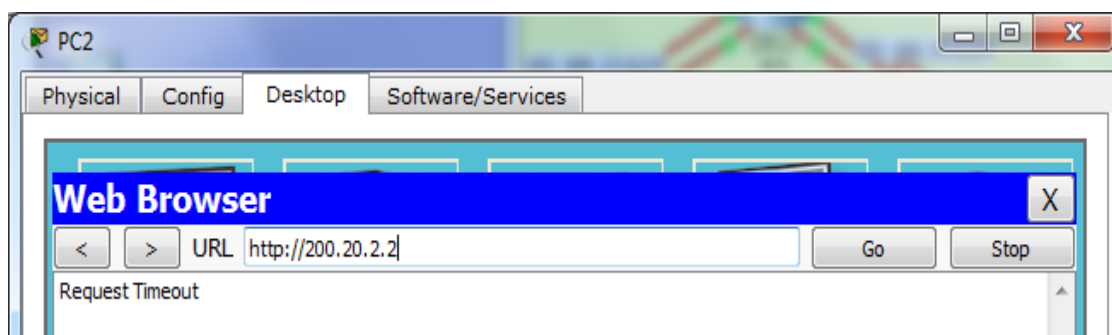
1	R1(config)# access-list 120 permit tcp host 192.168.1.2 host 100.10.1.2 eq 80
2	R1(config)# access-list 120 deny ip host 192.168.1.2 host 100.10.1.2
3	
4	R1(config)# access-list 120 permit icmp host 192.168.1.2 host 200.20.2.2
5	R1(config)# access-list 120 deny ip host 192.168.1.2 host 200.20.2.2
6	
7	R1(config)# access-list 120 permit ip any any
8	
9	R1(config)# interface fastEthernet 0/0
10	R1(config-if)# ip access-group 120 in

تست بخش اول:

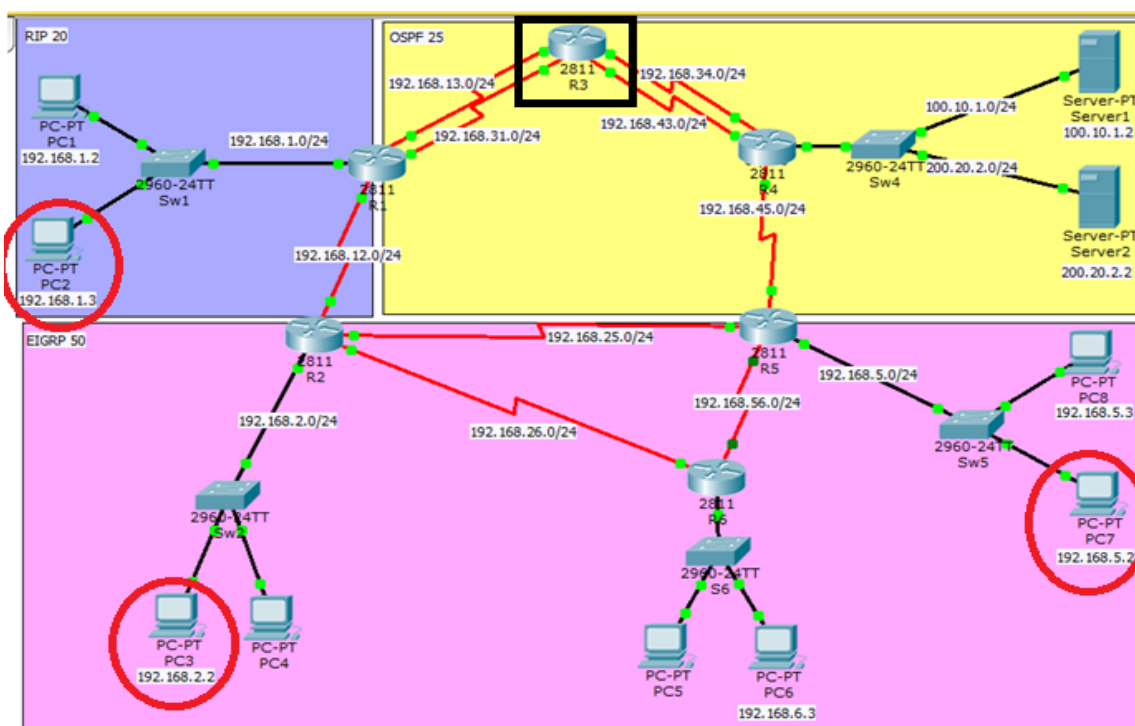
باید از PC1 به Server1 از طریق Browser دسترسی داشته باشیم، برای این کار Browser را باز می‌کنیم و IP Server1: 100.10.1.2 را وارد می‌کنیم:

تست بخش دوم: حال اگر از PC1 بخواهیم Server2 را از طریق Browser باز کنیم. نباید باز شود:

پاسخ سوال 2: قابلیت SSH نسبت به روتر 3 برای PC2، PC3 و PC7 مسدود باشد.

ابتدا SSH را روی روتر 3 فعال می‌کنیم:

1	R3(config)# hostname TEST
2	TEST(config)# ip domain-name CISCO.com
3	TEST(config)# crypto key generate rsa
4	% You already have RSA keys defined named TEST.CISCO.com .
5	% Do you really want to replace them? [yes/no]: 1024
6	TEST(config)# ip ssh version 2
7	TEST(config)# username poya password 123
8	TEST(config)# enable secret 12345
9	TEST(config-line)# line vty 0 4
10	TEST(config-line)# login local
11	TEST(config-line)# transport input ssh

توضیح کد:

- خط 3: کلید امنیتی با الگوریتم رمزنگاری RSA
- خط 4: 1024 را وارد می‌کنیم برای اینکه طول کلید امنیتی بالا رود و رمزنگاری آن مشکل‌تر شود.
- خط 5: برای ساپورت طول کلید بزرگتر، باید وارد Ver2 شویم.
- خط 6: انتخاب نام برای SSH و پسورد

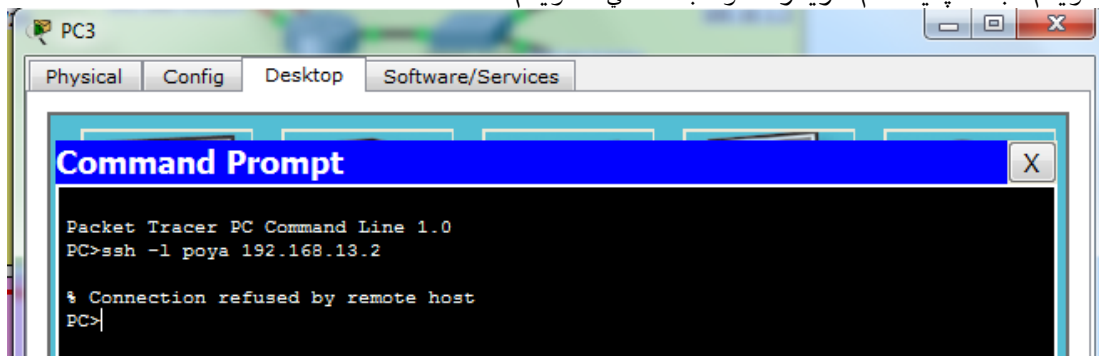
PC>ssh -l poya 192.168.13.2(ip router 3)

- خط 7: پسورد ورود به مد enable روتر را در اینجا تعریف می‌کنیم. (برای زمانی که کسی می‌خواهد از طریق ssh به روتر شماره 3 وصل شود و وارد مد enable شود)

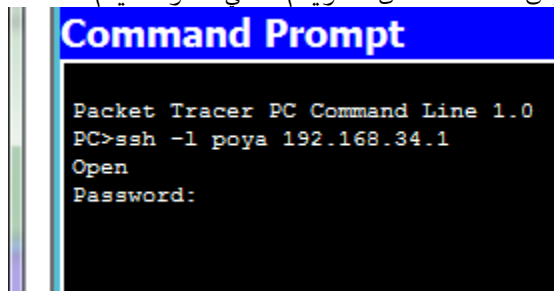
حال ACL مورد نظر را می نویسیم، این ACL از نوع استاندارد است و باید آنرا در مقصد (R3) اعمال کنیم:

1	R3(config)#access-list 20 deny host 192.168.1.3
2	R3(config)#access-list 20 deny host 192.168.2.2
3	R3(config)#access-list 20 deny host 192.168.5.2
4	R3(config)#access-list 20 permit any
5	R3(config)#line vty 0 4
6	R3 (config-line)# access-class 20 in

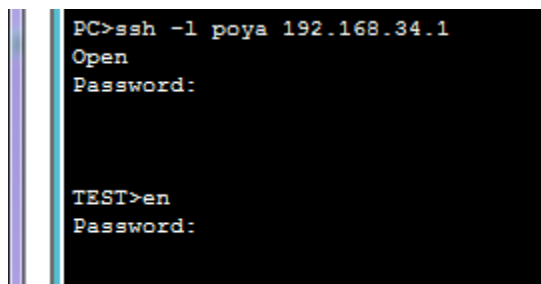
- خط 1 و 2 و 3: حال دسترسی ها را برای PC2(IP: 192.168.1.3) و PC3(IP:192.168.2.2) و PC7(IP:192.168.5.2) می بندیم.
 - خط 4: دسترسی را برای بقیه باز می کنیم.
 - خط 5:
 - خط 6: اعمال ACL20 بر روی inbound روتر R3. اجرای دسترسی به دستور Telnet، access-class می باشد.
- تست:** حال اگر از سیستم های PC3,PC2,PC7 بخواهیم از طریق ssh به روتر R3 وصل شویم با پیغام زیر مواجه می شویم:

و اگر از سیستم های دیگر بخواهیم از طریق SSH متصل شویم می توانیم.

حال باید پسورد اول را وارد کنیم: 123

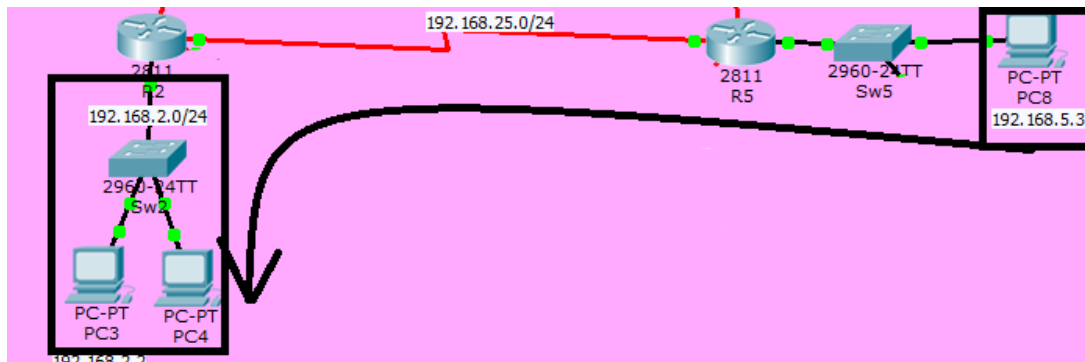
پس پسورد enable را وارد می کنیم: 12345

و وارد مد enable روتر می شویم.

```
PC>ssh -l poya 192.168.34.1
Open
Password:

TEST>en
Password:
Password:
TEST#
```

پاسخ سوال 3: دسترسی PC8 نسبت به کاربران سویچ 2 کلا مسدود باشد.

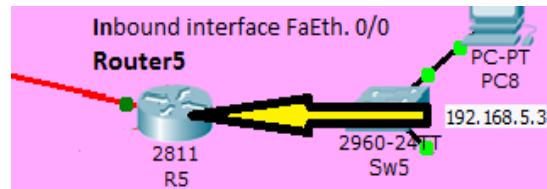
Source	نحوه ی ارتباط	Destination
PC8→	کلا مسدود شود	→ Switch 2
192.168.5.3	×	192.168.2.0

این ACL را بصورت Extended می نویسیم. همانگونه که در شکل بالا مشاهده می فرمایید، **مبدأ** **PC8 IP:192.168.5.3** می باشد و **مقصد شبکه با NET ID:192.168.2.0** و WildCard:0.0.0.255 (چون مقصد Net ID است باید حتما WildCard را وارد کنیم، اگر مقصد host باشد WildCard ندارد) می باشد.

- خط 1: ابتدا دسترسی را برای **مبدأ: PC8:IP:192.168.5.3** را به **مقصد: شبکه NET ID:192.168.2.0** می بندیم.
- خط 2: باقی دسترسی ها را باز می کنیم.
- خط 3 و 4: چون مبدأ PC8 می باشد و ACL نوشته شده از نوع Extended است، آنرا باید در جهت جریان و به ورودی Inbound در interface fastEthernet 0/0 روتر R5 اعمال کنیم.

R5:

1	R5(config)#access-list 150 deny ip host 192.168.5.3 192.168.2.0 0.0.0.255
2	R5(config)#access-list 150 permit ip any any
3	R5(config)#interface fastEthernet 0/0
4	R5(config-if)#ip access-group 150 in

پاسخ سوال 4: قابلیت ping از PC6، نسبت به PC2 امکانپذیر نباشد.

Source	نحوه ي ارتباط	Destination
PC8→	Command Prompt×	→ PC2
192.168.6.3	Deny ICMP	192.168.1.3

این ACL را نیز از نوع Extended می نویسیم.
مبدأ PC6 IP:192.168.6.3 و مقصد PC2 IP:192.168.1.3 می باشد و این ACL چون از نوع Extended است باید در روتر مبدأ R6 و ورودی Inbound آن اعمال گردد.

R6:

- 1 R6(config)#access-list 180 deny icmp host 192.168.6.3 host 192.168.1.3
- 2 R6(config)#access-list 180 permit ip any any
- 3 R6(config)#interface fastEthernet 0/0
- 4 R6(config-if)#ip access-group 180 in

تست ACL نوشته شده :

```
PC>ping 192.168.1.3

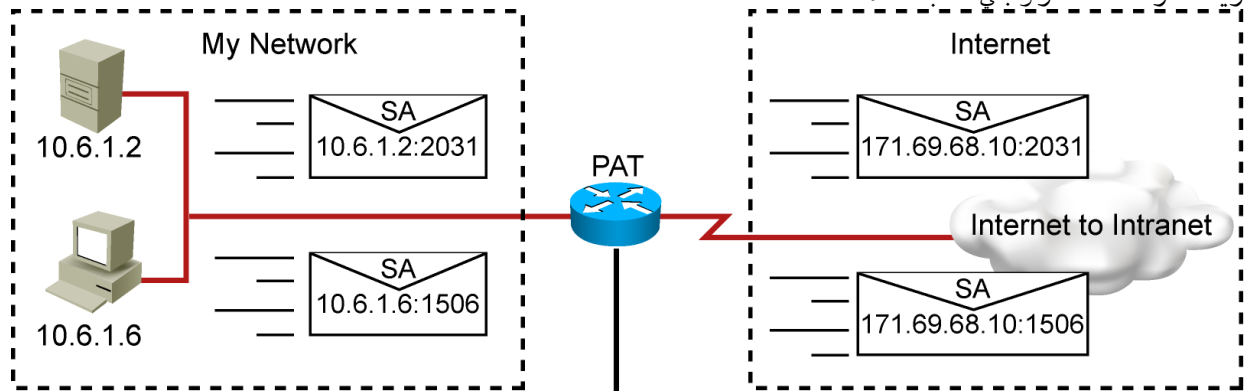
Pinging 192.168.1.3 with 32 bytes of data:

Reply from 192.168.6.1: Destination host unreachable.
Reply from 192.168.6.1: Destination host unreachable.
Reply from 192.168.6.1: Destination host unreachable.
Reply from 192.168.6.1: Destination host unreachable.

Ping statistics for 192.168.1.3:
    Packets: Sent = 4, Received = 0, Lost = 4 (100% loss),
```

(NAT) Network Access tTeransport

- پنهان سازي رنج IP هاي داخلي شبکه
- تبديل IP هاي Private به Public
- همیشه يك کامپیوتر دخل شبکه مي خواهد به شبکه External وصل شود، از طریق درگاه خروجي شبکه.

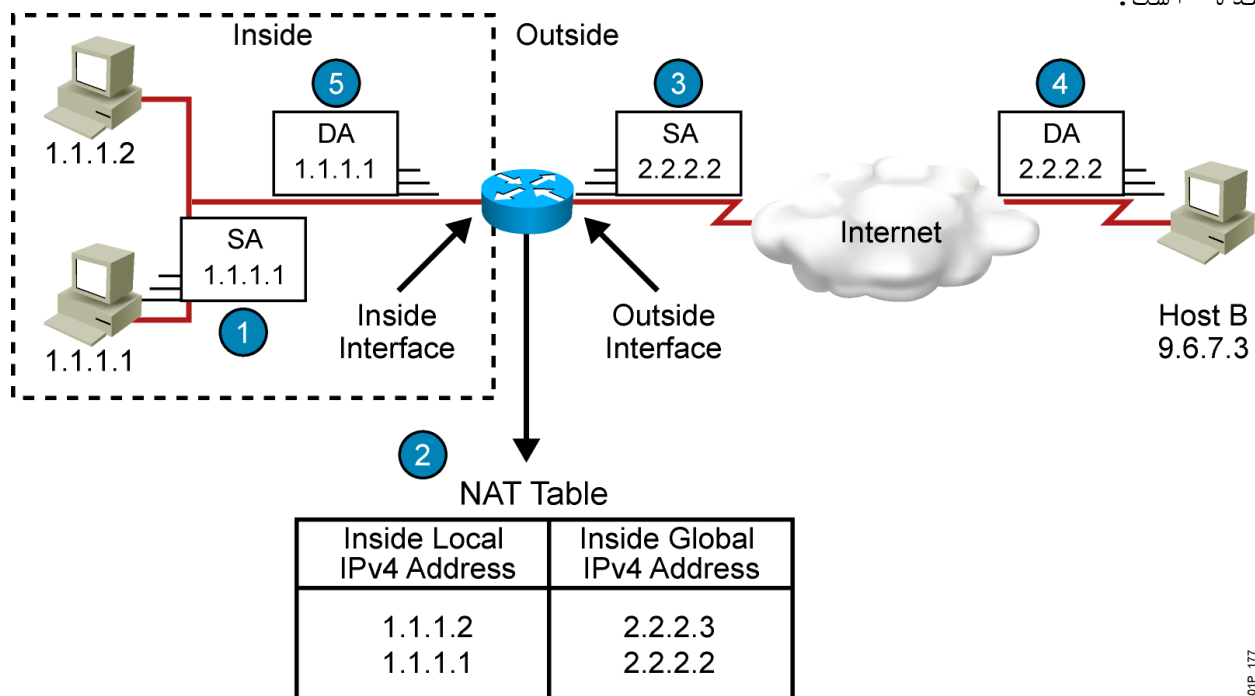

NAT Table

Inside Local IPv4 Address	Inside Global IPv4 Address
10.6.1.2:2031	171.69.68.10:2031
10.6.1.6:1506	171.69.68.10:1506
10.6.1.6:131	171.69.68.10:2032

آدرس هاي IP در ← → آدرس هاي IP در شبکه خارج صورت سراسري

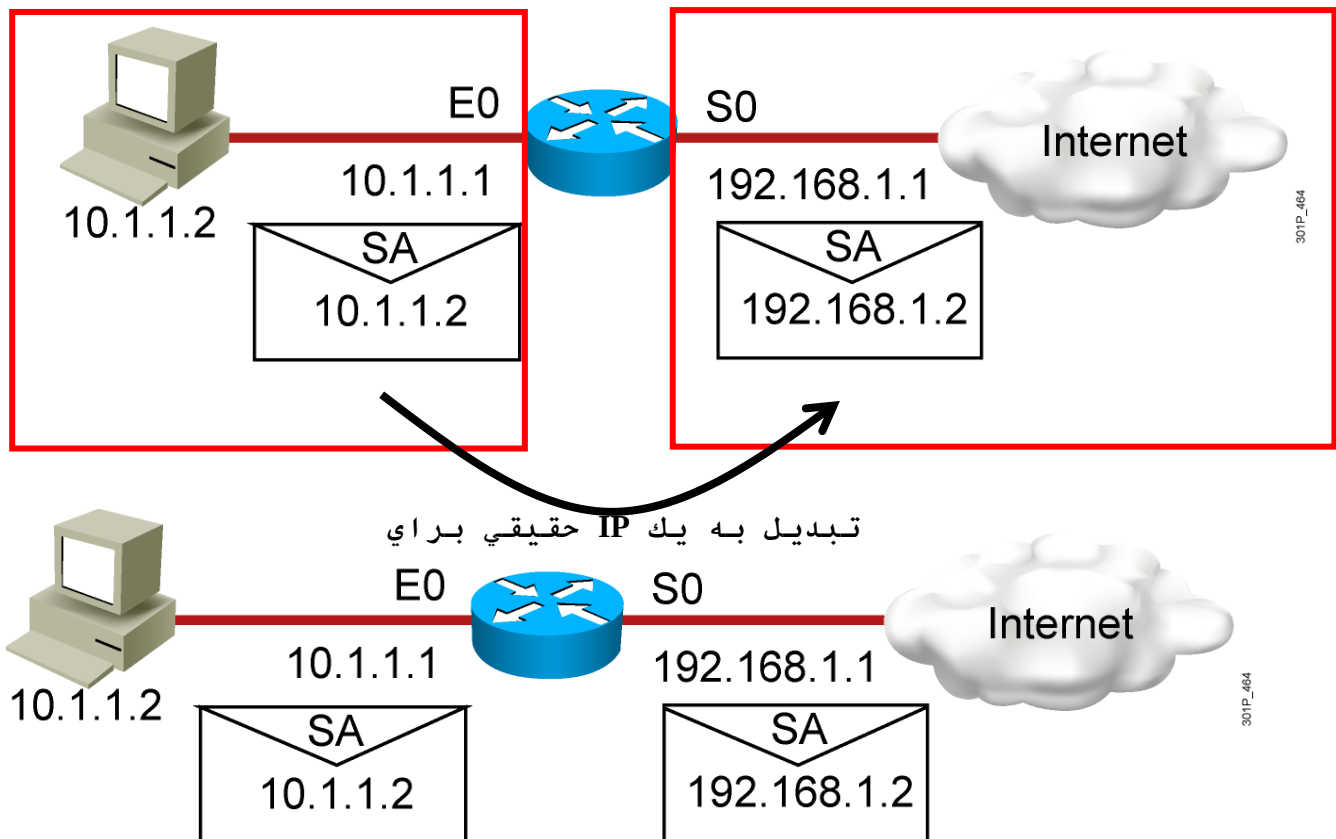
- انجام عمل NAT روي روترها توسط عملي به نام Natting مي باشد.
- در روترها يك Nat Table وجود دارد كه مشخص مي كند هر IP به چه چيزي تبديل شده است.

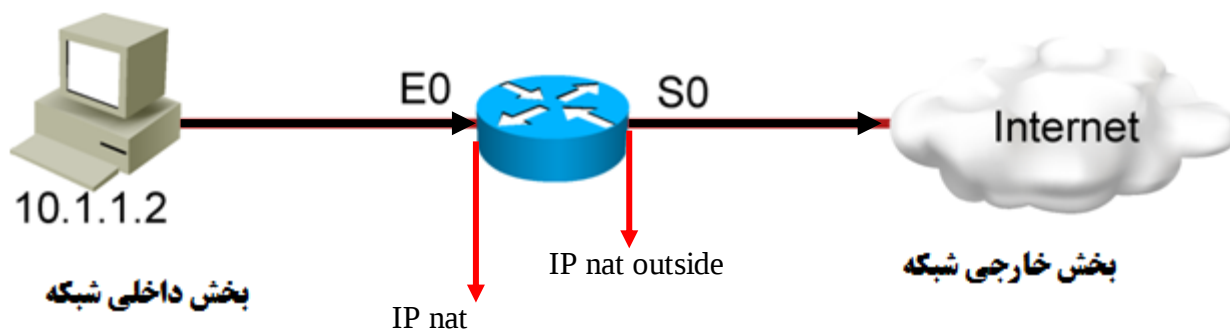

1- Static Nat :

1	RouterX(config)# ip nat inside source static <u>local-ip global-ip</u>
2	
3	RouterX(config-if)# ip nat inside
4	RouterX(config-if)# ip nat outside
5	
6	RouterX# show ip nat translations

- خط 1: انجام عمل تبدیل IP های داخلی محلی بصورت دستی به آدرسهای داخلی سراسری.
- خط 3 و 4: وارد Interface می شویم و نوع Interface را انتخاب می کنیم. Inside /Outside
- خط 6: مشاهده Nat Table (مشاهده ی اینکه آیاد Natting انجام می دهد یا خیر)


```

1 RouterX(config)#interface s0
2 RouterX(config-if)# ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
3 RouterX(config-if)# ip nat outside
4
5 RouterX(config)#interface e0
6 RouterX(config-if)# ip address 10.1.1.1 255.255.255.0
7 RouterX(config-if)# ip nat inside
8
9 RouterX(config)# ip nat inside source static 10.1.1.2 192.168.1.2

```

RouterX# **show ip nat translations**

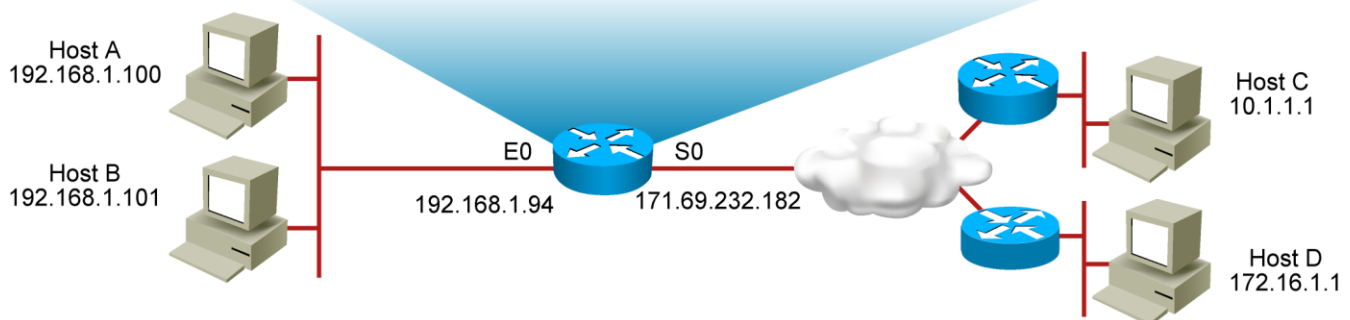
Pro	Inside global	Inside local	Outside local	Outside global
---	192.168.1.2	10.1.1.2	---	---

- خط 9: IP شبکه داخلی 10.1.1.2 ← IP در خارج از شبکه ی داخلی (در شبکه ی سراسری) 192.168.1.2.
- یعنی IP:10.1.1.2 در هنگامی که از شبکه داخلی خارج می شود به ←IP:192.168.1.2 تبدیل شود.
- در این روش باید به تعداد کلینتها IP خریداری/اجاره شود در حال حاضر این روش استفاده نمی شود چون گران است و ...

1	RouterX(config)# ip nat pool <u>name</u> <u>start-ip</u> <u>end-ip</u> {netmask <u>netmask</u> prefix-length <u>prefix-length</u> }
2	
3	RouterX(config)# access-list <u>access-list-number</u> permit <u>source</u> [<u>source-wildcard</u>]
4	
5	RouterX(config)# ip nat inside source list <u>access-list-number</u> pool <u>name</u>
6	
7	RouterX# show ip nat translations

- خط 1: معرفی منبعی از آدرسهای IP جهت اختصاص در زمان مورد نیاز.
 - خط 3: تعریف ACL استاندارد IP که اجازه می دهد که IP های محلی به آدرسهای جدید تبدیل شوند.
 - خط 5: ایجاد Dynamic Nat و اختصاص ACL ی که در مرحله ی قبل تعریف کردیم.
 - خط 7: مشاهده ی Nat Table .
- اگر نتوانیم به ازای هر کلاینت IP خریداری کرد، مثلا اگر 100 کلاینت داریم و ما فقط 50 IP خریداری کرده باشیم، به تعداد همان 50 نفر می توانند به بیرون از شبکه متصل شوند از نفر 51 ام باید منتظر شود که یک IP خالی شود تا به او IP اختصاص داده شود.
- مثال:

```
ip nat pool net-208 171.69.233.209 171.69.233.222 netmask
255.255.255.240
ip nat inside source list 1 pool net-208
!
interface serial 0
ip address 171.69.232.182 255.255.255.240
ip nat outside
!
interface ethernet 0
ip address 192.168.1.94 255.255.255.0
ip nat inside
!
access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255
```


ACL ای که در این بخش استفاده می شود فقط برای Select کردن ترافیک است.

1	RouterX# show ip nat translations				
2	Pro	Inside global	Inside local	Outside local	Outside global
3	---	171.69.233.209	192.168.1.100	---	---

4	---	171.69.233.210	192.168.1.101	---	---
---	-----	----------------	---------------	-----	-----

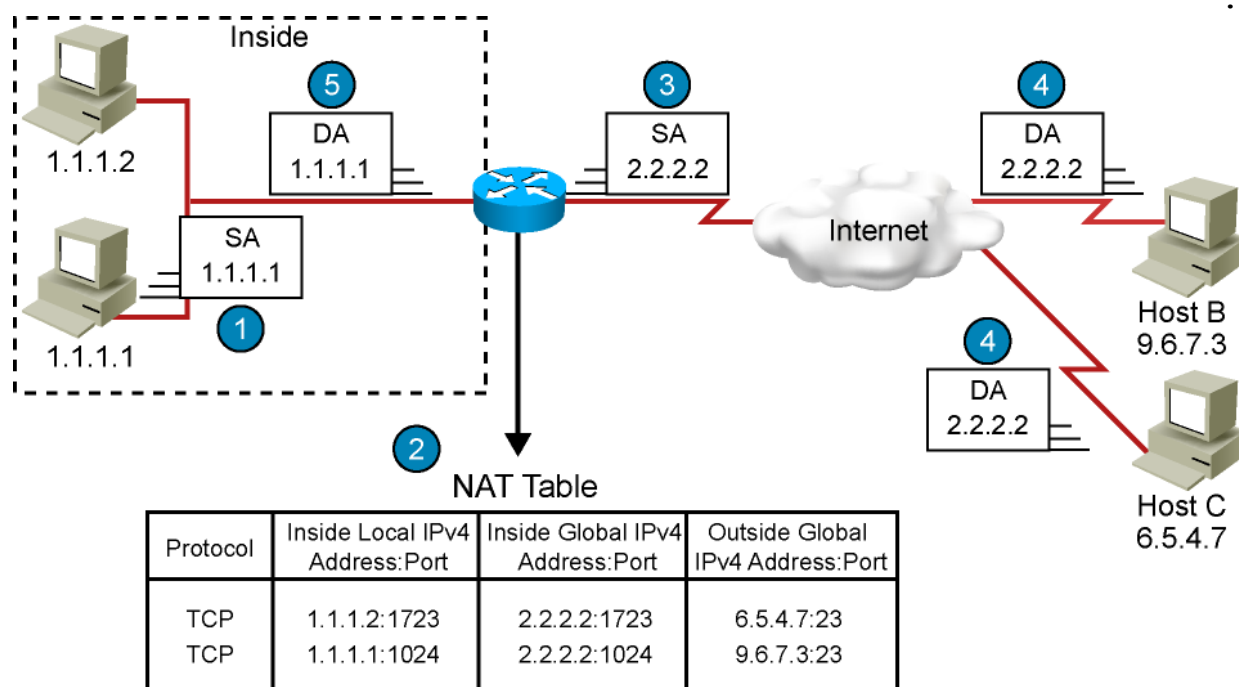
این روش بهتر از روش اول است اما با این حال باز هم IP ها تمام می شود. و باید از روش دیگر استفاده گردد.

Overloading Port Address Translation -PAT -3

در این روش به جای اینکه IP را به IP، Point کنیم ← IP را به پورتهای روتر Point می کنیم، روتر 65535 پورت دارد.

اگر ما یک روتر داشته باشیم که به عنوان Gateway باشد هر کامپیوتر را به یکی از پورتهای روتر Point می کنیم و شماره پورت را به انتهای IP سراسری اضافه می کنیم و در این حالت از یک IP Global می توانیم چند هزار IP جدید ایجاد کنیم.

مثال:

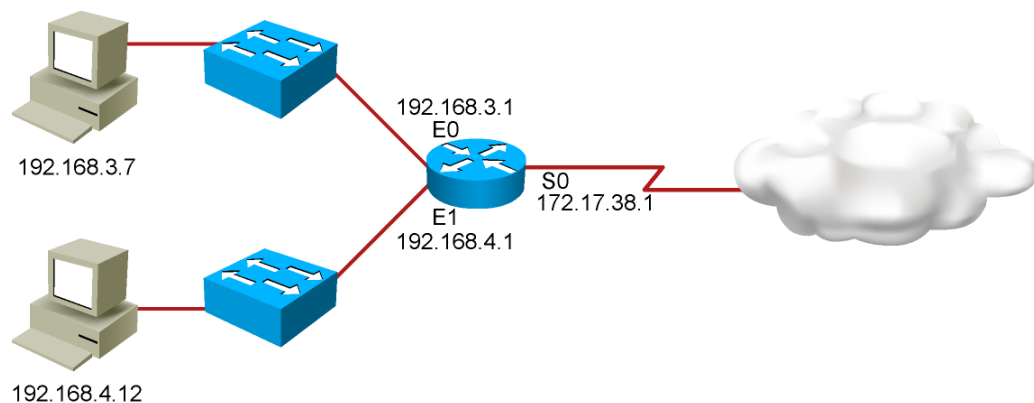

301P_466

```
RouterX(config)# access-list access-list-number permit source source-wildcard
```

```
RouterX(config)# ip nat inside source list access-list-number interface interface overload
```

```
RouterX# show ip nat translations
```



```

1 RouterX(config)#hostname RouterX
2
3 RouterX(config)#interface Ethernet0
4 RouterX(config-if)#ip address 192.168.3.1 255.255.255.0
5 RouterX(config-if)#ip nat inside
6
7 RouterX(config)#interface Ethernet1
8 RouterX(config-if)#ip address 192.168.4.1 255.255.255.0
9 RouterX(config-if)#ip nat inside
10
11 RouterX(config)#interface Serial0
12 RouterX(config-if)#description To ISP
13 RouterX(config-if)#ip address 172.17.38.1 255.255.255.0
14 RouterX(config-if)#ip nat outside
15
16 RouterX(config)#ip nat inside source list 1 interface Serial0 overload
17
18 RouterX(config)#ip route 0.0.0.0 0.0.0.0 Serial0
19
20 RouterX(config)#access-list 1 permit 192.168.3.0 0.0.0.255
21 RouterX(config)#access-list 1 permit 192.168.4.0 0.0.0.255
22
23 RouterX# show ip nat translations
24   Pro  Inside global      Inside local      Outside local     Outside global
25   TCP  172.17.38.1:1050    192.168.3.7:1050  10.1.1.1:23      10.1.1.1:23
26   TCP  172.17.38.1:1776    192.168.4.12:1776 10.2.2.2:25      10.2.2.2:25

```

خط 23: Nat هاي Active را نمايش مي دهد و Nat table را Refresh مي کند.

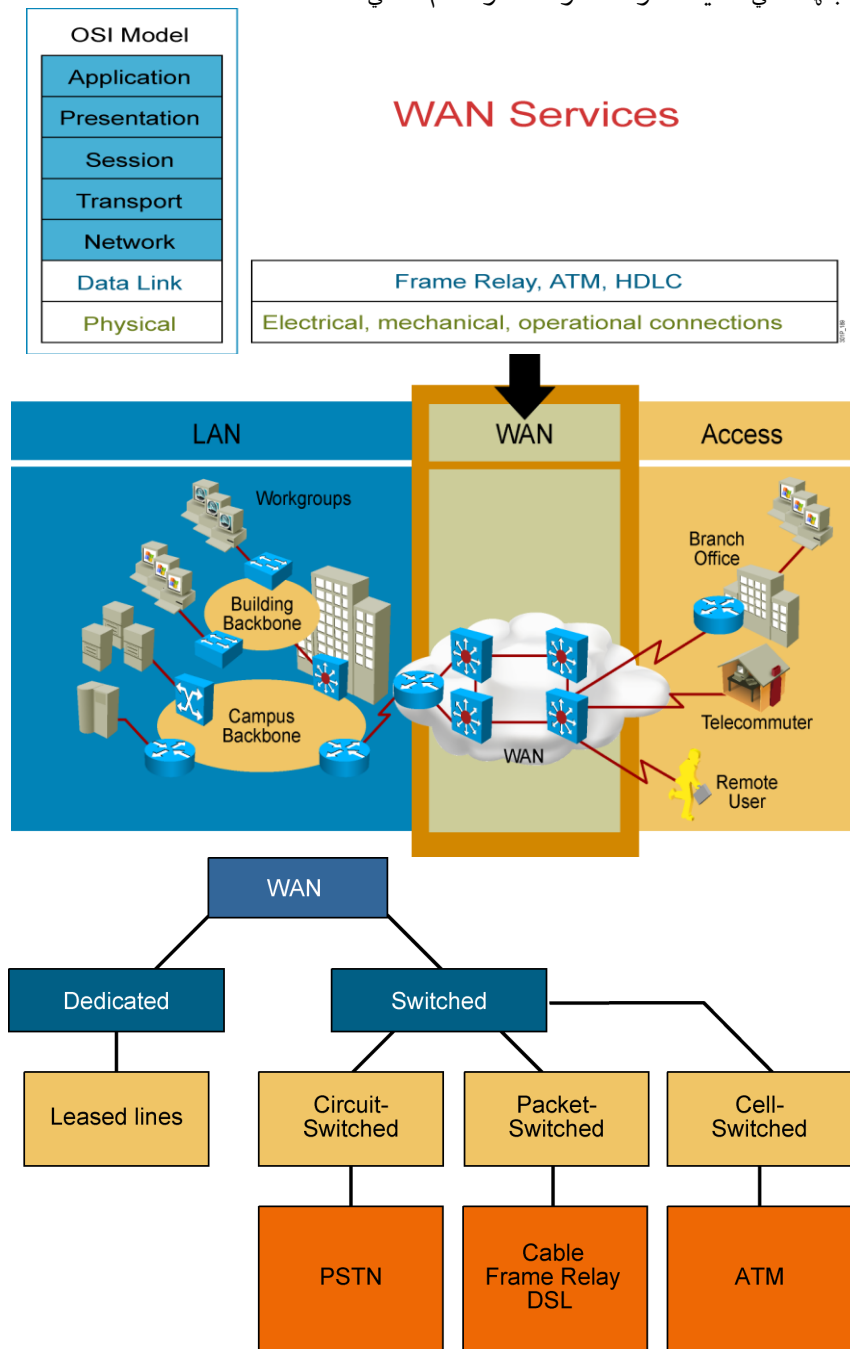
1	RouterX# clear ip nat translation
2	
3	RouterX# clear ip nat translation inside <u>global-ip local-ip</u> [outside <u>local-ip global-ip</u>]
4	
5	RouterX# clear ip nat translation outside <u>local-ip global-ip</u>
6	
7	RouterX# clear ip nat translation protocol inside <u>global-ip global-port local-ip local-port</u> [outside
8	<u>local-ip local-port global-ip global-port</u>]
9	
10	RouterX# debug ip nat
11	
12	RouterX# show ip nat statistics

- Line1: Clears all dynamic address translation entries
- Line3: Clears a simple dynamic translation entry that contains an inside translation or both an inside and outside translation.
- Line5: Clears a simple dynamic translation entry that contains an outside translation
- Line7: Clears an extended dynamic translation entry (PAT entry)
- Line10: Displaying Information with show and debug Commands
-

-

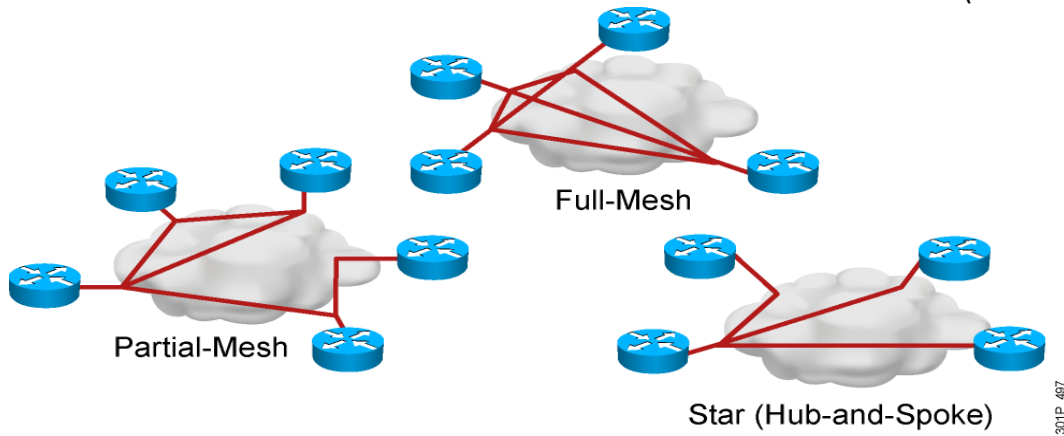
Wide Area Network – WAN

پروتکل‌هایی هستند که در لایه ی Data Link قرار گرفته اند که بستر اولیه ی دستری به شبکه جهانی اینترنت را فراهم می کنند.

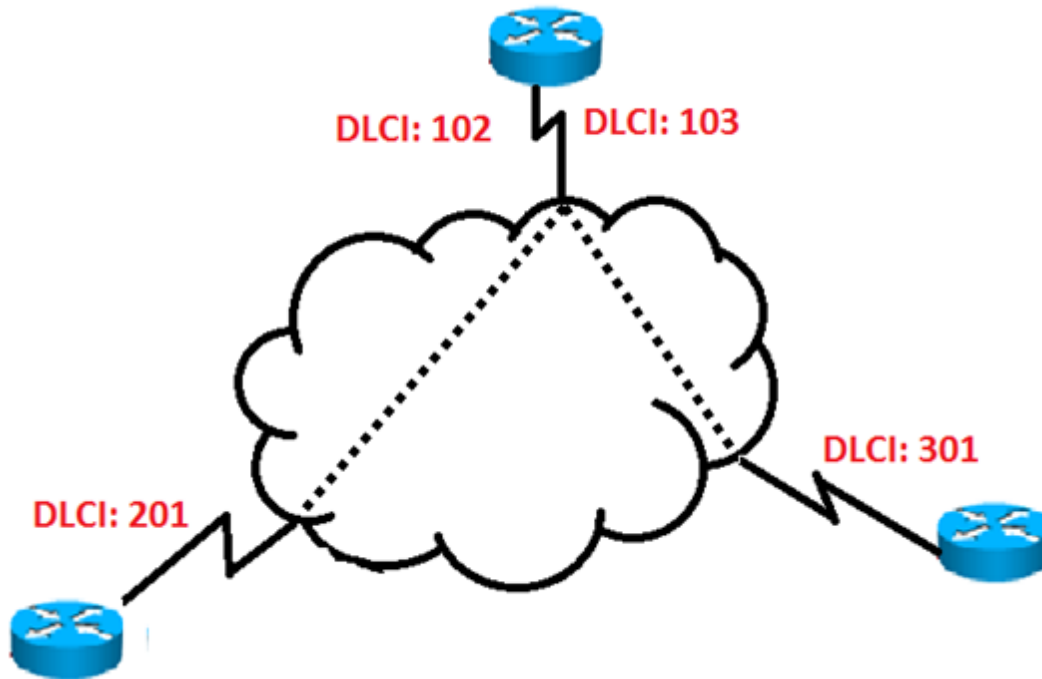

تپولوژی پیاده سازی Frame Relay

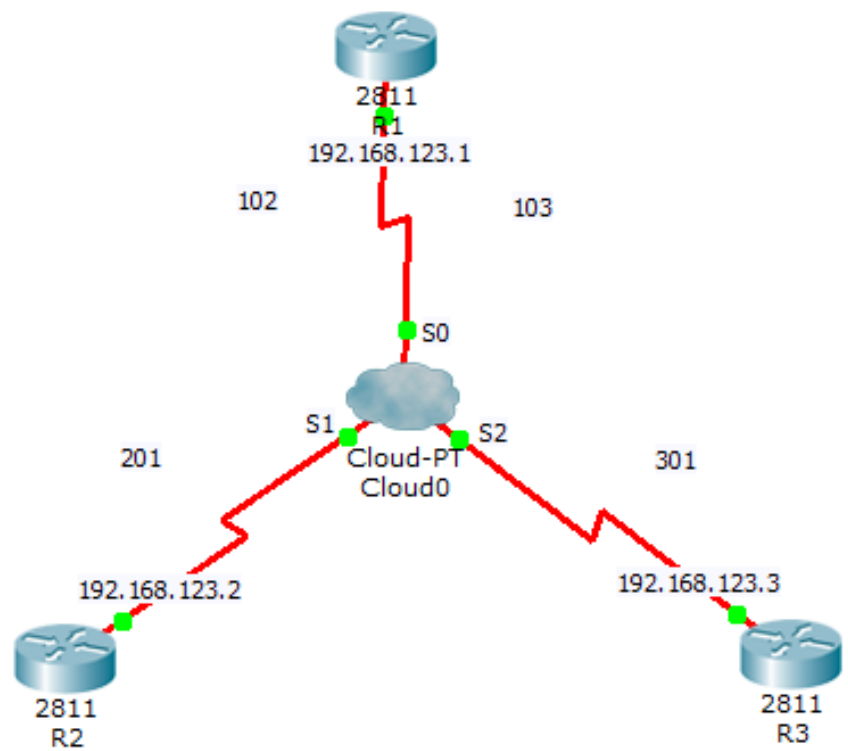
- Partial-Mesh-1
- Full-Mesh -2
- Star(Hub-and-Spoke)-3

مثال: سناریو-

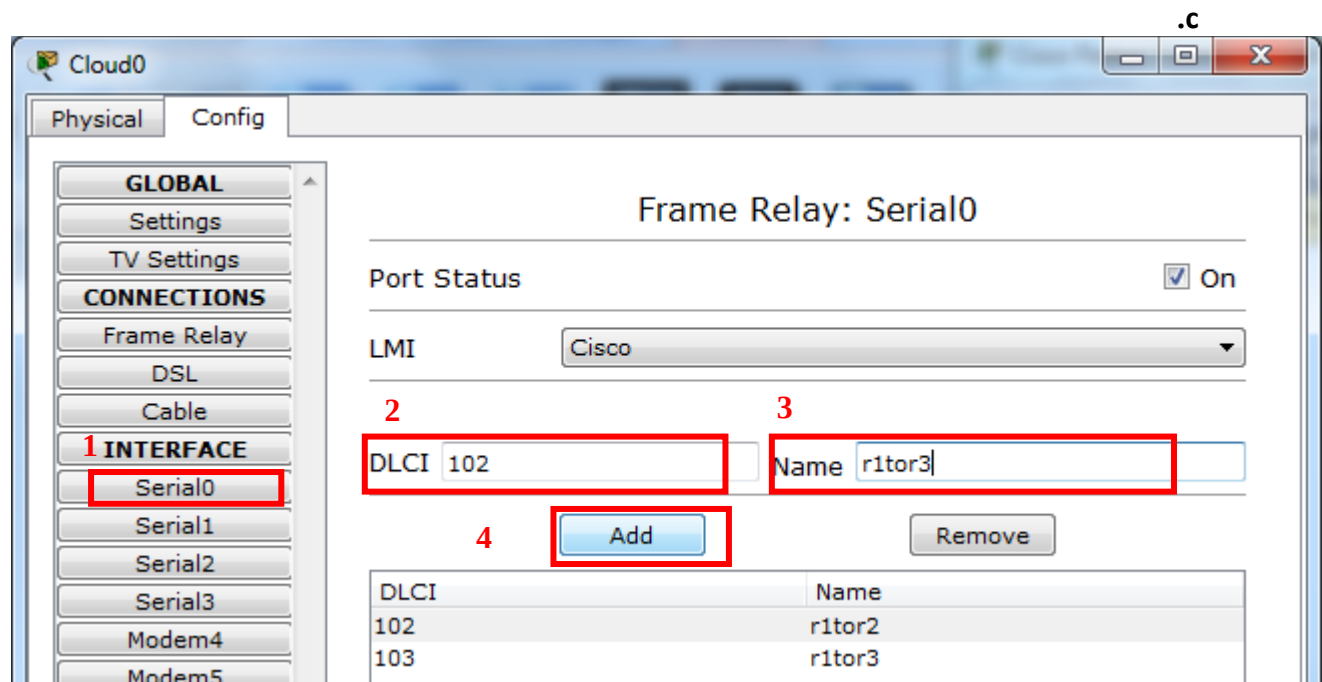

در این حالت پورت ابر DCE می شود و با کابل Serial DTE باید روتر را به ابر وصل کنیم.

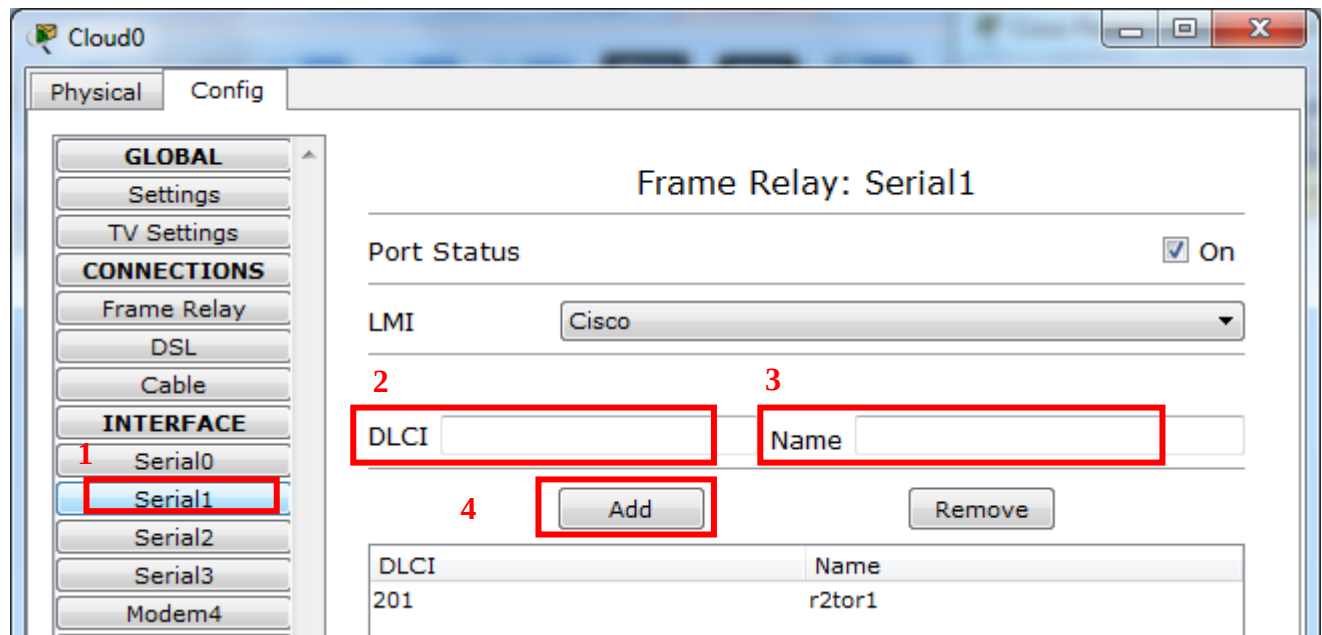

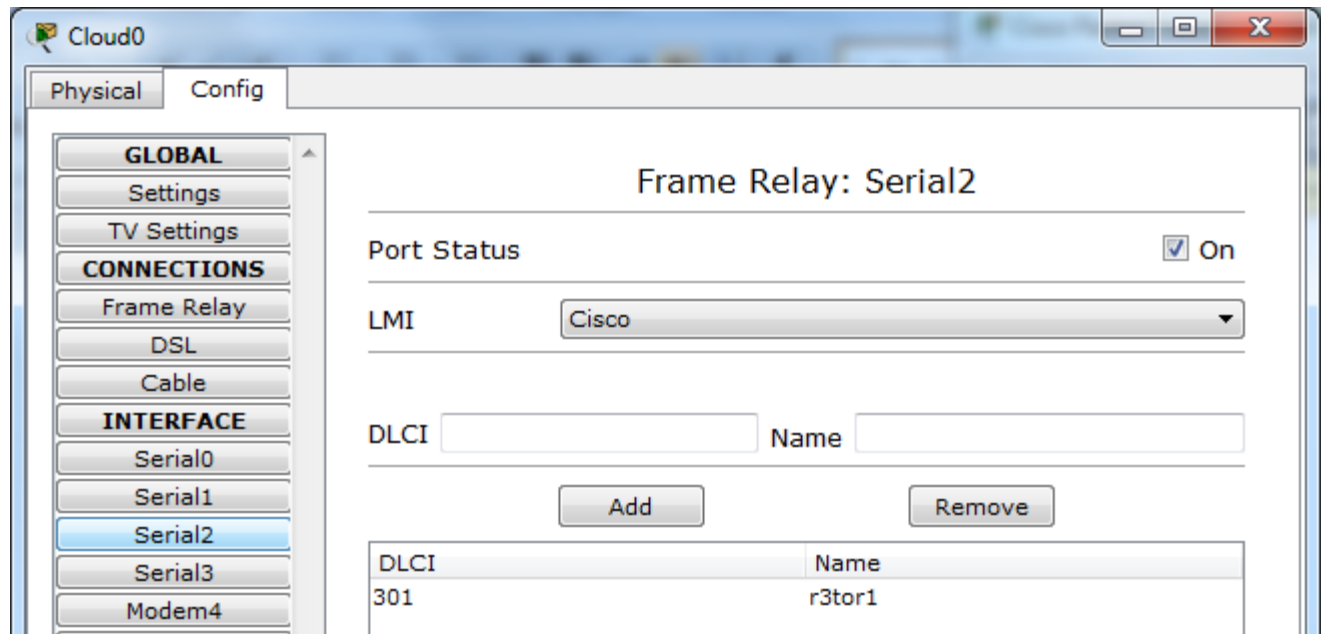
1	Router(Config)#Show frame-relay map
---	-------------------------------------

- 1- بر روی کلید کرده و DLCI را از قسمت Config و Interface تعریف می کنیم.
- a. Serial 0 را کلید می کنیم.
- b. DLCI هائیکه به پورت سریال ابر متصل هستند را وارد می کنیم و برای آنها نام انتخاب کرده و سپس در هر مرحله کلید ADD با را می زنیم.

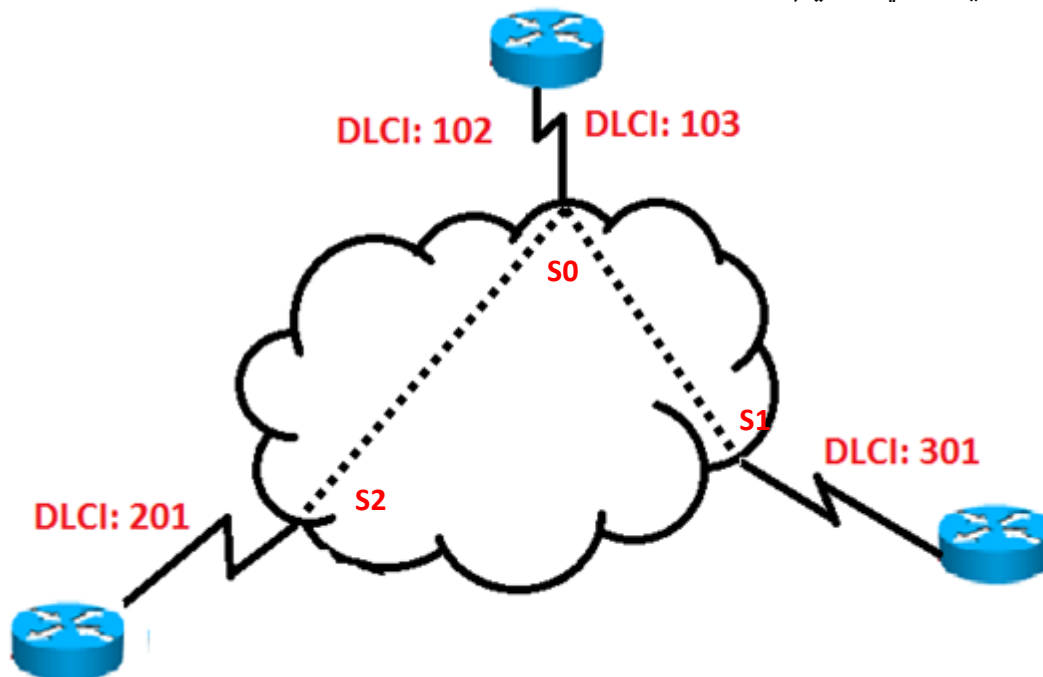

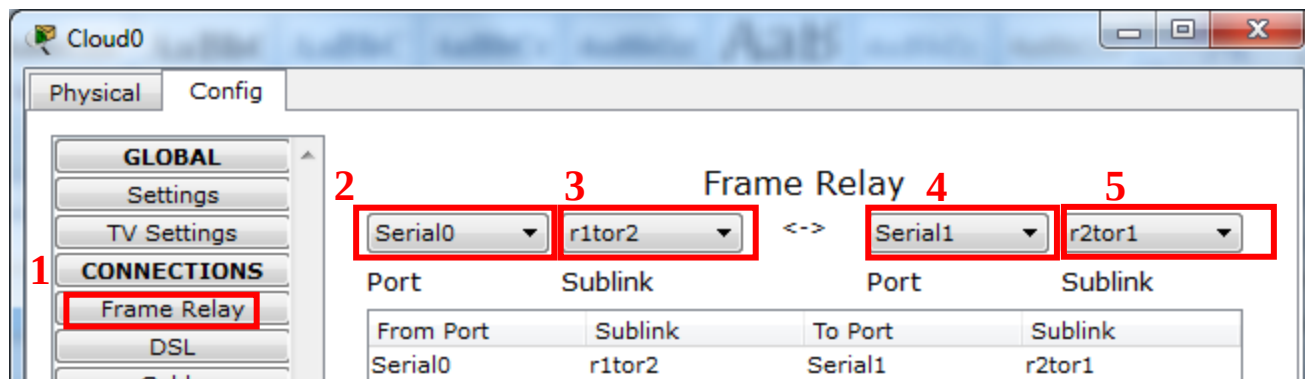
- d. و پورت Serial 1 را کلیک کرده و مانند بالا DLCI مرتبط به این پورت را Add می کنیم.

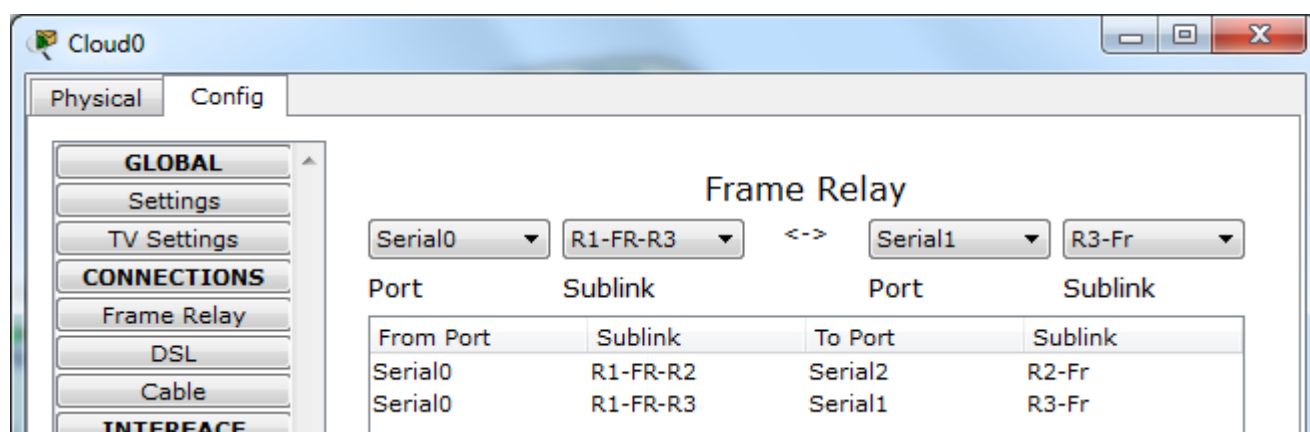
2- مجدداً بر روی ابر کلیک کرده و Frame Relay ها را دقیقاً مطابق به شکل زیر تعریف می‌کنیم.

6. ADD

در سمت اول از پورت سریال Se0 ابر با نام r1tor2 و در سمت دیگر ابر از طریق پورت سریال Se1 با نام r2tor1R2-Fr به روتر R2 متصل می شویم.

در سمت اول از پورت سریال Se0 ابر با نام r1tor3 و در سمت دیگر ابر از طریق پورت سریال Se2 با نام r1tor3 به روتر R3 متصل می شویم.

3- حال باید روترها را Config کنیم و به پورتهای روتر IP بدهیم.

Config روترها:

R1

```
1 Router(Config)#interface Serial0/0/0
2 Router(Config-if)#ip address 192.168.123.1 255.255.255.0
3
4 Router(Config-if)#encapsulation frame-relay
5 Router(Config-if)#frame-relay map ip 192.168.123.2 102 broadcast
6 Router(Config-if)#frame-relay map ip 192.168.123.3 103 broadcast
7 Router(Config-if)# frame-relay map ip map ip 192.168.123.1 102
```

R2

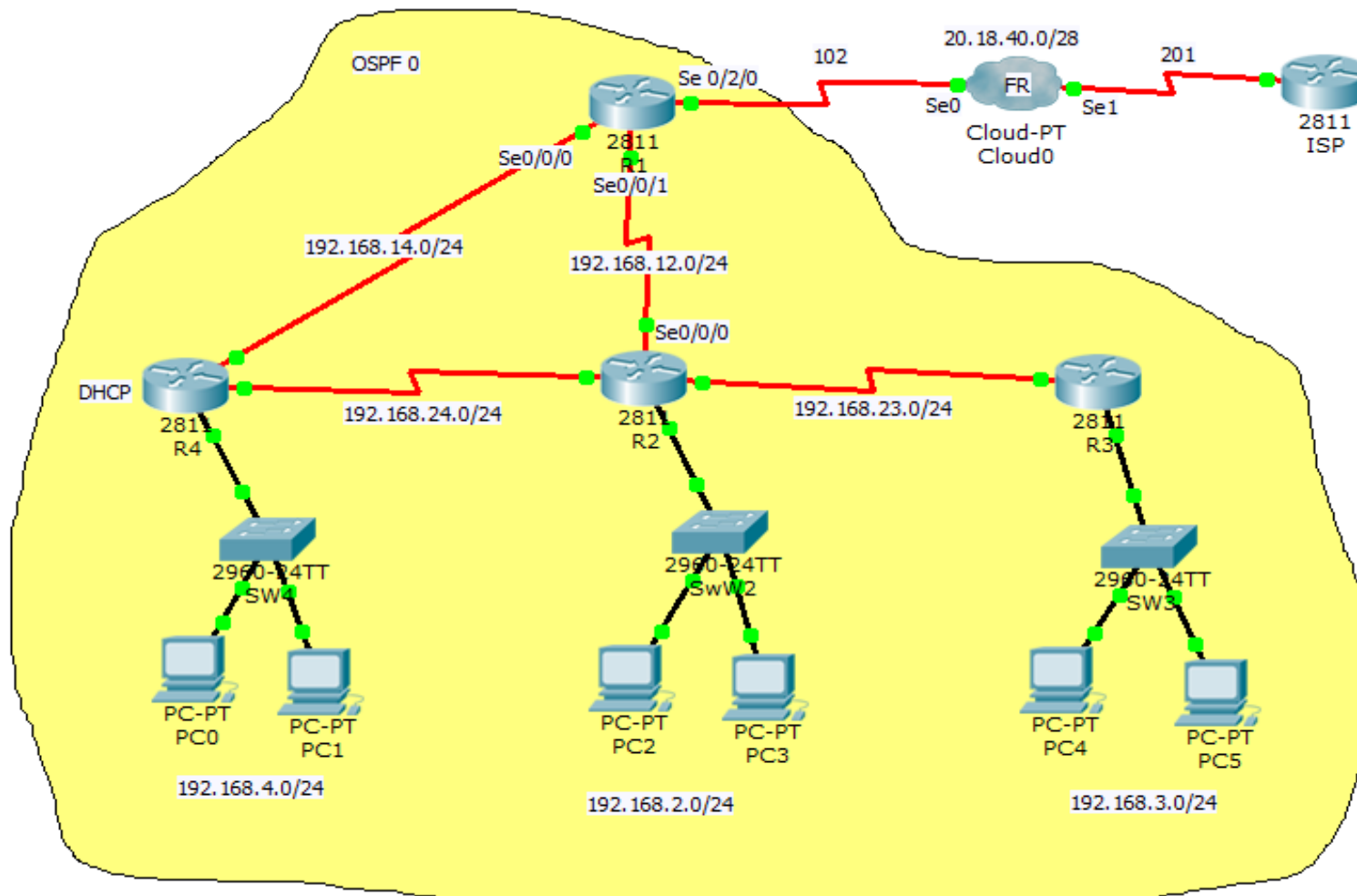
1	Router(Config)# interface Serial0/0/0
2	Router(Config-if)# ip address 192.168.123.2 255.255.255.0
3	
4	Router(Config-if)# encapsulation frame-relay
5	Router(Config-if)# frame-relay map ip 192.168.123.1 201 broadcast
6	Router(Config-if)# frame-relay map ip 192.168.123.3 201 broadcast

R3:

1	Router(Config)# interface Serial0/0/0
2	Router(Config-if)# ip address 192.168.123.3 255.255.255.0
3	
4	Router(Config-if)# encapsulation frame-relay
5	Router(Config-if)# frame-relay map ip 192.168.123.1 301 broadcast
6	Router(Config-if)# frame-relay map ip 192.168.123.2 301 broadcast

نکته: روتر همه را به غیر از خودش Ping می کند، برای اینکه خودش را هم Ping کند باید يك Map دیگر هم بنویسیم:

1	Router(Config)# interfce serial 0/0/0
2	Router(Config-if)# frame-relay map ip map ip 192.168.123.1 102
3	
4	Router# ping 192.168.123.1

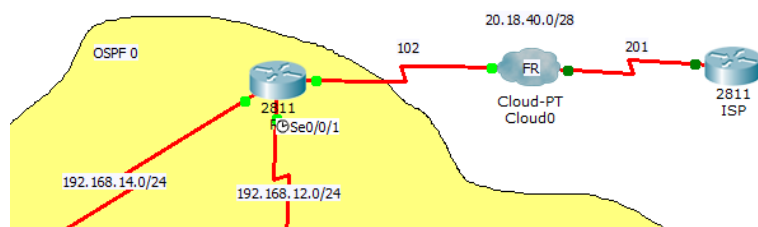
- با توجه به دیاگرام به سوالات زیر پاسخ دهید؟
1. با استفاده از IP های داده شده به اختصاص IP پرداخته و در روتر R4 از سرویس DHCP استفاده نمایید.
 2. با استفاده از پروتکل های Frame-Relay ارتباط روتر R1 با ISP را برقرار نموده و از DLCI های داده شده استفاده نمایید (102 و 201).
 3. پروتکل مسیریابی OSPF در Area 0 را پیاده سازی کرده و ارتباط R1 با R2 بوسیله ی مکانیزم احراز هویت MD5 راه اندازی شود.
 4. با استفاده از مکانیزم PAT دسترسی کاربران سویچ SW3 را نسبت به ISP فراهم نمایید.

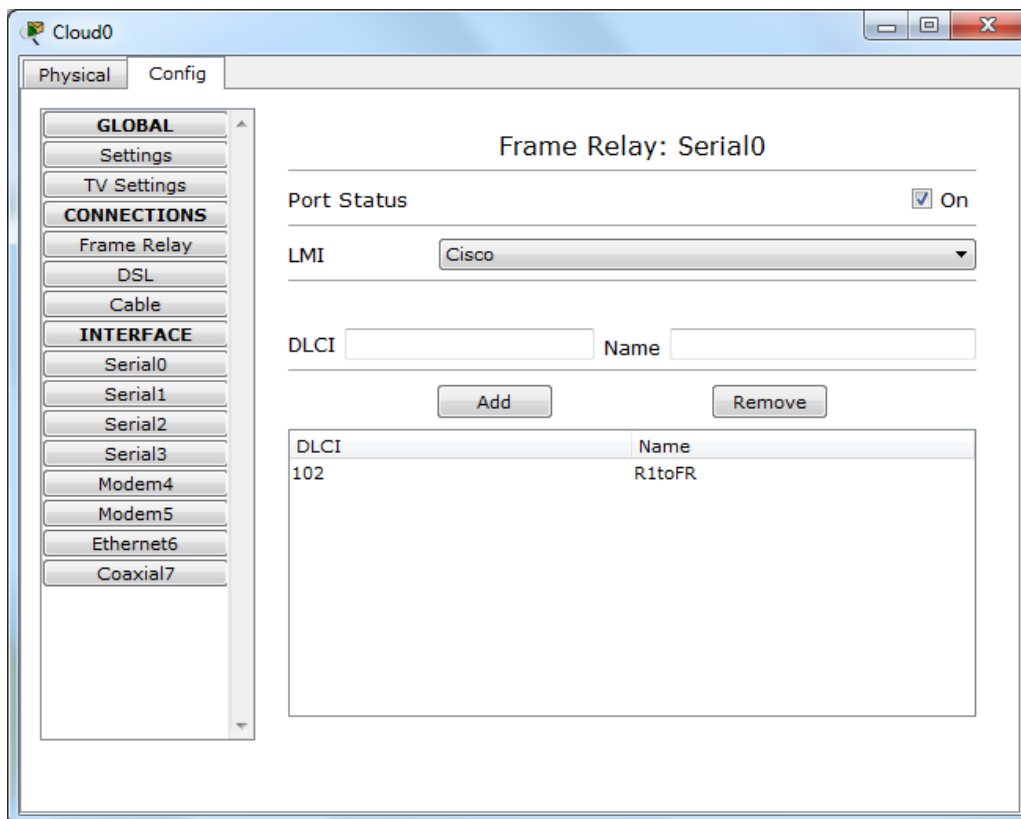
جواب سوال 1: با استفاده از IP های داده شده به اختصاص IP پرداخته و در روتر R4 از سرویس DHCP استفاده نمایید.

R4:

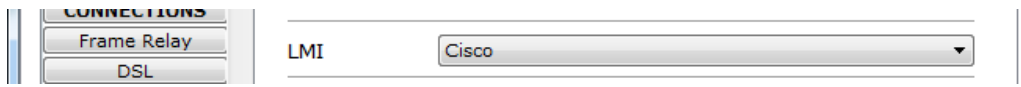
1	R4(config)#ip dhcp pool TEST
2	R4(dhcp-config)#network 192.168.4.0 255.255.255.0
3	R4(dhcp-config)# default-router 192.168.4.1
5	
6	R4(config)#router ospf 1
7	R4(config-router)# network 192.168.14.1 0.0.0.0 area 0
8	R4(config-router)# network 192.168.24.1 0.0.0.0 area 0
9	R4(config-router)# network 192.168.4.1 0.0.0.0 area 0

جواب سوال 2: با استفاده از پروتکل های Frame-Relay ارتباط روتر R1 با ISP را برقرار نموده و از DLCI های داده شده استفاده نمایید (102 و 201).

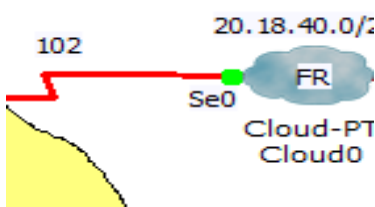

بر روی ابر Cloud 0 کلیک کرده و وارد بخش Config آن می شویم.
LMI را چون از تجهیزات Cisco استفاده می کنیم == Cisco انتخاب می کنیم.

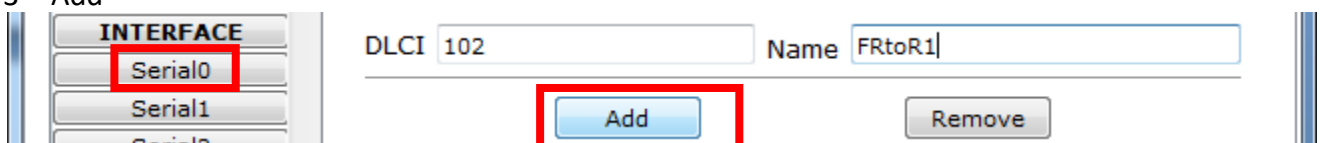

سپس DLCI ها را طبق شکل وارد می کنیم:
از قسمت زیر:

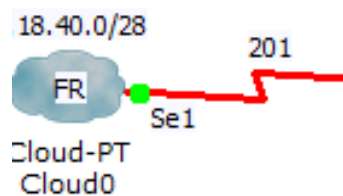
تنظیمات پورت سریال صفر (Se0) ابر:

- 1- Cloud 0> Config> INTERFACE> Serial0
- 2- DLCI: 102 نام دی ال سی آی مورد نظر را وارد می کنیم Name: FRtoR1
نام دلخواه را وارد می کنیم
- 3- Add

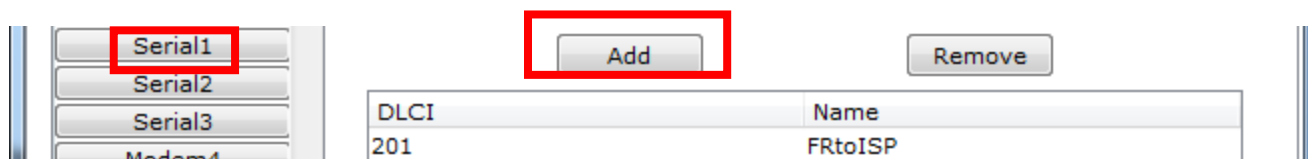

تنظیمات پورت سریال صفر (Se1) ابر:

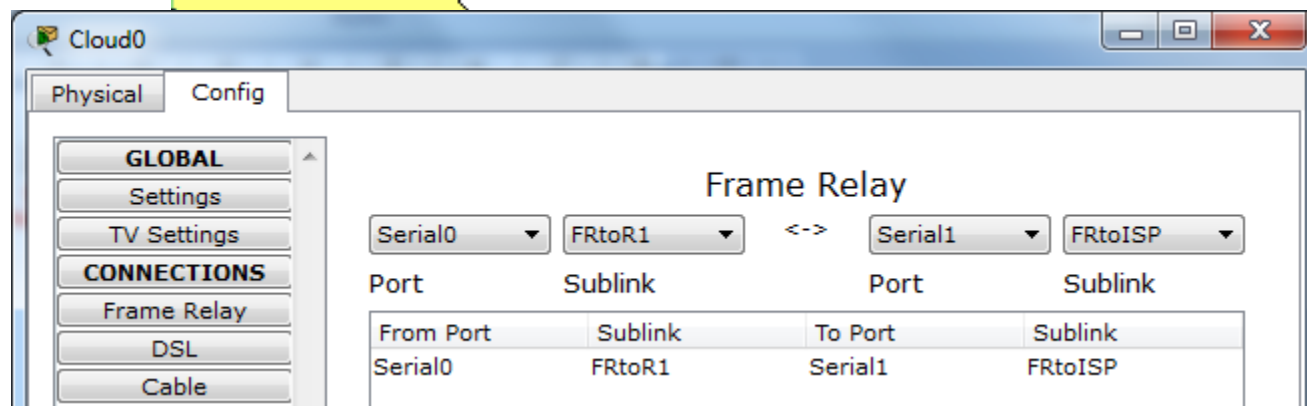
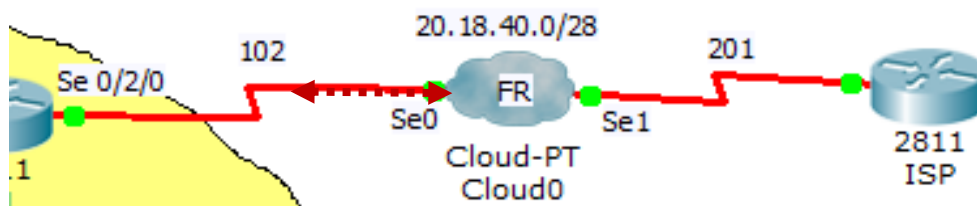
1. Cloud 0> Config> INTERFACE> Serial1
2. DLCI: 201 نام دي ال سي آي مورد نظر را وارد مي كنيم
نام دلخواه را وارد مي كنيم
3. Add

Name: FRtoISP

تنظیمات ارتباط Frame Relay

- 4- Cloud 0> Config>Frame Relay
- 5- ارتباطات را تعريف مي كنيم.
- 6- از پورت سریال صفر ابر با مشخصات 102 به پورت سریال 1 ابر با نام 201 متصل شده ایم
- 7- Add

RI:

- 1 R1(config)#interface Serial0/2/0
- 2 R1(config-if)#encapsulation frame-relay
- 3 R1(config-if)# ip address 20.18.40.1 255.255.255.240

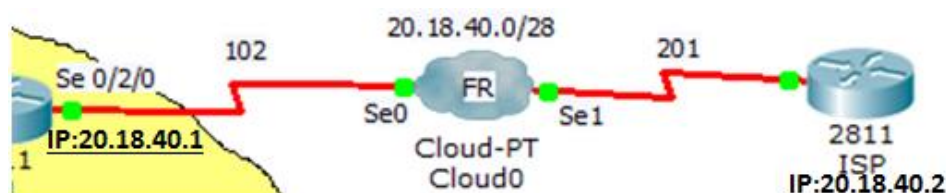
```

4 R1(config-if)#frame-relay map ip 20.18.40.2 102 broadcast
5 R1(config-if)#no sh
6
7 R1(config)#interface Serial0/0/1
8 R1(config-if)#ip address 192.168.12.1 255.255.255.0
9 R1(config-if)#clock rate 64000
10
11 R1(config)#interface Serial0/0/0
12 R1(config-if)#ip address 192.168.14.1 255.255.255.0
13 R1(config-if)#clock rate 64000
14
15 R1(config)#router ospf 1
16 R1(config-router)# network 192.168.14.2 0.0.0.0 area 0
17 R1(config-router)# network 192.168.12.1 0.0.0.0 area 0
18 R1(config-router)# network 20.18.40.0 0.0.0.15 area 0

```

که از طریق آن به سمت مقابل اتصال می IP طرف مقابل **R1(config-if)#frame-relay map ip** **DLC broadcast**

- خط 4: بدین معناست که روتر R1 از طریق DLCI: 102 به ISP با IP: 20.18.40.2 متصل شده است.
- ما از روتر 1، با استفاده از DLC: 102 به ISP: 20.18.40.2 ارتباط داریم.

ISP:

```
1 ISP(config)#interface Serial0/0/0
2 ISP (config-if)#ip address 20.18.40.2 255.255.255.240
3 ISP (config-if)#encapsulation frame-relay
4 ISP (config-if)#frame-relay map ip 20.18.40.1 201 broadcast
```

جواب سوال 3: پروتکل مسیریابی OSPF در Area 0 را پیاده سازی کرده و ارتباط R1 با R2 بوسیله ی مکانیزم احراز هویت MD5 راه اندازی شود.
تنظیمات روتر 1:

R1:

```
1 R1(Config)#router ospf 1
2 R1(config-router)#network 192.168.14.2 0.0.0.0 area 0
3 R1(config-router)#network 192.168.12.1 0.0.0.0 area 0
4 R1(config-router)# network 20.18.40.0 0.0.0.15 area 0
5
6 R1(Config)#interface Serial0/0/1
7 R1(Config-if)# ip ospf authentication-key CCNA
8 R1(Config-if)#ip ospf authentication message-digest
```

تنظیمات روتر 2 نیز همانند بالاست:

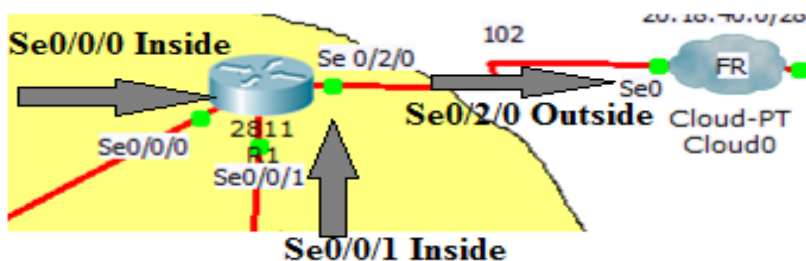
R2

```
1 R2(Config)#router ospf 1
2 R2(config-router)#network 192.168.23.1 0.0.0.0 area 0
3 R2(config-router)#network 192.168.12.2 0.0.0.0 area 0
4 R2(config-router)#network 192.168.24.2 0.0.0.0 area 0
5 R2(config-router)#network 192.168.2.1 0.0.0.0 area 0
6
7 R1(Config)#interface Serial0/0/0
8 R1(Config-if)# ip ospf authentication-key CCNA
9 R1(Config-if)#ip ospf authentication message-digest
```

جواب سوال 4: با استفاده از مکانیزم PAT دسترسی کاربران سویچ SW3 را نسبت به ISP فراهم نمایید. به ترتیب:
1. نوشتن ACL

R1(config)#access-list 1 permit 192.168.3.0 0.0.0.255

2. تعریف inside و Outside ها در روتر 1

3. نوشتن دستور PAT :

1	R1(config)#interface Serial0/2/0
2	R1(config-if)# <u>ip nat outside</u>
3	R1(config)#interface Serial0/0/1
4	R1(config-if)# <u>ip nat inside</u>
5	R1(config)#interface Serial0/0/0
6	R1(config-if)# <u>ip nat inside</u>
7	
8	R1(config)# <u>access-list 1 permit 192.168.3.0 0.0.0.255</u>
9	R1(config)# <u>ip nat inside source list 1 interface Serial0/2/0 overload</u>

Serial Interface: { $\begin{matrix} HDLC \\ PPP \begin{cases} Chap \\ PAP \end{cases} \end{matrix}$

- **HDLC**: به صورت پیش فرض روی پورتهای سریال Run می باشد.
- **Chap**: امنیت بالایی دارد تمامی رمزها، Encrypt شده هستند.
- **PAP**: امنیت پایینی دارد و چون پسوردهایی که بین روترها تبادل می گردد بدون رمزنگار است و به علت امنیت پایینش از آن استفاده نمی شود.
- مزیت PPP، Feature های بیشتری را نسبت به HDLC ساپورت می کند. مثل Authentication.

- **Configuration HDLC Encapsulation:**

RouterX(config-if)# encapsulation hdlc
--

- **Configuration PPP Encapsulation:**

RouterX(config-if)# encapsulation ppp

- **Configuration PPP and Authentication:**

1	RouterX(config-if)# encapsulation ppp
2	
3	RouterX(config)# hostname <u>name</u>
4	RouterX(config)# username <u>name</u> password <u>password</u>
5	RouterX(config-if)# ppp authentication {chap chap pap pap chap pap}

- خط 1: فعال کردن PPP
- خط 2: انتخاب نام برای روتر
- خط 3: انتخاب یوزر و پسورد برای روتر (که Username همان Hostname روتر مقابل است) و پسورد بین دو روتری که می خواهیم PPP راه اندازی نماییم مشترک می باشد.
-

PPP and CHAP Configuration Example


```

1 RouterX(config)# hostname RouterX
2 RouterX(config)# username RouterY
3 password 1234
4
5 RouterX(config)# int serial 0
6 RouterX(config-if)# ip address 10.0.1.1
7 255.255.255.0
RouterX(config-if)# encapsulation ppp
RouterX(config-if)# ppp authentication chap
    
```

```

1 RouterY(config)# hostname RouterY
2 RouterY(config)# username RouterX
3 password 1234
4
5 RouterY(config)# int serial 0
6 RouterY(config-if)# ip address 10.0.1.1
7 255.255.255.0
RouterY(config-if)# encapsulation ppp
RouterY(config-if)# ppp authentication chap
    
```

- خط 1: نام روتر را تعریف می کنیم.
- خط 3: در قسمت یوزرنیم، نام روتر مقابل را می نویسم و در قسمت پسورد، پسورد مشترک بین دو روتر انتخاب می کنیم.
- خط 4: به پورتهای طرفین IP اختصاص می دهیم.

خطایابی PPP

```

1 RouterX# show interface s0
2 Serial0 is up, line protocol is up
3 Hardware is HD64570
. Internet address is 10.140.1.2/24
. MTU
24 LCP Open
Open: IPCP, CDPCP
...
30 RouterX# debug ppp authentication
4d20h: %LINK-3-UPDOWN: Interface Serial0, changed state to up
4d20h: Se0 PPP: Treating connection as a dedicated line
4d20h: Se0 PPP: Phase is AUTHENTICATING, by both
4d20h: Se0 CHAP: O CHALLENGE id 2 len 28 from "left"

RouterX# debug ppp negotiation
    
```

- خط 24: چک کردن مکانیزم Authentication PPP.
- خط 30: برای Debug کل پروتکل PPP.

VPN – Virtual Private Network

- ایجاد یک کانکشن امن در یک بستر نا امن (مثل WAN) را گویند.
- پیاده سازی VPN با دو مدل Device قابل انجام شدن است:
- VPN:
 - Firewall
 - Hard (ASA, SSG)
 - Soft (ISA, TMG)
 - Router → K9
- مزیت های استفاده از VPN:
 - 1- کاهش هزینه ها
 - 2- قابلیت رشد و گسترش شبکه
 - 3- ایجاد امنیت
- انواع روشهای پیاده سازی VPN:
 - 1- **Site to Site VPN**: 80% به این روش است. دو شبکه ی کاملاً مستقل از طریق یک کانکشن WAN به هم متصل می شوند.
 - 2- **Remote Access VPN**: استفاده از یک نرم افزار جانبی جهت اتصال به سرور (مثل VPN هایی که در ایران برای عبور از فیلترینگ استفاده می شود). و یا Cisco Easy VPN: نرم افزار رایگانی است که شرکت سیسکو ارائه داده است.
 - **Web VPN**: استفاده از VPN با استفاده از SSL (که برای ایمن سازی سرویس های وب مثل سایت بانکها است که روی Browser اجرا می گردد).
 - در راه اندازی VPN پروتکل جامعی که استفاده می شود IPsec است. IPsec از مجموعه عملکرد یکسری پروتکل امنیتی است.
 - پروتکل هایی که به آن اشاره می شود:
 - 1- Confidentiality: محرمانگی داده ها
 - 2- Data Integrity: یکپارچگی و تضمین سلامت داده ها در رسیدن به مقصد
 - 3- Authentication: احراز هویت
 - 4- Antireplay Protection: تصدیق فرستنده ی واقعی
- **Encryption Algorithms: الگوریتمهای رمز نگاری**
 - جهت محرمانگی (محرمانه نگه داشته داده ها) از الگوریتمهای رمزنگاری استفاده می شود.
 - تفاوت الگوریتمهای رمز نگاری در طول کلید آنهاست

$\left\{ \begin{array}{ll} 1. DES & 56 \text{ bit} \\ 2. 3DES & 3 \times 56 \text{ bit} \\ 3. RSA & 512 \text{ bit} \\ 4. AES & 128 \text{ bit} \end{array} \right.$	
--	--
- بعد از تعریف الگوریتمهای رمز نگاری، الگوریتمهای Key Exchang بوجود آمد که عمل رد و بدل کردن کلیدها بین مبدا و مقصد (دو نقطه) را انجام می دهد. یکی از این الگوریتمها که عمل تبادل را انجام می دهد، Diffie-Hellman می باشد.

$$\left\{ \begin{array}{l} 2. 222 \\ 2. 222 \\ 2. 222 \\ 2. 222 \end{array} \right.$$

- Integrity: تضمین سلامت داده ها

زمانیکه داده بین مبدا و مقصد رد و بدل می گردد باید مطمئن شویم که داده ی ارسال شده به صورت درست و بدون دستکاری به مقصد می رسد.

باید کاری کنیم اگر بخواهیم داده ای را از نقطه ی A به نقطه ی B انتقال دهیم در صورتی که داده تغییر کند ← گیرنده بفهمد که این داده تغییر کرده است. در این حالت ما از الگوریتمهای Hashing استفاده می کنیم.

$$\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}g \quad \boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}:\begin{cases} 1.\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}-\boxed{}\boxed{}5 \\ 2.\boxed{}\boxed{}\boxed{}\boxed{}-\boxed{}\boxed{}1-1 \end{cases}$$

- Authentication ، احراز هویت

- دو معیار و بحث کلی در دنیا در این بخش موجود است. PSK و CA.

1. $222 \rightarrow 2222222 \begin{cases} 2222222 \ 222 \\ 2222222 \ 222 \end{cases}$ انواع کلیدهای رد و بدل شده بین مبدا و مقصد.

- يك پسورد (رمز ارتباطي) تعريف مي كنيم (جهت ورود به نقطه ي مورد نظر)

- الگوریتمهایی که از این دو دسته (Public Key و Private Key) استفاده می کنند به دو دسته تقسیم می شوند.

- $\left\{ \begin{array}{l} \text{????????} \\ ? - \text{????????} \end{array} \right\} \rightarrow \begin{array}{c} \boxed{\text{مبدا}} \\ \text{????????} \end{array} \xrightarrow{\boxtimes} \begin{array}{c} \boxed{\text{مقصد}} \\ \text{????????} \end{array}$

- A-Semetric دو کلیدی است. در مبدا با Public key قفل می شود.

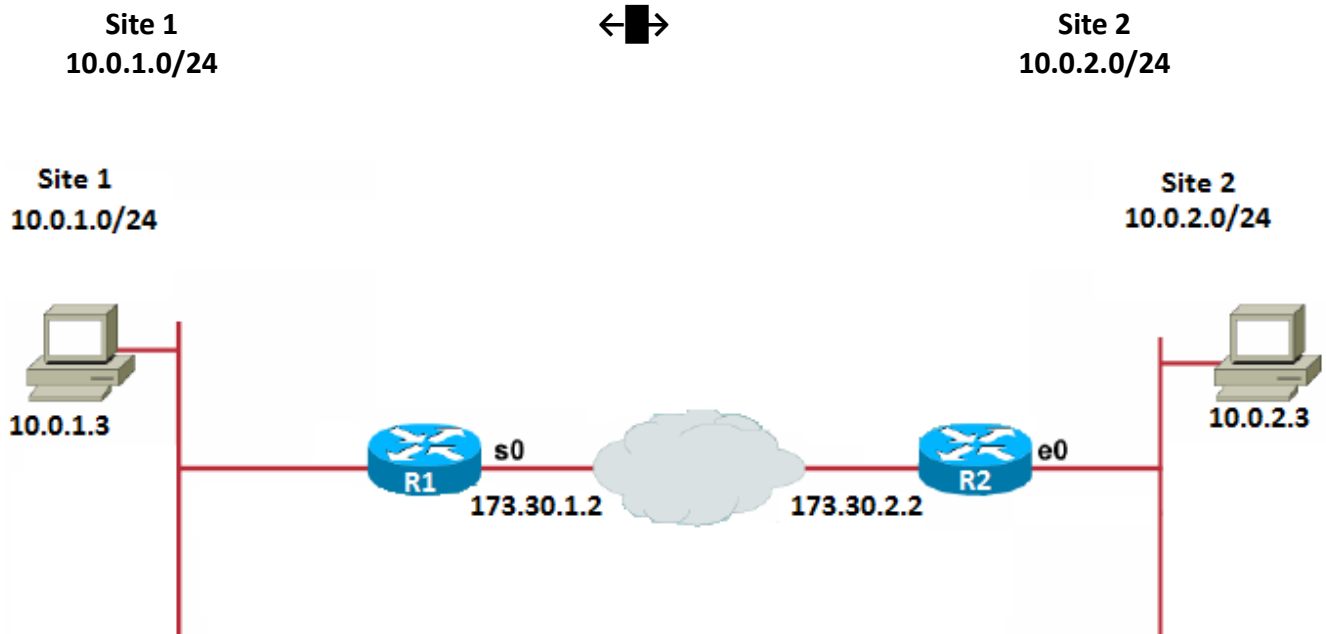
- کلید همراه بسته ارسال می گردد که این روش خطرناک است و گیرنده با کلید شخصی اش بسته را باز می کند .

2. $\boxed{??} \rightarrow \boxed{??} \boxed{??????}$

- Certification : تاریخ Expire در آن قرار دارد. درخواست کننده نیز وجود دارد.

پیاده سازی IPsec : 5 مرحله دارد.

1- نوشتن ACL متناسب برای ارتباط سایتها نسبت به هم.

R1:

```
1 Router(Config)#Access-list 110 permit ip 10.0.1.0 0.0.0.255 10.0.2.0 0.0.0.255
```

R2:

```
1 Router(Config)#Access-list 120 permit ip 10.0.2.0 0.0.0.255
```

این ACL صرفاً جهت کنترل ترافیک است.
شماره ی ACL ها در روتر نیاز نیست شبیه به هم باشد.

2- نوشتن Policy امنیتی برای مشخص نمودن پروتکل‌هایی که در IPsec می‌خواهیم از آنها استفاده کنیم.

```
1 Router(Config)#Crypto isakmp policy priority
```

Priority: شماره ی اولویت است. در زمانی که چند Policy وجود داشته باشد اولویت اجرای Policy ها را بر اساس این شماره تعیین می‌کند.

Router 1, 3:

```
1 Router(Config)#Crypto isakmp policy 110  
2 Router(Config-isakmp)#authentication pre-share  
3 Router (config-isakmp)#encryption aes 256  
4 Router (config-isakmp)#group 1  
5 Router (config-isakmp)#hash md5
```

6	Router (config-isakmp)#lifetime 86400
---	---------------------------------------

در هر دو روتر باید عینا Policy یکسان بنویسیم .

3-تعریف رمز متناسب مابین روترها

Router(config)#crypto isakmp key رمز مناسب address IPمقابل

R1

1	R1(config)#crypto isakmp key cisco123 address 172.30.2.2
---	--

بعد از address باید ip اینترفیس روتر مقابل را بنویسیم . 173.30.2.2

R2

1	R2(config)# crypto isakmp key cisco123 address 173.30.1.2
---	---

4- تعریف Transfrm Set : مکانیزمی است که Header داده را مشخص می کنیم .

R1:

1	RouterX(config)#crypto ipsec transform-set MYSET(ccna) esp-aes 128
---	--

R2:

1	RouterY(config)#crypto ipsec transform-set OtherSET esp-aes 128
---	---

- نام طرفین می تواند همسان باشد .
- طول کلید طرفین (عددی که در جلوی esp-aes نوشته شده است) باید یکسان باشد .

R1,R2:

1	RouterX(config)#crypto ipsec transform-set cisco123 esp-aes 128
---	---

5- تعریف Crypto Map :

R1, R2:

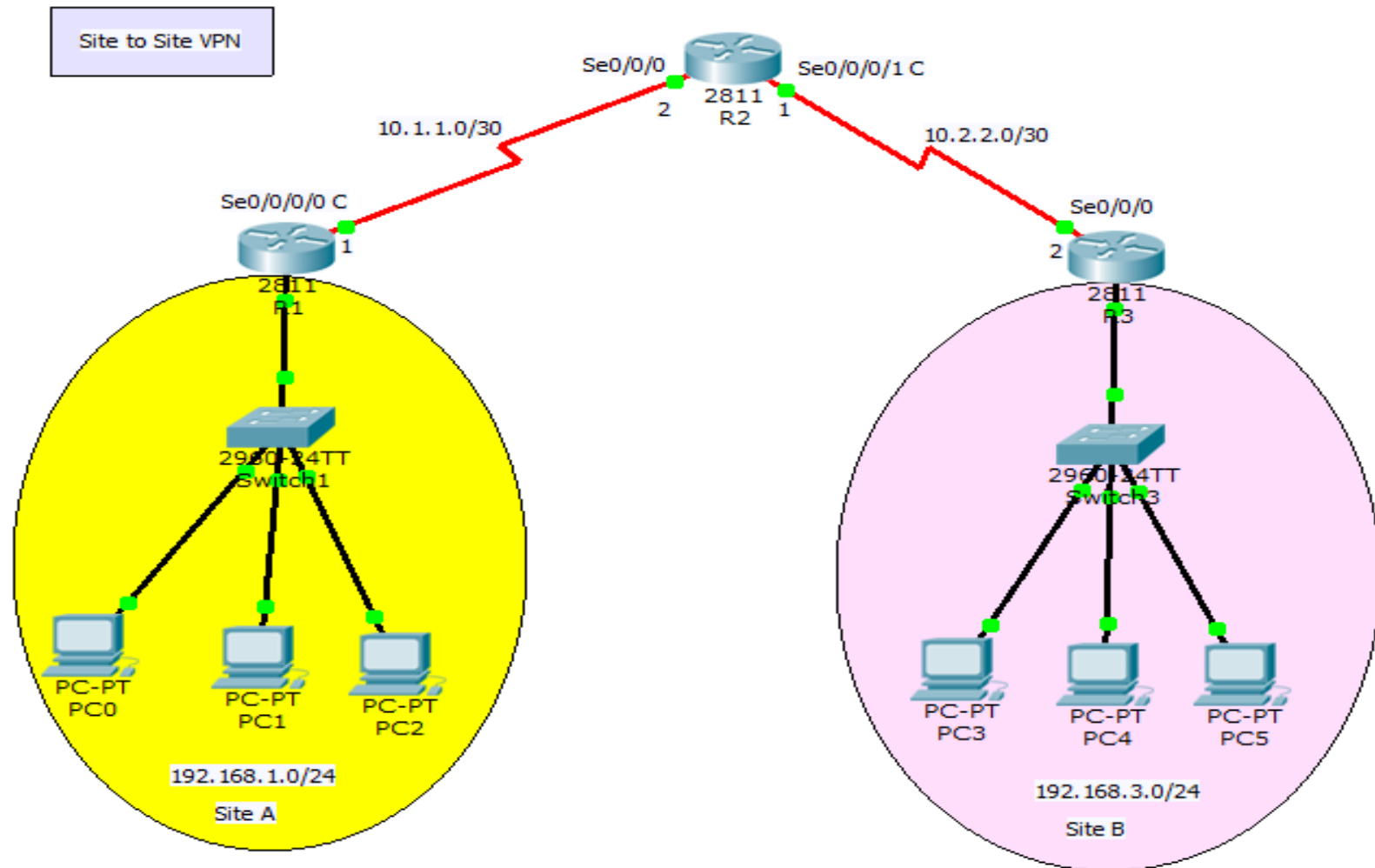
1	R1(config)#crypto map MYMAP 10 ipsec-isakmp
2	R1(config-crypto-map)#match address 101
3	R1(config-crypto-map)#set peer 172.30.2.2 default
4	R1(config-crypto-map)#set pfs group1
5	R1(config-crypto-map)#set transform-set (MYSET) ccna
6	R1(config-crypto-map)#set security-association lifetime seconds 86400

- خط 1: اسم دلخواه انتخاب می کنیم که در جلوی آن برایش اولویت تعریف می کنیم که در صورتی که از چند Crypto استفاده کردیم سیستم بداند که اولویت اجرا به چه ترتیبی است .
- خط 2: باید شماره ی ACL نوشته شده را در جلوی آن بنویسیم .
- خط 3: در قسمت IP Set peer سمت مقابل را می نویسیم . نوشتن Default نیاز نیست . در جایی که Master / Slave داشته باشیم نیاز است .

6- اعمال Crypto Map نوشته شده به پورت مورد نظر .

R1, R2:

1	R1, R3(config)# interface <u>Interface</u>
2	Router(config-if)# crypto map MYMAP
3	*Jan 3 07:16:26.785: %CRYPTO-6-ISA_KMP_ON_OFF: ISAKMP is ON

- با توجه به دیاگرام فوق ارتباط روتر 1 با روتر 3 را با استفاده از VPN Site to Site راه اندازی کنید. (پروتکل مسیریابی به صورت دلخواه)

پروتکل مسیریابی را در اینجا Rip انتخاب نموده ایم.

1	R1(config)#router rip
2	R1(config-router)#version 2
3	R1(config-router)#network 192.168.1.0
4	R1(config-router)#network 10.1.1.0

R2

1	R2(config)#router rip
2	R2(config-router)#version 2
3	R2(config-router)#network 10.1.1.0
4	R2(config-router)#network 10.2.2.0

R3

1	Router(config)#router rip
2	Router(config-router)#version 2
3	Router(config-router)#network 10.2.2.0
4	Router(config-router)#network 192.168.3.0

1. ابتدا ACL(Access List) مناسب را جهت ارتباط سایتها نسبت به هم می نویسیم.

R1

1	R1(config)#access-list 101 permit ip <u>192.168.1.0 0.0.0.255</u> <u>192.168.3.0 0.0.0.255</u>
---	--

آی پی : 192.168.1.0 0.0.0.255 IP Source و 192.168.3.0 0.0.0.255 IP Des به همراه Wildcard مناسب می نویسیم.
- در روتر مقابل نیز ACL مورد نظر را می نویسیم:

R3

1	R3(config)#access-list 101 permit ip <u>192.168.3.0 0.0.0.255</u> <u>192.168.1.0 0.0.0.255</u>
---	--

- این ACL جهت کنترل ترافیک است.

2. نوشتن Policy امنیتی برای مشخص نمودن پروتکل‌هایی که در IPsec می‌خواهیم از آنها استفاده کنیم. در هر دو روتر R1 و R3 کد زیر را می‌نویسیم:

R1, R3

1	R1,R3 (config)# crypto isakmp policy 10
2	R1,R3 (config-isakmp)# authentication pre-share
3	R1,R3 (config-isakmp)# encryption aes 256
4	R1,R3 (config-isakmp)# group 1
5	R1,R3 (config-isakmp)# hash md5
6	R1,R3 (config-isakmp)# lifetime 86400

3. تعریف رمز مناسب مابین روترهای R1, R3.

آی‌پی مقابل address رمز مناسب crypto isakmp key Router(config)#

R1

1	R1(config)# crypto isakmp key minush address 10.2.2.2
---	--

بعد از address باید ip اینترفیس روتر مقابل را بنویسیم. 10.2.2.2

R3

1	R3(config)# crypto isakmp key minush address 10.1.1.1
---	--

4. تعریف Transform Set مناسب.

R1

1	R1(config)# crypto ipsec transform-set ccna esp-aes 128
---	--

R3

1	R3(config)# crypto ipsec transform-set ccna esp-aes 128
---	--

5. تعریف Crypto Map

```
1 R1(config)#crypto map VPN 10 ipsec-isakmp
2 % NOTE: This new crypto map will remain disabled until a peer and a valid access list have been
3 configured.
4 R1(config-crypto-map)#match address 101
5 R1(config-crypto-map)#set peer 10.2.2.2
6 R1(config-crypto-map)#set pfs group?
7 group1 group2 group5
8 R1(config-crypto-map)#set pfs group1
9 R1(config-crypto-map)#set transform-set ccna
R1(config-crypto-map)#set security-association lifetime seconds 86400
```

R3

```
1 R3(config)#crypto map VPN 10 ipsec-isakmp
2 % NOTE: This new crypto map will remain disabled until a peer and a valid access list have been
3 configured.
4 R3(config-crypto-map)#match address 101
5 R3(config-crypto-map)#set peer 10.1.1.1
6 R3(config-crypto-map)#set pfs group1
7 R3(config-crypto-map)#set transform-set ccna
R3(config-crypto-map)#set security-association lifetime seconds 86400
```

6. اعمال Crypto Map نوشته شده به پورت سریال خروجی روتر مورد نظر (در پورت سریال Se0/0/0 روترهای R1, R3)

R1, R3:

```
1 R1, R3(config)#interface serial 0/0/0
2 Router(config-if)#crypto map vpn
3 ERROR: Crypto Map with tag vpn does not exist.
4
5 R1,R3(config-if)#crypto map VPN
6 *Jan 3 07:16:26.785: %CRYPTO-6-ISAKMP_ON_OFF: ISAKMP is ON
```

7. تست تانل ایجاد شده: ابتدا از کامپیوترهای سایت A، کامپیوترهای سایت B را Ping می کنیم و بالعکس.

سپس با استفاده از دستور زیر چک می کنیم که ارتباط بین دو سایت برقرار می باشد یا نه؟

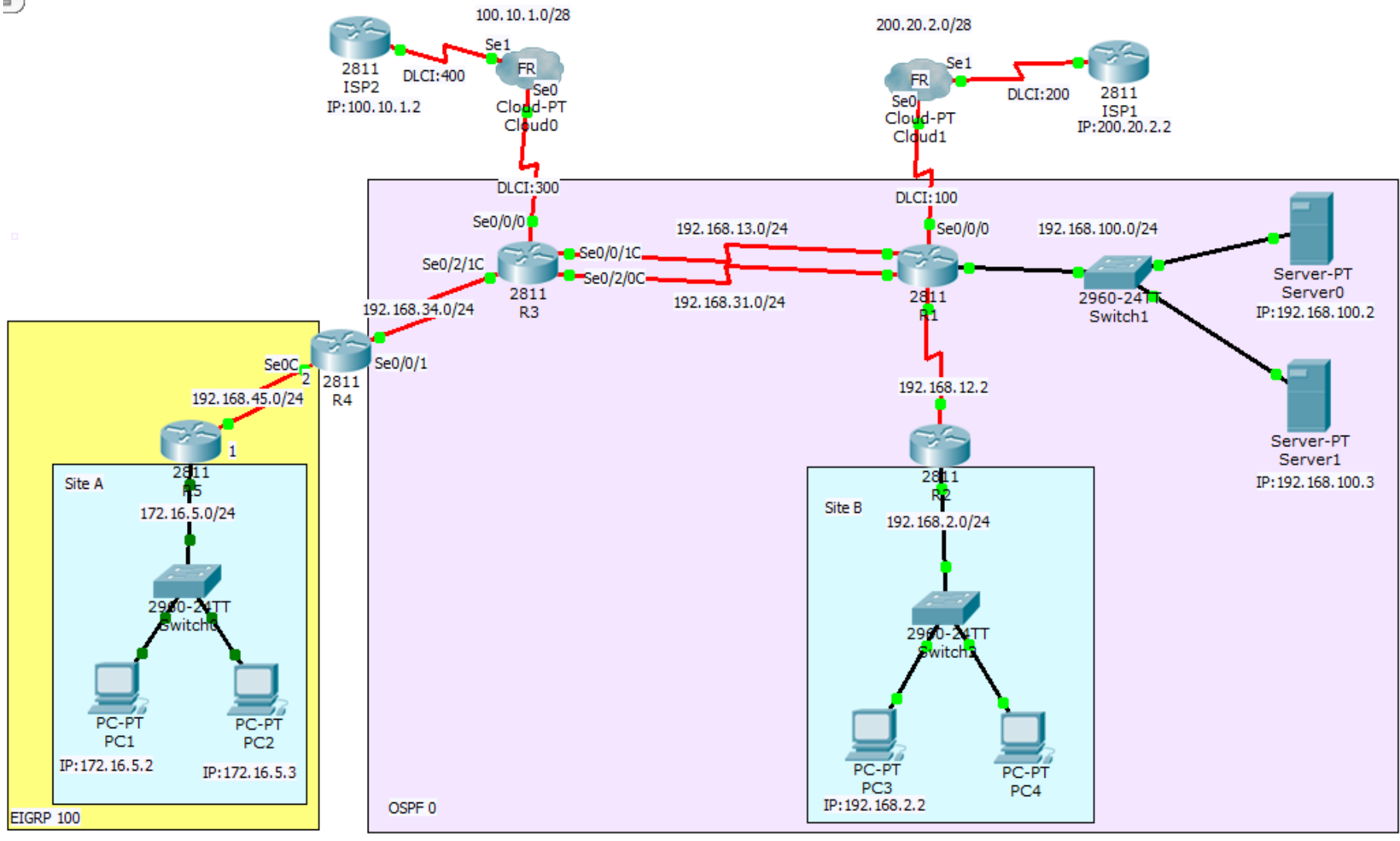
1	R1#show crypto ipsec sa
.	...
.	interface: Serial0/0/0
.	Crypto map tag: VPN, local addr 10.1.1.1
.	
.	protected vrf: (none)
.	local ident (addr/mask/prot/port): (192.168.1.0/255.255.255.0/0/0)
.	remote ident (addr/mask/prot/port): (192.168.3.0/255.255.255.0/0/0)
.	current_peer 10.2.2.2 port 500
.	PERMIT, flags={origin_is_acl,}
.	#pkts encaps: 11, #pkts encrypt: 11, #pkts digest: 0
.	#pkts decaps: 10, #pkts decrypt: 10, #pkts verify: 0
.	...

در صورتی که تانل برقرار شده باشد و پکت ها بعد از ping بین دو سایت رد و بدل شده باشند باید مقادیر

pkts encaps, pkts encrypt, pkts decaps, pkts decrypt.

صفر نباشند.

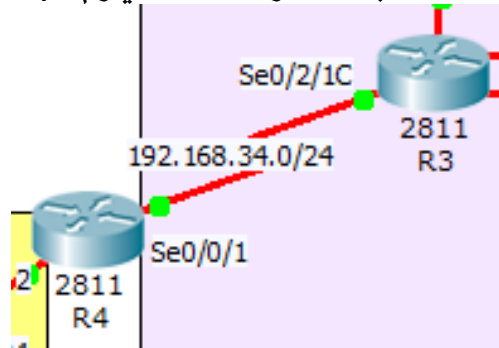
سناريو جلسه 23 - PPP, Frame Relay, Redistribution, Pat, ACL, VPN

با توجه به سناریوی زیر به سوالات پاسخ دهید.

- 1- با Ip های داده شده به اختصاص IP پرداخته و از پروتکل PPP برای ارتباط Router 3 با Router 4 به همراه مکانیزم Chap استفاده کنید:
- 2- از پروتکل Frame Relay استفاده نموده و ارتباط Router 1 و Router 3 را با ISP های 1 و 2 با استفاده از اطلاعات داده شده راه اندازی نمایید.
- 3- با استفاده از پروتکل های مسیریابی داده شده، مطابق با دیاگرام به پیاده سازی مسیریابی پرداخته و در روتر 4 Redistribution استفاده نمایید.
- 4- دسترسی PC1 نسبت به ISP1 و دسترسی PC3 نسبت به ISP2 را از طریق PAT مقدور نمایید.
- 5- دسترسی PC2 را نسبت به Server1 کلا مسدود و از طریق Server 2 به طریق Web مقدور نمایید.
- 6- از مکانیزم VPN Site to site به روش IPsec ارتباط سایت A و B را برقرار کنید.

جواب سوال 1: با Ip هاي داده شده به اختصاص IP پرداخته و از پروتکل PPP براي ارتباط Router 3 با Router 4 به همراه مکانیزم Chap استفاده کنید:

R3:

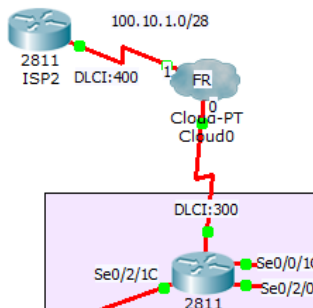
```
1 Router(config)#hostname R3
2 R3(config)#username R4 password 1234
3 R3(config)#interface serial 0/2/1
4 R3(config-if)#encapsulation ppp
5 R3(config-if)#ppp authentication chap
6 R3(config-if)#no sh
```

R4:

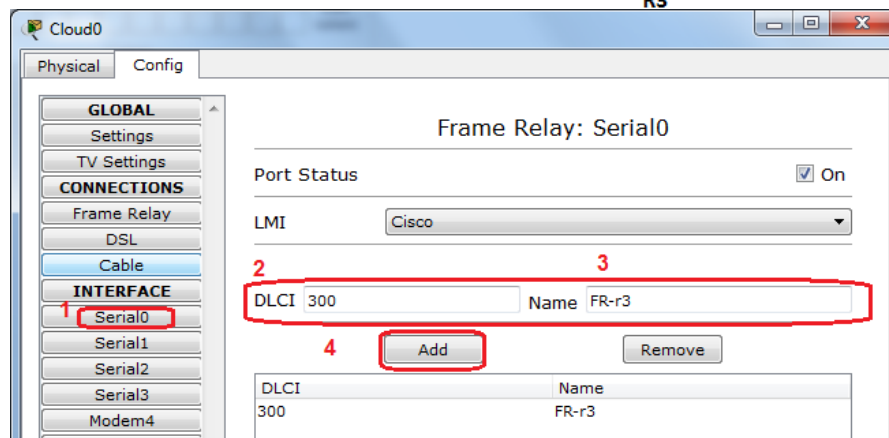
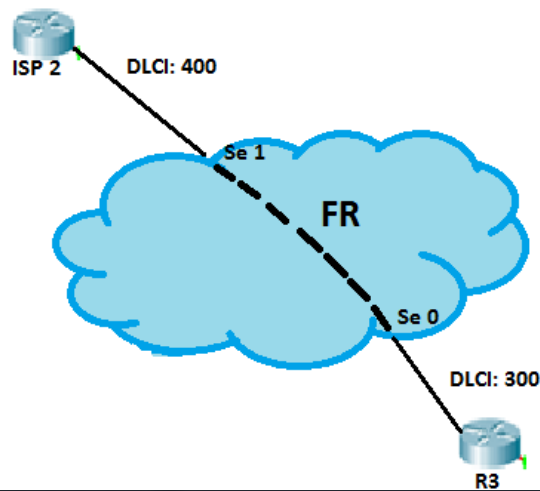
```
1 Router(config)#hostname R4
2 R4(config)#username R3 password 1234
3 R4(config)#interface serial 0/0/1
4 R4(config-if)#encapsulation ppp
5 R4(config-if)#ppp authentication chap
6 R4(config-if)#no sh
```

در دو سمت یسورد مشترك وارد می password نام روتر مقابل Router(config)#username کنیم

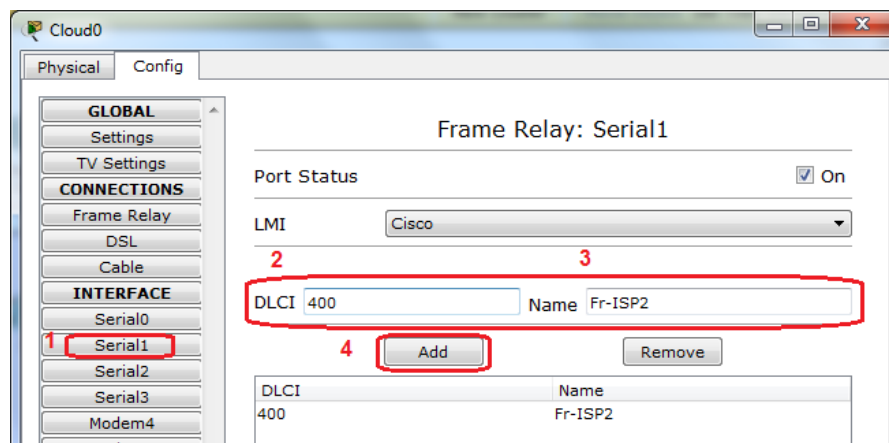
جواب سوال 2: از پروتکل Frame Relay استفاده نموده و ارتباط Router 1 و Router 3 را با ISP هاي 1 و 2 با استفاده از اطلاعات داده شده راه اندازي نماييد.

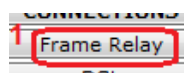
- با توجه به شکل مي بينيم که DLCI 300، از طريق Interface Serial 0 ابر، به ابر متصل شده است و تنظيمات مربوطه را مطابق شکل زير وارد مي کنيم.

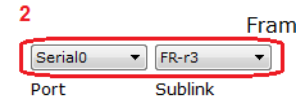
- با توجه به شکل می بینیم که DLCI 400، از طریق Interface Serial 1 ابر، به ابر متصل شده است.

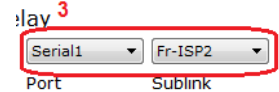
- حال باید ارتباط را برقرار کنیم، همانگونه که در شکل می بینم:

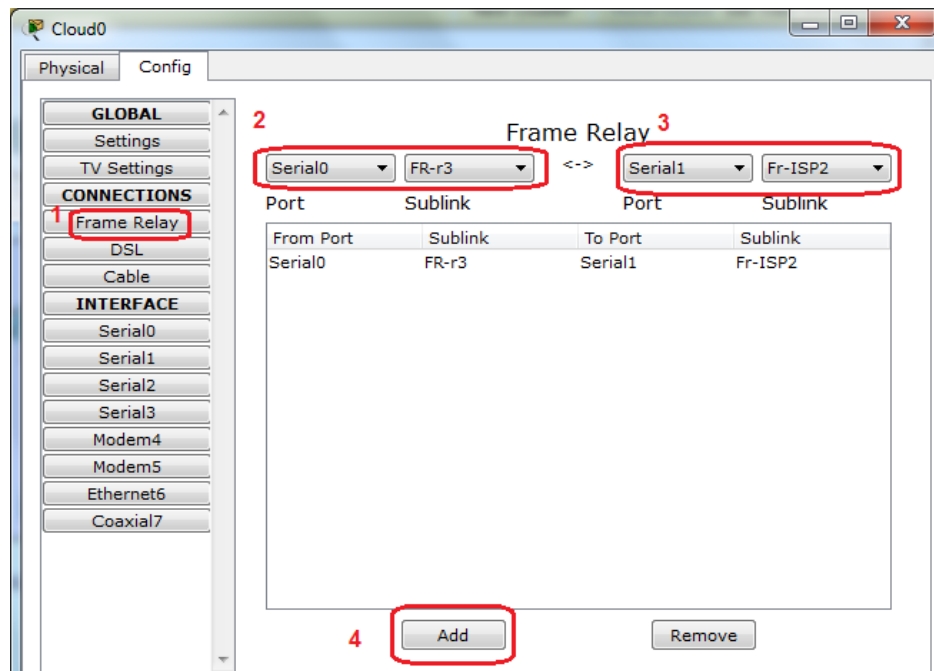
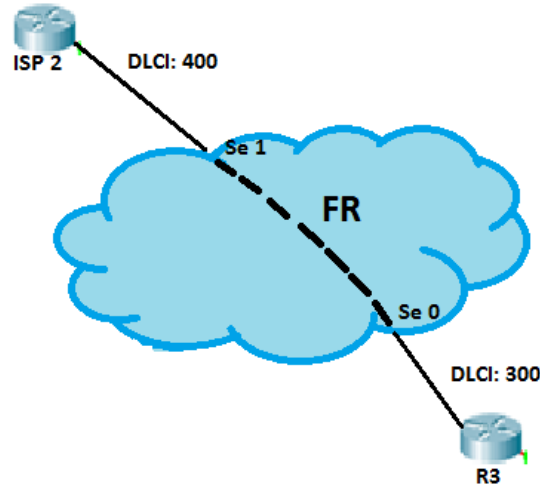
- 1- وارد قسمت Frame Relay می شویم.
- 2- روتر R2 از طریق Interface serial 0 به Fr (ابر) متصل شده ایم.

3- و از طریق Interface serial 1 از FR (ابر) به ISP 2 متصل شده ایم.

4- در قسمت پایین پنجره کلید Add را می زنیم.

R3:

- 1 Router(config)#interface serial 0/0/0
- 2 Router(config-if)#encapsulation frame-relay
- 3 Router(config-if)#ip address 100.10.1.1 255.255.255.240
- 4 Router(config-if)#frame-relay map ip 100.10.1.2 300 broadcast
- 5 Router(config-if)#no sh

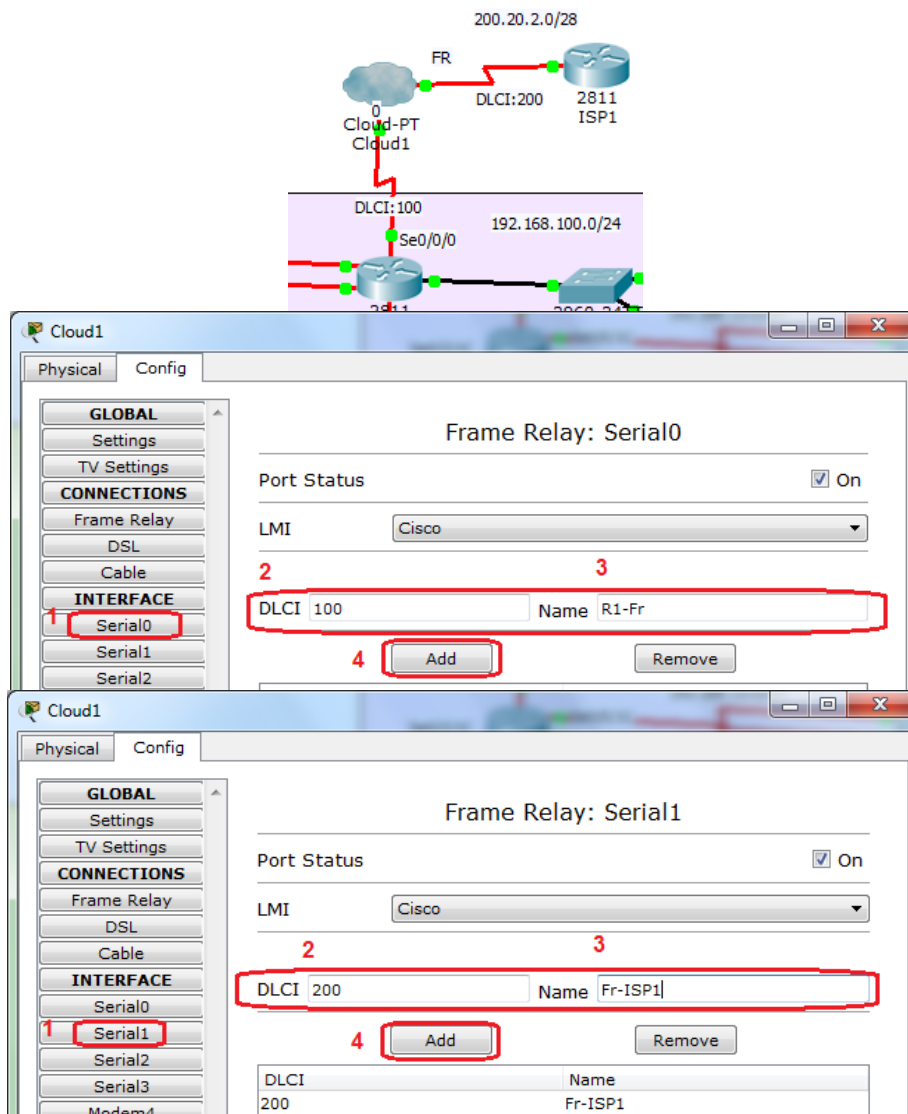
ISP2:

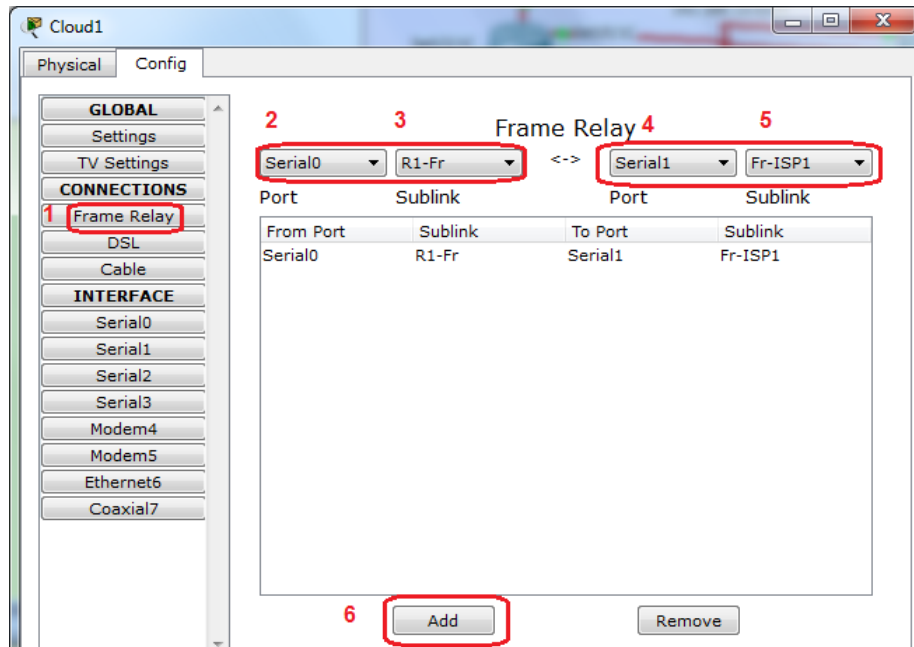
- 1 Router(config)#interface serial 0/0/0
- 2 Router(config-if)#encapsulation frame-relay
- 3 Router(config-if)#ip address 100.10.1.2 255.255.255.240

- 4 Router(config-if)#frame-relay map ip 100.10.1.1 400 broadcast
- 5 Router(config-if)#no sh

Router(config-if)#frame-relay map ip آی بی سمت مقابل DLCI مبدأ broadcast

برای قسمت دوم، عینا مشابه بالا عمل می کنیم:

R1:

- 1 Router(config)#**interface serial 0/0/0**
- 2 Router(config-if)#**encapsulation frame-relay**
- 3 Router(config-if)#**ip address 200.20.2.1 255.255.255.240**
- 4 Router(config-if)#**frame-relay map ip 200.20.2.1 200 broadcast**
- 5 Router(config-if)#**no sh**

ISP1:

- 1 Router(config)#**interface serial 0/0/0**
- 2 Router(config-if)#**encapsulation frame-relay**
- 3 Router(config-if)#**ip address 200.20.2.2 255.255.255.240**
- 4 Router(config-if)#**frame-relay map ip 200.20.2.1 200 broadcast**
- 5 Router(config-if)#**no sh**

جواب سوال 3: با استفاده از پروتکلهاي مسير يابي داده شده، مطابق با دياگرام به پياده سازي مسيريابي پرداخته و در روتر 4 Redistribution استفاده نماييد.
راه اندازي پروتکل هاي مسير يابي:

R1:

1	Router(config)# router ospf 1
2	Router(config-router)# network 192.168.13.2 0.0.0.0 area 0
3	Router(config-router)# network 192.168.31.2 0.0.0.0 area 0
4	Router(config-router)# network 200.20.2.0 0.0.0.15 area 0
5	Router(config-router)# network 192.168.12.1 0.0.0.0 area 0
6	Router(config-router)# network 192.168.100.1 0.0.0.0 area 0

R2:

1	Router(config)# router ospf 1
2	Router(config-router)# network 192.168.12.2 0.0.0.0 area 0
3	Router(config-router)# network 192.168.2.1 0.0.0.0 area 0

R3:

1	Router(config)# router ospf 1
2	Router(config-router)# network 192.168.34.2 0.0.0.0 area 0
3	Router(config-router)# network 192.168.13.1 0.0.0.0 area 0
4	Router(config-router)# network 192.168.31.1 0.0.0.0 area 0
5	Router(config-router)# network <u>100.10.1.0 0.0.0.15</u> area 0

R4:

1	Router(config)# router eigrp 100
2	Router(config-router)# network 192.168.45.0
3	Router(config-router)# <u>redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1 1</u>
4	
5	Router(config)# router ospf 1
6	Router(config-router)# network 192.168.34.1 0.0.0.0 area 0
7	Router(config-router)# <u>redistribute eigrp 100 metric 1 subnets</u>

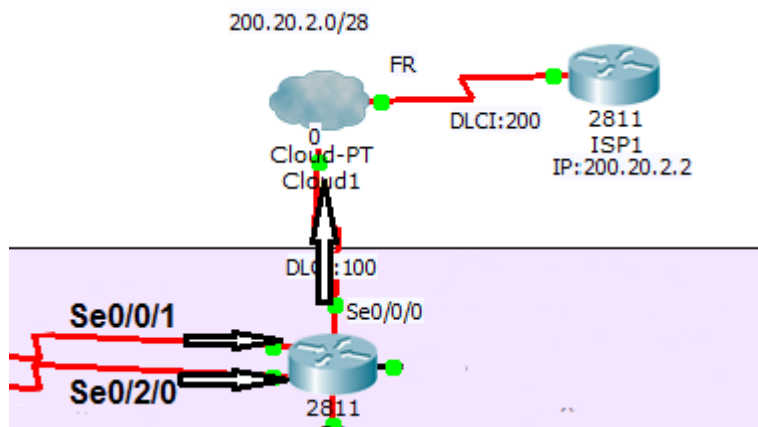
R5:

1	Router(config)# router eigrp 100
2	Router(config-router)# network 192.168.45.0
3	Router(config-router)# network 172.16.5.0

جواب 4: دسترسی PC1 نسبت به ISP1 و دسترسی PC3 نسبت به ISP2 را از طریق PAT مقدور نمایید.

PC1: 172.16.5.2

ISP1: 200.20.2.1

دسترسی PC1 نسبت به ISP1

R1:

```

1 R1(config)#interface serial 0/0/0
2 R1(config-if)#ip nat outside
3
4 R1(config-if)#int ser 0/0/1
5 R1(config-if)#ip nat inside
6
7 R1(config-if)#int ser 0/2/0
8 R1(config-if)#ip nat inside
9
10 R1(config)#access-list 1 permit 172.16.5.2 0.0.0.0
11 R1(config)#ip nat inside source list 1 interface serial 0/0/0 overload

```

دسترسی PC3 نسبت به ISP2

R3:

```

1 R3(config)#access-list 1 permit 192.168.2.2 0.0.0.0
2 R3(config)#interface serial 0/2/0
3 R3(config-if)#ip nat inside
4
5 R3(config-if)#interface serial 0/0/1
6 R3(config-if)#ip nat inside
7
8 R3(config-if)#interface serial 0/0/0
9 R3(config-if)#ip nat outside

```

جواب سوال 5: دسترسی PC2 را نسبت به Server1 کلا مسدود و از طریق Server 2 به طریق Web مقدور نمایید.

Source	Access	Destination
PC2: 172.16.5.3	Block	Server1: 192.168.100.2
PC2: 172.16.5.3	Web	Server2: 192.168.100.3

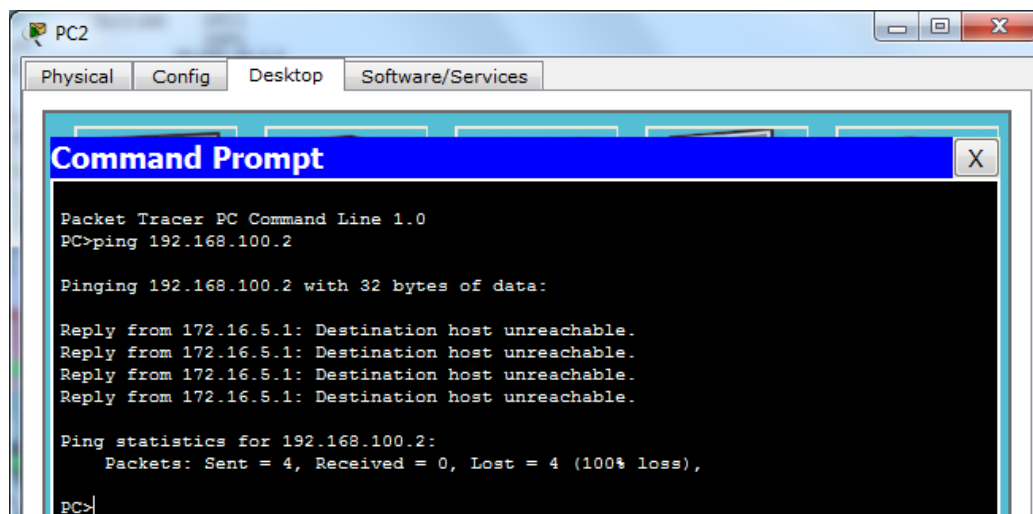
Access List را از نوع Extended می نویسیم ← باید در روتر نزدیک به Source (مبدأ) یعنی روتر R5 نوشته شود.
ابتدا دسترسی هایی که جزئی هستند را می نویسیم.

1	Router(config)#access-list 100 permit tcp host 172.16.5.3 host 192.168.100.3 eq 80
2	Router(config)#access-list 100 deny ip host 172.16.5.3 host 192.168.100.3
3	
4	Router(config)#access-list 100 deny ip host 172.16.5.3 192.168.100.2 0.0.0.0
5	Router(config)#access-list 100 permit ip any any
6	
7	Router(config)#interface fastEthernet 0/0
8	Router(config-if)#ip access-group 100 in

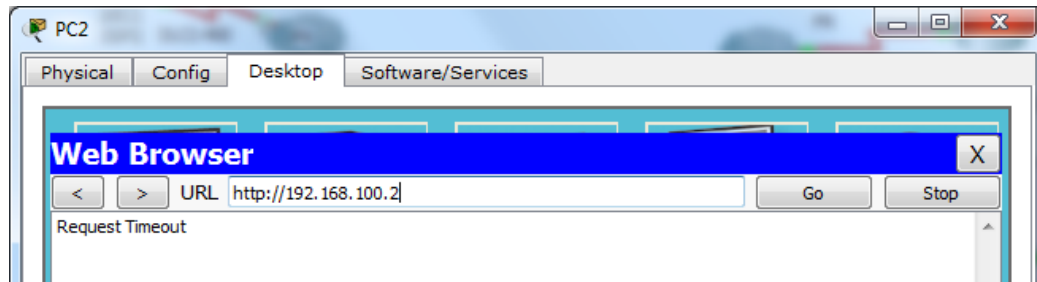
- خط 1: ابتدا دسترسی PC2 را به Server2 از طریق وب باز می کنیم.
- خط 2: باقی دسترسی های PC2 به Server2 را می بندیم.
- خط 4: کلیه ی دسترسی های PC2 به Server1 را می بندیم.
- خط 5: دسترسی را برای باقی سیستم ها باز می کنیم.
- خط 7: وارد Interface روتر مبدأ می شویم.
- خط 8: و ACL نوشته شده را به ورودی Interface روتر نزدیک به مبدأ (یعنی روتر R5) اعمال می کنیم.

حال تست می کنیم:

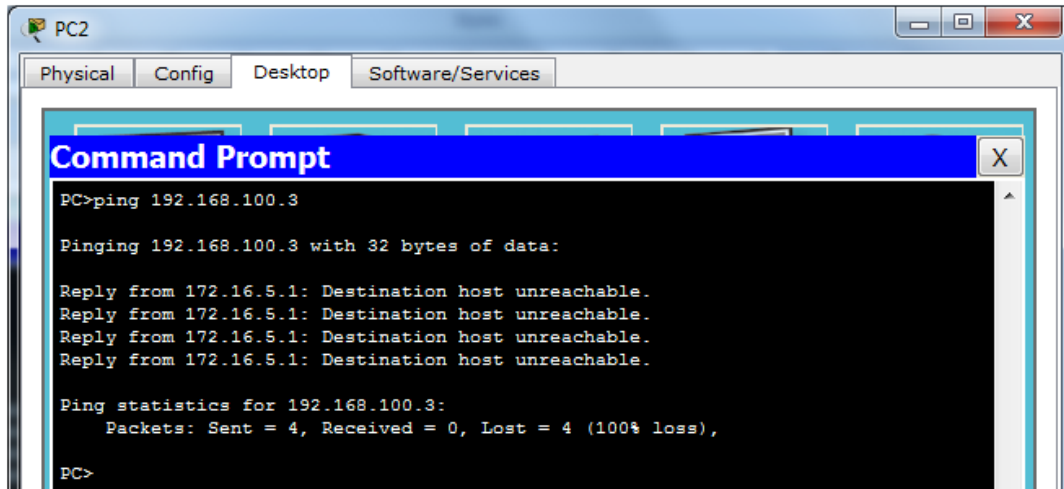
- دسترسی از PC2 به Server1 باید از طریق Command بسته باشد. ✓

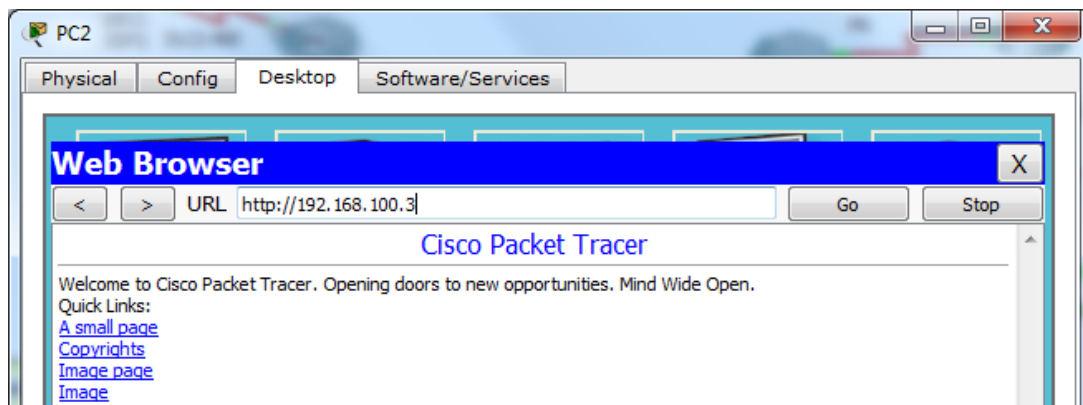
- دسترسی از PC2 به Server1 باید از طریق Web بسته باشد. ✓

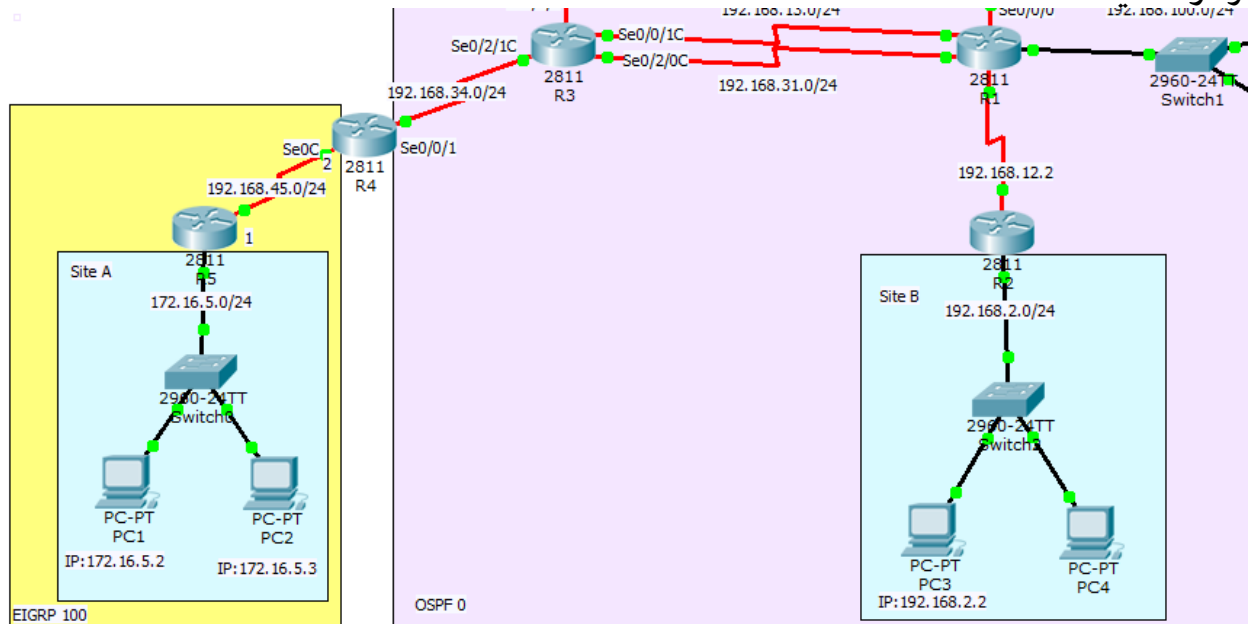
- دسترسی از PC2 به Server2 باید از طریق Command بسته باشد. ✓

- دسترسی از PC2 به Server2 باید از طریق Web باز باشد. ✓

جواب سوال 6: از مکانیزم VPN Site to site به روش IPsec ارتباط سایت A و B را برقرار کنید.

- 1- راه اندازی پروتکل های مسیریابی که در بخش 1 راه اندازی شده است.
- 2- نوشتن ACL مناسب در روترهای متصل به سایتها (روتر R5 متصل به سایت A و روتر R2 متصل به سایت B)

R5:

1	Router(config)#access-list 102 permit ip 172.16.5.0 0.0.0.255 192.168.2.0 0.0.0.255
---	---

Router(config)#access-list 102 permit ip مید مقصد

R2:

1	Router(config)#access-list 102 permit ip 192.168.2.0 0.0.0.255 172.16.5.0 0.0.0.255
---	---

- 3- نوشتن Policy امنیتی برای مشخص نمودن پروتکل هایی که در IPsec می خواهیم از آنها استفاده کنیم. در هر دو روتر R2 و R5 کد زیر را می نویسیم:

R2, R5:

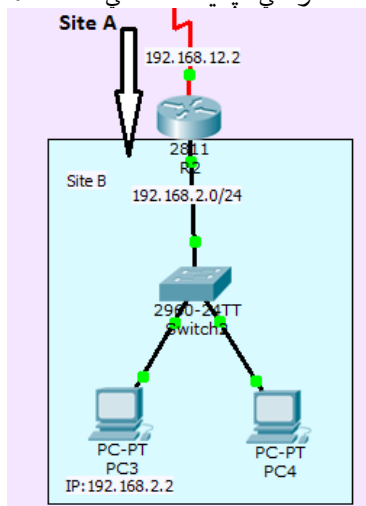
1	Router(config)#crypto isakmp policy 10
2	Router(config-isakmp)#authentication pre-share
3	Router(config-isakmp)#encryption aes 256
4	Router(config-isakmp)#group 1
5	Router(config-isakmp)#hash md5
6	Router(config-isakmp)#lifetime 86400

4- تعریف رمز مناسب و مشترک بین روترهای R5 و R2 (روترهای متصل به سایت‌های مورد نظر)

R5:

```
Router(config)#crypto isakmp key pari address 192.168.12.2
```

آی پی Interface روتر مقابل (Inbound) که از طریق آن سایت A وارد روتر سمت مقابل می‌شود و به سایت B دسترسی پیدا می‌کند.

در سمت دیگر هم عیناً به روش بالا Config می‌کنیم:

R2

```
Router(config)#crypto isakmp key pari address 192.168.45.1
```

5- تعریف Transform Set مناسب:

R2, R5:

```
Router(config)#crypto ipsec transform-set ccna esp-aes 128
```

6- تعریف Crypto Map:

R5:

```
1 Router(config)#crypto map VPN 10 ipsec-isakmp
2 % NOTE: This new crypto map will remain disabled until a peer
3   and a valid access list have been configured.
4 Router(config-crypto-map)#match address 102
5 Router(config-crypto-map)#set peer 192.168.12.2
6 Router(config-crypto-map)#set pfs group1
7 Router(config-crypto-map)#set transform-set ccna
8 Router(config-crypto-map)#set security-association lifetime seconds 86400
```

R2:

```
1 Router(config)#crypto map VPN 10 ipsec-isakmp
2 % NOTE: This new crypto map will remain disabled until a peer
3   and a valid access list have been configured.
4 Router(config-crypto-map)#match address 102
5 Router(config-crypto-map)#set peer 192.168.45.1
6 Router(config-crypto-map)#set pfs group1
7 Router(config-crypto-map)#set transform-set ccna
8 Router(config-crypto-map)#set security-association lifetime seconds 86400
```

7- اعمال Crypto Map نوشته شده به پورت سریال خروجی روترهای مورد نظر:

```
1 Router(config)#interface serial 0/0/0
2 Router(config-if)#crypto map vpn
3 ERROR: Crypto Map with tag vpn does not exist.
4
5 Router(config-if)#crypto map VPN
6 *Jan 3 07:16:26.785: %CRYPTO-6-ISAKMP_ON_OFF: ISAKMP is ON
```

نکته: حتما باید به نام Map نوشته شده دقت کنیم. ما در بالا نام Map را VPN (کلیه حروف بزرگ هستند) گذاشته ایم و همانگونه که در خط 3 مشاهده می نمایید زمانی که نام مورد نظر را به حروف کوچک نوشتیم پیغام خطا صادر کرد.

8- تست تانل ایجاد شده: برای اینکه اطلاع پیدا کردن از اینکه تانل ایجاد شده درست کار می کند و پکت ها بین این دو سایت ارسال می شوند یا نه ابتدا از هر سایت کامپیوترهای سایت مقابل را پینگ می کنیم. سپس با استفاده از Command زیر تانل را چک می کنیم.

```
1 Router#show crypto ipsec sa
.
.
...
10 #pkts encaps: 23, #pkts encrypt: 23, #pkts digest: 0
11 #pkts decaps: 21, #pkts decrypt: 21, #pkts verify: 0
.
...
```

در صورتیکه که تانل برقرار باشد و پکت ها بعد از ping کردن، بین دو سایت رد و بدل شده باشد این مقادیر **pkts encrypt** ، **pkts decaps** ، **pkts decrypt** و **pkts encaps** نباید صفر باشد، در صورتیکه که صفر باشد نشان دهنده ی این است که تانل ایجاد نشده است.

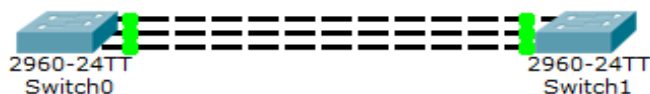
EtherChannel Technology

➤ ساختار EtherChannel در پورت سویچ:

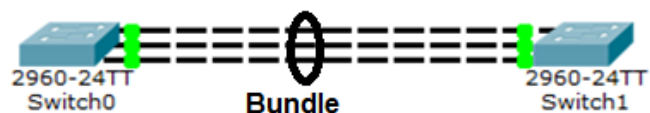
- در سویچ های لایه 2 و لایه 3 به منظور یکپارچه سازی تمامی لینک های سوئیچ، برای استفاده از حداکثر ظرفیت ارتباطی مورد استفاده قرار می گیرد.
- به صورت صورت پیش فرض اگر بین دو سویچ چند مسیر وجود داشته باشد (یعنی Loop داشته باشیم)، سیستم بصورت اتوماتیک یک مسیر را باز می گذارد و بقیه مسیرها را بلاک می کند، برای اینکه جلوی بلاک شدن را بگیریم، باید باقی مسیرهای موجود را با ادغام (Bundle) کنیم.

- همانگونه که در شکل می بینم فقط یکی از مسیرها باز است (دو سمت ارتباط به رنگ سبز است) و دو لینک دیگر تنها یک سر لینک سبز است و سر دیگر ارتباط بلاک (به رنگ نارنجی در آمده) شده است.
- حال اگر این لینکها را با هم ادغام کنیم ارتباط کلیه ی مسیرهای ادغام شده برقرار می گردد.

- لینک های ادغام شده (Bundle) شده به صورت زیر نمایش داده می شود.

- ادغام چندین پورت سویچ بعنوان یک Logical Link را Etherchannel یا Aggregation یا Bundling می نامند که میتواند از 2 تا 8 پورت را با هم ادغام کند.
- پورت های که میخواهند ادغام شوند باید عضو یک Vlan باشند اگر بعنوان Trunk بخواهند استفاده شوند باید پورت ها در حالات trunk باشند و حتی Speed و از نظر Duplex آنها باید یکسان باشند.
- ترافیک به طور مساوی روی لینک ها فرستاده نمی شود بر اساس الگوریتم از یک لینک خاص فرستاده می شوند الگوریتم می تواند.
- EtherChannel Negotiation Protocols، دارای 3 پروتکل است: LACP -1 PAGP -2

Without -3

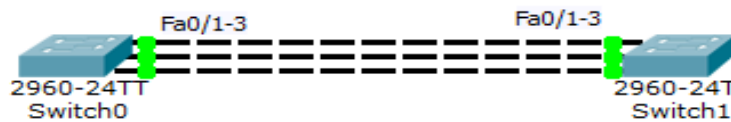
mode	SW1	SW2
LACP	Active	Passive
PAGP	Auto	Desirable
Without	On	On

- **PAGP**: این پروتکل توسط شرکت سیسکو ارائه شده است دارای mode 2 است:
- **Auto**: در این حالت سویچ به پیغامها ی PAGP جواب میدهد یعنی صبر میکند تا از او خواسته شود اما ارتباط برقرار نمی شود.
- **Desirable**: در این حالت سویچ یک پیغام جهت برقراری ارتباط می فرستد.

نکته: اگر هر دو سمت سویچ در حالت Auto باشند Etherchannel برقرار نمی شود.

LACP: توسط IEEE ارائه شده و در انحصار سیسکو نیست لذا بقیه تولیدکنندگان از LACP بصورت استاندارد 802.3ad استفاده میکنند. تا 16 پورت را میتوان در یک Etherchannel گنجانده اما 8 پورت Active و 8 پورت دیگر بقیه بصورت Standby در می آیند و دارای mode 2 است.

- **Passive:** سویچ صبر میکند تا از او خواسته شود جهت برقراری Etherchannel
- **Active:** سویچ یک پیغام می فرستد جهت برقراری Etherchannel

Switch 0:

```
1 Switch0(config)#interface port-channel 2
2 Switch0(config-if)#no sh
3
4 Switch0(config)#interface range fastEthernet 0/1-3
5 Switch0(config-if-range)#channel-group 2 mode active
```

Switch 1:

```
1 Switch1(config)#interface port-channel 2
2 Switch1(config-if)#no sh
3
4 Switch1(config)#interface range fastEthernet 0/1-3
5 Switch1(config-if-range)#channel-group 2 mode desirable
```

: Switch0

- خط 1: (در اینجا شماره 2) شماره ی دلخواه
- خط 4: Switch0(config)# interface port-channel
- خط 5: Interface هایی می شویم که می خواهیم در یک گروه قرار دهیم.
- خط 5: مد مورد نظر (در اینجا Active) mode شماره ای که در خط 1 انتخاب کرده بودیم

Switch0(config-if-range)# channel-group

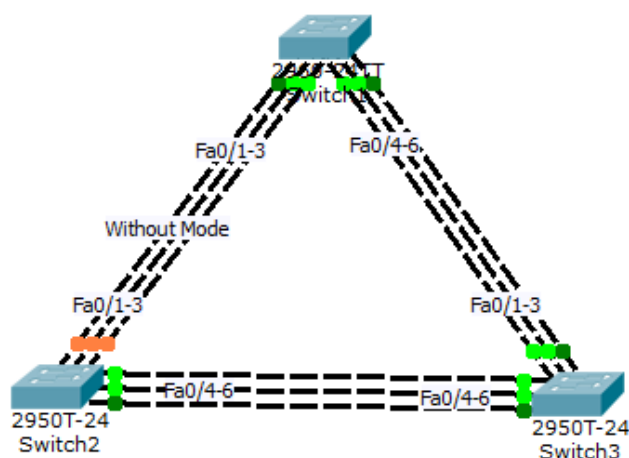
: Switch1

- خط 1: دقیقا با همان شماره ای که در سویچ مقابل انتخاب کرده ایم را باید وارد کنیم (که در اینجا شماره 2 را انتخاب کرده ایم).
- خط 5:

مد طرف مقابل مطابق جدول (در اینجا desirable) شماره ای که در خط 1 سویچ اول انتخاب کرده بودیم

Switch1(config-if-range)# channel-group

سناریو: راه اندازی ساختار EtherChannel

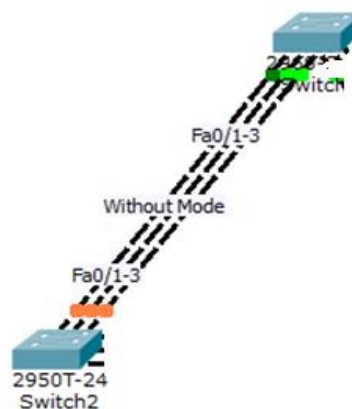

1- Without Mode:

Switch 1 , Port FE 0/1-3

Switch 2 , Port FE 0/1-3

1	Switch1(config)#interface port-channel <u>1</u>
2	Switch1(config-if)#no sh
3	
4	Switch1(config)#interface range fastEthernet <u>0/1-3</u>
5	Switch1(config-if-range)#channel-group <u>1</u> mode on
sw2-port 0/1-3	
1	Switch2(config)#interface port-channel <u>1</u>
2	Switch2(config-if)#no sh
3	
4	Switch2(config)#interface range fastEthernet <u>0/1-3</u>
5	Switch2(config-if-range)#channel-group <u>1</u> mode on

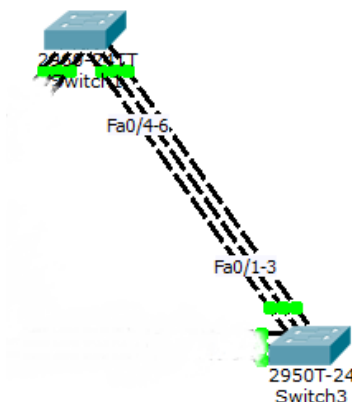

2- PAGP Mode:

Switch 1 - Port FE 0/4-6

Switch 3 - Port FE 0/1-3

Sw1- port0/4-6	
1	Switch1(config)#interface port-channel <u>2</u>
2	Switch1(config-if)#no sh
3	
4	Switch1(config)#interface range fastEthernet <u>0/4-6</u>
5	Switch1(config-if-range)#channel-group <u>2</u> mode auto
Sw3- port 0/1-3	
1	Switch3(config)#interface port-channel <u>2</u>
2	Switch3(config-if)#no sh

3		
4	Switch(config)# interface range fastEthernet 0/1-3	
5	Switch(config-if-range)# channel-group 2 mode desirable	

3- LACP

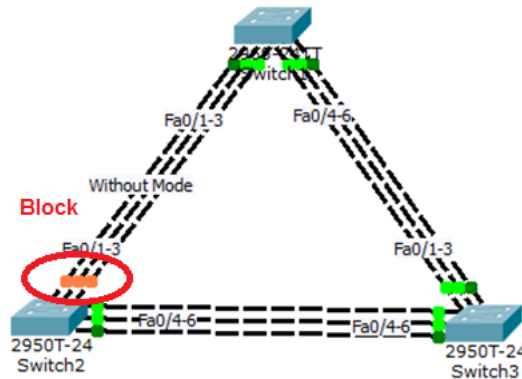
Switch 2 - Port FE 0/4-6

Switch 3 - Port FE 0/4-6

Sw2-port-0/4-6		
1 Switch2(config)# interface port-channel 3		
2 Switch2(config-if)# no sh		
3		
4 Switch2(config)# interface range fastEthernet 0/4-6		
5 Switch2(config-if-range)# channel-group 3 mode passive		
Sw 3-port0/4-6		
1 Switch3(config)# interface port-channel 3		
2 Switch3(config-if)# no sh		
3		
4 Switch3(config)# interface range fastEthernet 0/4-6		
5 Switch3(config-if-range)# channel-group 3 mode active		

همانطوریکه در شکل اول می بینید به علت به وجود آمدن دور (Loop) ، خود سیستم یکی از مسیرها را مسدود می کند(که در اینجا لینک ارتباطی بین Sw1 و Sw2 را مسدود کرده است.

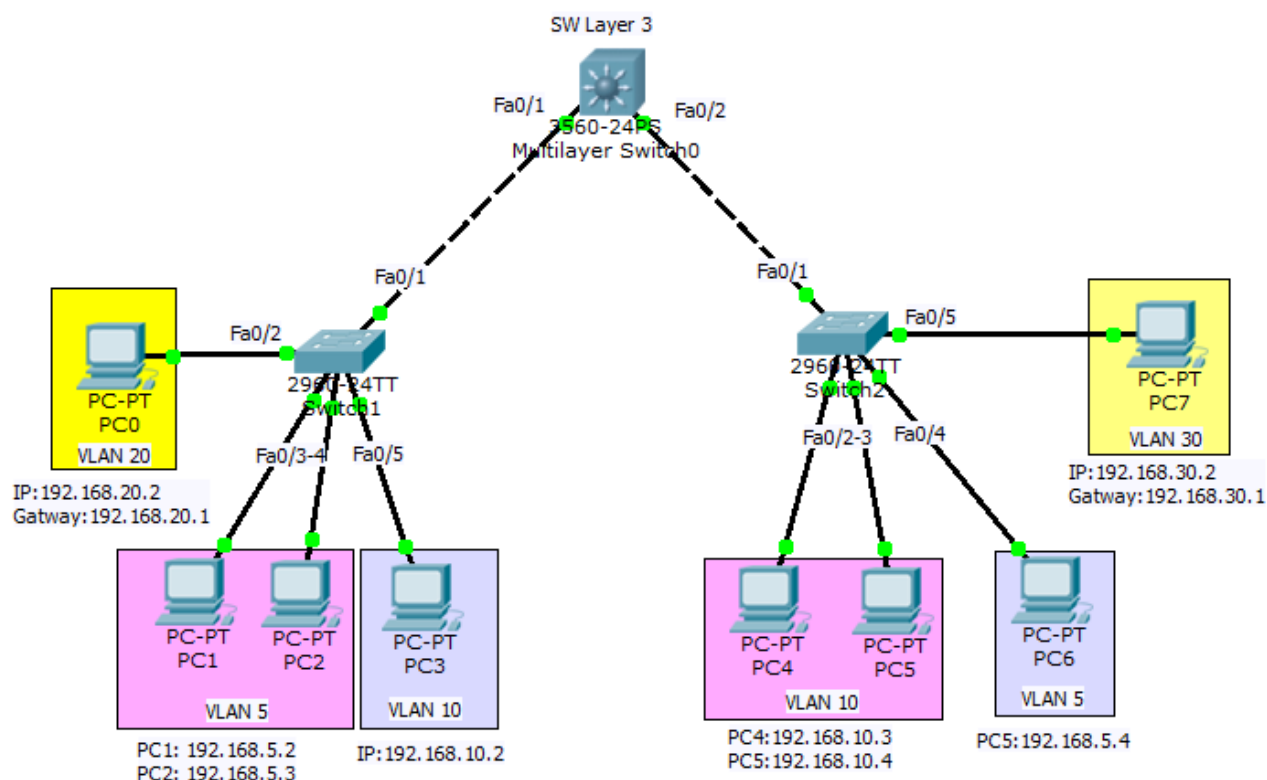

mode	SW1	SW2
LACP	Active	Passive
PAGP	Auto	Desirable
Without	On	On

سناریو : سویچ لایه 3 - VLAN-VTP

- ساختار زیر را به گونه ای تنظیم نمایید که Vlan 20 بتواند Vlan 30 را Ping کند.
- سویچ بالا از نوع سویچ لایه 3 باشد.
- Vtp راه اندازی نمایید. Domain: **cisco.com** و Pass: **ccna**
- رنج IP های زیر:

Vlan 5: 192.168.5.0/24
 Vlan 10: 192.168.10.0/24
 Vlan 20: 192.168.20.0/24
 Vlan 30: 192.168.30.0/24

مراحل کار:

1. برقراری لینک های ترانک بین سویچ ها: ارتباط بین دو سویچ باید از نوع Trunk تعریف کنیم.

```

1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport trunk encapsulation dot1q
3 Switch(config-if)#switchport mode trunk
4
5 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
6 Switch(config-if)#switchport trunk encapsulation dot1q
7 Switch(config-if)#switchport mode trunk
    
```

برای اینکه در سویچ لایه 3 بخواهیم پورتی را از نوع ترانک تعریف کنیم باید کامندهای زیر را بنویسیم:

خط 1 الی 7:

شماره ی اینترفیس مورد نظر **Sw3(config)#interface fastEthernet**
Sw3(config-if)#switchport trunk encapsulation dot1q
Sw3(config-if)#switchport mode trunk

Sw1 , Sw2:

1	Switch(config)# interface fastEthernet 0/1
2	Switch(config-if)# switchport mode trunk

2. تعریف Vtp (سویچ سرور و سویچ کلاینت) :

سویچ لایه 3 در اینجا (سویچ بالا) به عنوان سرور است:

Sw Layer3:

1	Switch(config)# vtp mode server
2	Switch(config)# vtp domain cisco.com
3	Switch(config)# vtp password ccna

دو سویچ دیگر به عنوان کلاینت هستند (در این حالت دیگر نیاز نیست Vlan ها را در هر يك از سویچ ها تعریف کنیم و Vlan ها را فقط در سویچ سرور تعریف می کنیم) :

Sw 1, Sw2:

1	Switch(config)# vtp mode client
2	Switch(config)# vtp password ccna

3. تعریف Vlan ها در سویچ سرور (سویچ لایه 3) :

1	Switch(config)# vlan 5
2	Switch(config-vlan)# vlan 10
3	Switch(config-vlan)# vlan 20
4	Switch(config-vlan)# vlan 30

مشاهده ی Vlan ها در سویچ های کلاینت:

Sw1, Sw2:

1	Switch# show vlan b
---	----------------------------

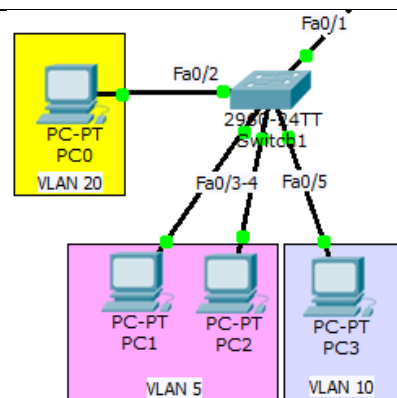
قرار دادن کامپیوترها در Vlan های مورد نظر:

Sw1:

```

1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
2 Switch(config-if)#switchport mode access
3 Switch(config-if)#switchport access vlan 20
4
5 Switch(config)#interface range fastEthernet 0/3-4
6 Switch(config-if-range)#switchport mode access
7 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 5
8
9 Switch(config)#interface fastEthernet 0/5
10 Switch(config-if)#switchport mode access
11 Switch(config-if)#switchport access vlan 10

```

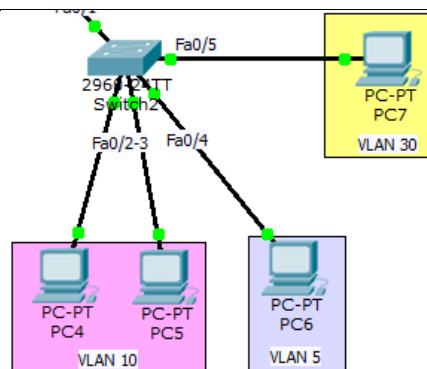

Sw 3:

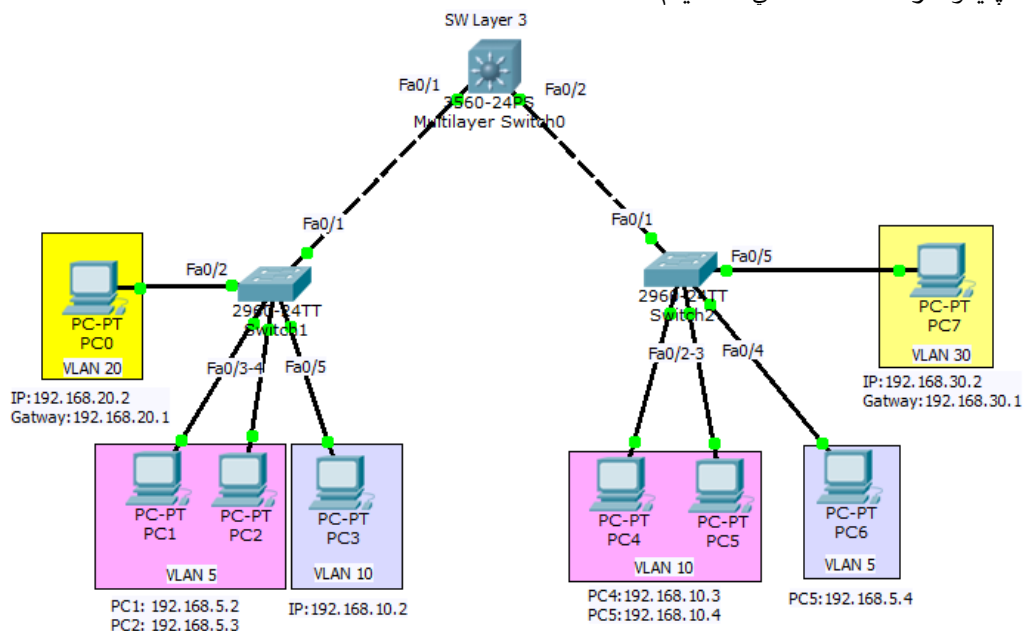
```

1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/5
2 Switch(config-if)#switchport mode access
3 Switch(config-if)#switchport access vlan 30
4
5 Switch(config)#interface fastEthernet 0/4
6 Switch(config-if)#switchport mode access
7 Switch(config-if)#switchport access vlan 5
8
9 Switch(config)#interface range fastEthernet 0/2-3
10 Switch(config-if-range)#switchport mode access
11 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 10

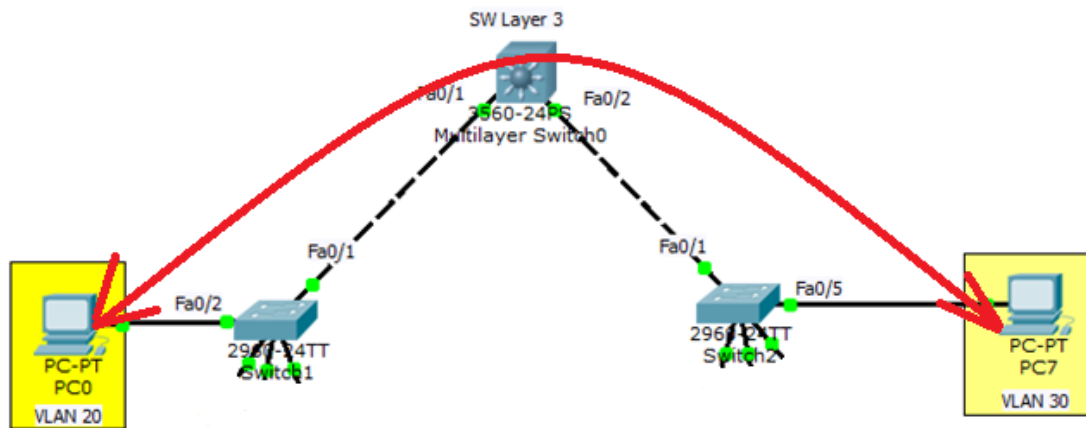
```


حال به کامپیوتر ها IP می دهیم :

4. ایجاد Interface Vlan :

Sw Layer3:

```

1 Switch(config)#interface vlan 20
2 Switch(config-if)#ip address 192.168.20.1 255.255.255.0
3
4 Switch(config)#interface vlan 30
5 Switch(config-if)#ip address 192.168.30.1 255.255.255.0
6
7 Switch(config)#ip routing

```

خط 1: برای اینکه دو Vlan با رنج Ip های متفاوت را با هم اتصال دهیم باید ابتدا یک Interface مجازی بسازیم .
خط 2: سپس به این Interface ساخته شده IP اختصاص می دهیم . که این IP را باید به عنوان Gateway کامپیوترهای موجود در Vlan ها ی مربوطه تعریف کنیم :
تعریف Interface Vlan مجازی برای Vlan 20 :

Switch(config)#interface vlan 20

Switch(config-if)#ip address 192.168.20.1 255.255.255.0

خط 7: سپس با کامند Ip routing ارتباط بین این دو Vlan غیرهمنام برقرار می گردد .

Sw Layer 3:

```
1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport trunk encapsulation dot1q
3 Switch(config-if)#switchport mode trunk
4
5 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
6 Switch(config-if)#switchport trunk encapsulation dot1q
7 Switch(config-if)#switchport mode trunk
8
9 Switch(config)#vtp mode server
10 Switch(config)#vtp domain cisco.com
11 Switch(config)#vtp password ccna
12
13 Create VLAN:
14 Switch(config)#vlan 5
15 Switch(config-vlan)#vlan 10
16 Switch(config-vlan)#vlan 20
17 Switch(config-vlan)#vlan 30
18
19 Creat Interface VLAN:
20 Switch(config)#interface vlan 20
21 Switch(config-if)#ip address 192.168.20.1 255.255.255.0
22 Switch(config)#interface vlan 30
23 Switch(config-if)#ip address 192.168.30.1 255.255.255.0
24 Switch(config)#ip routing
```

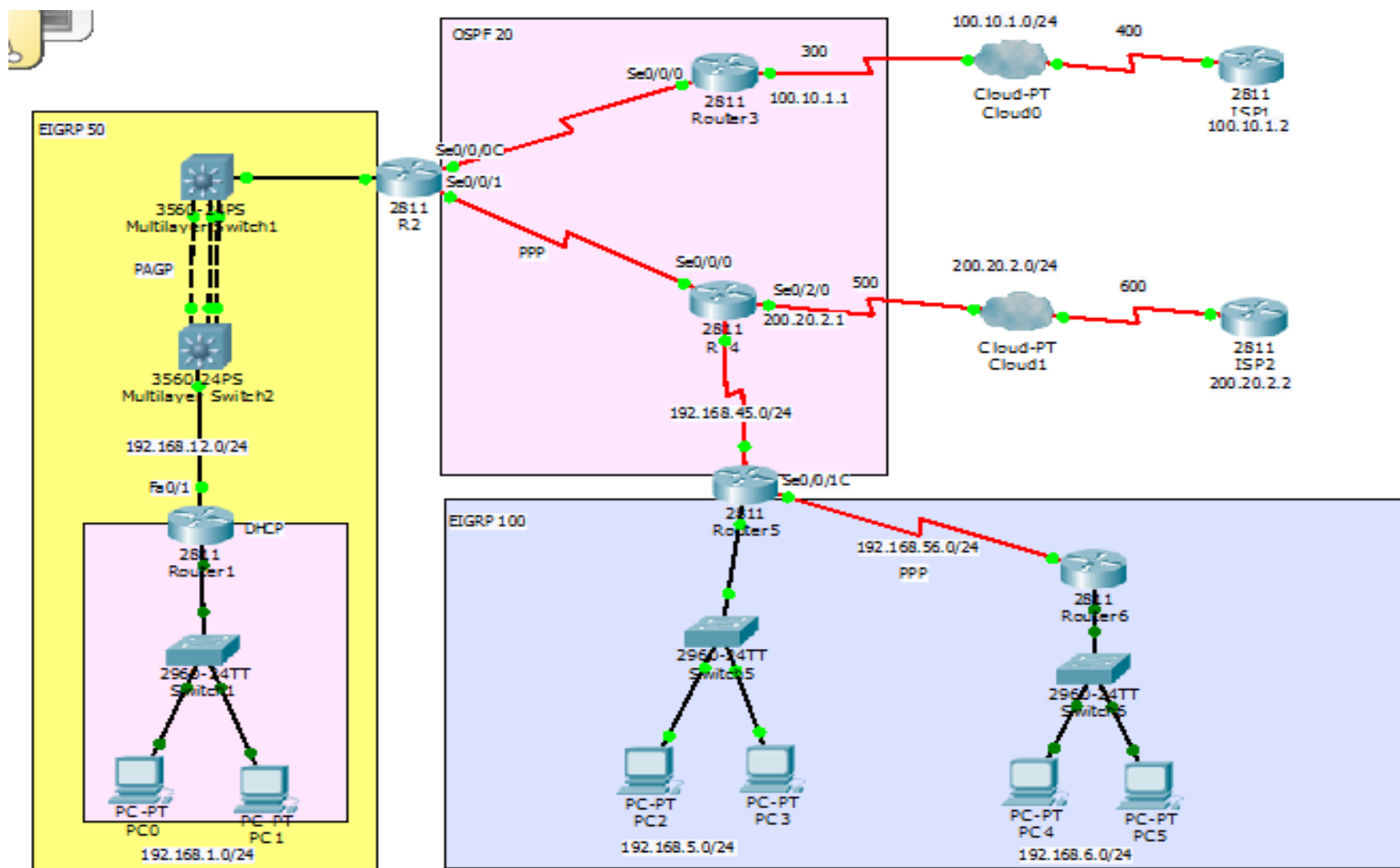
Sw1:

```
1 Switch(config)#interface fastEthernet 0/1
2 Switch(config-if)#switchport mode trunk
3
4 Define VTP:
5 Switch(config)#vtp mode client
6 Switch(config)#vtp password ccna
7
8 View VLAM:
9 Switch#show vlan b
10
11 Assign Vlan to interfases:
12 Switch(config)#interface fastEthernet 0/2
13 Switch(config-if)#switchport mode access
14 Switch(config-if)#switchport access vlan 20
15
16 Switch(config)#interface range fastEthernet 0/3-4
17 Switch(config-if-range)#switchport mode access
18 Switch(config-if-range)#switchport access vlan 5
19
```

20	Switch(config)# interface fastEthernet 0/5
21	Switch(config-if)# switchport mode access
22	Switch(config-if)# switchport access vlan 10

SW2

1	Switch(config)# interface fastEthernet 0/1
2	Switch(config-if)# switchport mode trunk
3	
4	Define VTP:
5	Switch(config)# vtp mode client
6	Switch(config)# vtp password ccna
7	
8	Assign Vlan to interfaces:
9	Switch(config)# interface fastEthernet 0/5
10	Switch(config-if)# switchport mode access
11	Switch(config-if)# switchport access vlan 30
12	
13	Switch(config)# interface fastEthernet 0/4
14	Switch(config-if)# switchport mode access
15	Switch(config-if)# switchport access vlan 5
16	
17	Switch(config)# interface range fastEthernet 0/2-3
18	Switch(config-if-range)# switchport mode access
19	Switch(config-if-range)# switchport access vlan 10

با توجه به دیاگرام به سوالات پاسخ دهید:

سوال 1: با IP های داده شده به اختصاص آدرسها پرداخته و سرویس DHCP در روتر 1 پیاده سازی گردد.

س 2: ارتباط سوییچ های 1 با 2 را با استفاده از پروتکل PAgP پیاده سازی نمایید.

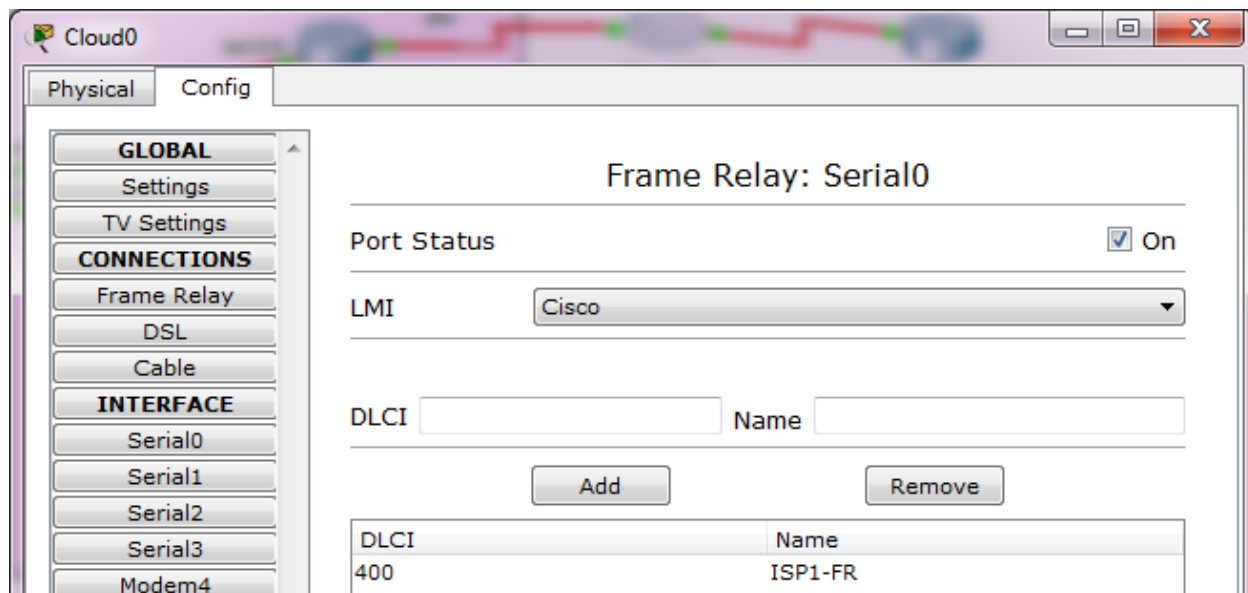
س 3: با استفاده از پروتکل PPP ارتباط روتر 2 با 4 و روتر 5 با 6 را راه اندازی نموده و مکانیزم احراز هویت Chap استفاده گردد.

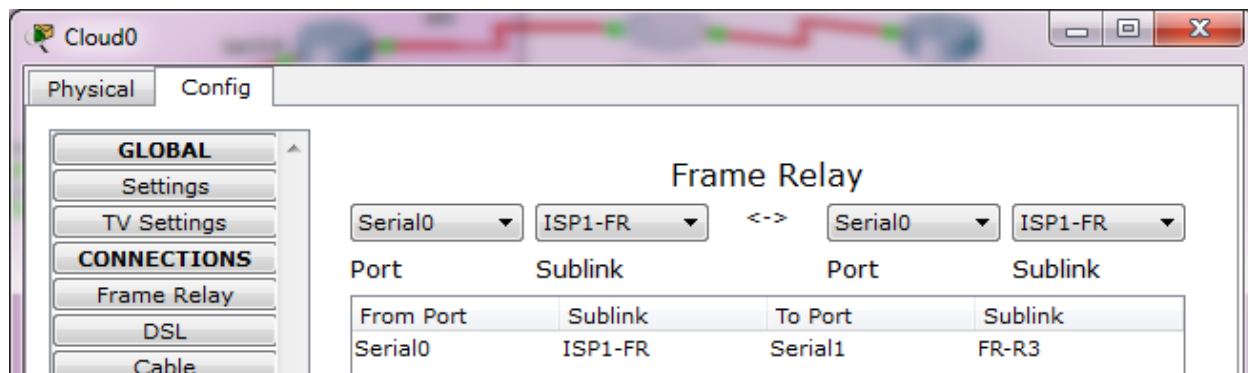
س 4: پروتکل های مسیریابی مطابق با دیاگرام را پیاده سازی نموده و برای ارتباط روتر 2 با 4 از مکانیزم MD5 با پسورد CCNA و برای ارتباط روتر 2 با 3 از مکانیزم MD5 با پسورد CCNA استفاده نمایید.

س 4: دسترسی روترهای 3 و 4 را با ISP برقرار نموده و دسترسی کاربران سوییچ 10 را به هر دوی اینها مقدور نمایید.

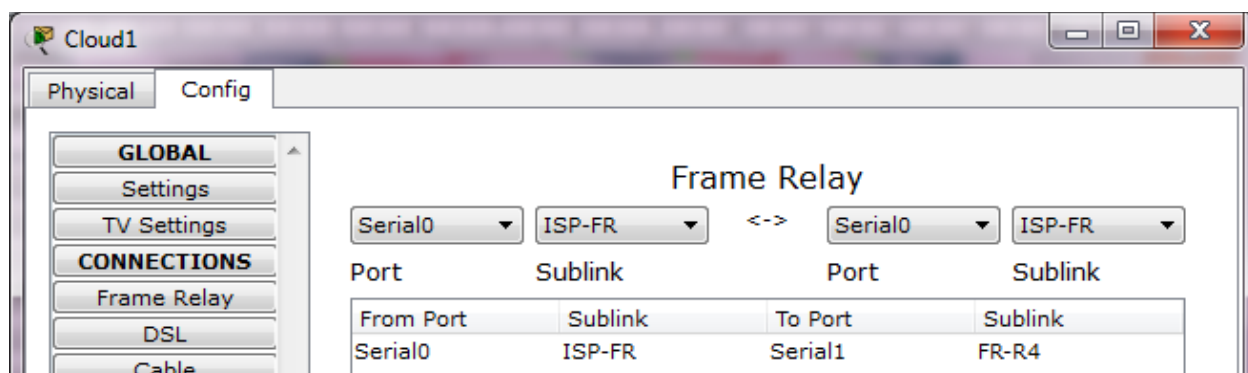
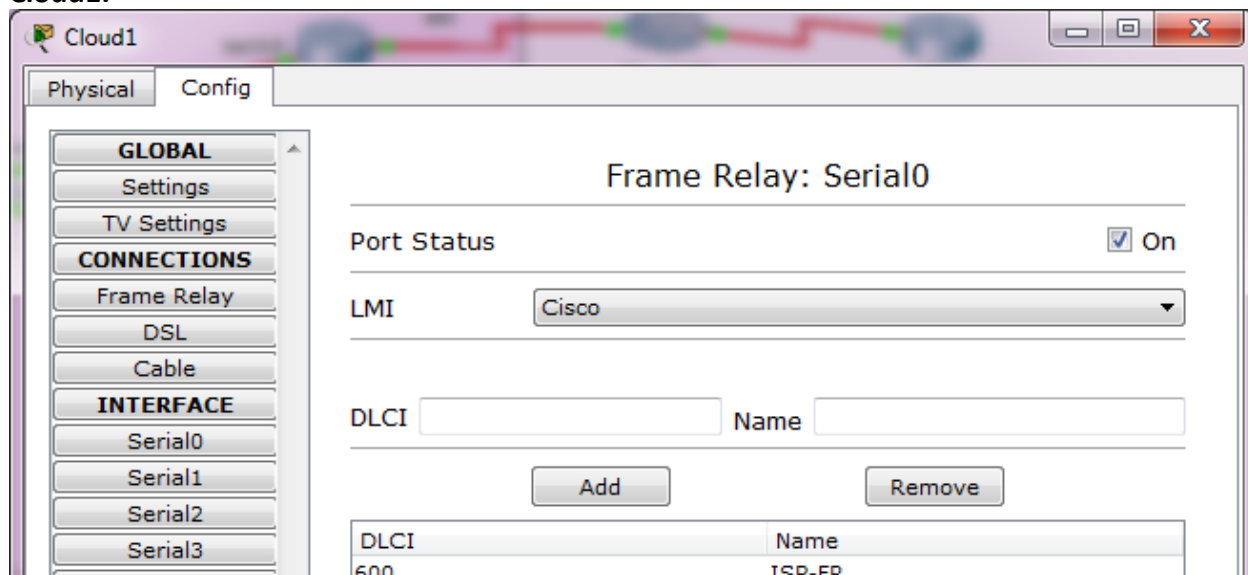
ج 1:

Cloud 0:

Cloud1:

ج 1:

R1:

```
ip dhcp pool test
network 192.168.1.0 255.255.255.0
default-router 192.168.1.1
!
interface FastEthernet0/0
ip address 192.168.1.1 255.255.255.0
!
interface FastEthernet0/1
```

```
ip address 192.168.12.1 255.255.255.0
```

R2:

```
hostname R2
!  
interface FastEthernet0/0  
ip address 192.168.12.2 255.255.255.0  
!  
!interface Serial0/0/0  
ip address 192.168.23.1 255.255.255.0  
clock rate 64000  
!  
interface Serial0/0/1  
ip address 192.168.24.1 255.255.255.0  
clock rate 64000  
!
```

R3:

```
interface Serial0/0/0  
ip address 192.168.23.2 255.255.255.0  
!  
interface Serial0/0/1  
ip address 100.10.1.1 255.255.255.0  
!
```

R4:

```
hostname R4  
!  
interface Serial0/0/0  
ip address 192.168.24.2 255.255.255.0  
!  
interface Serial0/0/1  
ip address 192.168.45.1 255.255.255.0  
clock rate 64000  
!  
interface Serial0/2/0  
ip address 200.20.2.1 255.255.255.0  
!
```

R5:

```
interface FastEthernet0/0
ip address 192.168.5.1 255.255.255.0
!
interface Serial0/0/0
ip address 192.168.45.2 255.255.255.0
!
interface Serial0/0/1
ip address 192.168.56.1 255.255.255.0
clock rate 64000
!
```

R6:

```
interface FastEthernet0/0
ip address 192.168.6.1 255.255.255.0
!
interface Serial0/0/0
ip address 192.168.56.2 255.255.255.0
```

ISP1:

```
interface Serial0/0/0
ip address 100.10.1.2 255.255.255.0
```

ISP2:

```
interface Serial0/0/0
ip address 200.20.2.2 255.255.255.0
```

ج2: ارتباط با سویچ های 1 با 2 را با استفاده از پروتکل PAGP پیاده سازی نمایید.

SW1:

```
interface FastEthernet0/2
channel-group 1 mode desirable
!
interface FastEthernet0/3
channel-group 1 mode desirable
!
interface FastEthernet0/4
channel-group 1 mode desirable
```

SW2:

```
interface FastEthernet0/2
channel-group 1 mode auto
!
interface FastEthernet0/3
channel-group 1 mode auto
!
interface FastEthernet0/4
channel-group 1 mode auto
```

ج3: با استفاده از پروتکل ppp ارتباط روتر 2 با 4 و روتر 5 با 6 را راه اندازی نموده و مکانیزم احراز هویت چپ استفاده گردد.

R2:

```
hostname R2
!
username R4 password 0 1234
!
!interface Serial0/0/0
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccna
!
interface Serial0/0/1
encapsulation ppp
ppp authentication chap
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccnp
```

R4:

```
hostname R4
!  
username R2 password 0 1234
!  
interface Serial0/0/0
encapsulation ppp
ppp authentication chap
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccnp
ip nat inside
```

R5, R6:

R5:

```
hostname R5
!  
username R6 password 0 1234
!  
interface Serial0/0/1
encapsulation ppp
ppp authentication chap
```

R6:

```
hostname R6
!  
username R5 password 0 1234
!  
interface Serial0/0/0
encapsulation ppp
ppp authentication chap
```

ج4: پروتکل های مسیریابی مطابق با دیاگرام را پیاده سازی نموده و برای ارتباط روتر 2 با 4 از مکانیزم MD5 با پسورد CCNA و برای ارتباط روتر 2 با 3 از مکانیزم MD5 با پسورد CCNA استفاده نمایید.

R1:

```
router eigrp 50
network 192.168.1.0
network 192.168.12.0
```

R2:

```
hostname R2
!  
username R4 password 0 1234
!
```

```

!interface Serial0/0/0
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccna
!
interface Serial0/0/1
encapsulation ppp
ppp authentication chap
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccnp
!
router eigrp 50
redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1 1
network 192.168.12.0
!
router ospf 1
redistribute eigrp 50 metric 1 subnets
network 192.168.24.1 0.0.0.0 area 20
network 192.168.23.1 0.0.0.0 area 20

```

R3:

```

!
interface Serial0/0/0
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccna
ip nat inside
!
interface Serial0/0/1
encapsulation frame-relay
frame-relay map ip 100.10.1.2 300 broadcast
ip nat outside
!
router ospf 1
log-adjacency-changes
network 192.168.23.2 0.0.0.0 area 20
network 100.10.1.1 0.0.0.0 area 20
!
ip nat inside source list 1 interface Serial0/0/1 overload!
!
access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255

```

R4:

```
hostname R4
!
username R2 password 0 1234
!
interface Serial0/0/0
encapsulation ppp
ppp authentication chap
ip ospf authentication message-digest
ip ospf authentication-key ccnp
ip nat inside
!
interface Serial0/2/0
encapsulation frame-relay
frame-relay map ip 200.20.2.2 500 broadcast
ip nat outside
!
router ospf 1
network 192.168.24.2 0.0.0.0 area 20
network 192.168.45.1 0.0.0.0 area 20
network 200.20.2.1 0.0.0.0 area 20
!
ip nat inside source list 1 interface Serial0/2/0 overload
!
access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255
```

R5:

```
hostname R5
!
username R6 password 0 1234
!
interface Serial0/0/1
encapsulation ppp
ppp authentication chap
clock rate 64000
!
router eigrp 100
redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1 1
network 192.168.5.0
network 192.168.56.0
!
router ospf 1
redistribute eigrp 100 metric 1 subnets
network 192.168.45.2 0.0.0.0 area 20
```

R6:

```
hostname R6
!
username R5 password 0 1234
!
interface Serial0/0/0
 encapsulation ppp
 ppp authentication chap
!
router eigrp 100
 network 192.168.6.0
 network 192.168.56.0
```

ISP1:

```
interface Serial0/0/0
 ip address 100.10.1.2 255.255.255.0
 encapsulation frame-relay
 frame-relay map ip 100.10.1.1 400 broadcast
```

ISP2:

```
interface Serial0/0/0
 ip address 200.20.2.2 255.255.255.0
 encapsulation frame-relay
 frame-relay map ip 200.20.2.1 600 broadcast
```

ج5: دسترسی روترهای 3 و 4 را با ISP برقرار نموده و دسترسی کاربران سوییچ 10 را به هر دوی اینها مقدور نمایید.

R3:

```
!
interface Serial0/0/0
 ip ospf authentication message-digest
 ip ospf authentication-key ccna
 ip nat inside
!
interface Serial0/0/1
 encapsulation frame-relay
 frame-relay map ip 100.10.1.2 300 broadcast
 ip nat outside
!
ip nat inside source list 1 interface Serial0/0/1 overload!
!
access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255
```

R4:

```
interface Serial0/0/0
  encapsulation ppp
  ppp authentication chap
  ip ospf authentication message-digest
  ip ospf authentication-key ccnp
  ip nat inside
!
interface Serial0/2/0
  encapsulation frame-relay
  frame-relay map ip 200.20.2.2 500 broadcast
  ip nat outside
!
ip nat inside source list 1 interface Serial0/2/0 overload
!
access-list 1 permit 192.168.1.0 0.0.0.255
```

R5:

```
hostname R5
!
username R6 password 0 1234
!
interface Serial0/0/1
  encapsulation ppp
  ppp authentication chap
  clock rate 64000
!
router eigrp 100
  redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1 1
  network 192.168.5.0
  network 192.168.56.0
!
router ospf 1
  redistribute eigrp 100 metric 1 subnets
  network 192.168.45.2 0.0.0.0 area 20
```

R6:

```
hostname R6
!
username R5 password 0 1234
!
interface Serial0/0/0
  encapsulation ppp
```

```
ppp authentication chap
!  
router eigrp 100  
network 192.168.6.0  
network 192.168.56.0
```

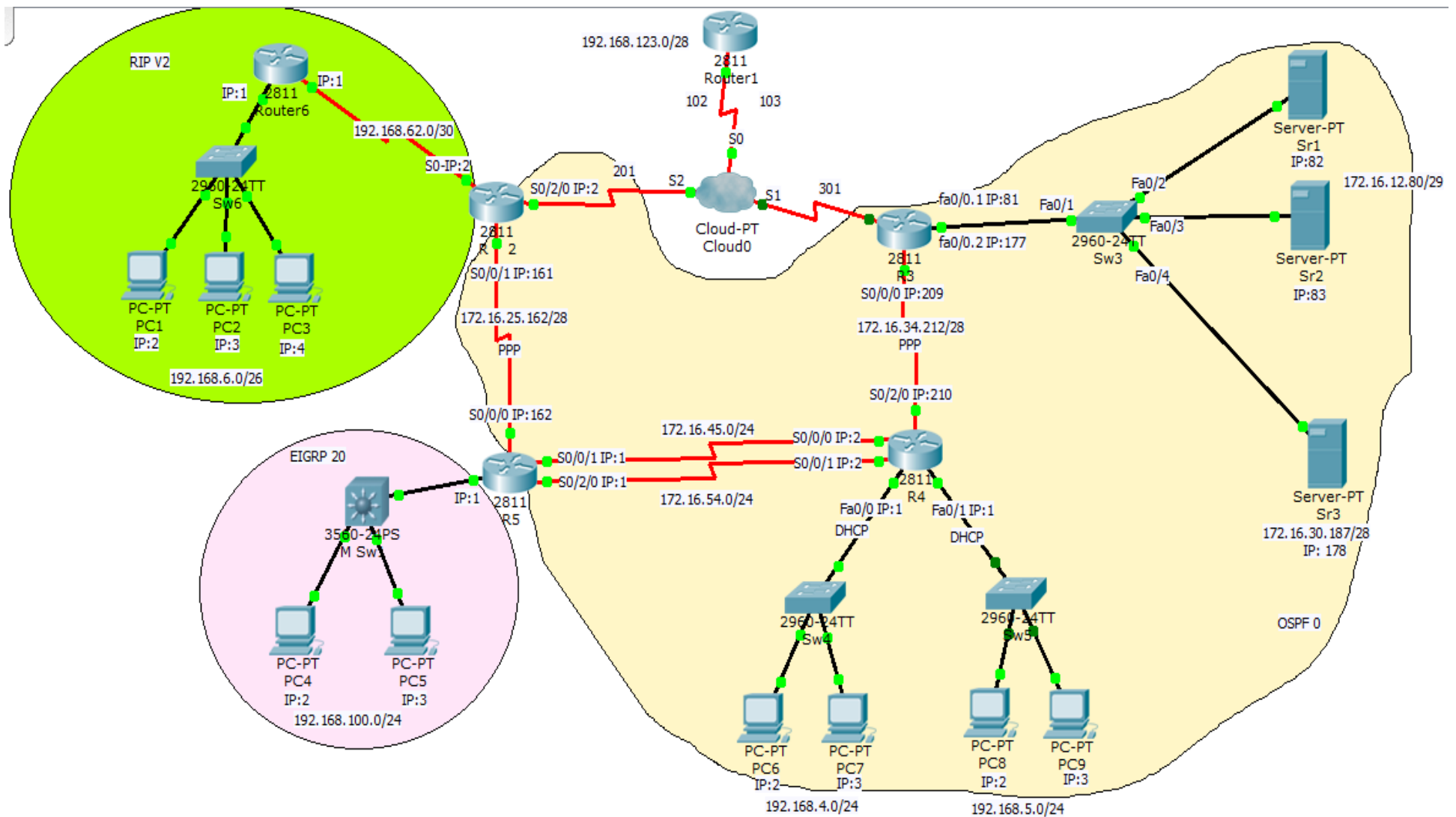
ISP1:

```
interface Serial0/0/0  
ip address 100.10.1.2 255.255.255.0  
encapsulation frame-relay  
frame-relay map ip 100.10.1.1 400 broadcast
```

ISP2:

```
interface Serial0/0/0  
ip address 200.20.2.2 255.255.255.0  
encapsulation frame-relay  
frame-relay map ip 200.20.2.1 600 broadcast
```


سناريو جلسه 27: Subnetting - DHCP - Frame-PPP - ACL - Redi-ACL - Dynamic Rout.

س1: با استفاده از IP های داده شده به اختصاص آدرسها پرداخته و در روتر 4 سرویس DHCP برای سوییچ های 4 و 5 پیاده سازی گردد.

س 2: از پروتکل PPP برای ارتباط روتر 3 با 4 و روتر 2 با 5 استفاده شده و از ارتباط روتر 3 با 4 با مکانیزم احراز هویت Chap پیاده سازی گردد.

س 3: برای روتر های R3,R2,R1 پروتکل های Frame relay به روش ها؟؟؟ اسپک پیاده سازی شده و از DLCI های داده شده استفاده گردد.

س4: پروتکل های مسیریابی مطابق شکل پیاده سازی گردد و برای ارتباط روتر 3 و 4 از مکانیزم MD5 استفاده گردد.

س 5: دسترسی PC1 به سرور 1 از طریق Web و به سرور 2 از طریق پروتکل ICMP و نسبت به سرور 3 کلا مسدود باشد.

س 6: قابلیت SSH نسبت به روتر 2 برای PC2,5,6 کلا مسدود باشد.

ج 1: با استفاده از IP هاي داده شده به اختصاص آدرسها پرداخته و در روتر 4 سرويس DHCP براي سويچ هاي 4 و 5 پياده سازي گردد. ابتدا Subnet ها را محاسبه مي كنيم.

Sw6:

192.168.6.0/27

S:

8	8	8	3
255.	255.	255.	224
11111111	11111111	11111111	11100000

Net-ID: 192.168.6.0

Net-Mask: 255.255.255.224

255-31=224

R1,R3:

192.168.123.0/28

S:

8	8	8	4
255.	255.	255.	240
11111111	11111111	11111111	11110000

Net-ID: 192.168.123.0

Net-Mask: 255.255.255.240

255-15=240

R1,R6:

192.168.62.0/30

S:

8	8	8	6
255.	255.	255.	224
11111111	11111111	11111111	11111100

Net-ID: 192.168.62.0

Net-Mask: 255.255.255.252

255-3=252

R2,R5:

172.16.25.162/28

S:

8	8	8	4
255.	255.	255.	240
11111111	11111111	11111111	11110000

Net-ID: 172.16.25.160

Net-Mask: 255.255.255.240

255-15=240

1. $2^4 = 16 \text{ Subnets}$
2. $2^4 - 2 = 14 \text{ Host}$

3. $256 - 240 = 16$ Step

4. .

Step 16	16×0	16×1	16×2		16×10	16×11
Net_ID	0	16	32		160	176
First					161	
2th					162	
Last					174	
Broadcast					175	

R3,R4:

172.16.34.212/28

S:

8	8	8	4
255.	255.	255.	240
11111111	11111111	11111111	11110000

Net-ID: 172.16.25.208

Net-Mask: 255.255.255.240

255-15=240

1. $2^4 = 16$ Subnets

2. $2^4 - 2 = 14$ Host

3. $256 - 240 = 16$ Step

4. .

Step 16	16×0	16×1	16×2		16×13	16×14
Net_ID	0	16	32		208	224
First					209	
...					212	
Last					222	
Broadcast					223	

Server 1, Server2:

172.16.12.80/29

S:

8	8	8	4
255.	255.	255.	248
11111111	11111111	11111111	11111000

Net-ID: 172.16.12.80

Net-Mask: 255.255.255.248

255-7=248

1. $2^5 = 32$ Subnets

2. $2^3 - 2 = 6$ Host

3. $256 - 248 = 8$ Step

4. .

Step 16	8×0	8×1	8×2	...	8×10	8×11
Net_ID	0	8	18	...	80	88
First				...	81	

...				...		
Last				...	86	
Broadcast				...	87	

Server3

172.16.30.187/28

S:

8	8	8	4
255.	255.	255.	240
11111111	11111111	11111111	11110000

Net-ID: 172.16.30.176

Net-Mask: 255.255.255.240

255-15=240

1. $2^4 = 16$ Subnets
2. $2^4 - 2 = 14$ Host
3. $256 - 240 = 16$ Step
4. .

Step 16	16×0	16×1	16×2		16×11	16×12
Net_ID	0	16	32		176	192
First					177	
...th					187	
Last					...	
Broadcast					191	

اختصاص IP به Interface ها :

R6

```

1 Router(config)#interface fastEthernet 0/0
2 Router(config-if)#ip add 192.168.6.1 255.255.255.224
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config)#interface serial 0/0/0
6 Router(config-if)#ip address 192.168.62.1 255.255.255.252
8 Router(config-if)#clock rate 64000
9 Router(config-if)#no sh

```

R2:

```

1 Router(config)#interface serial 0/0/0
2 Router(config-if)#ip address 192.168.62.2 255.255.255.252
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config-if)#inte ser 0/0/1
6 Router(config-if)#ip address 172.16.25.161 255.255.255.240

```

8	Router(config-if)#clock rate 64000
9	Router(config-if)#no sh

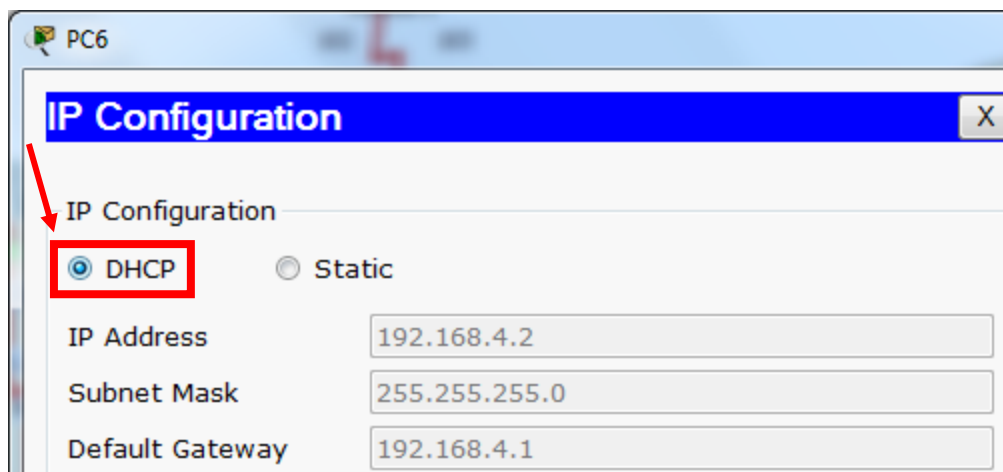
R5:

1	Router(config-if)#int fa 0/0
2	Router(config-if)#ip add 192.168.100.1 255.255.255.0
3	Router(config-if)#no sh
4	
5	Router(config)#interface serial 0/0/0
6	Router(config-if)#ip address 172.16.25.162 255.255.255.240
8	Router(config-if)#no sh
9	
10	Router(config-if)#in ser 0/0/1
11	Router(config-if)#ip add 172.16.45.1 255.255.255.0
12	Router(config-if)#clock rate 64000
13	Router(config-if)#no sh
14	
15	Router(config-if)#int ser 0/2/0
16	Router(config-if)#ip add 172.16.54.1 255.255.255.0
17	Router(config-if)#clock rate 64000
18	Router(config-if)#no sh

R4

1	Router(config)#int ser 0/0/0
2	Router(config-if)#ip add 172.16.45.2 255.255.255.0
3	Router(config-if)#no sh
4	
5	Router(config-if)#int ser 0/0/1
6	Router(config-if)#ip add 172.16.54.2 255.255.255.0
8	Router(config-if)#no sh
9	
10	Router(config-if)#int ser 0/2/0
11	Router(config-if)#ip add 172.16.34.210 255.255.255.240
12	Router(config-if)#no sh
13	
14	Router(config-if)#int fa 0/0
15	Router(config-if)#ip add 192.168.4.1 255.255.255.0
16	Router(config-if)#no sh
17	
18	Router(config-if)#int fa 0/1
19	Router(config-if)#ip add 192.168.5.1 255.255.255.0
20	Router(config-if)#no sh
21	
22	DHCP Sw4
23	Router(config)#ip dhcp pool Test1
24	Router(dhcp-config)#network 192.168.4.2 255.255.255.0

25	Router(dhcp-config)# default-router 192.168.4.1
26	
27	DHCP Sw5
28	Router(config)# ip dhcp pool Test2
29	Router(dhcp-config)# network 192.168.5.2 255.255.255.0
30	Router(dhcp-config)# default-router 192.168.5.1

SW3:

1	Switch(config)# vlan 10
2	Switch(config-vlan)# vlan 20
3	
4	Switch(config)# interface range fa 0/2-3
5	Switch(config-if-range)# switchport mode access
6	Switch(config-if-range)# switchport access vlan 10
8	
9	Switch(config)# int fa 0/4
10	Switch(config-if)# switchport mode access
11	Switch(config-if)# switchport access vlan 20
12	
13	Switch(config-if)# int fa 0/1
14	Switch(config-if)# switchport mode trunk
15	

R3:

1	Router(config)# interface ser 0/0/0
2	Router(config-if)# ip add 172.16.34.209 255.255.255.240
3	Router(config-if)# clock rate 64000
4	
5	Router(config-if)# interface fastEthernet 0/0.1
6	Router(config-subif)# encapsulation dot1Q 10
8	Router(config-subif)# ip add 172.16.12.81 255.255.255.248
9	
10	Router(config)# interface fastEthernet 0/0.2

11	Router(config-subif)# encapsulation dot1Q 20
12	Router(config-subif)# ip add 172.16.30.177 255.255.255.240
13	
14	Router(config)# interface fa 0/0
15	Router(config-if)# no sh

ج 2: از پروتکل PPP براي ارتباط روتر 3 با 4 و روتر 2 با 5 استفاده شده و از ارتباط روتر 3 با 4 با مکانیزم احراز هویت Chap پیاده سازی گردد.

R3⇒R4: PPP Protocol & Chap Authentication

R3:

1	Router(config)# hostname r3
2	r3(config)# username r4 password 123
3	
4	r3(config)# interface serial 0/0/0
5	r3(config-if)# encapsulation ppp
6	r3(config-if)# ppp authentication chap
7	r3(config-if)# no sh

R4:

1	Router(config)# hostname r4
2	r4(config)# username r3 password 123
3	
4	r4(config)# interface se 0/2/0
5	r4(config-if)# encapsulation ppp
6	r4(config-if)# ppp authentication chap
7	r4(config-if)# no sh

R2⇒R5: PPP Protocol

R2:

1	Router(config)# hostname r2
2	r2(config)# username r5 password 123
3	
4	r2(config)# int ser 0/0/0
5	r2(config-if)# encapsulation ppp
6	r2(config-if)# no sh

R5:

```

1 Router(config)#hostname r5
2 r5(config)#username r2 password 123
3
4 r5(config)#int ser 0/0/0
5 r5(config-if)#encapsulation ppp
6 r5(config-if)#no sh

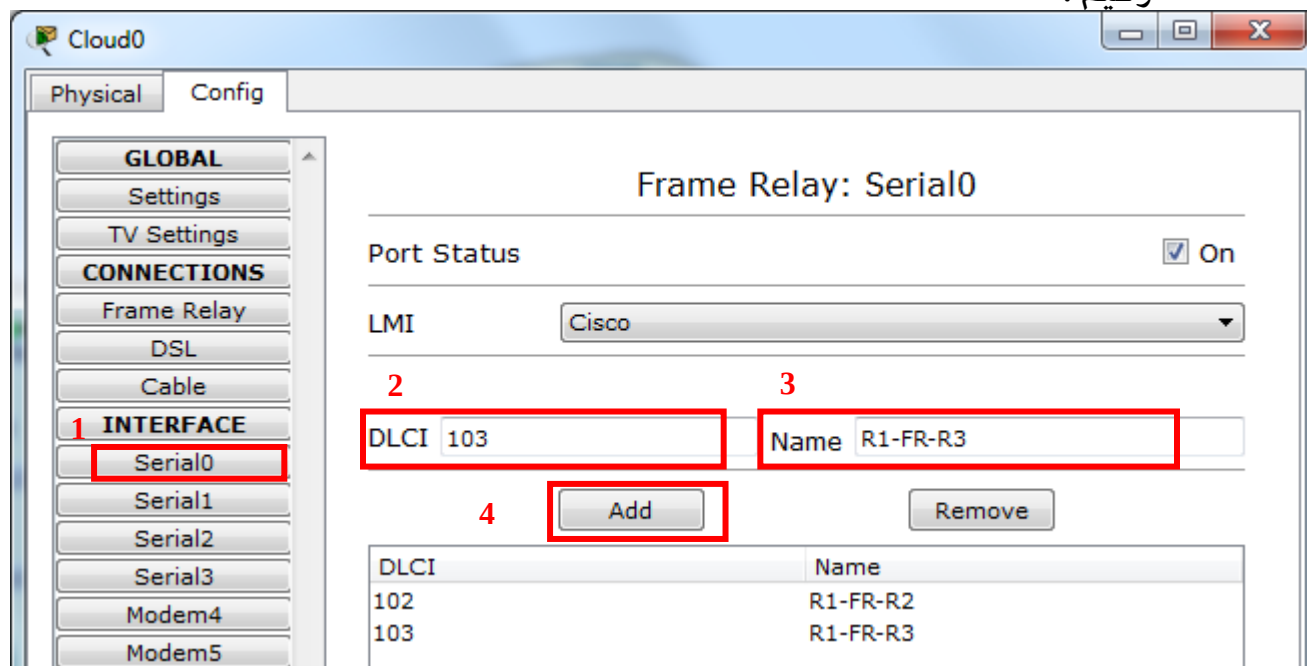
```

ج 3: براي روتر هاي R3,R2,R1 پروتكلهاي Frame relay به روش هاي؟؟؟ اسپك پياده سازي شده و از DLCI هاي داده شده استفاده گردد.

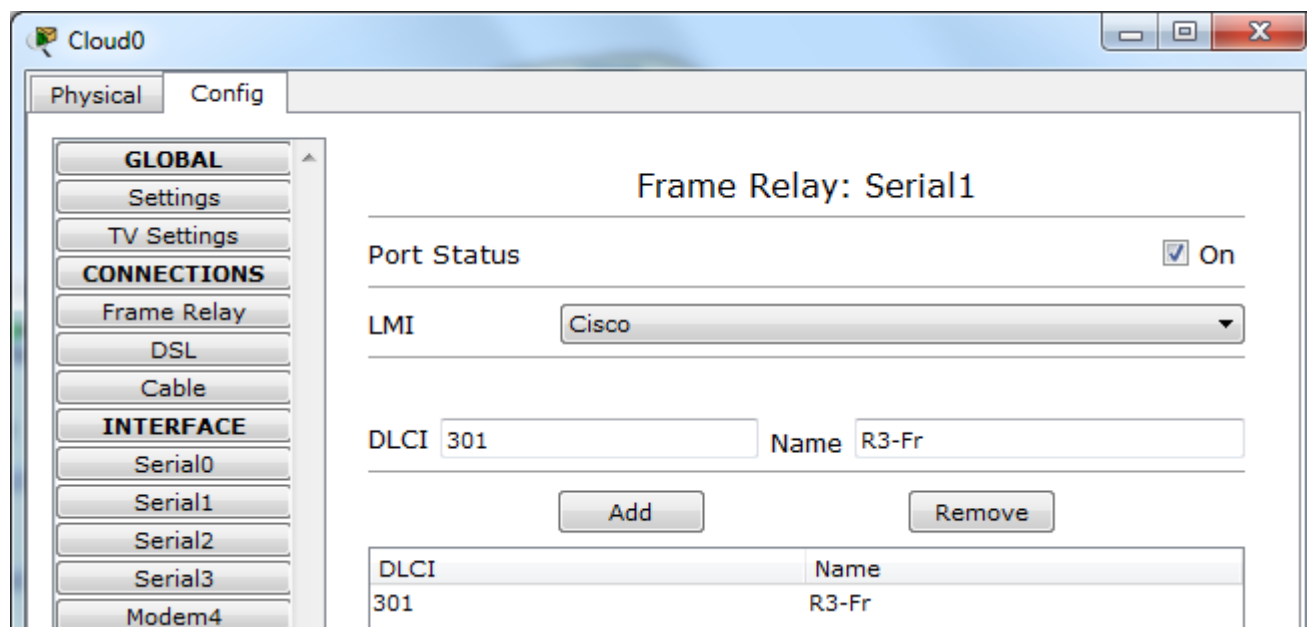
ب 1- بر روي ابر كليك كرده و DLCI را از قسمت Config و Interface تعريف مي كنيم.

a. Serial 0 را كليك مي كنيم.

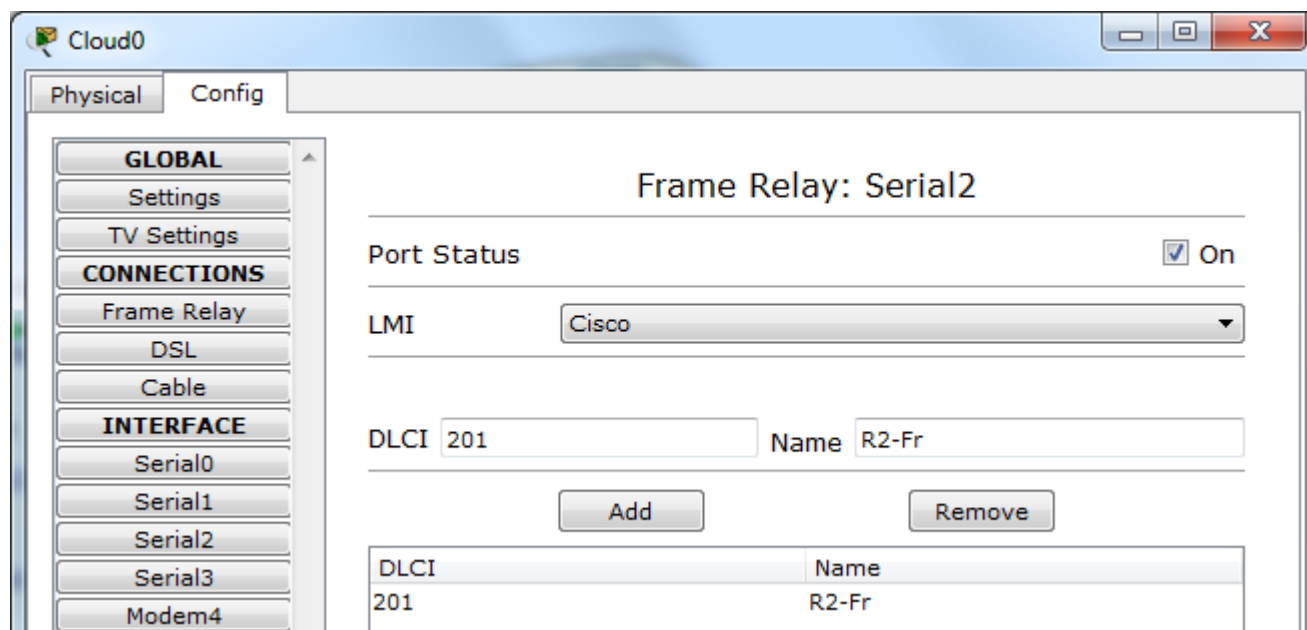
b. DLCI هائيكه به پورت سريال ابر متصل هستند را وارد مي كنيم و براي آنها نام انتخاب كرده و سپس در هر مرحله كليك ADD را مي زنيم.

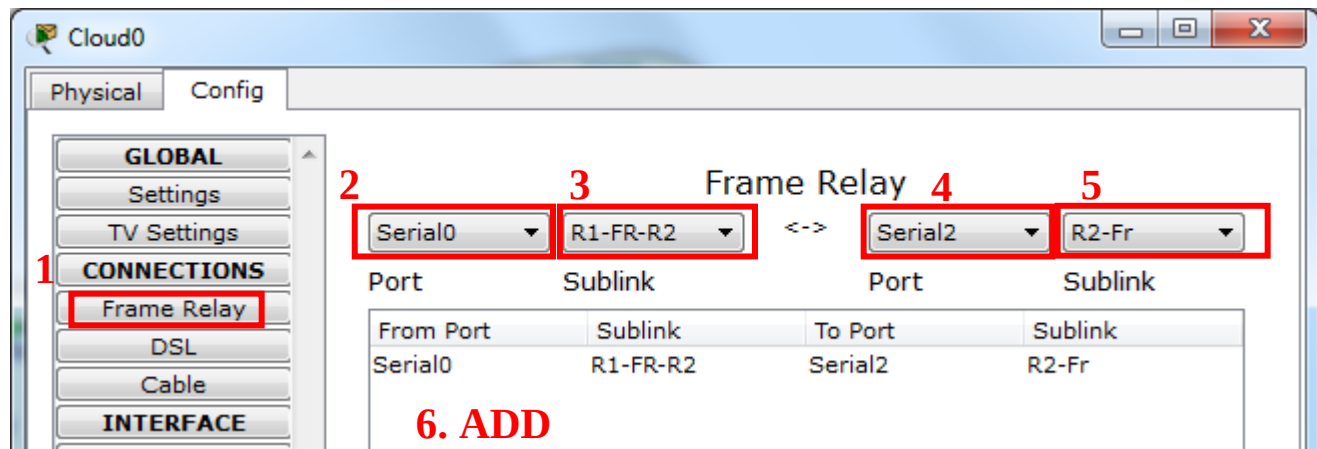
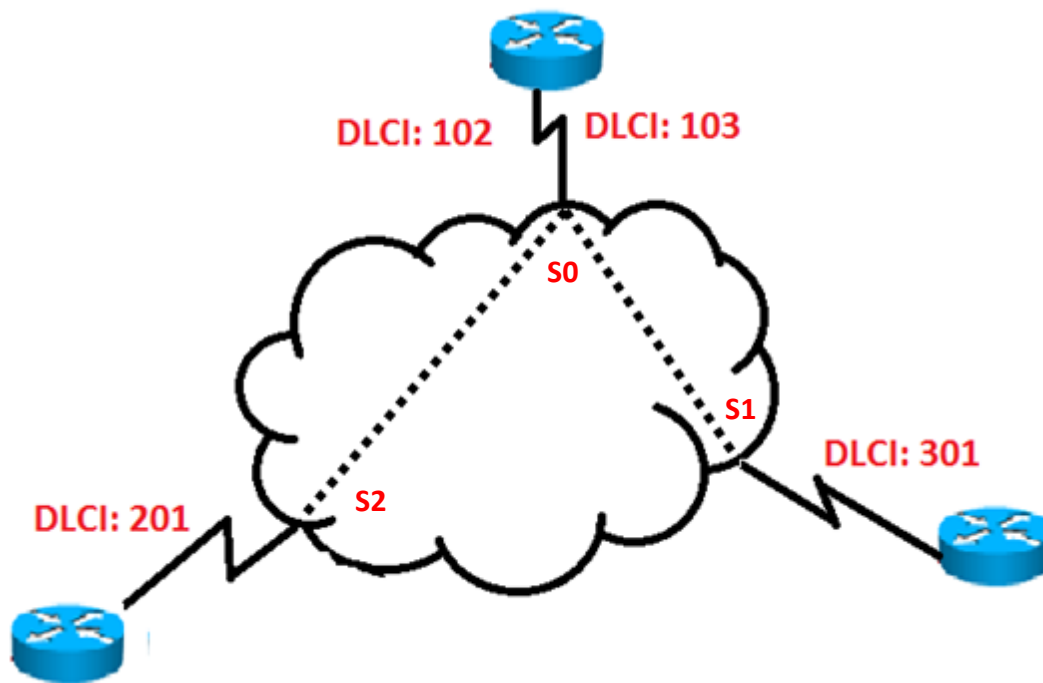
c. و پورت Serial 1 را كليك كرده و مانند بالا DLCI مرتبط به اين پورت را Add مي كنيم.

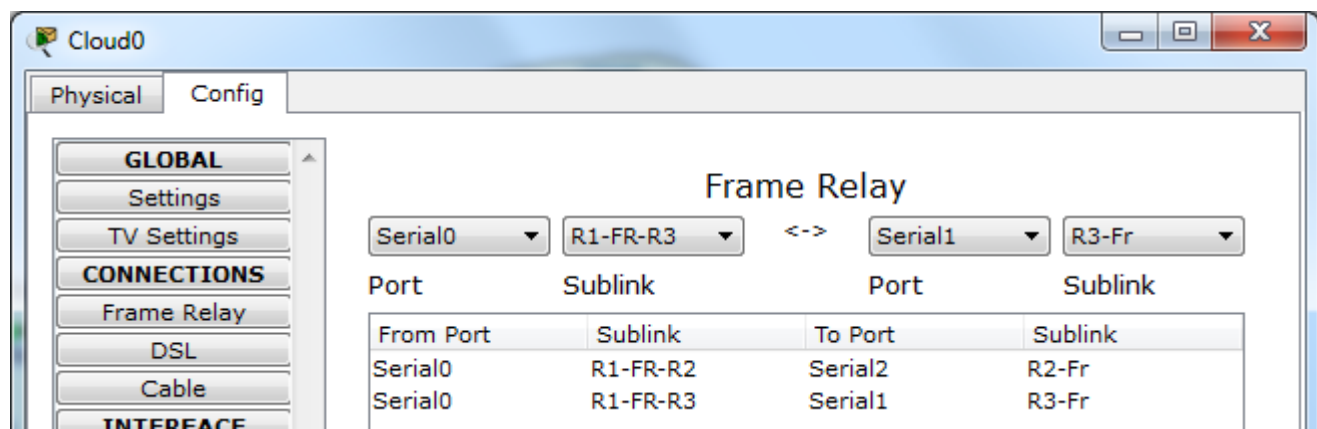
d. و پورت سریال Se2

ب 2- مجدداً بر روی ابر کلیک کرده و Frame Relay ها را دقیقاً مطابق به شکل زیر تعریف می‌کنیم.

در سمت اول از پورت سریال Se0 ابر با نام R1-FR-R2 و در سمت دیگر ابر از طریق پورت سریال Se2 با نام R2-Fr به روتر R2 متصل می شویم.

در سمت اول از پورت سریال Se0 ابر با نام R1-FR-R3 و در سمت دیگر ابر از طریق پورت سریال Se1 با نام R3-Fr به روتر R3 متصل می شویم.

ب3- حال باید روتر ها را Config کنیم و به پورتهای روتر IP بدهیم.

R1:

```
1 Router(config)#interface se 0/0/0
2 Router(config-if)#encapsulation frame-relay
3 Router(config-if)#ip address 192.168.123.1 255.255.255.240
4
5 Router(config-if)#frame-relay map ip 192.168.123.3 103 broadcast
6 Router(config-if)#frame-relay map ip 192.168.123.2 102 broadcast
7 Router(config-if)#no sh
```

R3:

```
1 r3(config)#int ser 0/0/1
2 r3(config-if)#encapsulation frame-relay
3 r3(config-if)#ip address 192.168.123.3 255.255.255.240
4
5 r3(config-if)#frame-relay map ip 192.168.123.1 301 broadcast
6 r3(config-if)#no sh
```

R2:

```
1 r2(config)#int ser 0/2/0
2 r2(config-if)#encapsulation frame-relay
3 r2(config-if)#ip address 192.168.123.2 255.255.255.240
4
5 r2(config-if)#frame-relay map ip 192.168.123.2 201 broadcast
6 r2(config-if)#no sh
```

ج 4: پروتکل های مسیریابی مطابق شکل پیاده سازی گردد و برای ارتباط روتر 3 و 4 از مکانیزم MD5 استفاده گردد.

راه اندازی Dynamic Routing :

R6:

```
1 Router(config)#router rip
2 Router(config-router)#ver 2
3 Router(config-router)#network 192.168.6.0
4 Router(config-router)#network 192.168.62.0
```

R2:

```

1 Router(config)#router rip
2 Router(config-router)#version 2
3 Router(config-router)#network 192.168.62.0
4
5 Router(config)#router ospf 1
6 Router(config-router)#network 172.16.25.161 0.0.0.15 area 0
7 Router(config-router)#network 192.168.123.2 0.0.0.15 area 0
8 Router(config-router)#redistribute rip metric 1 subnets
9
10 Router(config)#router rip
11 Router(config-router)#version 2
12 Router(config-router)#redistribute ospf 1 metric 1

```

- خط 6 و 7: محاسبه ي Wildcard ، Interface Se0/0/1

Wildcard=255.255.255.255 - NetMask

Wildcard= 255.255.255.255 - 255.255.255.240=0.0.0.15

R5:

```

1 Router(config)#router eigrp 20
2 Router(config-router)#network 192.168.100.0
3
4 Router(config)#router ospf 1
5 Router(config-router)#network 172.16.25.162 0.0.0.15 area 0
6 Router(config-router)#network 172.16.45.1 0.0.0.0 area 0
7 Router(config-router)#network 172.16.54.1 0.0.0.0 area 0
8 Router(config-router)#redistribute eigrp 20 metric 1 subnets
9
10 Router(config)#router eigrp 20
11 Router(config-router)#redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1

```

R4:

```

1 Router(config)#router ospf 1
2 Router(config-router)#network 172.16.45.2 0.0.0.0 area 0
3 Router(config-router)#network 172.16.54.2 0.0.0.0 area 0
4 Router(config-router)#network 192.168.4.1 0.0.0.0 area 0
5 Router(config-router)#network 192.168.5.1 0.0.0.0 area 0
6 Router(config-router)#network 172.16.34.210 0.0.0.15 area 0

```

R3:

```

1 Router(config)#router ospf 1
2 Router(config-router)#network 172.16.12.81 0.0.0.7 area 0
3 Router(config-router)#network 172.16.30.177 0.0.0.15 area 0
4 Router(config-router)#network 192.168.123.3 0.0.0.15 area 0
5 Router(config-router)#net 172.16.34.209 0.0.0.15 area 0

```

R3:

```

1 r3(config)#interface serial 0/0/0
2 r3(config-if)#ip ospf authentication-key ccna
3 r3(config-if)#ip ospf authentication message-digest

```

R4:

```

1 r4(config)#interface serial 0/2/0
2 r4(config-if)#ip ospf authentication-key ccna
3 r4(config-if)#ip ospf authentication message-digest

```

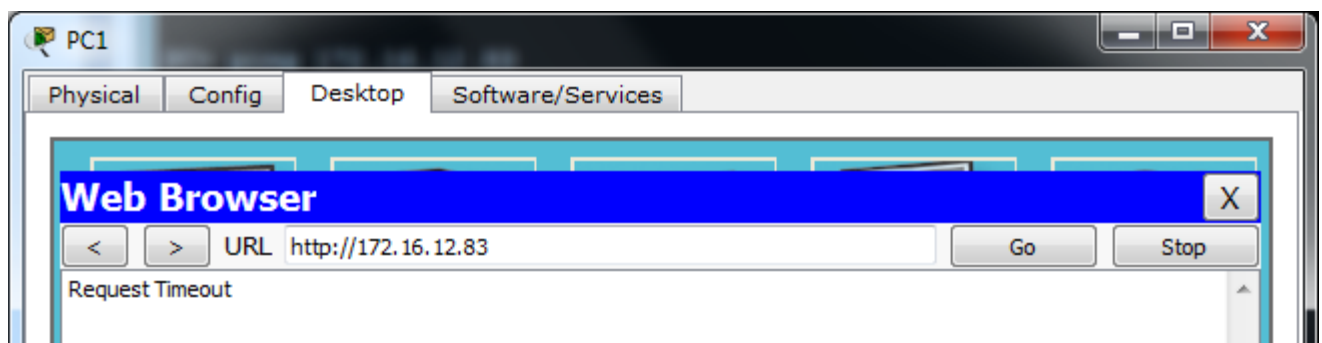
ج 5- دسترسی PC1 به سرور 1 از طریق Web و به سرور 2 از طریق پروتکل ICMP و نسبت به سرور 3 کلا مسدود باشد. (بخش 1- خط 1 و 2) (بخش 2- خط 4 و 5) (بخش 3- خط 7)

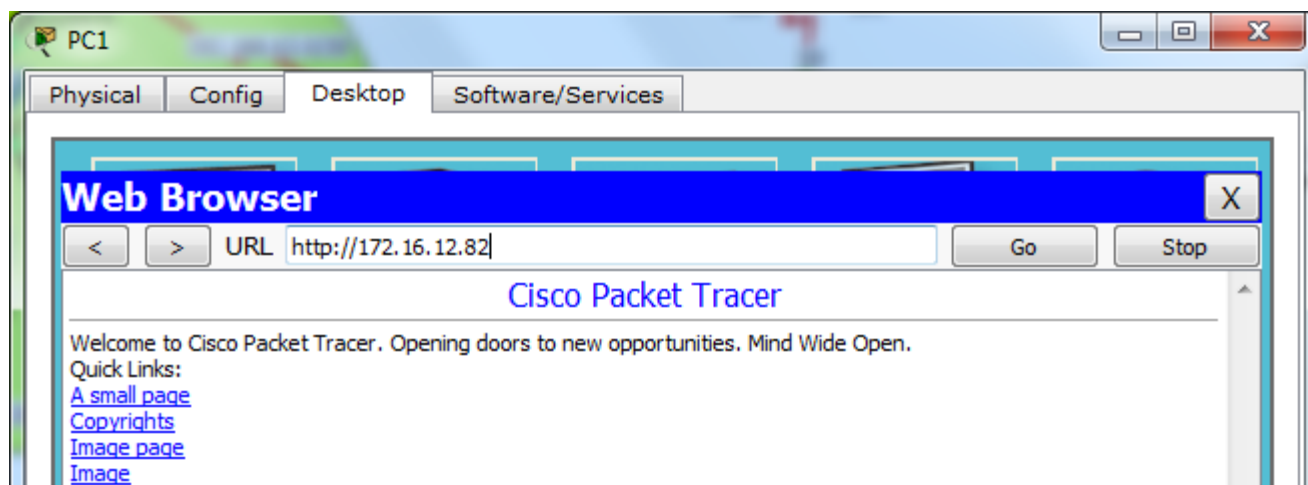
R6:

```

1 Router(config)#access-list 180 permit tcp host 192.168.6.2 host 172.16.12.82 eq 80
2 Router(config)#access-list 180 deny ip host 192.168.6.2 host 172.16.12.82
3
4 Router(config)#access-list 180 permit icmp host 192.168.6.2 host 172.16.12.83
5 Router(config)#access-list 180 deny ip host 192.168.6.2 host 172.16.12.83
6
7 Router(config)#access-list 180 deny ip host 192.168.6.2 host 172.16.30.178
8
9 Router(config)#access-list 180 permit ip any any
10
11 Router(config-if)#inter fa 0/0
12 Router(config-if)#ip access-group 180 in

```


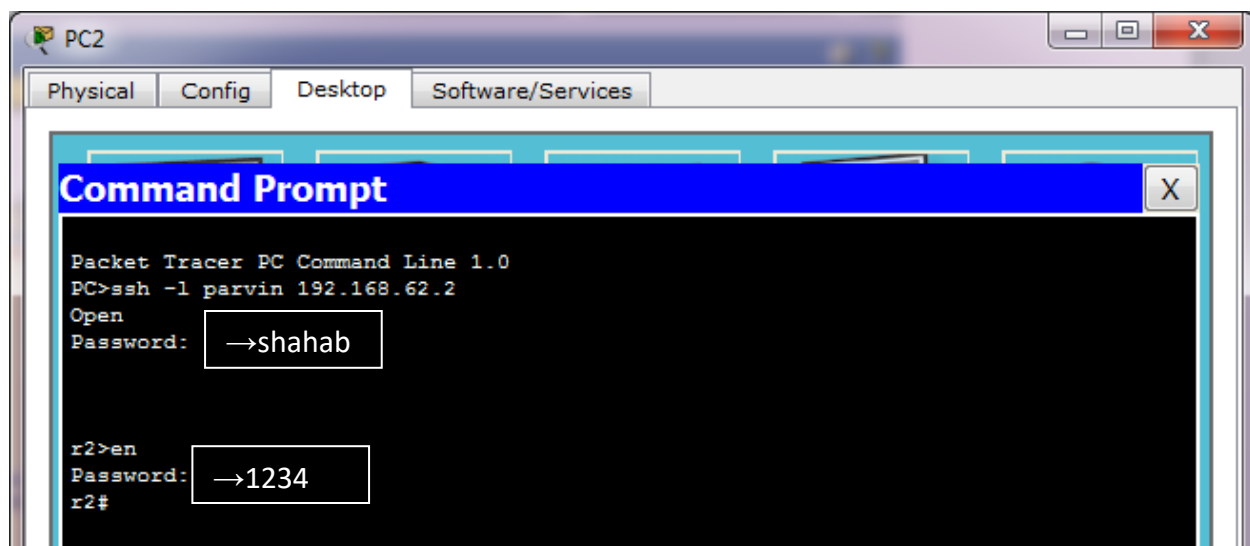

و ...

ج 6: قابلیت SSH نسبت به روتر 2 برای PC2,5,6 کلا مسدود باشد.
ب 1. ابتدا SSH را بر روی روتر فعال می کنیم:

1	r2(config)#ip domain-name <u>cisco.com</u>
2	r2(config)#crypto key generate rsa
3	The name for the keys will be: r2.cisco.com
4	Choose the size of the key modulus in the range of 360 to 2048 for your General Purpose Keys.
5	Choosing a key modulus greater than 512 may take a few minutes.
6	How many bits in the modulus [512]: <u>1024</u>
7	% Generating 1024 bit RSA keys, keys will be non-exportable...[OK]
8	
9	r2(config)#ip ssh version 2
10	r2(config)#username <u>parvin</u> password <u>shahab</u>
11	r2(config)#enable secret <u>1234</u>
12	r2(config)#line vty 0 4
13	r2(config-line)#login local
14	
15	r2(config-line)#transport in
	r2(config-line)#transport input ssh

PC2>ssh -L parvin 192.168.62.2

ب2. حال ACL مورد نظر را جهت بستن دسترسی PC ها از نوع استاندارد می نویسیم که آنرا باید در مقصد (یعنی روتر R2 اعمال نماییم):

IP PC2:192.168.6.3

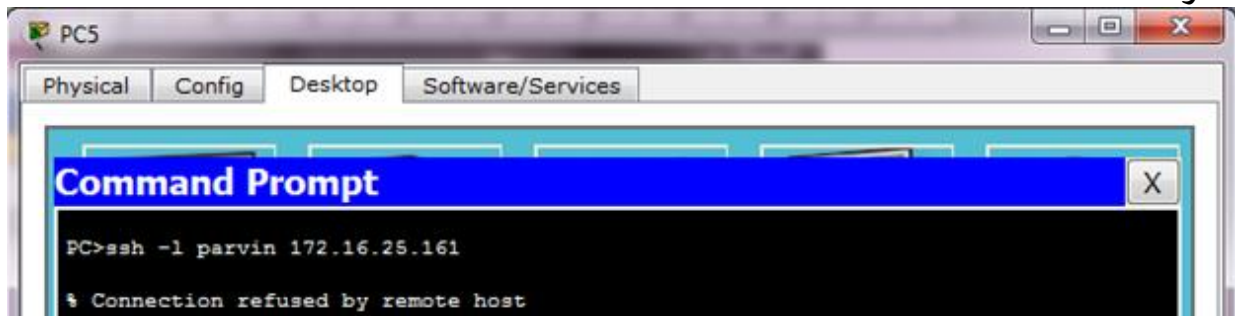
IP PC5:192.168.100.3

IP PC6:192.168.4.2

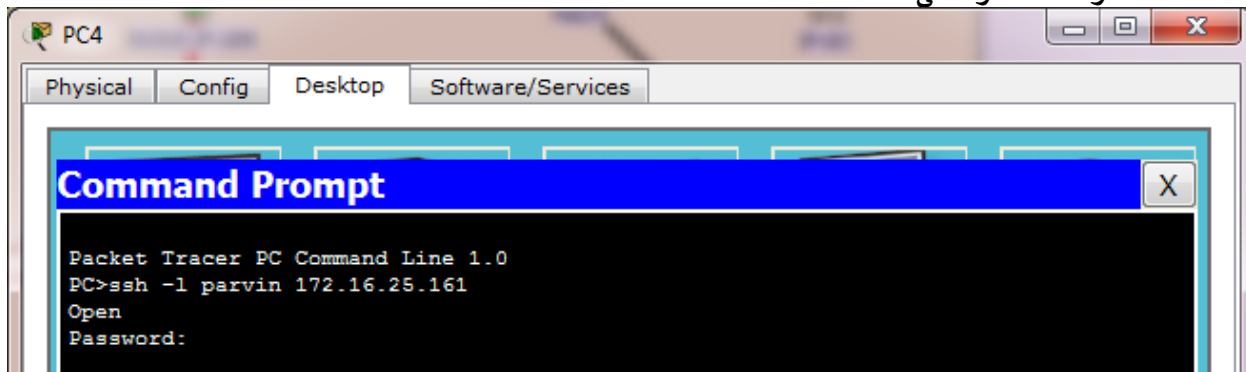
R2:

```
1 r2(config)#access-list 20 deny host 192.168.6.3
2 r2(config)#access-list 20 deny host 192.168.100.3
3 r2(config)#access-list 20 deny host 192.168.4.2
4 r2(config)#access-list 20 permit any
5
6 r2(config)#line vty 0 4
7 r2(config-line)#access-class 20 in
```

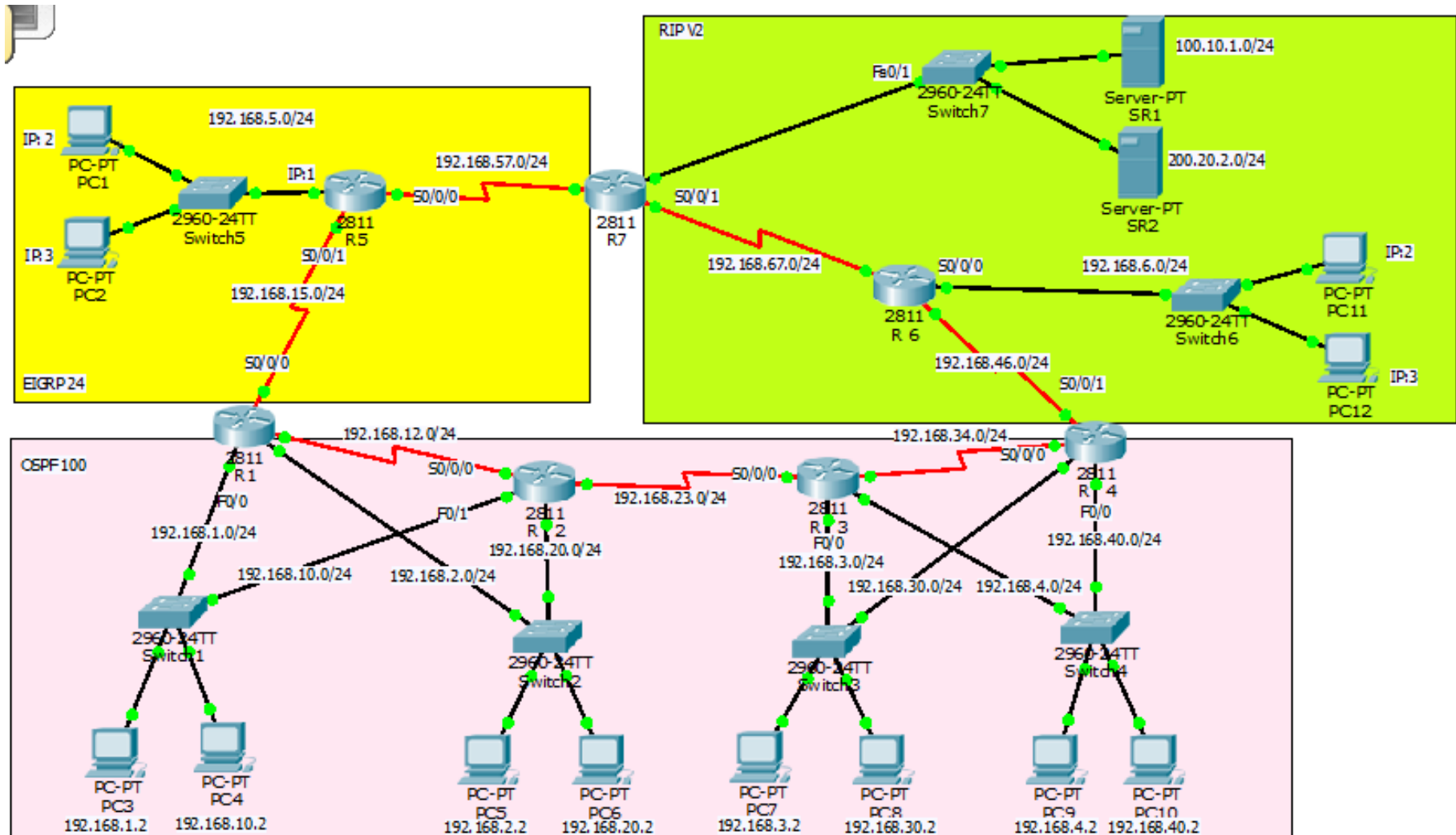
ب3. تست از PC5:

در حالیکه از PC4 بخواهیم از طریق SSH به روتر R2 وصل شویم، می شود در نتیجه ACL ما درست کار می کند.

سناریو جلسه 29: SSH-Telnet-ACL - V.Interface و ...

س 1: با استفاده از IP های داده شده ، ارتباط اولیه شبکه را راه اندازی نموده و پروتکل های مسیریابی را مطابق با شکل پیاده سازی نمایید.

س 2: دسترسی PC2 نسبت به Server 1 فقط از طریق Web مقدور باشد.

س 3: دسترسی PC 1 نسبت به Server 1,2 فقط از طریق پروتکل ICMP مسدود باشد.

س 4: دسترسی کاربران SW1 / SW3 / SW6 از طریق SSH نسبت به Router 7 مسدود باشد.

س 5: قابلیت Telnet نسبت به Server 1 فقط برای PC12 مقدور باشد.

ج 1- اختصاص IP: با استفاده از IP های داده شده ، ارتباط اولیه شبکه را راه اندازی نموده و پروتکل های مسیریابی را مطابق با شکل پیاده سازی نمایید.

R1:

```

1 R1(config)#int ser 0/0/0
2 R1 (config-if)#ip add 192.168.15.2 255.255.255.0
3 R1 (config-if)#no sh
4
5 R1 (config-if)#int ser 0/0/1
6 R1 (config-if)#ip add 192.168.12.1 255.255.255.0
7 R1 (config-if)#clock rat 64000
8 R1 (config-if)#no sh
9
10 R1(config)#int fa 0/0
11 R1 (config-if)#ip add 192.168.1.1 255.255.255.0
12 R1(config-if)#no sh
13
14 R1(config)#int fa 0/1
15 R1 (config-if)#ip add 192.168.2.1 255.255.255.0
16 R1(config-if)#no sh

```

R2:

```

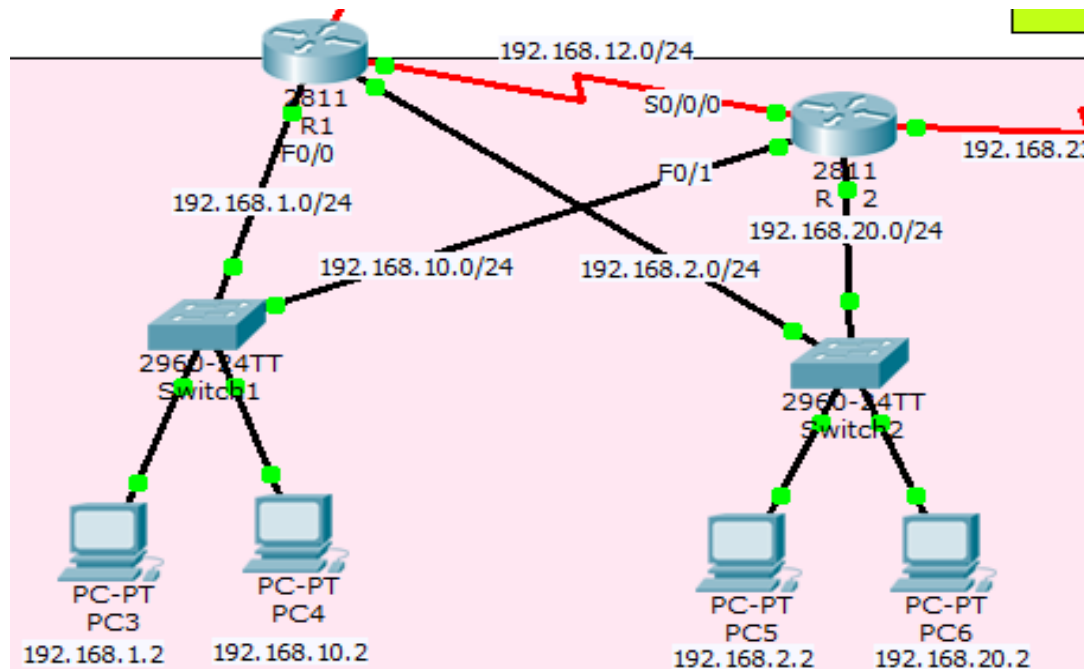
1 Router(config)#int ser 0/0/0
2 Router(config-if)#ip add 192.168.12.2 255.255.255.0
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config-if)#int ser 0/0/1
6 Router(config-if)#ip add 192.168.23.1 255.255.255.0
7 Router(config-if)#clock rat 64000
8 Router(config-if)#no sh
9
10 R2(config)#int fa 0/0
11 R2(config-if)#ip address 192.168.20.1 255.255.255.0
12 R2(config-if)#no sh
13
14 R2(config-if)#int fa 0/1
15 R2(config-if)#ip add 192.168.10.1 255.255.255.0
16 R2(config-if)#no sh

```

این قسمت که بصورت ضدربردر IP داده شده است نیز به هر کدام از Interface های روتر مطابق شکل IP اختصاص می دهیم و به هر کدام از PC ها نیز مطابق با آنچه خواسته شد می توان IP اختصاص داد.

PC3: IP: 192.168.1.2 Gateway: 192.168.1.1
 PC4: IP: 192.168.10.2 Gateway: 192.168.10.1

PC5: IP:192.168.2.2 Gateway:192.168.2.1
 PC6: IP:192.168.20.2 Gateway:192.168.20.1

R3:

```

1 R3(config)#int ser 0/0/0
2 R3(config-if)#ip add 192.168.23.2 255.255.255.0
3 R3(config-if)#no sh
4
5 R3(config-if)#int ser 0/0/1
6 R3(config-if)#ip add 192.168.34.1 255.255.255.0
7 R3(config-if)#no sh
8
9 R3(config)#int fa 0/0
10 R3(config-if)#ip add 192.168.3.1 255.255.255.0
11 R3(config-if)#no sh
12
13 R3(config-if)#int fa 0/1
14 R3(config-if)#ip add 192.168.4.1 255.255.255.0
15 R3(config-if)#no sh
    
```

R4

```

1 Router(config)#int ser 0/0/1
    
```

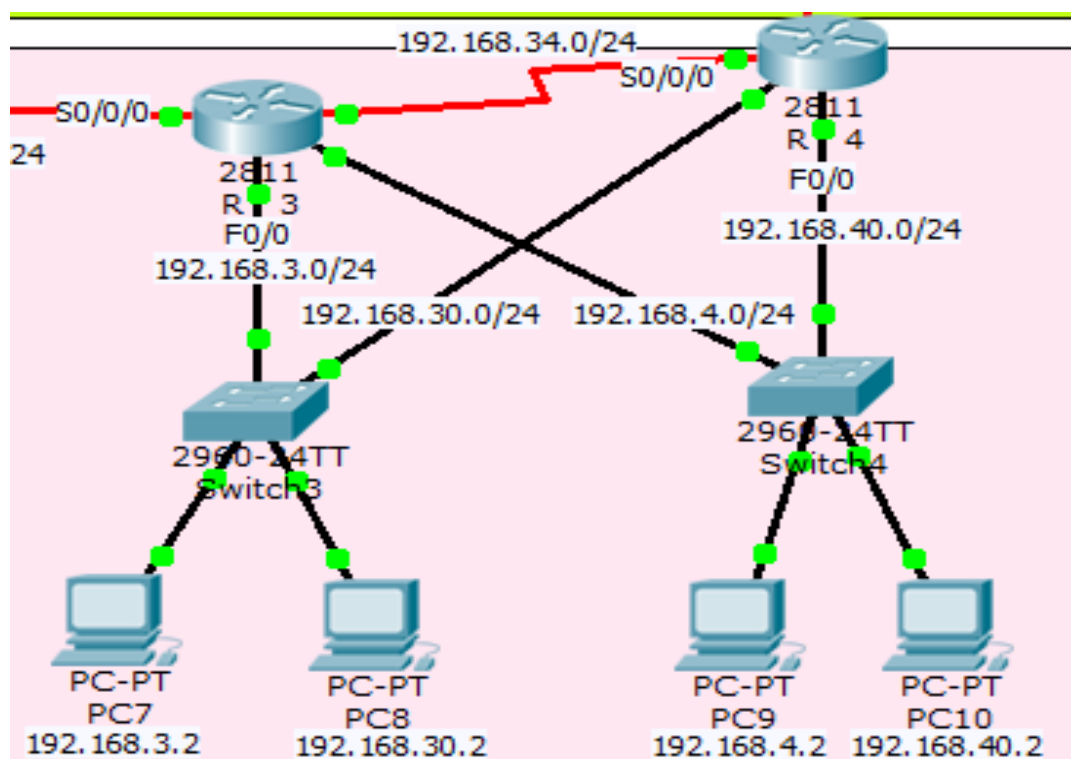
```

2 Router(config-if)#ip add 192.168.46.2 255.255.255.0
3 Router(config-if)#no sh
4
5 Router(config-if)#int ser 0/0/0
6 Router(config-if)#ip add 192.168.43.2 255.255.255.0
7 Router(config-if)#no sh
8
9 R4(config)#int fa 0/0
10 R4(config-if)#ip add 192.168.40.1 255.255.255.0
11 R4(config-if)#no sh
12
13 R4(config-if)#int fa 0/1
14 R4(config-if)#ip add 192.168.30.1 255.255.255.0
15 R4(config-if)#no sh

```

PC7: IP: 192.168.3.2 Gateway: 192.168.3.1
PC8: IP: 192.168.30.2 Gateway: 192.168.30.1

PC9: IP: 192.168.4.2 Gateway: 192.168.4.1
PC10: IP: 192.168.40.2 Gateway: 192.168.40.1

Redistribution:

R5:

```

1 R5(config)#router eigrp 24
2 R5(config-router)#network 192.168.5.0

```

3	R5(config-router)# network 192.168.15.0
4	R5(config-router)# network 192.168.57.0

R7:

1	R7(config)# router eigrp 24
2	R7 (config-router)# network 192.168.57.0
3	
4	R7 (config)# router rip
5	R7 (config-router)# v 2
6	R7 (config-router)# network 192.168.67.0
7	R7 (config-router)# net 100.10.1.0
8	R7 (config-router)# net 200.20.2.0
9	R7(config-router)#redistribute eigrp 24 metric 1
10	
11	R7 (config)# router eigrp 24
12	R7(config-router)#redistribute rip metric 1 1 1 1 1

R6:

1	R6(config)# router rip
2	R6(config-router)# v 2
3	R6(config-router)# net 192.168.6.0
4	R6(config-router)# net 192.168.46.0
5	R6(config-router)# net 192.168.67.0

R2:

1	R2(config)# router ospf 1
2	R2(config-router)# network 192.168.23.0 0.0.0.255 area 100
3	R2(config-router)# network 192.168.12.0 0.0.0.255 area 100
4	R2(config-router)# network 192.168.10.0 0.0.0.255 area 100
5	R2(config-router)# network 192.168.20.0 0.0.0.255 area 100

R3:

1	R3(config)# router ospf 1
2	R3(config-router)# network 192.168.23.0 0.0.0.255 area 100
3	R3(config-router)# network 192.168.34.0 0.0.0.255 area 100
4	R3(config-router)# network 192.168.3.0 0.0.0.255 area 100
5	R3(config-router)# network 192.168.4.0 0.0.0.255 area 100

R1:

1	R1(config)# router eigrp 24
2	R1(config-router)# net 192.168.15.0
3	
4	R1(config-router)# router ospf 1
5	R1(config-router)# net 192.168.1.0 0.0.0.255 area 100
6	R1(config-router)# net 192.168.12.0 0.0.0.255 area 100
7	R1(config-router)# net 192.168.2.0 0.0.0.255 area 100

8	R1(config-router)#redistribute eigrp 24 metric 1 subnets
9	
10	R1(config)#router eigrp 24
11	R1(config-router)#redistribute ospf 1 metric 1 1 1 1

R4:

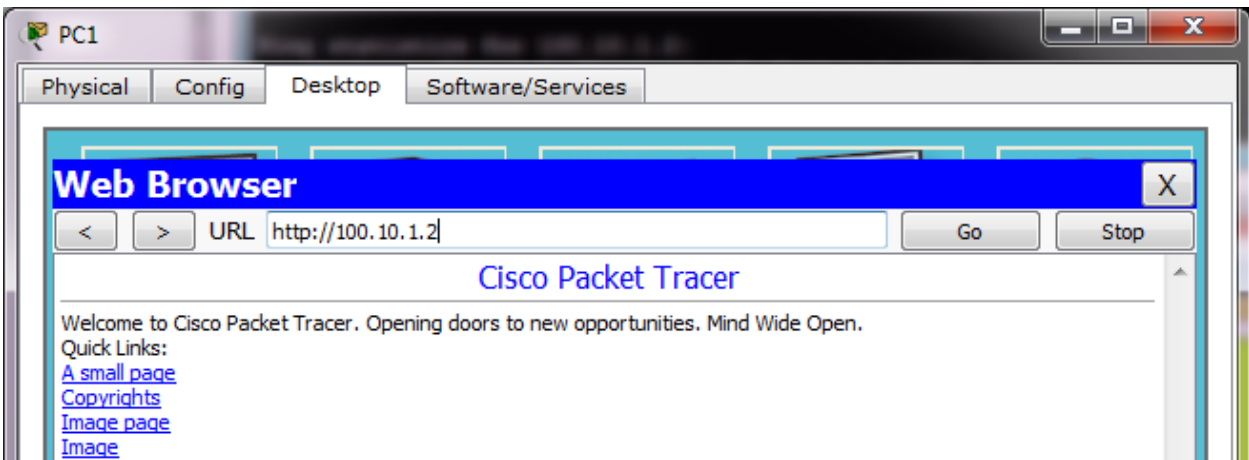
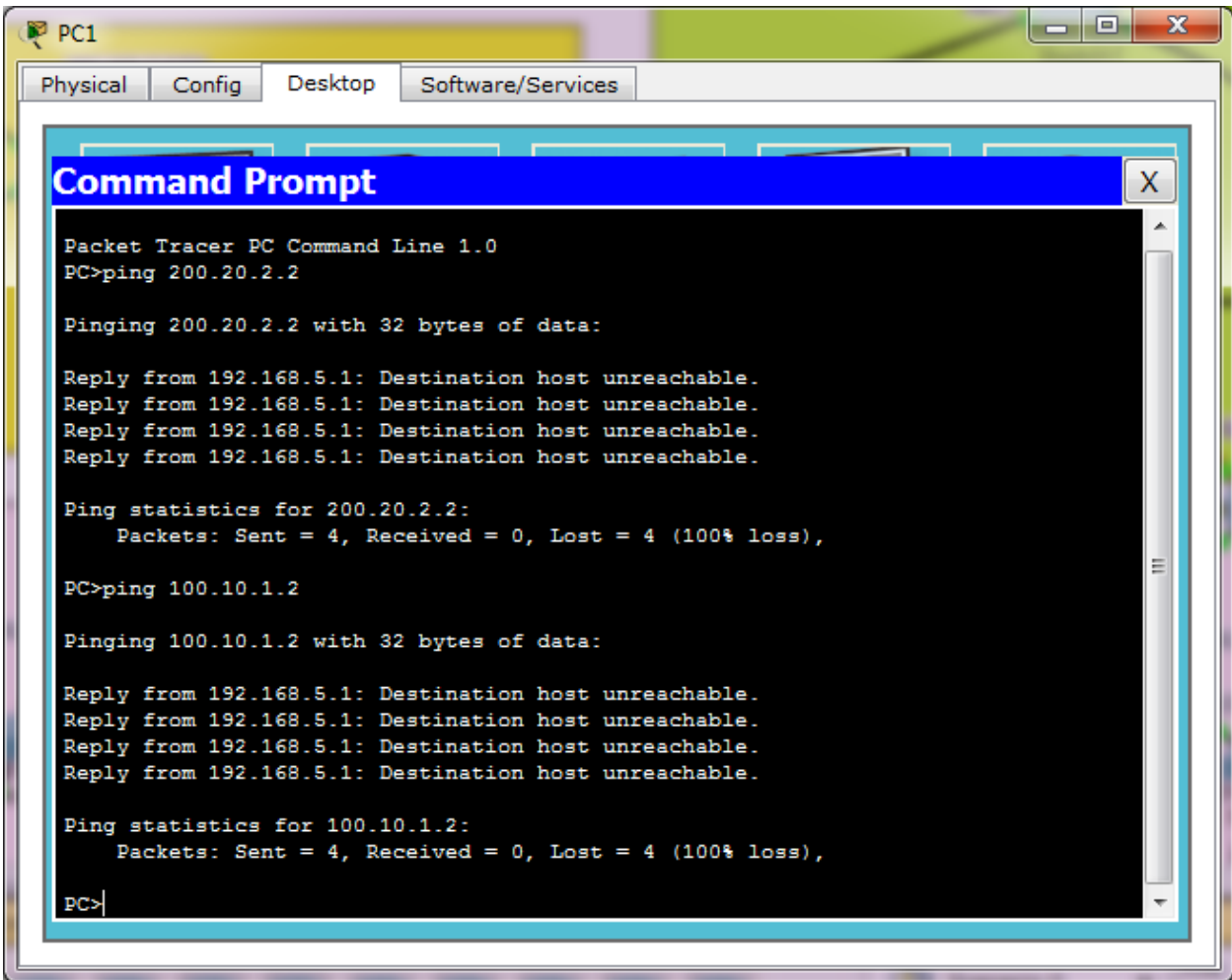
1	R4(config)#router rip
2	R4(config-router)#v 2
3	R4(config-router)#net 192.168.46.0
4	
5	R4(config)#router ospf 1
6	R4(config-router)#net 192.168.34.0 0.0.0.255 area 100
7	R4(config-router)#net 192.168.40.0 0.0.0.255 area 100
8	R4(config-router)#net 192.168.30.0 0.0.0.255 area 100
9	R4(config-router)#redistribute rip metric 1 subnets
10	
11	R4(config)#router rip
12	R4(config-router)#v 2
13	R4(config-router)#redistribute ospf 1 metric 1

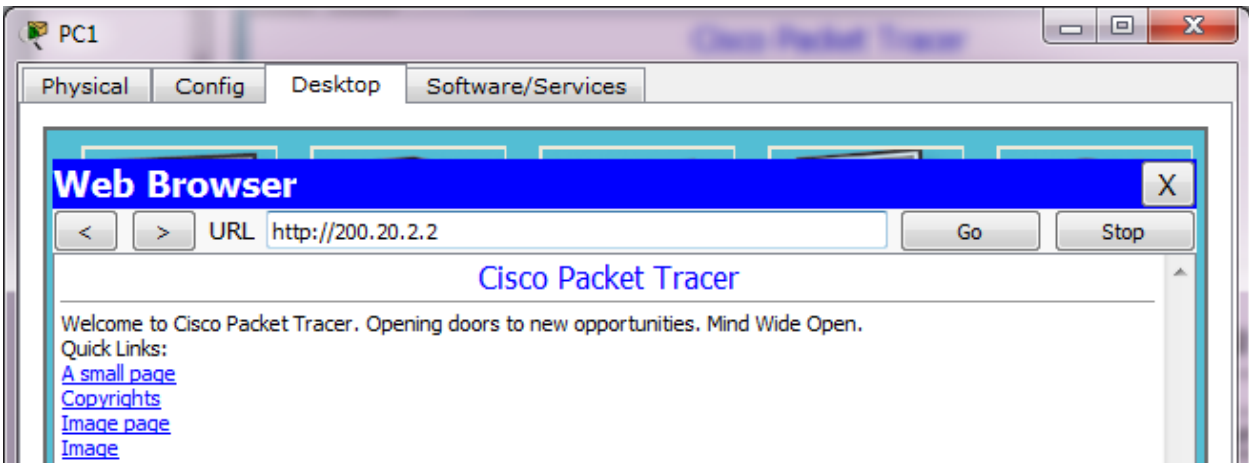
ج 2: دسترسی PC1 نسبت به Server 1,2 فقط از طریق Web مقدور باشد.

Source	Access Type	Destination	In
PC 1	Web	Server 1,2	Near Source
192.168.5.2	Permit TCP ... Eq80	100.10.1.2	R5-Inbound Fa0/0
192.168.5.2	Permit TCP ... Eq80	200.20.2.2	R5-Inbound Fa0/0

R5:

1	R5(config)#access-list 120 permit tcp host 192.168.5.2 host 100.10.1.2 eq 80
2	R5(config)#access-list 120 deny ip host 192.168.5.2 host 100.10.1.2
3	
4	R5(config)#access-list 120 permit tcp host 192.168.5.2 host 200.20.2.2 eq 80
5	R5(config)#access-list 120 deny ip host 192.168.5.2 host 200.20.2.2
6	
7	R5(config)#access-list 120 permit ip any any
8	
9	R5(Config)#inte fa 0/0
10	R5(Config-if)#ip access-group 120 in

س 3: دسترسی PC 1 نسبت به PC11 فقط از طریق پروتکل ICMP مسدود باشد.

نکته بسیار مهم: در این قسمت مبدا با سوال قبل دقیقاً یکسان است اما مقصد ها یکسان نیست و باید در اینجا نیز **ACL Extended** بنویسیم و قاعدتاً در روتر مبدا و روی **Inbound Interface Fa 0/0 R5** باید اعمال کنیم. اما اگر این کار را بکنیم **ACL** جدید روی **ACL** ای که برای سوال قبل نوشتیم **Over write** می شود و ← اشتباه است و باید راه حل دیگری بیابیم.

Source	Access Type	Destination	In
PC 1	Deny ICMP	PC11	Near Source
192.168.5.3	Deny ICMP	100.10.1.2	R5-Inbound Fa0/0

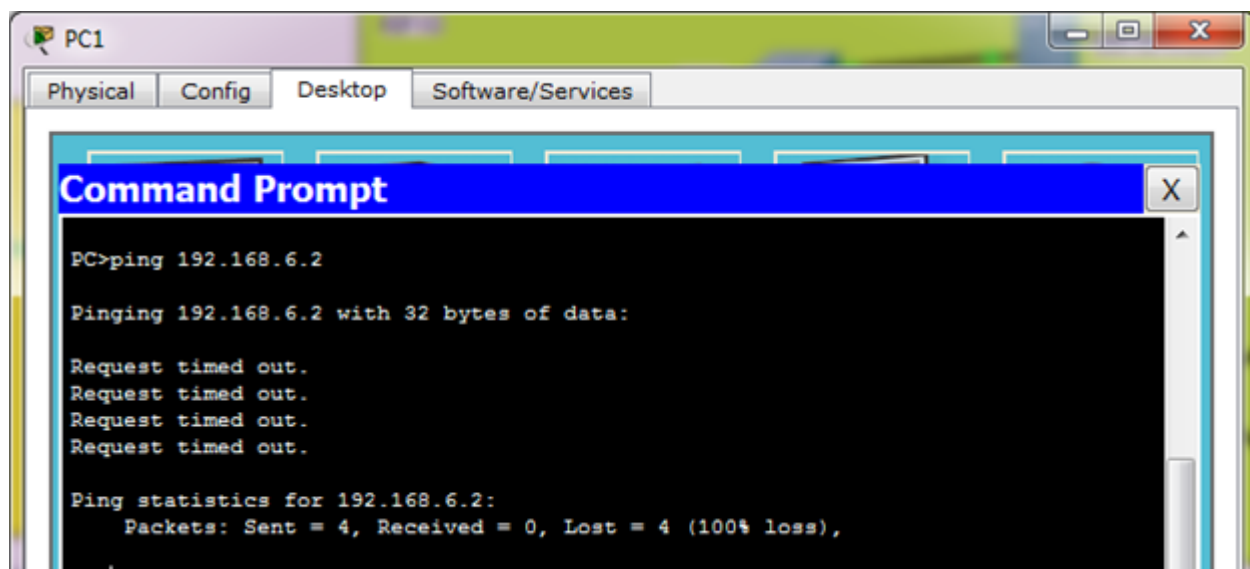
برای اینکه این مشکل حل گردد جای مبدا و مقصد را عوض می کنیم که مشکل حل می شود و **ACL** را بر روی روتر **R6** و **Inbound Interface Fa 0/0** اعمال می کنیم.

Source	Access Type	Destination	In
PC11	Deny ICMP	PC 1	Near Source
192.168.6.2	Deny ICMP	192.168.5.2	R6-Inbound Fa0/0

```

1 R6(config)#access-list 150 deny icmp host 192.168.6.2 host 192.168.5.2
2 R6(config)#access-list 150 permit ip any any
3
4 R6(config)#interface fa 0/0
5 R6(config-if)#ip access-group 150 in

```


س 4: دسترسی کاربران SW1 / SW3 / SW6 از طریق SSH نسبت به Router 7 مسدود باشد.

ابتدا باید SSH را باید در روتر R7 فعال کنیم. (مثل تمرینهای قبل)

R7:

```

1 R7(config)#ip domain-name cisco.com
2 R7(config)#crypto key generate rsa
3 The name for the keys will be: R7.cisco.com
4 Choose the size of the key modulus in the range of 360 to 2048 for your
5   General Purpose Keys. Choosing a key modulus greater than 512 may take
6   a few minutes.
7
8 How many bits in the modulus [512]: 1024
9 % Generating 1024 bit RSA keys, keys will be non-exportable...[OK]
10
11 R7(config)#ip ssh version 2
12 R7(config)#username parvin password shahab
13 R7(config)#enable secret 123456
14 R7(config)#line vty 0 4
15 R7(config-line)#login local
16 R7(config-line)#transport input ssh

```

در اینجا سویچ Sw1 و Sw3 دو IP دارد.

IP SW1: 192.168.1.0, 192.168.10.0

IP SW3: 192.168.3.0, 192.168.30.0

IP Sw6: 192.168.6.0

R7:

```

1 R7(config)#access-list 10 deny 192.168.1.0 0.0.0.255
2 R7(config)#access-list 10 deny 192.168.10.0 0.0.0.255
3
4 R7(config)#access-list 10 deny 192.168.3.0 0.0.0.255

```

5	R7(config)#access-list 10 deny 192.168.30.0 0.0.0.255
6	
7	R7(config)#access-list 10 deny 192.168.6.0 0.0.0.255
8	
9	R7(config)#access-list 10 permit any any
10	
11	R7(config)#line vty 0 4
12	R7(config-line)#access-class 10 in

و یا اگر فقط بخواهیم یک کامپیوتر را از کاربر یک سویچ ببندیم: مثلاً یکی از IP‌های سویچ SW1 را ببندیم:

1	R7(config)#access-list 10 deny host 192.168.1.2
---	---

س 5: قابلیت Telnet نسبت به روتر R1 فقط برای PC12 مقدور باشد.
ابتدا Telnet را بر روی روتر R1 فعال می‌کنیم.

1	R1(config)#username test password 123
2	R1(config)#line vty 0 4
3	R1(config-line)#login local
4	R1(config-line)#transport input telnet

سیس ACL را می‌نویسیم و دسترسی PC12 را به R1 از طریق Telnet باز می‌کنیم.

1	R1(config)#access-list 25 permit host 192.168.6.3
2	R1(config)#line vty 0 4
3	R1(config-line)#access-class 25 in